

ZARZĄDZENIE NR 29.2023
BURMISTRZA MIASTA I GMINY W KUNOWIE

z dnia 3 lutego 2023 r.

w sprawie włączenia kart adresowych zabytków do Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Kunów

Na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40), art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840), §18b rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz. U. z 2021 r. poz. 56), po uzyskaniu w dniu 12 sierpnia 2022 r. pozytywnej opinii Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dołącza się do Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Kunów karty adresowe zabytków pod nazwami:

- 1) TEREN I ROZPLANOWANIE DAWNEGO FOLWARKU w zespole dworsko-parkowym w Chocimowie;
- 2) KRUCYFIKS PRZY ALEI WJAZDOWEJ DO DWORKU w zespole dworsko-parkowym w Chocimowie;
- 3) FIGURA MATKI BOŻEJ w zespole dworsko-parkowym w Chocimowie;
- 4) PARK w zespole dworsko-parkowym w Chocimowie;
- 5) DWÓR w zespole dworsko-parkowym w Chocimowie;
- 6) POZOSTAŁOŚCI ZAKŁADU PRZEMYSŁOWEGO DAWNEJ FABRYKI TEKURY „WITULIN” – TEREN WRAZ Z BUDYNKAMI I POZOSTAŁOŚCIAMI WYPOSAŻENIA na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego w Dołach Biskupich;
 - a) HALA ODWADNIANIA na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego w Dołach Biskupich;
 - b) TURBINOWNIA na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego w Dołach Biskupich;
 - c) DAWNA ŚRUTOWNIA na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego w Dołach Biskupich;
 - d) MAGAZYN ŻELAZA na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego w Dołach Biskupich;
 - e) MAGAZYN WYROBÓW GOTOWYCH na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego w Dołach Biskupich;
 - f) MAGAZYN TECHNICZNY na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego w Dołach Biskupich;
- 7) UKŁAD WODNY: KANAŁ ROBOCZY IJAZ NA RZECE ŚWIŚLINIE na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego w Dołach Biskupich;
- 8) BUDYNEK ADMINISTRACYJNO-MIESZKALNY na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego w Dołach Biskupich;
- 9) UKŁAD URBANISTYCZNY ZESPOŁU BUDOWLANEGO DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego w Dołach Biskupich;
- 10) POZOSTAŁOŚCI PARKU na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego w Dołach Biskupich;
- 11) KAMIENIOŁOM (RELIKT) WRAZ Z BUDYNKAMI DAWNYCH WARSZTATÓW KAMIENIARSKICH na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego w Dołach Biskupich;

- a) BUDYNEK DAWNYCH WARSZTATÓW KAMIENIARSKICH I (magazyn) na terenie założenia przestrzenno - przemysłowego w Dołach Biskupich;
- b) BUDYNEK DAWNYCH WARSZTATÓW KAMIENIARSKICH II (garaże) na terenie założenia przestrzenno - przemysłowego w Dołach Biskupich;
- 12) KAPLICA PW. ŚW. KATARZYNY WRAZ Z OTOCZENIEM w Janiku;
- 13) KRUCYFIKS ul. Kościelna w Kunowie;
- 14) FIGURA NMP w Kunowie;
- 15) FIGURA PANA JEZUSA w Kunowie;
- 16) KRZYŻ W MIEJSCU PO DAWNYM KOŚCIELE PW. ŚW. LEONARDA w Kunowie;
- 17) KRUCYFIKS ul. Kaznodziejska w Kunowie;
- 18) KRZYŻ POŚWIĘCONY PAMIĘCI TADEUSZA KOŚCIUSZKI w Kunowie;
- 19) STUDNIA Z DREWNIANĄ OBUDOWĄ w Kunowie;
- 20) FIGURA ŚW. JANA NEPOMUCENA w Kunowie;
- 21) TEREN DAWNEGO CMENTARZA KOŚCIELNEGO W GRANICACH CAŁEGO OGRODZENIA KOŚCIELNEGO w zespole kościoła parafialnego pw. Św. Władysława w Kunowie;
- 22) CMENTARZ PARAFIALNY RZYMSKOKATOLICKI w Kunowie;
- 23) POZOSTAŁOŚCI KOŚCIOŁA PW. ŚŚ. SZYMONA I JUDY w Kunowie;
- 24) FIGURA ŚW. WŁADYSŁAWA w Kunowie;
- 25) BUDYNEK PODWORSKI (DWÓR?) w pozostałości zespołu dworskiego biskupów krakowskich w Kunowie;
- 26) POZOSTAŁOŚCI PARKU DWORSKIEGO w pozostałości zespołu dworskiego biskupów krakowskich w Kunowie;
- 27) DAWNY SPICHLERZ PODWORSKI (PÓŹNIEJ MŁYN) w pozostałości zespołu dworskiego biskupów krakowskich w Kunowie;
- 28) KOŚCIÓŁ w zespole kościoła parafialnego pw. Św. Władysława w Kunowie;
- 29) DZWONNICA w zespole kościoła parafialnego pw. Św. Władysława w Kunowie;
- 30) KOSTNICA ob. magazyn w zespole kościoła parafialnego pw. Św. Władysława w Kunowie;
- 31) MUROWANE OGRODZENIE (na odcinku zach., wsch., ptd. i w części odcinka ptn. - wsch., z wyłączeniem współczesnego ogrodzenia mur. – żel. na części odcinka północnego) z BRAMĄ GŁÓWNĄ (północną) ZE SCHODAMI Z BALUSTRADĄ ORAZ BRAMKAMI – WSCHODNIĄ (na teren plebański) I ZACHODNIĄ (na cmentarz parafialny) w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława w Kunowie;
- 32) KRUCYFIKS Kunów, Plac Wolności;
- 33) KRUCYFIKS na rozdrożu ul. Ciasnej i T. Kościuszki w Kunowie;
- 34) LEŚNICZÓWKA SADŁOWIZNA w Koloni Inwalidzkiej;
- 35) GAJÓWKA SADŁOWIZNA w Koloni Inwalidzkiej;

- 36) WALCOWNIA w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
- 37) MOST Z WYLOTEM KANAŁU (ROBOCZEGO) w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
- 38) BUDYNEK KONTROLNY w zespole urbanistyczno-przemysłowym ob. PRZEDSZKOLE w Nietulisku Dużym;
- 39) BUDYNEK KONTROLNY II (WARTOWNIA) w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
- 40) PRZEPUST WODY (ŚLUZA WPUSTOWA-JAZ PIĘTRZĄCY, NA GÓRNYM KANALE ROBOCZYM, PRZY STAWIE) w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
- 41) SUSZARNIA w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
- 42) BUDYNEK DYREKCJI ob. SZKOŁA w zespole urbanistyczno-przemysłowym e Nietulisku Dużym;
- 43) MAGAZYN w zespole urbanistyczno-przemysłowym (STAJNIA I MAGAZYN) w Nietulisku Dużym;
- 44) STAJNIA MAŁA w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
- 45) JAZ PIĘTRZĄCY – ULGOWY NA KANALE ŚWIŚLIŃSKIM w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
- 46) MOST NA KANALE RZEKI ŚWIŚLINY w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
- 47) MOST NA KANALE RZEKI KAMIENNEJ w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
- 48) POZOSTAŁOŚCI ZABUDOWY DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO w zespole urbanistyczno-przemysłowym (DWA DOMY NR 29 I 32 ORAZ MIEJSCE PO TRZECIM) w Nietulisku Dużym;
 - a) POZOSTAŁOŚCI ZABUDOWY DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO - DOM NR 29 w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
 - b) POZOSTAŁOŚCI ZABUDOWY DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO - DOM NR 32 w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
- 49) DAWNY TEREN FUNKCJONALNY PRZYLEGŁY DO ZAKŁADU w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
- 50) POZOSTAŁOŚCI MUROWANEGO OGRODZENIA w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
- 51) UKŁAD URBANISTYCZNO-PRZEMYSŁOWY ZESPÓŁ ZABUDOWY PRZEMYSŁOWEJ WRAZ Z TOWARZYSZĄCYMI MU POZOSTAŁOŚCIAMI UKŁADU HYDROENERGETYCZNEGO I ROZPLANOWANIEM OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO w zespole urbanistyczno-przemysłowym w Nietulisku Dużym;
- 52) FIGURA PIETA w zespole dworsko-parkowym w Nietulisku Małym;
- 53) DWÓR w zespole dworsko-parkowym w Nietulisku Małym;
- 54) PARK w zespole dworsko-parkowym w Nietulisku Małym;
- 55) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – osada w m. Biechów stanowisko nr 1. na obszarze 162;
- 56) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – osada, ślad produkcji dymarskiej w m. Biechów stanowisko nr 2. na obszarze 163;
- 57) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Biechów stanowisko nr 3. na obszarze 164;
- 58) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit – osada w m. Biechów stanowisko nr 4. na obszarze 165

- 59) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Biechów stanowisko nr 5. na obszarze 166;
- 60) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska?) – ślad produkcji dymarskiej w m. Biechów stanowisko nr 6. na obszarze 167;
- 61) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - późne średniowiecze – punkt osadniczy; nowożytność - osada w m. Biechów stanowisko nr 7. na obszarze 168;
- 62) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – osada w m. Biechów stanowisko nr 8. na obszarze 169;
- 63) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. pucharów lejkowatych) - osada w m. Biechów stanowisko nr 9. na obszarze 170;
- 64) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje, średniowiecze, nowożytność? – punkt osadniczy w m. Biechów stanowisko nr 10. na obszarze 171;
- 65) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje, średniowiecze, nowożytność – punkt osadniczy w m. Biechów stanowisko nr 11. na obszarze 172;
- 66) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Biechów stanowisko nr 12. na obszarze 173;
- 67) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Biechów stanowisko nr 13. na obszarze 174;
- 68) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Biechów stanowisko nr 14. na obszarze 175;
- 69) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje - osada w m. Biechów stanowisko nr 15. na obszarze 176;
- 70) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje - osada w m. Biechów stanowisko nr 16. na obszarze 177;
- 71) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Bukowie stanowisko nr 1. na obszarze 206;
- 72) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - nowożytność (XVIII-XIX w.) – punkt osadniczy w m. Bukowie stanowisko nr 2. na obszarze 207;
- 73) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Bukowie stanowisko nr 3. na obszarze 208;
- 74) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – osada w m. Bukowie stanowisko nr 4. na obszarze 209;
- 75) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Bukowie stanowisko nr 5. na obszarze 210;
- 76) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy; nowożytność – punkt osadniczy w m. Bukowie stanowisko nr 6. na obszarze 211;
- 77) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Bukowie stanowisko nr 7. na obszarze 212;
- 78) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – nowożytność- punkt osadniczy w m. Bukowie stanowisko nr 8. na obszarze 213;
- 79) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - nowożytność (XVII – XVIII wiek) – osada w m. Bukowie stanowisko nr 9. na obszarze 214;

- 80) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Bukowie stanowisko nr 10. na obszarze 215;
- 81) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. pucharów lejkowatych) - osada w m. Bukowie stanowisko nr 11. na obszarze 216;
- 82) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Bukowie stanowisko nr 12. na obszarze 217;
- 83) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Bukowie stanowisko nr 13. na obszarze 218;
- 84) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Bukowie stanowisko nr 14. na obszarze 219;
- 85) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy; nowożytność – punkt osadniczy w m. Bukowie stanowisko nr 15. na obszarze 220;
- 86) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - młodszy okres przedrzymski (k. przeworska) – osada; okres wpływów rzymskich – ślad produkcji dymarskiej; pradzieje – osada; późne średniowiecze – punkt osadniczy w m. Chocimów stanowisko nr 1. na obszarze 123;
- 87) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) - osada w m. Chocimów stanowisko nr 2. na obszarze 124;
- 88) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) - stanowisko dymarskie wielopiecownicowe w m. Chocimów stanowisko nr 3. na obszarze 125;
- 89) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) - stanowisko dymarskie wielopiecownicowe w m. Chocimów stanowisko nr 4. na obszarze 126;
- 90) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) - stanowisko produkcji dymarskiej w m. Chocimów stanowisko nr 5. na obszarze 127;
- 91) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) - stanowisko produkcji dymarskiej w m. Chocimów stanowisko nr 6. na obszarze 128;
- 92) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) - stanowisko produkcji dymarskiej w m. Chocimów stanowisko nr 7. na obszarze 129;
- 93) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - ślad produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich (k. przeworska) w m. Chocimów stanowisko nr 8. na obszarze 130;
- 94) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – osada; wczesny-późny okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – osada; okres wpływów rzymskich (k. przeworska) - stanowisko produkcji dymarskiej; pradzieje – osada; późne średniowiecze – punkt osadniczy w m. Chocimów stanowisko nr 9. na obszarze 131;
- 95) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - k. łużycka – punkt osadniczy; okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej w m. Chocimów stanowisko nr 10. na obszarze 132;
- 96) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia – punkt osadniczy; wczesne średniowiecze – punkt osadniczy w m. Chocimów stanowisko nr 11. na obszarze 133;
- 97) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE punkt osadniczy – neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych), okres wpływów rzymskich (k. przeworska), wczesne średniowiecze (IX-XI wiek); ślad produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich (k. przeworska) w m. Chocimów stanowisko nr 12. na obszarze 134;

- 98) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia, pradzieje – punkt osadniczy; okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej w m. Chocimów stanowisko nr 13. na obszarze 135;
- 99) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – osada w m. Chocimów stanowisko nr 14. na obszarze 136;
- 100) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. lendzielska i pucharów lejkowatych) – osada; okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej; pradzieje – punkt osadniczy w m. Chocimów stanowisko nr 15. na obszarze 137;
- 101) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia, pradzieje – punkt osadniczy; okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej w m. Chocimów stanowisko nr 16. na obszarze 138;
- 102) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - wczesne średniowiecze – punkt osadniczy w m. Chocimów stanowisko nr 17. na obszarze 139;
- 103) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - późne średniowiecze – punkt osadniczy w m. Chocimów stanowisko nr 18. na obszarze 140;
- 104) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - paleolit – obozowisko w m. Chocimów stanowisko nr 19. na obszarze 221;
- 105) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – miejsce produkcji dymarskiej w m. Chocimów stanowisko nr 20. na obszarze 222;
- 106) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit – osada; nowożytność - osada w m. Chocimów stanowisko nr 21. na obszarze 223;
- 107) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje - osada w m. Chocimów stanowisko nr 22. na obszarze 224;
- 108) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. pucharów lejkowatych) - osada w m. Chocimów stanowisko nr 23. na obszarze 225;
- 109) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje, średniowiecze, nowożytność – punkt osadniczy w m. Chocimów stanowisko nr 24. na obszarze 226;
- 110) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia – punkt osadniczy w m. Chocimów stanowisko nr 25. na obszarze 227;
- 111) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Chocimów stanowisko nr 26 na obszarze 228;
- 112) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Chocimów stanowisko nr 27. na obszarze 229;
- 113) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy; nowożytność - osada w m. Chocimów stanowisko nr 28. na obszarze 230;
- 114) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – osada; późne średniowiecze (XIV –XV wiek) – osada; nowożytność - osada w m. Chocimów stanowisko nr 29. na obszarze 231;
- 115) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy; wczesne średniowiecze – punkt osadniczy w m. Chocimów stanowisko nr 30. na obszarze 232;
- 116) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej w m. Doły Biskupie stanowisko nr 1. na obszarze 107;

- 117) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej w m. Doły Biskupie stanowisko nr 2. na obszarze 108;
- 118) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia – punkt osadniczy w m. Doły Biskupie stanowisko nr 3. na obszarze 109;
- 119) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit, wczesna epoka brązu – punkt osadniczy w m. Doły Biskupie stanowisko nr 4. na obszarze 110;
- 120) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - paleolit schyłkowy (k. świderska?) – punkt osadniczy w m. Doły Biskupie stanowisko nr 5. na obszarze 111;
- 121) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit – punkt osadniczy w m. Doły Biskupie stanowisko nr 6. na obszarze 112;
- 122) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia – punkt osadniczy; pradzieje (okres wpływów rzymskich?) - osada m. Doły Biskupie stanowisko nr 7. na obszarze 113;
- 123) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - stanowisko produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich (k. przeworska) w m. Doły Biskupie stanowisko nr 8. na obszarze 114;
- 124) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej w m. Doły Biskupie stanowisko nr 9. na obszarze 115;
- 125) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - nowożytność (XVI-XVIII wiek) – osada w m. Doły Biskupie stanowisko nr 10. na obszarze 116;
- 126) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – neolit – wczesna epoka brązu – punkt osadniczy; średniowiecze – punkt osadniczy w m. Doły Biskupie stanowisko nr 11. na obszarze 117;
- 127) ZAKŁAD PRZEMYSŁOWY – FABRYKA PAPIERU „WITULIN” - nowożytność (XIX – XX wiek) w m. Doły Biskupie stanowisko nr 12. na obszarze 118;
- 128) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - ślad obróbki krzemienia - pradzieje w m. Kolonia Miłkowska (Karczma Miłkowska) stanowisko nr 1. na obszarze 2;
- 129) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - miejsce produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich (k. przeworska) mielerze - ? w m. Kolonia Miłkowska (Karczma Miłkowska) stanowisko nr 2. na obszarze 3;
- 130) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - miejsce produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich (k. przeworska) w m. Kolonia Miłkowska (Karczma Miłkowska) stanowisko nr 3. na obszarze 4;
- 131) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - osada – wczesnopolska (XI wiek); miejsce produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich? (k. przeworska?); punkt osadniczy – pradzieje w m. Kolonia Miłkowska (Karczma Miłkowska) stanowisko nr 4. na obszarze 5;
- 132) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE ślad produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich? (k. przeworska?) w m. Kolonia Miłkowska (Karczma Miłkowska) stanowisko nr 5. na obszarze 24;
- 133) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE ślad produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich? (k. przeworska?) w m. Kolonia Miłkowska (Karczma Miłkowska) stanowisko nr 6. na obszarze 25;
- 134) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE punkt osadniczy - neolit w m. Kunów. (brak danych dokładnej lokalizacji);

- 135) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - osada/cmentarzysko – epoka żelaza (k. pomorska); osada, stanowisko dymarskie wielopieczowiskowe – okres wpływów rzymskich (k.przeworska) w m. Kunów stanowisko nr 1 na obszarze 243;
- 136) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - obozowisko/osada – paleolit, neolit w m. Kunów stanowisko nr 2 na obszarze 244;
- 137) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit, wczesna epoka brązu? (k. pucharów lejkowatych, k. ceramiki sznurowej) - osada w m. Kunów stanowisko nr 3 na obszarze 245;
- 138) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka żelaza (k. pomorska) - cmentarzysko w m. Kunów stanowisko nr 4 na obszarze 246;
- 139) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich – punkt osadniczy w m. Kunów stanowisko nr 5 na obszarze 247;
- 140) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - historyczny kościół pw. Św. Szymona i Judy, tzw. kaznodziejski – 1643/1646 – około 1824 r.; skarb monet – XVIII w. w m. Kunów stanowisko nr 6 na obszarze 248;
- 141) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – osada; średniowiecze – nowożytność – punkt osadniczy w m. Kunów stanowisko nr 7 na obszarze 249;
- 142) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje - osada w m. Kunów stanowisko nr 8 na obszarze 250;
- 143) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Kunów stanowisko nr 9 na obszarze 251;
- 144) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje, średniowiecze, nowożytność – punkt osadniczy w m. Kunów stanowisko nr 10 na obszarze 252;
- 145) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - punkt osadniczy – neolit? w m. Kunów (Prawęcín) stanowisko nr 2 na obszarze 121;
- 146) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – punkt osadniczy w m. Kunów (Prawęcín) stanowisko nr 3 na obszarze 122;
- 147) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia – punkt osadniczy w m. Kunów (Prawęcín) stanowisko nr 4 na obszarze 132;
- 148) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit, pradzieje, późne średniowiecze (XIII – XV wiek), nowożytność (XVI – XVIII wiek) – punkt osadniczy w m. Kunów (Prawęcín) stanowisko nr 5 na obszarze 133;
- 149) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. lendzielska) - osada; okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej w m. Kunów (Prawęcín) stanowisko nr 6 na obszarze 134;
- 150) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - późne średniowiecze (XIII – XIV wiek) punkt osadniczy w m. Prawęcín stanowisko nr 1 na obszarze 118;
- 151) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia – punkt osadniczy w m. Prawęcín stanowisko nr 2 na obszarze 119;
- 152) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. lendzielska) - osada w m. Prawęcín stanowisko nr 3 na obszarze 120;
- 153) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. pucharów lejkowatych) – punkt osadniczy w m. Prawęcín stanowisko nr 5 na obszarze 126;

- 154) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia - punkt osadniczy w m. Prawęcín stanowisko nr 6 na obszarze 127;
- 155) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia – punkt osadniczy; nowożytność (XV – XVII wiek) – osada w m. Prawęcín stanowisko nr 7 na obszarze 128;
- 156) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - nowożytność (XVII – XVIII wiek) – osada w m. Prawęcín stanowisko nr 8 na obszarze 129;
- 157) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia - punkt osadniczy w m. Prawęcín stanowisko nr 9 na obszarze 130;
- 158) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia - punkt osadniczy w m. Prawęcín stanowisko nr 10 na obszarze 131;
- 159) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. pucharów lejkowatych) – cmentarzysko, osada w m. Prawęcín stanowisko nr 11 na obszarze 233;
- 160) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy; wczesne średniowiecze/średniowiecze – punkt osadniczy w m. Prawęcín stanowisko nr 12 na obszarze 234;
- 161) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej w m. Małe Jodło stanowisko nr 1 na obszarze 91;
- 162) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia – punkt osadniczy w m. Małe Jodło stanowisko nr 2 na obszarze 92;
- 163) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych - osada w m. Małe Jodło stanowisko nr 3 na obszarze 93;
- 164) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - późne średniowiecze – punkt osadniczy w m. Małe Jodło stanowisko nr 4 na obszarze 94;
- 165) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – osada; pradzieje – punkt osadniczy w m. Małe Jodło stanowisko nr 5 na obszarze 95;
- 166) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia – punkt osadniczy w m. Małe Jodło stanowisko nr 6 na obszarze 96;
- 167) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia – punkt osadniczy w m. Małe Jodło stanowisko nr 7 na obszarze 97;
- 168) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – osada; pradzieje (k. łużycka?) – punkt osadniczy w m. Małe Jodło stanowisko nr 8 na obszarze 98;
- 169) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej w m. Małe Jodło stanowisko nr 9 na obszarze 99;
- 170) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE punkt osadniczy – neolit, pradzieje (wczesne średniowiecze?); stanowisko produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich (k. przeworska) w m. Małe Jodło stanowisko nr 10 na obszarze 100;
- 171) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – osada; pradzieje – punkt osadniczy w m. Małe Jodło stanowisko nr 11 na obszarze 101;
- 172) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE neolit (k. lendzielska i pucharów lejkowatych) – osada; okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej w m. Małe Jodło stanowisko nr 12 na obszarze 102;

- 173) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE neolit (k. lendzielska) – osada; pradzieje (k. łużycka? k. przeworska?) – osada; okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej w m. Małe Jodło stanowisko nr 13 na obszarze 103;
- 174) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej w m. Małe Jodło stanowisko nr 14 na obszarze 104;
- 175) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – punkt osadniczy w m. Małe Jodło stanowisko nr 15 na obszarze 105;
- 176) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia – punkt osadniczy w m. Małe Jodło stanowisko nr 16 na obszarze 106;
- 177) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit lub wczesna epoka brązu – osada w m. Małe Jodło stanowisko nr 17 na obszarze 107;
- 178) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej w m. Małe Jodło stanowisko nr 18 na obszarze 108;
- 179) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit – punkt osadniczy w m. Małe Jodło stanowisko nr 19 na obszarze 109;
- 180) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej w m. Małe Jodło stanowisko nr 20 na obszarze 110;
- 181) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - punkt osadniczy – pradzieje –punkt osadniczy w m. Małe Jodło stanowisko nr 21 na obszarze 111;
- 182) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (lendzielska lub pucharów lejkwatych) – osada; pradzieje (wczesna epoka brązu?) – punkt osadniczy; okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej w m. Małe Jodło stanowisko nr 22 na obszarze 112;
- 183) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej w m. Małe Jodło stanowisko nr 23 na obszarze 113;
- 184) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkwatych) – punkt osadniczy w m. Małe Jodło stanowisko nr 24 na obszarze 114;
- 185) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia – punkt osadniczy w m. Małe Jodło stanowisko nr 25 na obszarze 115;
- 186) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit – punkt osadniczy; k. łużycka - osada w m. Małe Jodło stanowisko nr 26 na obszarze 116;
- 187) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit?- punkt osadniczy; wczesne średniowiecze (X-XII wiek) – osada w m. Małe Jodło stanowisko nr 27 na obszarze 117;
- 188) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - IV okres epoki brązu (k. łużycka) – cmentarzysko w m. Nietulisko Duże stanowisko nr 1 na obszarze 136;
- 189) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – okres halsztacki (k. łużycka) - cmentarzysko w m. Nietulisko Duże stanowisko nr 2 na obszarze 137;
- 190) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – punkt osadniczy; nowożytność (XVII - XVIII) – punkt osadniczy w m. Nietulisko Duże stanowisko nr 3 na obszarze 120;

- 191) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - późne średniowiecze (XIII – XIV wiek) – punkt osadniczy w m. Nietulisko Duże stanowisko nr 4 na obszarze 121;
- 192) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - nowożytność (XVI-XVII wiek) – punkt osadniczy w m. Nietulisko Duże stanowisko nr 5 na obszarze 122;
- 193) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - epoka kamienia (neolit?) - osada w m. Nietulisko Duże stanowisko nr 6 na obszarze 123;
- 194) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. ceramiki wstęgowej rytej) – osada; neolit (k. lendzielska?) – punkt osadniczy; neolit – punkt osadniczy w m. Nietulisko Duże stanowisko nr 7 na obszarze 124;
- 195) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - okres wpływów rzymskich (k. przeworska) - osada w m. Nietulisko Duże stanowisko nr 8 (brak danych na temat obszaru);
- 196) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - wczesne średniowiecze (XII – XIII wiek) – grodzisko w m. Nietulisko Małe (brak danych na temat stanowiska oraz obszaru);
- 197) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - młodszy i późny okres wpływów rzymskich – skarb denarów w m. Nietulisko Małe stanowisko nr 1 (brak danych na temat obszaru);
- 198) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - młodszy i późny okres wpływów rzymskich – skarb denarów w m. Nietulisko Małe stanowisko nr 2 (brak danych na temat obszaru);
- 199) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit – punkt osadniczy w m. Nietulisko Małe stanowisko nr 3 na obszarze nr 125;
- 200) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Prawęcín stanowisko nr 13 na obszarze nr 235;
- 201) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Prawęcín stanowisko nr 14 na obszarze nr 236;
- 202) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - neolit (k. pucharów lejkatych) - osada w m. Prawęcín stanowisko nr 15 na obszarze nr 237;
- 203) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – osada w m. Prawęcín stanowisko nr 16 na obszarze nr 238;
- 204) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Prawęcín stanowisko nr 17 na obszarze nr 239;
- 205) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – osada; nowożytność – punkt osadniczy w m. Prawęcín stanowisko nr 18 na obszarze nr 240;
- 206) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Prawęcín stanowisko nr 19 na obszarze nr 241;
- 207) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradzieje – punkt osadniczy w m. Prawęcín stanowisko nr 20 na obszarze nr 242;
- 208) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - cmentarzysko ciałopalne – okres lateński w m. Rudka stanowisko nr 1 (brak danych na temat obszaru);
- 209) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE osada – II epoka brązu (k. trzciniecka) w m. Rudnik stanowisko nr 1 na obszarze nr 119;

- 210) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – miejsce produkcji dymarskiej w m. Udziarów stanowisko nr 1 na obszarze nr 253;
- 211) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE neolit (k. pucharów lejkowatych) – osada; okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – miejsce produkcji dymarskiej; pradziejowe – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 2 na obszarze nr 254;
- 212) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – neolit – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 3 na obszarze nr 255;
- 213) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – pradziejowe – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 4 na obszarze nr 256;
- 214) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – późne średniowiecze – nowożytność - osada w m. Udziarów stanowisko nr 5 na obszarze nr 257;
- 215) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej w m. Udziarów stanowisko nr 6 na obszarze nr 258;
- 216) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE pradziejowe – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 7 na obszarze nr 259;
- 217) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - XIX-XX wiek – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 8 na obszarze nr 260;
- 218) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradziejowe – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 9 na obszarze nr 261;
- 219) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradziejowe – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 10 na obszarze nr 262;
- 220) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - pradziejowe – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 11 na obszarze nr 263;
- 221) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE - wczesna epoka żelaza (k. tarnobrzeska) – punkt osadniczy; pradziejowe – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 12 na obszarze nr 264;
- 222) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – pradziejowe – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 13 na obszarze nr 265;
- 223) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – pradziejowe – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 14 na obszarze nr 266;
- 224) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – pradziejowe – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 15 na obszarze nr 267;
- 225) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – pradziejowe – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 16 na obszarze nr 268;
- 226) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – mezolit/wczesny neolit - punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 17 na obszarze nr 269;
- 227) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – neolit (k. pucharów lejkowatych) - osada w m. Udziarów stanowisko nr 18 na obszarze nr 270;
- 228) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – pradziejowe – punkt osadniczy w m. Udziarów stanowisko nr 19 na obszarze nr 271;

- 229) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – pradzieje – osada w m. Udziców stanowisko nr 20 na obszarze nr 272;
- 230) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – nowożytność – punkt osadniczy w m. Udziców stanowisko nr 21 na obszarze nr 273;
- 231) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – pradzieje – punkt osadniczy w m. Udziców stanowisko nr 22 na obszarze nr 274;
- 232) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – pradzieje – punkt osadniczy w m. Udziców stanowisko nr 23 na obszarze nr 275;
- 233) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – nowożytność – punkt osadniczy w m. Udziców stanowisko nr 24 na obszarze nr 276;
- 234) STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE – pradzieje – ślady obróbki krzemienia w m. Wymysłów stanowisko nr 3 na obszarze nr 8;

2. Karty adresowe zabytków, wskazane w ust. 1, stanowią załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Kunów.

§ 3. Wykonanie zarządzenia powierza się Kierownikowi Referatu Spraw Obywatelskich, Rolnictwa i Środowiska.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Burmistrz Miasta i Gminy
w Kunowie

Lech Łodej

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

CHOCIMÓW

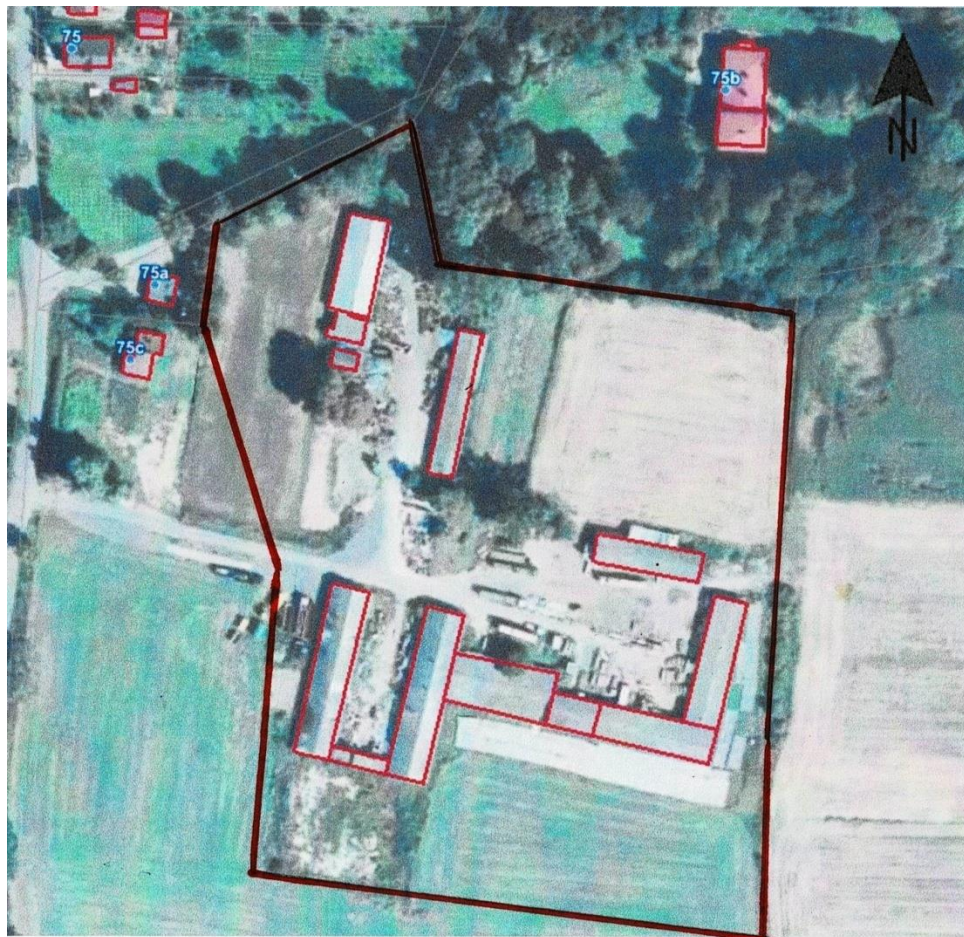
1. Nazwa

**TEREN I ROZPLANOWANIE DAWNEGO FOLWARKU
w zespole dworsko-parkowym**

2. Czas powstania

XIX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000

Źródło: www.geoportal.gov.pl

4. Adres

Chocimów75 c
27-415 Chocimów
Obręb – Chocimów
Działka nr 230/32 (część)

5. Przynależność administracyjna

województwo
ŚWIĘTOKRZYSKIE

powiat
OSTROWIECKI

gmina
KUNÓW

6. Formy ochrony

Historia

Pierwszymi właścicielami wsi Chocimów byli Chocimowscy herbu Oksza. Ok. 1415 r. niektóre działki szlacheckie nabył bp krakowski Wojciech Jastrzębiec, dając w zamian Chocimowskiemu sołectwo Janik, potem jeszcze w XV w. inne działki kupił kardynał Zbigniew Oleśnicki.

W połowie XV w. najwięcej działek szlacheckich było w posiadaniu Grzegorza Chocimowskiego. Pod koniec XV w. ich właścicielem został Andrzej Chocimowski. Kolejnym właścicielem części szlacheckiej Chocimowa był Paweł Chocimowski, podsędek sandomierski. W 1578 r. właścicielem powyższej części został Krzysztof Miękiński. W latach 1603-1629 właścicielem Chocimowa był Mikołaj Oleśnicki, kasztelan małogoski, potem radomski, starosta opoczyński, wojewoda lubelski, fundator kaplicy rodowej na Świętym Krzyżu. W latach 1629-1699 należał on do Dembińskich. Następnie jako majątek posagowy Katarzyny Dembińskiej znalazł się w posiadaniu Stanisława Popiela herbu Sulima, miecznika żydaczewskiego i podwojewódzkiego sandomierskiego. Po jego śmierci majątek odziedziczył syn Konstanty, miecznik żydaczewski i stolnik wiślicki, a następnie w 1756 r. jego wnuk Stanisław, adiutant i szambelan królewski. W kilka lat potem Chocimów stał się własnością Pawła Popiela (zm. w 1809 r.), brata Stanisława, ożenionego z Konstancją hr. Komorowską.

W 1807 r. majątek Chocimów trafił w ręce Konstantego, syna Pawła i Konstancji. W 1839 r. jego dziedzicem został Wacław Popiel, ożeniony z Ewelina Łubieńską. W latach 1850-1856 majątek był własnością Ludwika Popiela, brata Wacława, ożenionego z Apolonią Aleksandrowicz. Po jego śmierci prawem spadku w 1863 r. odziedziczyły dobra Chocimów z folwarkami Śnieżkowice, Biechów, Oczkowice i Gaj z przyległościami i przynależnościami dzieci: Antoni, Maria, Józef, Stanisław, Seweryn, Emilia, Michał. Stanisław i Seweryn zmarli bezpotomnie; majątek przeszedł na własność pozostałej piątki.

W 1874 r. Chocimów wraz z folwarkami Śnieżkowice, Biechów, Oczkowice, Gaj trafił w ręce Antoniego, najstarszego syna Ludwika Popiela, ożenionego z Marią Jędrzejewicz. W 1902 r. sprzedał on Chocimów Mieczysławowi Cichowskiemu h. Wąż. Ten, w 1906 r. przekazał majątek wraz z należącymi do niego folwarkami zięciowi, Gustawowi Antoniemu Władysławowi Ośniałowskiemu h. Trąby, synowi Mariana i Marianny

cd.

Stan zachowania: dostateczny.

Postulaty dotyczące konserwacji

Regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezzwłoczne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów związanych z jego ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Prowadzenie prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich z poszanowaniem historycznego materiału, wyglądu i estetyki zabudowań folwarcznych, ich rozplanowania przestrzennego i relacji przestrzennych pomiędzy poszczególnymi obiektami.

Realizacja prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku na podstawie opinii (w porozumieniu) ŚWKZ, przy czym dla prac wymagających pozwolenia na budowę wydawanego przez Starostę Ostrowieckiego, konieczne jest uzgodnienie projektu w trybie art. 39 ust.3 ustawy z dn. 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2021r, poz. 2351 ze zm.).

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.01.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">TEREN I ROZPLANOWANIE DAWNEGO FOLWARKU w zespole dworsko-parkowym</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">XIX w.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">CHOCIMÓW</p>
---	---	--

cd. punktu 8

z Jasińskich, w zamian za majątek Sobótką.

Gustaw Ośniałowski miał jedną nieruchomość ziemską Chocimów składającą się z 4 folwarków: folwark Chocimów – obszaru 238,5278 ha, folwark Śnieżkowice – obszaru 230,3853 ha, folwark Strupice – 196,0895 ha, folwark Biechów – obszaru 156,8462 ha oraz przestrzeni leśnej o obszarze 81,8065 ha oddzielnie położonej; ogólny obszar dóbr Chocimów wynosił 903,6553 ha, z tego gruntów ornych – 730,1252 ha (stan na 1927 r.).

Po śmierci Gustawa Ośniałowskiego (zm. 4 lutego 1933 r. w lecznicy w Batowicach pod Krakowem) ¼ dóbr chocimowskich przypadła jego żonie Marii z Cichowskich, a pozostałe ¾ w równych częściach jego dzieciom: Ludmile, Mariannie, Marianowi i Róży. Właścicielami folwarków: w Chocimowie i Śnieżkowicach zostali Maria Ośniałowska oraz Róża i Marian Ośniałowscy, w Biechowie – Ludmiła Zalewska i Marianna Jasińska, w Strupicach – Róża i Marian Ośniałowscy, Marianna Jasińska i Ludmiła Zalewska.

Rodzina Ośniałowskich opuściła Chocimów do 1942 r., kiedy to majątek przeszedł na Liegenschaft, tzn. został przejęty przez Niemców.

Po II wojnie światowej majątek został upaństwowiony. Część gruntów folwarku Chocimów zostało rozparcelowanych pomiędzy okolicznych chłopów. Z reszty utworzono majątek państwowy. Zgodnie z inwentaryzacją przeprowadzoną w 1945 r., na jego terenie znajdowały się wówczas następujące budynki:

- 1 dom mieszkalny, murowany, kryty blachą,
- 1 dom mieszkalny, drewniany, kryty gontami, 1-piętrowy,
- 1 dom mieszkalny, drewniany, kryty gontami, parterowy,
- 1 gorzelnia, murowana z kamienia kryta dachówką i gontem 2-piętrowa,
- przybudówka dawnej gorzelni, drewniana, mieszkalna, kryta gontem, parterowa,
- szopa gorzelniana na węgiel, drewniana, kryta papą, parterowa,
- magazyn gorzelniany, murowany z kamienia, kryty papą, parterowy,
- spichlerz, murowany z kamienia, kryty blachą, 2-piętrowy,
- stajnia dla koni, murowana z kamienia, kryta dachówką, parterowa,
- obora dla krów, murowana z kamienia, kryta dachówką, parterowa,
- stajnia dla koni wyjazdowych, murowana z kamienia, kryta gontem, parterowa,
- stodoła, drewniana, kryta papą, parterowa,
- stodoła, drewniana, kryta papą, parterowa,
- szopa na narzędzia rolne, drewniana, kryta papą, parterowa,
- kuźnia, murowana z kamienia kryta gontem parterowa,
- waga wozowa, drewniana, kryta papą, parterowa,

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa <p style="text-align: center;">TEREN I ROZPLANOWANIE DAWNEGO FOLWARKU w zespole dworsko-parkowym</p>	2. Czas powstania <p style="text-align: center;">XIX w.</p>	3. Miejscowość <p style="text-align: center;">CHOCIMÓW</p>
---	---	--

cd. punktu 8

chlew – kurnik, murowany z kamienia, kryty gontem, parterowy
a ponadto budynki dla służby:

dom mieszkalny czworak, murowany z kamienia, kryty dachówką, parterowy,

dom mieszkalny czworak, drewniany, kryty gontem, parterowy,

dom mieszkalny czworak, drewniany, kryty papą, parterowy,

dom mieszkalny czworak, drewniany, kryty papą, parterowy,

stajenka, murowana z kamienia, kryta papą, parterowa,

stajenka, murowana z kamienia, kryta gontem, parterowa.

Dzięki zachowanym planom wiemy, że na północny-zachód od dworu znajdowały się: oficyna i rządcówka. Na południe od zespołu dworsko-parkowego rozpościerały się zabudowania folwarczne gospodarcze, zaś na południowy-zachód – budynki folwarczne mieszkalne, tzw. czworaki, w których mieszkaly rodziny związane z majątkiem.

Obecnie z dawnych zabudowań folwarcznych niewiele zostało, ocalały pojedyncze budynki gospodarcze, w tym dawna stajnia i obora (dwie obory), przebudowane i zmodernizowane w II połowie XX w. Oba budynki są obiektami murowanymi, otynkowanymi, parterowymi, na rzucie wydłużonych prostokątów, w układzie przestrzennym usytuowane w formie otwartej podkowy. Mają więźbę dachową otwartą, podpartą słupami z mieczami. Nakryte są dwuspadowymi dachami, aktualnie poszytymi płytami eternitowymi. W ścianach szczytowych, północnych, posiadają bramy wjazdowe.

Wartości

Wartości historyczne

Zabudowania folwarczne zachowały się w formie reliktywnej. Z całego zespołu budynków folwarcznych mieszkalnych i gospodarskich: inwentarskich, produkcyjnych – związanych z przetwórstwem rolno-spożywczym (gorzelnia), magazynowych (spichlerz, magazyn gorzelniany), o charakterze usługowym (kuźnia), pomocniczych itd., ocalało zaledwie kilka. Zachowanie obiektów folwarcznych są zatem jedyną pamiątką po dawnym folwarku, stanowiącym integralną część założenia dworskiego. Jego historia i funkcjonowanie związane są z rodzinami ziemiańskimi: Popielów, Cichowskich, Ośniałowskich, zasłużonymi nie tylko dla Chocimowa i okolicy, ale także regionu, a nawet kraju.

Wartości artystyczne

Zachowane budynki gospodarcze nie posiadają cech stylowych, nie odznaczają się także wartościami artystycznymi ani estetycznymi, niemniej zwracają uwagę rozmiarami i usytuowaniem, nie tylko w obrębie dawnego założenia, ale i wsi; są bowiem dobrze widoczne z drogi i wskazują miejsce, gdzie przez lata znajdowało się zaplecze gospodarcze majątku wraz z domami pracującej w nim służby. Są one przestrzennie i historycznie związane z pobliską rezydencją ziemiańską.

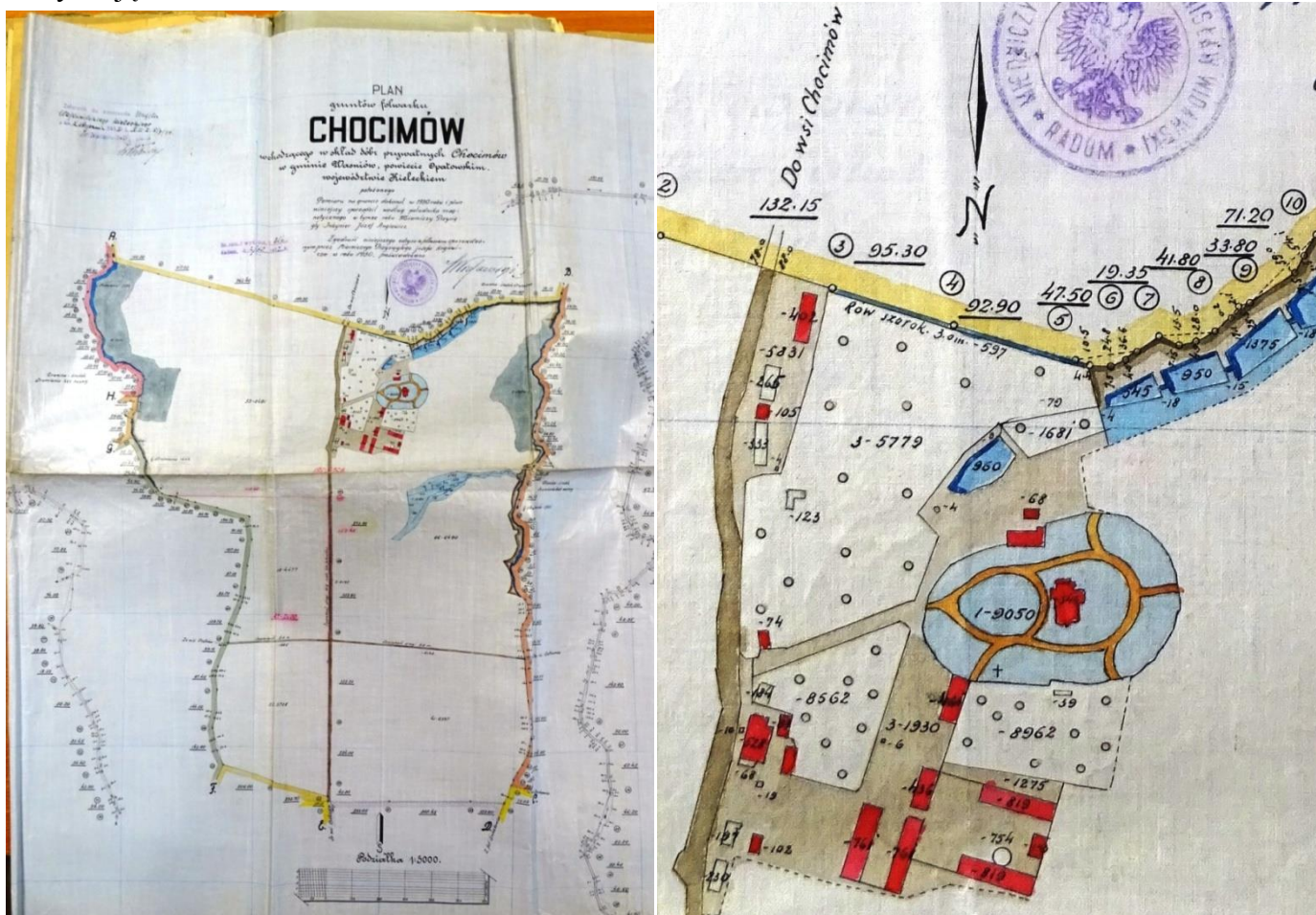
cd.

WKLADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">TEREN I ROZPLANOWANIE DAWNEGO FOLWARKU w zespole dworsko-parkowym</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">XIX w.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">CHOCIMÓW</p>
---	---	--

cd. punktu 7

Plany majątku Chocimów

Źródło: Archiwum Państwowe w Kielcach, Hipoteka Ostrowiecka, sygn. 63
cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa TEREN I ROZPLANOWANIE DAWNEGO FOLWARKU w zespole dworsko-parkowym	2. Czas powstania XIX w.	3. Miejscowość CHOCIMÓW
--	------------------------------------	-----------------------------------

cd. punktu 8

Wartości naukowe

Obiekty stanowią przyczynek do badań dawnych założeń podworskich, które praktycznie zniknęły z pejzażu wsi.

Wartości użytkowe

Ocalałe budynki służą do dziś jako pomieszczenia magazynowe i składy.

Źródła i opracowania:

Archiwum Państwowe w Kielcach, Hipoteka Ostrowiecka, sygn. 60 i 63

Archiwum Państwowe w Kielcach, WUZ, sygn. 300

Archiwum Państwowe w Kielcach, OUZ w Kielcach, sygn. 4388

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Z. Doliwa-Klepacki, Dwory i dworski oraz ich właściciele w województwie świętokrzyskim, t. 1, Ostrowiec Świętokrzyski 2013

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa TEREN I ROZPLANOWANIE DAWNEGO FOLWARKU w zespole dworsko-parkowym	2. Czas powstania XIX w.	3. Miejscowość CHOCIMÓW
--	------------------------------------	-----------------------------------

cd. punktu 7

Obory – usytuowane w południowej części dawnych zabudowań folwarcznych

Obora z datą „1909” widniejącą w szczycie elewacji północnej

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW	
1. Nazwa KRUCYFIKS PRZY ALEI WJAZDOWEJ DO DWORU w zespole dworsko-parkowym		2. Czas powstania koniec XIX w.		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres	
 <p data-bbox="268 1324 918 1380">Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p>				4. Adres Chocimów 75 b 27-415 Chocimów Obręb – Chocimów Działka nr 232/1
			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW	
			6. Formy ochrony <p style="text-align: center;">Na terenie parku wpisanego do rejestru zabytków pod numerem A.606/1 z dn. 12.12.1957 r.</p> <p style="text-align: center;">Na terenie parku objętego ochroną konserwatorską na podstawie Miejsowego Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjętego Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmienionego Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów</p>	

Historia

Krucyfiks został ufundowany pod koniec XIX w. zapewne przez ówczesnych właścicieli majątku Chocimów, małżonków Popielów Antoniego i Marię z Jędrzejewiczów, słynących z pobożności.

Opis

Krucyfiks stoi przy alei wjazdowej do dworu. Zorientowany jest na południe. Posadowiony jest na postumencie o przekroju zbliżonym do kwadratu. Ze wszystkich stron był opatrzony napisany. Dziś są one nieczytelne.

Wartości**Wartości historyczne**

Krzyż od momentu powstania nie utracił swej wartości materialnej, formy ani funkcji. Jego fundację należy wiązać się z rodziną Popielów.

Wartości artystyczne

Walory artystyczne krzyża niewątpliwie podnosi jego usytuowanie tuż przy alei wjazdowej do dworu.

Wartości naukowe

Krzyż może stanowić przyczynek w badaniach nad miejscową religijnością.

Wartości niematerialne: wartość przeżyć religijnych

Krzyż stanowi wizualne świadectwo pobożności fundatorów i ich życia religijnego. Jest miejscem *sacrum* w przestrzeni dworskiej. Po dziś dzień jest miejscem kultu okolicznych mieszkańców.

Stan zachowania

Średni.Krzyż jest stabilnie posadowiony na postumencie. Niestety w przeszłości wielokrotnie był malowany farbą olejną. W wyniku tego zniszczeniu uległy napisy (są nieczytelne).

Postulaty dotyczące konserwacji

Odnowienie krzyża i postumentu (usunięcie farby olejnej, odczyszczenie zabytku i zakonserwowanie go, uczynienie inskrypcji).

Regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezzwłoczne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Prowadzenie prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku, z dbałością o zachowanie jego wartości artystycznych oraz zabytkowych, w oparciu o przygotowany program prac konserwatorskich pozytywnie zaopiniowany przez ŚWKZ.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa FIGURA MATKI BOŻEJ w zespole dworsko-parkowym		2. Czas powstania 1890 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			Chocimów 75 b 27-415 Chocimów Obręb – Chocimów Działkanr 369/1
			Źródło: WODGiK Kielce NGP III.7522.1.110.2021
			6. Formy ochrony <p style="text-align: center;">Na terenie parku wpisanego do rejestru zabytków pod numerem A.611 z dn. 13.12.1957 r.</p> <p style="text-align: center;">Na terenie parku objętego ochroną konserwatorską na podstawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjętego Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmienionego Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy</p>

Historia

Figura Matki Bożej – Niepokalane Poczęcie została ufundowana w 1890 r. przez ówczesnych właścicieli majątku Chocimów, małżonków Popielów Antoniego i Marię z Jędrzejewiczów, słynących z pobożności.

Opis

Figura stoi na terenie zespołu dworsko-parkowego w Chocimowie, w jego południowej części, na południowy-zachód od dworu. Zorientowana jest na północny-wschód.

Matka Boża przedstawiona jest w pełnej postaci, frontalnie, na piersiach ma złożone dłonie. Stoi na kuli ziemskiej. Depcze węża.

Rzeźba jest posadowiona na postumencie o przekroju prostokąta zbliżonym do kwadratu, a ten na rozbudowanej, schodkowej podstawie. Na frontowej płaszczyźnie postumentu widnieje rok fundacji „1890”.

Obiekt został wykonany z kamienia. Otacza go metalowy płotek.

Wartości**Wartości historyczne**

Figura od momentu powstania nie utraciła swej wartości materialnej, formy ani funkcji. Jej powstanie wiąże się z rodziną Popielów. Do II wojny światowej gromadziła gł. mieszkańców „dworskiej” części Chocimowa, w tym właścicieli rezydencji, jej mieszkańców i gości, służbę domową i folwarczną.

Wartości artystyczne

Jako element małej architektury, ale architektury o charakterze sakralnym zajmuje szczególne miejsce w pejzażu parku.

Wartości naukowe

Figura może stanowić przyczynek w badaniach nad miejscową religijnością.

Wartości niematerialne: wartość przeżyć religijnych

Figura stanowi wizualne świadectwo pobożności fundatorów i ich życia religijnego. Jest miejscem *sacrum* w przestrzeni dworskiej (w dworze nie było urządzonej kaplicy). Stanowi świadectwo kultu religijnego maryjnego.

Do dnia dzisiejszego jest miejscem odbywania praktyk religijnych mieszkańców wsi.

Stan zachowania

Dobry. Zabytek pokrywa farba olejna.

Postulaty dotyczące konserwacji

Odnowienie figury i postumentu (usunięcie farby olejnej, odczyszczenie zabytku i zakonserwowanie go).

Regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Prowadzenie prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku, z dbałością o zachowanie jego wartości artystycznych oraz zabytkowych, w oparciu o przygotowany program prac konserwatorskich pozytywnie zaopiniowany przez ŚWKZ.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa PARK w zespole dworsko-parkowym			CHOCIMÓW
2. Czas powstania		połowa XIX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres Chocimów 75 b 27-415 Chocimów Obręb – Chocimów Działki nr 369/1, 232/1
			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
			Źródło: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, plan założenia dworskiego

Historia

Park został założony najpewniej w połowie XIX w., równoległe z budową murowanego dworu przez ówczesnych właścicieli majątku Chocimów – Popielów. Przy jego urządzeniu wykorzystano nasadzenia z końca XVIII w., które zdobiły poprzednią rezydencję. Park w dużej części został obsadzony lipami. Ponadto posadzono w nim kasztanowce, klony i jawory. Układ parku porządkowały aleje spacerowe.

W 1902 r. Ludwik Popiel sprzedał majątek Chocimów wraz z dworem i otaczającym go parkiem Mieczysławowi Cichowskiemu h. Wąż ożenionemu z Heleną z Kotkowskich. W 1906 r. rezydencja trafiła z ręce Gustawa Ośniałowskiego ożenionego z Marią z Cichowskich.

Po śmierci Gustawa Ośniałowskiego właścicielami Chocimowa zostali wdowa po nim Maria Ośniałowska oraz jego dzieci: Róża i Marian Ośniałowscy.

Po wojnie majątek Chocimów został upaństwowiony. Dwór i park do 2006 r. były użytkowane przez szkołę podstawową.

W latach 1945-1948 część lip rosnących wzdłuż alei zostało wyciętych. W ich miejsce posadzono wierzby. W latach 60. XX w. w wyniku wichury zniszczeniu uległy kolejne drzewa.

W okresie powojennym na skutek użytkowania dworu przez szkołę, na terenie parku urządzono boisko szkolne. Przed dworem posadzono szpaler tui.

Obiekt jest własnością Gminy Kunów.

Opis

Park chocimowski, w typie krajobrazowym, położony jest na terenie łagodnie opadającym ku wschodowi. Obecnie ma powierzchnię 2,414 ha. W jego centralnym miejscu stoi dwór (wybudowany w II połowie XIX w. na miejscu starego). Prowadzi do niego szerokim łukiem aleja dojazdowa. Przed rezydencją rozpościera się przestrzeń zjazdowa. Pierwotnie znajdował się tu gazon obsadzony kwiatami. Z dawnych nasadzeń zachowały się lipy, kasztanowce, klony i jawory.

Przy alei wjazdowej do parku stoi kamienny krzyż, a na jego terenie figura Matki Bożej Niepokalanej.

Wartości**Wartości historyczne**

Park podworski w Chocimowie zachował swe granice i rozplanowanie. Jego
cd.

Stan zachowania

Dobry. Układ parku jest czytelny. Jego granice, dojazd, rozplanowanie alei zachowały się do dziś.

Postulaty dotyczące konserwacji

Regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z parku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Regularne prowadzenie prac porządkowych i pielęgnacyjnych drzewostanu.

Bezzwłoczne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania parku oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Realizacja wszelkich prac na terenie parku z poszanowaniem jego charakteru, kompozycji oraz estetyki zieleni komponowanej.

Prowadzenie gospodarki drzewostanem oraz użytkowanie parku w ścisłym porozumieniu ze ŚWKZ, najlepiej w oparciu o kompleksowy program rewaloryzacji uwzględniający zabytkowy charakter i kompozycję drzewostanu.

Prowadzenie wszelkich prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich w obrębie parku wymaga uzyskania pozwolenia ŚWKZ w trybie decyzji.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.01.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa <p style="text-align: center;">PARK w zespole dworsko-parkowym</p>	2. Czas powstania <p style="text-align: center;">połowa XIX w.</p>	3. Miejscowość <p style="text-align: center;">CHOCIMÓW</p>
---	--	--

cd. punktu 7

Północno-zachodnia część parku

Wjazd na teren parku

Północno-zachodnia część parku

Fragment parku za dworem

Fragment parku za dworem

Aleja parkowa

Aleja wjazdowa

1. Nazwa PARK w zespole dworsko-parkowym	2. Czas powstania połowa XIX w.	3. Miejscowość CHOCIMÓW
--	---	-----------------------------------

cd. punktu 8

układ przestrzenny i kompozycyjny pomimo upływu lat, działalności człowieka (wycinka drzew) i zdarzeń losowych (wichury), w wyniku czego wypadła część starodrzewia, jest czytelni do dziś. Bez problemów widać dojazd, przestrzeń zajeżdżną czy układ alejek spacerowych. Z dawnych nasadzeń ocalały: lipy, kasztanowce, klony i jawory. Zachowały się także elementy małej architektury, w postaci figury Matki Bożej czy kamiennego krzyża usytuowanego przy alei wjazdowej.

W okresie powojennym zmiana użytkowania dworu z rezydencji ziemiańskiej na siedzibę szkoły podstawowej, sprawiła, że na terenie parku zostało założone boisko szkolne, a sprzed obiektu zniknął gazon. Mimo to obiekt nie utracił swoich funkcji.

Wartości artystyczne i krajobrazowe

Park w Chocimowie jest typowym parkiem rezydencjonalnym typu krajobrazowego, bardzo popularnym w XIX w. Został założony wraz z budową nowej siedziby przez rodzinę Popielów, z wykorzystaniem starszych nasadzeń okalających poprzedni dwór. Jego bryła jest bardzo czytelna w panoramie wsi. Park jest pięknie wkomponowany w krajobraz i powiązany widokowo z malowniczą okolicą.

Wartości naukowe

Park dworski w Chocimowie, z uwagi na jego stan zachowania, jest źródłem wiedzy na temat dawnych założeń dworsko-parkowych. Stanowi nie tylko cenny obiekt historyczny – przedmiot badań historyków czy historyków sztuki, ale także ważny obiekt przyrodniczy. Szczególną wartość ma starodrzew złożony głównie z lip. Wartość przyrodniczą parku podnoszą żyjące w nim owady i ptaki.

Wartości estetyczne (walory estetyczne)

Z uwagi na okazałe, wiekowe lipy park szczególnie pięknie prezentuje się na przełomie czerwca i lipca, w okresie kwitnienia tych drzew. Uroku dodają mu także posadzone w okresie powojennym wierzby.

Wartości niematerialne

Rosnące w parku lipy stanowiły inspirację dla poety Mariana Ośniałowskiego, który opisywał je w swej twórczości.

Wartości ekologiczne**Źródła i opracowania:**

Archiwum Państwowe w Kielcach, Hipoteka Ostrowiecka, sygn. 60

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Dwór Popielów, opr. K. Myśliński 2019

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa DWÓR w zespole dworsko-parkowym		2. Czas powstania 1868-1874	4. Adres Chocimów 75 B 27-415 Chocimów Obręb – Chocimów 0004 Działka nr 369/1
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 <p>Źródło: www.geoportal.gov.pl</p>		 <p style="text-align: center;">Dwór od strony frontowej</p>	
		 <p style="text-align: center;">Widok na elewacje: ogrodową – wschodnią i szczytową – północną</p>	6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych Nr rej. A.606/2, z 28.09.2020 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów

Historia

Pierwszymi właścicielami wsi Chocimów byli Chocimowscy herbu Oksza. Ok. 1415 r. niektóre działki szlacheckie nabył bp krakowski Wojciech Jastrzębiec, dając w zamian Chocimowskiemu sołectwo Janik, potem jeszcze w XV w. inne działki kupił kardynał Zbigniew Oleśnicki.

W połowie XV w. najwięcej działek szlacheckich było w posiadaniu Grzegorza Chocimowskiego. Pod koniec XV w. ich właścicielem został Andrzej Chocimowski. Kolejnym właścicielem części szlacheckiej Chocimowa był Paweł Chocimowski, podsędek sandomierski. W 1578 r. właścicielem powyższej części został Krzysztof Miękicki. W latach 1603-1629 właścicielem Chocimowa był Mikołaj Oleśnicki, kasztelan małogoski, potem radomski, starosta opoczyński, wojewoda lubelski, fundator kaplicy rodowej na Świętym Krzyżu. W latach 1629-1699 dobra należały do Dembińskich. Następnie jako majątek posagowy Katarzyny Dembińskiej znalazły się w posiadaniu Stanisława Popiela herbu Sulima, miecznika żydaczewskiego i podwojewódzkiego sandomierskiego. Po jego śmierci włości odziedziczył syn Konstanty, miecznik żydaczewski i stolnik wiślicki, a następnie w 1756 r. jego wnuk Stanisław, adiutant i szambelan królewski. W kilka lat potem Chocimów stał się własnością Pawła Popiela (zm. w 1809 r.), brata Stanisława, ożenionego z Konstancją hr. Komorowską.

W czerwcu 1787 r. do Chocimowa zajechał król Stanisław August Poniatowski.

W 1807 r. majątek Chocimów trafił w ręce Konstantego, syna Pawła i Konstancji. W 1839 r. jego dziedzicem został Wacław Popiel, ożeniony z Ewelina Łubieńską. W latach 1850-1856 majątek był własnością Ludwika Popiela, brata Wacława, ożenionego z Apolonią Aleksandrowicz. Po jego śmierci prawem spadku w 1863 r. odziedziczyły dobra Chocimów z folwarkami Śnieżkowice, Biechów, Oczkowice i Gaj z przyległościami i przynależnościami dzieci: Antoni, Maria, Józef, Stanisław, Seweryn, Emilia, Michał. Stanisław i Seweryn zmarli bezpotomnie; majątek przeszedł na własność pozostałej piątki.

W 1874 r. Chocimów wraz z folwarkami Śnieżkowice, Biechów, Oczkowice, Gaj trafił w ręce Antoniego, najstarszego syna Ludwika Popiela, ożenionego z Marią Jędrzejewicz. W 1902 r. sprzedał on Chocimów Mieczysławowi Cichowskiemu h. Wąż. Ten, w 1906 r. przekazał majątek

cd.

Stan zachowania

Dwór jest ogólnie w dobrym stanie. Fundamenty i piwnice są stabilne, choć zawilgocone. Mury znajdują się w dobrym stanie, choć miejscami są zamknięte. Fragmenty gzymsów są uszkodzone. Dach miejscami jest nieszczelny. Podłogi stare są słabo zachowane. Taras ogrodowy jest zniszczony.

Postulaty dotyczące konserwacji

Zabezpieczenie dachu, naprawienie uszkodzonych gzymsów, poprawienie elewacji, osuszenie fundamentów i piwnic, remont tarasu, obniżenie poziomu gruntu wokół dworu.

Regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Prowadzenie prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku w oparciu o pozwolenie ŚWKZ w trybie decyzji.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa DWÓR w zespole dworsko-parkowym	2. Czas powstania 1868-1874	3. Miejscowość CHOCIMÓW
--	---------------------------------------	-----------------------------------

cd. punktu 8

wraz z należącymi do niego folwarkami zięciowi, Gustawowi Antoniemu Władysławowi Ośniałowskiemu h. Trąby, synowi Mariana i Marianny z Jasińskich, w zamian za majątek Sobótka.

28 września 1920 r. w dworze w Chocimowie urodził się Marian Ośniałowski (ochrzczony 10 października 1920 r. w kościele w Kunowie), w przyszłości poeta, a także aktor, dziennikarz, tłumacz, przez babkę Helenę Kotkowską blisko spokrewniony z Witoldem Gombrowiczem.

Po śmierci Gustawa Ośniałowskiego (zm. 4 lutego 1933 r. w lecznicy w Batowicach pod Krakowem) ¼ dóbr chocimowskich przypadła jego żonie Marii z Cichowskich, a pozostałe ¾ w równych częściach jego dzieciom: Ludmile, Mariannie, Marianowi i Róży. Właścicielami folwarków: w Chocimowie i Śnieżkowicach zostali Maria Ośniałowska oraz Róża i Marian Ośniałowscy, w Biechowie – Ludmiła Zalewska i Marianna Jasińska, w Strupicach – Róża i Marian Ośniałowscy, Marianna Jasińska i Ludmiła Zalewska.

Rodzina Ośniałowskich rezydowała w dworze w Chocimowie do 1942 r., kiedy to majątek przeszedł na Liegenschaft, tzn. został przejęty przez Niemców.

Po II wojnie światowej w budynku została ulokowana szkoła podstawowa, która mieściła się w nim do momentu likwidacji w 2006 r. Przez wiele lat część pomieszczeń dworu zajmowało także przedszkole. Do 1960 r. w piętrowej części dworu mieszkali pracownicy spółdzielni produkcyjnej, a w latach 1960-1975 nauczyciele miejscowej szkoły. W latach 80. XX w. w północnej części piwnic urządzono klub młodzieżowy.

1 września 2007 r. na frontowej ścianie dworu wmurowano tablicę upamiętniającą Mariana Ośniałowskiego.

Obecnie w dworze swoją siedzibę mają stowarzyszenia: KGW Chocimowianki, *Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Wsi Chocimów*, Brygada Polskich Drużyn Strzeleckich. Jest w nim także urządzona izba pamięci Mariana Ośniałowskiego.

Jako rok budowy dworu opracowania wskazują – 1868. Dużo bardziej prawdopodobna wydaje się data – 1874, kiedy to Chocimów przeszedł na wyłączną własność Antoniego Popiela. To on uchodzi za fundatora dworu.

Opis

Dwór w Chocimowie stoi w centrum zespołu dworsko-parkowego, zlokalizowanego przy drodze prowadzącej ze Śnieżkowic do Kunowa. Fasadą zwrócony jest na zachód. Stanowi go obiekt wolnostojący, murowany, podpiwniczony, wzniesiony z kamienia i cegły ceramicznej na zaprawie wapienno-piaskowej, obustronnie otynkowany, na planie wydłużonego korpusu, złożony z części parterowej od strony północnej i części piętrowej na planie prostokąta od południa. Do części parterowej od północy przylega przybudówka wejściowa, od wschodu – taras, od zachodu – schody wejściowe.

W piwnicach są sklepienia (w części północnej: kolebkowe i kolebkowo-krzyżowe, w pomieszczeniu północno-zachodnim z gurtem, założone bezpośrednio na stopie fundamentowej, w pomieszczeniu dostępnym od strony zachodniej: strop Kleina na belkach stalowych i z wysklepkami ceramicznymi, w korytarzyku od północy: sklepienie odcinkowe, ceramiczne, pod tarasem: prawdopodobnie strop Kleina, sklepienie schodów wewnętrznych z sieni: odcinkowe, ceramiczne), zaś w kondygnacjach: stropy belkowe z podbitką. Na strychu była pierwotnie podsadzka ceramiczna z cegieł na podsypce glinianej; obecnie jest ona zachowana w połowie. W północno-wschodnim pomieszczeniu piętra jest podsufitka z płyt pilśniowych. Więźba dachowa jest drewniana, belkowa, konstrukcji stolcowo-kleszczowej.

Część parterowa jest pod dachem 3-spadowym, piętrowa – pod dachem namiotowym; poszycie dachu z blachy stalowej, nowej, falistej, na pełnym dawnym odeskowaniu.

cd.

1. Nazwa DWÓR w zespole dworsko-parkowym	2. Czas powstania 1868-1874	3. Miejscowość CHOCIMÓW
--	---------------------------------------	-----------------------------------

cd. punktu 8

Od frontu dwór zdobi 3-osiowy pseudoryzalit, zwieńczony trójkątnym ogzymsowanym naczółkiem, z wejściem głównym na osi, poprzedzonym szerokimi schodami. Przy wejściu głównym znajduje się tablica poświęcona poecie Marianowi Ośniałowskiemu, wmurowana we wrześniu 2007 r. Nad nim w szczycie widniał herb Ośniałowskich – Trąby, a w czasach Popielów – Sulima.

Dwór po dziś dzień zachował pierwotny układ pomieszczeń. Przebudowano jedynie pomieszczenie w części północno-zachodniej, gdzie mieszczą się ob. sanitariaty. Układ pomieszczeń jest amfiladowy; w części parterowej: dwutraktowy, z szerszym traktem frontowym. Część południowa dworu, piętrowa, jest dwutraktowa, z głębszym traktem frontowym.

Z dawnego wyposażenia zachowały się trzy stiukowe okrągłe kartusze podlampowe oraz kilka pieców z kafli ceramicznych w pomieszczeniach tylnego traktu parteru i na piętrze, a ponadto kominiek z czarnego marmuru z arkadowym otworem i geometryczną dekoracją.

Rezydencję otaczał park. Na południe od dworu były zlokalizowane zabudowania folwarczne, a na północy-wschód – oficyna z kuchnią i budynek dla służby.

Wartości**Wartości historyczne**

Dwór zachował praktycznie są autentyczną substancję historyczną, tj. materiał i strukturę. W niemal niezmienionym stanie, zarówno na zewnątrz jak i wewnątrz, dotrwał do naszych czasów. Po II wojnie światowej utracił swą funkcję rezydencji ziemiańskiej, przez lata pełnił funkcję siedziby szkoły. Zmiana użytkowania obiektu, nie wpłynęła na jego wygląd zewnętrzny ani wewnętrzny. Dwór zachował swój pierwotny amfiladowy układ pomieszczeń.

W dzieje rezydencji wpisane są życiorysy ważnych postaci nie tylko dla historii Chocimowa, ale także regionu i kraju. Dwór został ufundowany i przez lata był zamieszany przez niezwykle zasłużoną dla ziemi świętokrzyskiej rodzinę Popielów. W rezydencji urodził się Marian Ośniałowski, poeta, aktor, dziennikarz, tłumacz. Gościł w nim zapewne Witold Gombrowicz, blisko spokrewniony z Marianem Ośniałowskim. W dzieciństwie często w nim bywał Ksawery Jasieński, znany polski spiker, lektor telewizyjny i radiowy.

Wartości artystyczne

Dwór w Chocimowie jest przykładem niesymetrycznego dworu ziemiańskiego, jakie wznosili w II poł. XIX w. na terenach Królestwa Polskiego zamożni ziemianie. Stanowi on centralny obiekt założenia podworskiego, powiązanego przestrzennie i historycznie z parkiem i zabudowaniami folwarcznymi. Choć sam dwór jest niewidoczny w panoramie wsi, to jednak otaczający go park ze starodrzewiem wyróżnia się w krajobrazie i już z daleka przyciąga uwagę.

Wartości naukowe

Historia obiektu, a także jego mieszkańców jest nośnikiem wiedzy o historii wsi oraz regionu. Architektura dworu i jego wewnętrzne rozplanowanie wiele mówią o życiu zamożnego ziemiaństwa na przełomie XIX i XX w. Rezydencja wraz z otoczeniem pomaga także przy analizie twórczości jej najbardziej znanego mieszkańca Mariana Ośniałowskiego.

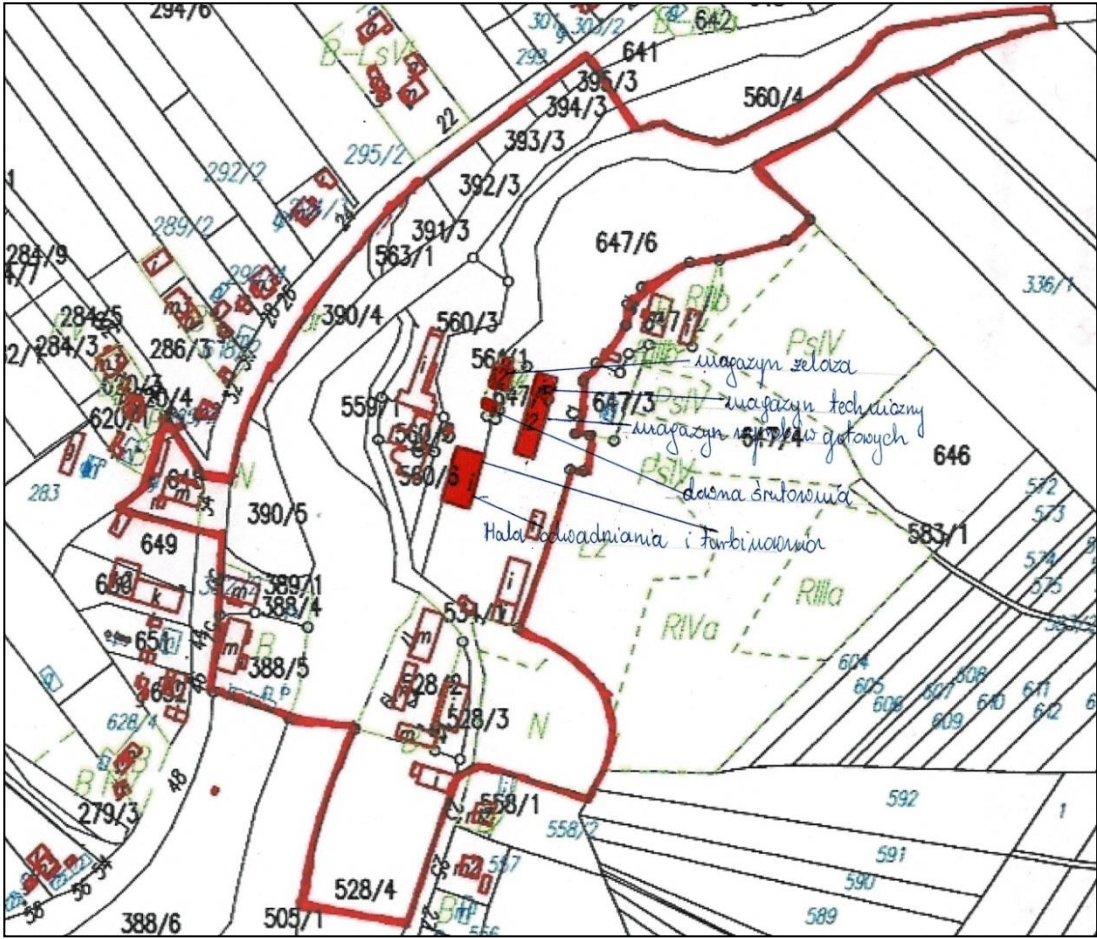
Wartości niematerialne

Obiekt był i jest niezwykle ważnym miejscem w historii miejscowości, napawa mieszkańców dumą, przede wszystkim z uwagi na nazwiska literatów wpisane w jego historię: Mariana Ośniałowskiego i Witolda Gombrowicza – zaliczanego do najwybitniejszych pisarzy XX w. Jest także jedynym ośrodkiem życia kulturalnego wsi.

Źródła i opracowania:

Archiwum Państwowe w Kielcach, Hipoteka Ostrowiecka, sygn. 60

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI ZAKŁADU PRZEMYSŁOWEGO DAWNEJ FABRYKI TEKSTURY „WITULIN” – TEREN WRAZ Z BUDYNKAMI I POZOSTAŁOŚCIAMI WYPOSAŻENIA na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego	2. Czas powstania po 1885 r.		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 			4. Adres Doły Biskupie 27-415 Doły Biskupie Obręb – Doły Biskupie Działki nr 528/4, 528/3, 528/2, 505/1 (część), 647/4, 534/1, 647/6, 647/5, 561/1, 560/6, 560/5, 560/3, 560/4 (część), 395/3, 394/3, 393/3, 392/3, 391/3, 563/1, 390/5, 389/1, 388/4, 388/5, 648, 559/1
			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
<p>ŹRÓDŁO: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Założenie przestrzenno-poprzemysłowe w Dołach Biskupich</p>			6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomości Nr rej. A.607/1-6, z 30.10.1980, 10.12.2010, 22.12.2016 Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów Przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów

Historia

W 1885 r. Ignacy Leonard Kotkowski wykupił od chłopów w Dołach Biskupich resztówki gruntów w pobliżu istniejącego we wsi „lichego młynka”. Rozebrał walący się młyn i na jego miejscu wystawił zespół młynów przemysłowych. W ich sąsiedztwie Ignacy Kotkowski postawił śrutownię do mielenia ziarna na śrutę zwaną rechlownią, pomocnicze zabudowania gospodarcze, a ponadto zespół budynków administracyjno-mieszkalnych dla kadry zarządzającej przedsiębiorstwem oraz osiedle robotnicze. Dla tego majątku została założona księga wieczysta Osada młynarska „Doły”. Wg zachowanych spisów budynków sporządzonych na początku XX w. w jej obrębie stały: 3 młyny wodne, tzw. rechlownia, szopy, kuźnie, stajnie, a ponadto domy mieszkalne, chlewy i drewniane szopy – na potrzeby robotników.

Oprócz tego wydzierżawił od właścian z Dołów Opacich, znajdujący się w sąsiedztwie młynów teren do eksploatacji kamienia. Mając kamieniołomy uruchomił w 1895 r. przedsiębiorstwo: Kopalnie Piaskowca Fabryka Wyrobów Kamieniarskich „Doły i Świącie” Ignacego Kotkowskiego.

Ignacy Leonard Kotkowski zmarł 26 kwietnia 1901 r. Majątek w Dołach w drodze spadku przeszedł 16 stycznia 1902 r. na własność jego córki Marceliny Antoniny zamężnej z inż. Janem Gombrowiczem. Wkrótce nowa właścicielka przekazała nieograniczone pełnomocnictwa do zarządzania przedsiębiorstwem mężowi.

W 1905 r. działał tylko jeden młyn zatrudniający 10 osób. Fabryka wyrobów kamieniarskich zarządzana była przez spółkę „Jan Pękosławski i S-ka”, której Zarząd oraz biuro sprzedaży mieściły się w Warszawie przy ul. Żurawiej 33. Produkowała wyroby kamieniarskie, budowlane i artystyczne z piaskowca, granitu i marmurów.

Ok. 1910-1911 r. Gombrowiczowie zdecydowali się zmienić profil zakładu i jego formę prawną. Jan Gombrowicz postanowił wybudować na terenie osady młynarskiej Doły fabrykę papieru i tektury, jednocześnie likwidując warsztaty kamieniarskie. W tym celu wraz z żoną założyli w 1911 r. spółkę akcyjną, której nadali nazwę „Witulín” – od imienia ich syna, Witolda Gombrowicza (miała być ona jego zabezpieczeniem na przyszłość). W 1911 r. zostało zawiązane Towarzystwo Akcyjne Witulín, którego celem – zgodnie z paragrafem 1 statutu tegoż Towarzystwa – było „urządzenie i eksploatacja w dobrach Osada Młynarska Doły, położonych w powiecie opatowskim w Guberni Radomskiej i stanowiących własność Marceliny Antoniny, córki Ignacego, Gombrowiczowej, młynów mącznych oraz fabryki papieru i tektury, jako też celem eksploatacji w tychże dobrach pokładów kamienia budulcowego i piaskowca”.

cd.

Stan zachowania

Układ przestrzenny i kompozycyjny zachowany.

Obiekty mieszkalne dawnego osiedla przyfabrycznego w większości są w dobrym i bardzo dobrym stanie. Zabudowania na terenie fabrycznym w dużej części zniszczone, część rozebrana.

Budynek administracyjno-mieszkalny w stanie ruiny.

Postulaty dotyczące konserwacji

Zachowanie elementów układu przestrzennego, w tym rozplanowania ulic i zabudowy oraz charakteru i przebiegu układu wodnego z uwzględnieniem ukształtowania terenu i zieleni jako integralnych elementów obecnej kompozycji zespołu.

Ścisłe przestrzeganie zasad planowania przestrzennego.

Nowe budownictwo nie naruszające zasad kompozycji.

Przestrzeganie ustalonych zasad ochrony konserwatorskiej.

Utrzymanie zabytków stanowiących integralną część założenia i ich otoczenia w jak najlepszym stanie, regularne kontrole ich stanu technicznego, korzystanie z zabytków w sposób zapewniający trwałe zachowanie ich wartości oraz właściwą ekspozycję. W przypadku obiektów będących w stanie ruiny – inwentaryzacja, zabezpieczenie doraźne przed dalszą degradacją. Bezzwłoczne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów związanych z jego ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami pozostałości zakładu przemysłowego dawnej fabryki tektury „Witulín” – terenu wraz z budynkami i pozostałościami wyposażenia.

cd.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p>POZOSTAŁOŚCI ZAKŁADU PRZEMYSŁOWEGO DAWNEJ FABRYKI TEKTURY „WITULIN” – TEREN WRAZ Z BUDYNKAMI I POZOSTAŁOŚCIAMI WYPOSAŻENIA na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>po 1885 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>DOŁY BISKUPIE</p>
--	---	---

cd. punktu 8

Z myślą o uruchomieniu nowej produkcji w latach 1911-1913 w sąsiedztwie młynów wzniesiono hale fabryczne tekturowni. Jako pierwsza została wybudowana hala, która przez lata nosiła nazwę „oddziału tektury”, w dalszej kolejności: „hala cylindrów”, „wykańczalnia”, „suszarnia” i najprawdopodobniej „gniotowniki”. W 1912 r. wybudowano jaz i kanały.

W 1912 r. ruszono z produkcją tektury, jednocześnie cały czas rozbudowując przedsiębiorstwo. Wiele inwestycji było wykonywanych pod okiem niemieckich fachowców. Zakład wyposażono w maszyny sprowadzone z renomowanych firm niemieckich i austriackich. Wbrew założeniom spółka nie podjęła się wyrobu papieru.

Fabryka rozwijała się do momentu wybuchu I wojny światowej. Po jej zakończeniu zaprzestano eksploatacji kamieniołomów i odsprzedano je Bolesławowi Terpiłowskiemu. Prowadzono była dalsza modernizacja fabryki. W 1919 r. jeden z warsztatów kamieniarskich zaadoptowano na suszarnię powietrzną tektury. W dawnych młynach urządzono pomieszczenia garbarni, w których produkowano skóry podeszwowe. Sprowadzono lokomobile, do której węgiel przywożono końmi, dla których została wybudowana duża stajnia. W 1921 r. jednym z budynków garbarni nadbudowano i urządzono w nim kotłownię.

W 1922 r. doszło do przekształcenia przedsiębiorstwa w Zakłady Przemysłowe „Witulin” Spółka Akcyjna, dawniejsze Towarzystwo Akcyjne Witulin. Celem nowo powołanej do życia spółki było prowadzenie fabryki garbarskiej, tekturowni, młynów i kamieniołomów piaskowca w Dołach Biskupich. Jej siedziba mieściła się w Dołach Biskupich przy stacji Kunów.

Pod koniec lat 30. XX w. pożar strawił pomieszczenia garbarni. Odtąd zakład produkował wyłącznie tekturę.

W latach 40. XX w. zakończona została budowa kolejki do Kunowa, co uniezależniło fabrykę od transportu konnego. W 1943 r. wybudowano holendrownię dla zwiększającej się liczb holendrów. W pomieszczeniach garbarni i młyna urządzono magazyny, w stajniach – warsztaty, a w suszarni powietrznej tektury – magazyn makulatury. W 1943 r. fabryka została podłączona do sieci elektrycznej. Obok holendrowni wzniesiono wówczas niewielki budynek, który pomieścił główny silnik elektryczny. Odtąd zakład korzystał w coraz większym stopniu z energii elektrycznej.

Z końcem 1949 r. spółka została upaństwowiona. Stała się Fabryką Tektury w Dołach Biskupich. Weszła w skład Warszawskich Zakładów Papierniczych w Konstancinie-Jeziornej.

W tym roku spłonął budynek silnika głównego, na którego miejscu wzniesiono laboratorium. W kolejnych latach wybudowano: portiernię (1950 r.), magazyn materiałów łatwopalnych (1950 r.), straży pożarnej (1950 r.), nową kotłownię (1967 r.), rozebrano kolejkę wąskotorową. Pod koniec lat 60. i w latach 70. XX w. postawiono stolarnię, przebudowano magazyn surowca, zlikwidowano turbinę wodną dużą i małą, pocięto na złom lokomobile, a budynek w którym się znajdowała rozebrano, budynek dawnej rechlowni przerobiono na toalety.

Od 1 października 1981 r. fabryka tektury podlegała Przedsiębiorstwu Usługowo-Produkcyjnemu w Kielcach. 1 listopada 1991 r. zaprzestano produkcji tektury. Nowi, prywatni właściciele nie byli w stanie utrzymać nierentownego zakładu. W 2001 r. Doły Biskupie nawiedziła powódź. W jej wyniku wiele obiektów wchodzących niegdyś w skład założenia zostało doszczętnie zniszczonych. Od tego czasu część z nich popada w ruinę.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI ZAKŁADU PRZEMYSŁOWEGO DAWNEJ FABRYKI TEKTURY „WITULIN” – TEREN WRAZ Z BUDYNKAMI I POZOSTAŁOŚCIAMI WYPOSAŻENIA na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego	2. Czas powstania po 1885 r.	3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
---	--	--

cd. punktu 8

Na początku lat 90. XX w. przedsiębiorstwo „Witulin” nabył Edward Głuszek, gdański przedsiębiorca związany z branżą energetyczną. Nowy właściciel wyburzył większość hal fabrycznych zakładu tektury. Ocalała hala zwana oddziałem tektury, mieszcząca pod jednym dachem: turbinownię i halę odwadniania.

Na początku XXI w., ok. 2000-2004 została ona przebudowana i wyremontowana.

Opis

Założenie przestrzenno-poprzemysłowe zlokalizowane jest przy drodze prowadzącej do Nietuliska Dużego, po obu stronach rzeki Świśliny. Ocalałe zabudowania fabryczne znajdują się na prawym brzegu rzeki Świśliny. Przy fabryce wznoszą się ruiny dawnego zespołu administracyjno-mieszkalnego złożonego z trzech obiektów usytuowanych w jednej linii (budynku administracyjnego, mieszkania urzędników, mieszkania dyrektora). Po obu stronach rzeki Świśliny są zlokalizowane w trzech zespołach domy mieszkalne robotników. Na rzece Świślinie jest jaz, zbudowany w celu spiętrzenia wody, co umożliwiała wykorzystanie jej siły do celów technologicznych. Konstrukcja jazu jest w większości drewniana, z niewielkim udziałem elementów metalowych.

W założeniu kompleksu „Witulina” brak wyraźnych osi kompozycyjnych. Wyraźny jest natomiast staranny rozdział funkcji i podział na 3 części: właściwą – fabryczną (produkcyjną), administracyjną oraz osiedla robotniczego (mieszkalną). Część administracyjna usytuowana jest na przedpolu zakładu produkcyjnego, nad rzeką, przy drodze dojazdowej do kompleksu. Ma wyraźnie charakter reprezentacyjny. Nieco dalej znajdują się hale fabryczne. Powyżej zakładu znajdują się budynki osiedla. W kierunku południowym za fabryką, obok budynków osiedla znajduje się wyrobisko kopalni piaskowca oraz dawne warsztaty kamieniarskie

Wartości

Wartości historyczne

Założenie posiada wybitną wartość historyczną. Jest unikatowym w skali kraju układem poprzemysłowym, kształtowanym od schyłku XIX w do II połowy XX w., z czytelnymi budowlami i układem wodnym, o wysokich walorach przestrzennych. Stanowi cenny przykład dziedzictwa przemysłowego.

Jego powstanie i rozwój są związane z wybitnymi osobami zasłużonymi dla rozwoju gospodarczego regionu: Ignacym Kotkowskim czy inż. Janem Gombrowiczem, dziadkiem i ojcem Witolda Gombrowicza. W historię obiektu wpisani są także dawni robotnicy fabryki, przez pokolenia związani z zakładem, których potomkowie do dziś mieszkają na osiedlu fabrycznym.

Wartości artystyczne, estetyczne, krajobrazowe

Pomimo, iż wiele obiektów zostało zniszczonych przez powódź, brak opieki i remontów, to założenie zachowało bardzo czytelny układ przestrzenny i kompozycyjny. Bez najmniejszych problemów można wyszczególnić jego elementy składowe: część fabryczną – produkcyjną czy mieszkaniową.

Założenie rozpościera się w niezwykle malowniczej okolicy, wśród wzgórz, nad rzeką Świśliną. Jest wpisane w Świętokrzyski Szlak Literacki. Stanowi także świadectwo wykorzystania bogactw naturalnych: surowców (w tym przypadku pokładów piaskowca) oraz wód rzeki Świśliny dla rozwoju przemysłu (kamieniarskiego, rolno-spożywczego, papierniczego).

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p>POZOSTAŁOŚCI ZAKŁADU PRZEMYSŁOWEGO DAWNEJ FABRYKI TEKTURY „WITULIN” – TEREN WRAZ Z BUDYNKAMI I POZOSTAŁOŚCIAMI WYPOSAŻENIA na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>po 1885 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>DOŁY BISKUPIE</p>
--	---	---

cd. punktu 8

Wartości naukowe

Obiekt wart jest opisanie jako przykład dziedzictwa przemysłowego.

Wartości niematerialne

Nazwa „Witulin” – ma związek z osobą Witolda Gombrowicza – powieściopisarza, nowelisty, dramaturga, jednego z najwybitniejszych literatów XX w.

cd. punktu 9

Prowadzenie prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich z poszanowaniem historycznego materiału, wyglądu i estetyki zabytku, rozplanowania przestrzennego i relacji przestrzennych pomiędzy poszczególnymi obiektami wchodzącymi w jego skład.

Realizacja wszelkich prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku za pozwoleniem ŚWKZ, w trybie decyzji – stosownie do art. 36 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Opracowania:

J. L. Adamczyk, Fabryka tektury w Dołach Biskupich dawniej „Witulin” – pomnik kultury materialnej, Kielce 1982

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Zespół fabryki tektury „Witulin” i przyfabrycznego osiedla mieszkaniowego, opr. W. Sławiński 1993

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

DOŁY BISKUPIE

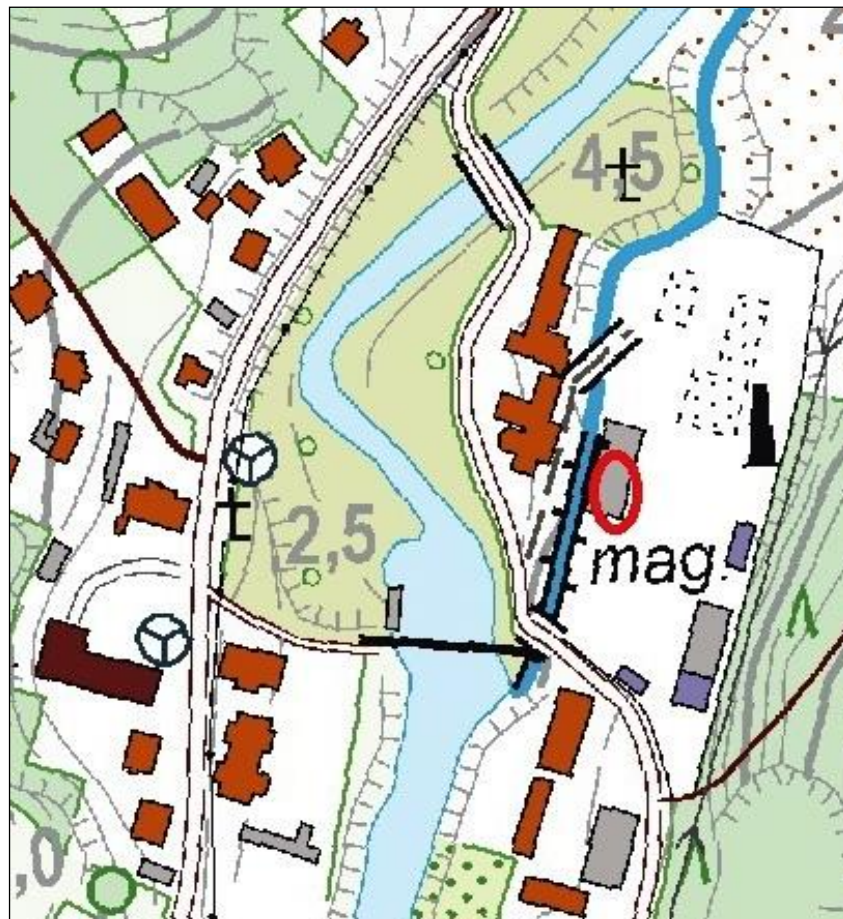
1. Nazwa

**HALA ODWADNIANIA
na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego**

2. Czas powstania

po 1911 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000

Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021

Hala stanowi południową część obiektu

4. Adres

Doły Biskupie
27-415 Doły Biskupie
Obręb – Doły Biskupie
Działka nr 647/6

5. Przynależność administracyjna

województwo
ŚWIĘTOKRZYSKIE

powiat
OSTROWIECKI

gmina
KUNÓW

6. Formy ochrony

**Rejestr zabytków
nieruchomych
Nr rej. A.607/1
z 30.10.1980 r. , 10.12.2010 r. ,
22.12.2016 r.**

**Miejscowy Plan
Zagospodarowania
Przestrzennego
Miasta i Gminy Kunów
przyjęty
Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej
w Kunowie z dnia 31.05.2006 r.,
zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10
Rady Miejskiej w Kunowie
z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany
miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego Miasta i Gminy Kunów**

Historia

16 stycznia 1902 r. drogą spadku po śmierci ojca Ignacego Kotkowskiego, jego córka Marcelina Antonina zam. z inż. Janem Gombrowiczem odziedziczyła osadę młynarską „Doły”, dla której była założona księga wieczysta o tej nazwie. Wg zachowanych spisów budynków sporządzonych na początku XX w. w jej obrębie stały: 3 młyny wodne, tzw. rechlownia (śrutownia), szopy, kuźnie, stajnie, a ponadto domy mieszkalne, chlewy i drewniane szopy – na potrzeby robotników.

Wkrótce nowa właścicielka przekazała nieograniczone pełnomocnictwa do zarządzania przedsiębiorstwem swojemu mężowi. W 1905 r. działał tylko jeden młyn zatrudniający 10 pracowników.

Kilka lat później Gombrowiczowie postanowili zmienić profil zakładu i jego formę prawną. Jan Gombrowicz zdecydował się uruchomić na terenie osady młynarskiej Doły fabrykę papieru i tektury. W tym celu wraz z żoną założyli w 1911 r. spółkę akcyjną, której nadali nazwę „Witulin” – od imienia ich syna, Witolda; miała ona stanowić jego zabezpieczenie.

W 1911 r. zostało zawiązane Towarzystwo Akcyjne Witulin, którego celem – zgodnie z paragrafem 1 statutu tegoż Towarzystwa – było m.in. „urządzenie i eksploatacja w dobrach Osada Młynarska Doły (...) stanowiących własność Marceliny Antoniny (...) Gombrowiczowej, młynów mącznych oraz fabryki papieru i tektury...”. Formalnym założycielem Towarzystwa był Stefan Jabłkowski. Wyemitowano 2000 akcji. Pakiet większościowy znajdował się w rękach Marceliny Antoniny Gombrowiczowej. Wśród pozostałych udziałowców byli m.in.: Antoni Skarżyński, Zygmunt Klonowski, Romuald Wolfmeier, Jan Gombrowicz, Stefan Jabłkowski.

Z myślą o uruchomieniu nowej produkcji w latach 1911-1913 w sąsiedztwie młynów wzniesiono hale fabryczne tekturowni. Jako pierwsza została wybudowana hala, która przez lata nosiła nazwę „oddziału tektury”, w dalszej kolejności: „hala cylindrów”, „wykańczalnia”, „suszarnia” i najprawdopodobniej „gniotowniki”.

W 1912 r. ruszono z produkcją tektury, jednocześnie cały czas rozbudowując przedsiębiorstwo. Wiele inwestycji było wykonywanych pod okiem niemieckich fachowców. Zakład wyposażono w maszyny sprowadzone z renomowanych firm niemieckich i austriackich. Wbrew założeniom spółka nie podjęła się wyrobu papieru. Fabryka rozwijała się do momentu wybuchu I wojny światowej.

W 1922 r. doszło do przekształcenia przedsiębiorstwa. Do życia powołano Zakłady Przemysłowe „Witulin” Spółka Akcyjna, dawniejsze Towarzystwo Akcyjne Witulin.

cd.

Stan zachowania

Dobry.

Postulaty dotyczące konserwacji

Korzystanie z obiektu w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości. Realizacja prac wpływających na zmianę wyglądu oraz stanu zachowania zabytku w porozumieniu ze Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Utrzymanie obiektu i jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">HALA ODWADNIANIA na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">po 1911 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">DOŁY BISKUPIE</p>
---	---	---

cd. punktu

Ich celem było m.in. prowadzenie fabryki garbarskiej, tekturowni, młynów i kamieniołomów piaskowca w Dołach Biskupich. W 1949 r. spółka „Witulin” została upaństwowiona. Stała się Fabryką Tektury w Dołach Biskupich. Weszła w skład Warszawskich Zakładów Papierniczych w Konstancinie-Jeziornej. Od 1 października 1981 r. podlegała Przedsiębiorstwu Usługowo-Produkcyjnemu w Kielcach. 1 listopada 1991 r. zaprzestała produkcji tektury. W 2001 r. Doły Biskupie nawiedziła powódź. W jej wyniku wiele obiektów wchodzących niegdyś w skład założenia zostało doszczętnie zniszczonych. Od tego czasu część z nich popada w ruinę.

Na początku lat 90. XX w. przedsiębiorstwo „Witulin” nabył Edward Głuszek, gdański przedsiębiorca związany z branżą energetyczną. Nowy właściciel wyburzył większość hal fabrycznych zakładu tektury. Ocalała hala zwana oddziałem tektury, mieszcząca pod jednym dachem: turbinownię i halę odwadniania.

Na początku XXI w., ok. 2000-2004 została ona przebudowana i wyremontowana.

Opis

Budynek, w którym mieści się hala odwadniania od zachodu sąsiaduje z kanałem roboczym górnym, a od północy z kanałem roboczym dolnym. Stanowi go obiekt murowany, wzniesiony z kamienia i cegły, otynkowany, na planie wydłużonego prostokąta o kierunku północ-południe. Od południa obiekt jest parterowy, a od północy piętrowy. Nakrywa go dach 2-spadowy, pokryty blachodachówką.

Elewacja północna, jako jedyna nieotynkowana, posiada osiem otworów okiennych rozmieszczonych po cztery w dwóch poziomach; pomiędzy nimi biegnie mała opaska.

Elewację południową porządkują dwa szerokie otwory drzwiowe.

Elewację zachodnią organizuje dziesięć otworów, zaś wschodnią: drzwi i cztery otwory okienne.

Hala odwadniania stanowi południową część budynku.

Wartości

Wartości historyczne i naukowe

Budynek, w którym mieści się hala odwadniania jest jednym z nielicznych ocalałych obiektów wzniesionych w związku z powołaniem do życia spółki „Witulin” i rozpoczęcia w niej produkcji tektury. Powstanie spółki i jej pierwsze lata funkcjonowania związane są z rodziną Gombrowiczów, a jej nazwa została utworzona od imienia syna Marceliny Antoniny z Kotkowskich i Jana małżonków Gombrowiczów, Witolda, w przyszłości pisarza światowego formatu. W założeniu związana spółka miała stanowić jęgo zabezpieczenia materialne.

Budynek od momentu zbudowania, tj. ok. roku 1911 r. do 1991 r., był jednym z najważniejszych obiektów w zakładzie. Obecnie jest jednym z nielicznych ocalałych budynków dawnej tekturowni. Zasluguje na odnotowanie jako cenna pamiątka historyczna, ale także element składowy dawnego zakładu produkcyjnego zaliczanego do dziedzictwa przemysłowego.

Wartości artystyczne, estetyczne i krajobrazowe

Obiekt zajmuje ważne miejsce w krajobrazie. Wraz z otoczeniem i obiektami towarzyszącymi tworzy ciekawy kompleks architektoniczny osadzony w przestrzeni wsi. Niewątpliwie jego wartości krajobrazowe podnosi płynąca nieopodal rzeka Świślina z jazem spiętrzającym wodę oraz odchodzący od niej kanał.

Wartości użytkowe

W budynku jest urządzona elektrownia.

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa TURBINOWNIA na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego		2. Czas powstania po 1911 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-			4. Adres
			
<p>25000</p> <p>Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p>			<p>Widok na turbinownię</p>
			<p>Doły Biskupie 27-415 Doły Biskupie Obręb – Doły Biskupie Działka nr 647/6</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE</p> <p>powiat OSTROWIECKI</p> <p>gmina KUNÓW</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Rejestr zabytków nieruchomych Nr rej. A.607/1 z 30.10.1980 r., 10.12.2010 r., 22.12.2016 r.</p> <p>Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów</p>

Historia

16 stycznia 1902 r. drogą spadku po śmierci ojca Ignacego Kotkowskiego, jego córka Marcelina Antonina zam. z inż. Janem Gombrowiczem odziedziczyła osadę młynarską „Doły”, dla której była założona księga wieczysta o tej nazwie. Wg zachowanych spisów budynków sporządzonych na początku XX w. w jej obrębie stały: 3 młyny wodne, tzw. rechłownia (śrutownia), szopy, kuźnie, stajnie, a ponadto domy mieszkalne, chlewy i drewniane szopy – na potrzeby robotników.

Wkrótce nowa właścicielka przekazała nieograniczone pełnomocnictwa do zarządzania przedsiębiorstwem swojemu mężowi. W 1905 r. działał tylko jeden młyn zatrudniający 10 pracowników.

Kilka lat później Gombrowiczowie postanowili zmienić profil zakładu i jego formę prawną. Jan Gombrowicz zdecydował się uruchomić na terenie osady młynarskiej Doły fabrykę papieru i tektury. W tym celu wraz z żoną założyli w 1911 r. spółkę akcyjną, której nadali nazwę „Witulín” – od imienia ich syna, Witolda; miała ona stanowić jego zabezpieczenie.

W 1911 r. zostało zawiązane Towarzystwo Akcyjne Witulin, którego celem – zgodnie z paragrafem 1 statutu tegoż Towarzystwa – było m.in. „urządzenie i eksploatacja w dobrach Osada Młynarska Doły (...) stanowiących własność Marceliny Antoniny (...) Gombrowiczowej, młynów mącznych oraz fabryki papieru i tektury...”. Formalnym założycielem Towarzystwa był Stefan Jabłkowski. Wyemitowano 2000 akcji. Pakiet większościowy znajdował się w rękach Marceliny Antoniny Gombrowiczowej. Wśród pozostałych udziałowców byli m.in.: Antoni Skarżyński, Zygmunt Klonowski, Romuald Wolfmeier, Jan Gombrowicz, Stefan Jabłkowski.

Z myślą o uruchomieniu nowej produkcji w latach 1911-1913 w sąsiedztwie młynów wzniesiono hale fabryczne tekturowni. Jako pierwsza została wybudowana hala, która przez lata nosiła nazwę „oddziału tektury”, w dalszej kolejności: „hala cylindrów”, „wykańczalnia”, „suszarnia” i najprawdopodobniej „gniotowniki”. Budynek tekturowni (oddział tektury) składał się z dwóch pomieszczeń. W jednym z nich (zw. turbinownią) była zamontowana turbina wodna, „szlifierz” czyli ścierak, „pomost na szlifierzem”, pompa hydrauliczna, pompa wirowa, rafiner, regulator ciśnienia wody, prądnica, parnik.

W 1912 r. ruszono z produkcją tektury, jednocześnie cały czas rozbudowując przedsiębiorstwo. Wiele inwestycji było wykonywanych pod okiem niemieckich fachowców. Zakład wyposażono w maszyny sprowadzone z renomowanych firm **cd.**

Stan zachowania

Dobry.

Postulaty dotyczące konserwacji

Korzystanie z obiektu w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości. Realizacja prac wpływających na zmianę wyglądu oraz stanu zachowania zabytku w porozumieniu ze Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Utrzymanie obiektu i jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa <p style="text-align: center;">TURBINOWNIA na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego</p>	2. Czas powstania <p style="text-align: center;">po 1911 r.</p>	3. Miejscowość <p style="text-align: center;">DOŁY BISKUPIE</p>
--	---	---

cd. punktu 8

niemieckich i austriackich. Wbrew założeniom spółka nie podjęła się wyrobu papieru. Fabryka rozwijała się do momentu wybuchu I wojny światowej.

W 1922 r. doszło do przekształcenia przedsiębiorstwa. Do życia powołano Zakłady Przemysłowe „Witulin” Spółka Akcyjna, dawniejsze Towarzystwo Akcyjne Witulin. Ich celem było m.in. prowadzenie fabryki garbarskiej, tekturowni, młynów i kamieniołomów piaskowca w Dołach Biskupich. W 1949 r. spółka „Witulin” została upaństwowiona. Stała się Fabryką Tektury w Dołach Biskupich. Weszła w skład Warszawskich Zakładów Papierniczych w Konstancinie-Jeziornej. Od 1 października 1981 r. podlegała Przedsiębiorstwu Usługowo-Produkcyjnemu w Kielcach. 1 listopada 1991 r. zaprzestała produkcji tektury. W 2001 r. Doły Biskupie nawiedziła powódź. W jej wyniku wiele obiektów wchodzących niegdyś w skład założenia zostało doszczętnie zniszczonych. Od tego czasu część z nich popada w ruinę.

Na początku lat 90. XX w. przedsiębiorstwo „Witulin” nabył Edward Głuszek, gdański przedsiębiorca związany z branżą energetyczną. Nowy właściciel wyburzył większość hal fabrycznych zakładu tektury. Ocalała hala zwana oddziałem tektury, mieszcząca pod jednym dachem: turbinownię i halę odwadniania.

Na początku XXI w., ok. 2000-2004 została ona przebudowana i wyremontowana.

Opis

Budynek, w którym mieści się turbinownia od zachodu sąsiaduje z kanałem roboczym górnym, a od północy z kanałem roboczym dolnym. Stanowi go obiekt murowany, wzniesiony z kamienia i cegły, otynkowany, na planie wydłużonego prostokąta o kierunku północ-południe. Od południa obiekt jest parterowy, a od północy piętrowy. Nakrywa go dach 2-spadowy, pokryty blachodachówką.

Elewacja północna, jako jedyna nieotynkowana, posiada osiem otworów okiennych rozmieszczonych po cztery w dwóch poziomach; pomiędzy nimi biegnie mała opaska. Elewację południową porządkują dwa szerokie otwory drzwiowe. Elewację zachodnią organizuje dziesięć otworów, zaś wschodnią: drzwi i cztery otwory okienne. Od północy zachował się kanał odpływu spod turbiny.

Turbinownia stanowi część północną budynku i jest ona mocno zagłębiona poniżej poziomu podłogi reszty hali. Komunikację zapewniają schody.

Wartości

Wartości historyczne

Budynek, w którym mieści się turbinownia jest jednym z nielicznych ocalałych obiektów wzniesionych w związku z powołaniem do życia spółki „Witulin” i rozpoczęcia w niej produkcji tektury. Powstanie spółki i jej pierwsze lata funkcjonowania związane są z rodziną Gombrowiczów, a jej nazwa została utworzona od imienia syna Marceliny Antoniny z Kotkowskich i Jana małżonków Gombrowiczów, Witolda, w przyszłości pisarza światowego formatu. W założeniu związana spółka miała stanowić jęgo zabezpieczenia materialne.

Budynek od momentu zbudowania, tj. ok. roku 1911 r. do 1991 r., był jednym z najważniejszych obiektów w zakładzie. Obecnie jest jednym z nielicznych ocalałych budynków dawnej tekturowni. Zasluguje na odnotowanie jako cenna pamiątka historyczna, ale także element składowy dawnego zakładu produkcyjnego zaliczanego do dziedzictwa przemysłowego.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">TURBINOWNIA na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">po 1911 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">DOŁY BISKUPIE</p>
--	---	---

cd. punktu 8

Wartości artystyczne, estetyczne i krajobrazowe

Obiekt zajmuje ważne miejsce w krajobrazie. Wraz z otoczeniem i obiektami towarzyszącymi tworzy ciekawy kompleks architektoniczny osadzony w przestrzeni wsi. Niewątpliwie jego wartości krajobrazowe podnosi płynąca nieopodal rzeka Świślina z jazem spiętrzającym wodę oraz odchodzący od niej kanał.

Wartości użytkowe

W budynku jest urządzona elektrownia.

Opracowania:

J. L. Adamczyk, Fabryka tektury w Dołach Biskupich dawniej „Witulin” – pomnik kultury materialnej, Kielce 1982

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa DAWNA ŚRUTOWNIA na terenie założenie przestrzenno-przemysłowego		2. Czas powstania po 1885 r.	DOŁY BISKUPIE
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			DOŁY BISKUPIE 27-415 Doły Biskupie Obręb – DOŁY BISKUPIE Działka nr 647/5
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021		Widok na elewacje: południową i szczytową – zachodnią	5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW 6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych Nr rej. A.607/1 z 30.10.1980 r., 10.12.2010 r., 22.12.2016 r.

Historia

Budynek został wzniesiony przez Ignacego Leonarda Kotkowskiego po 1885 r., równoległe z budową zespołu młynów, jako miejsce do mielenia ziarna na śrutę. Pierwotnie zwany był rechlownią. Od 1950 r. obiekt funkcjonował jako ustępy. Potem był użytkowany jako pomieszczenie gospodarcze mieszkańców budynków wchodzących w skład zespołu administracyjnego.

W okresie powojennym, od strony zachodniej, do dawnej śrutowni dostawiono przybudówkę z białej cegły, jednopomieszczeniową, dostępną od strony północnej, nakrytą dachem pulpitowym ze spadkiem w kierunku południowym. Postawiono ją na dość wysokim kamiennym posadowieniu wpuszczonym w skarpe.

Opis

Dawna śrutownia jest typowym niedużym obiektem gospodarczym. Nie posiada cech stylowych, elewacje pozbawione są detali architektonicznych.

Budynek wznosi się na wysokiej skarpie, tuż przy kanale. Od północy (przez ścieżkę) sąsiaduje z magazynem żelaza. Stanowi go obiekt murowany, postawiony z kamienia łamanego, nieotynkowany, na planie prostokąta. Ma postać prostopadłościanu nakrytego jednospadowym dachem, ze spadkiem w kierunku południowym. Jest mocno wpuszczony w skarpe; od strony północnej postrzegany jest jako obiekt parterowy, zaś od południowej – jako piętrowy. Posiada niewielkie użytkowe poddasze z otworem drzwiowym od strony północnej.

Elewacja wschodnia pozbawiona jest podziałów. Elewacja zachodnia jest częściowo przysłonięta przez dobudówkę. Elewacja północna posiada otwór drzwiowy. Elewacja południowa liczy 2 osie. W parterze posiada dwa otwory drzwiowe, zaś na piętrze jedno okno. W przeszłości obiekt posiadał znacznie więcej okien, część z nich została zamurowana.

Wnętrze obiektu jest jednotraktowe.

Wartości**Wartości historyczne**

Dawna śrutownia jest częścią bardzo ciekawego założenia przemysłowego. Powstała u schyłku XIX w. wraz z zespołem młynów. Jej powstanie związane jest z postacią Ignacego Leonarda Kotkowskiego.

Wartości artystyczne

Obiekt nie posiada wartości artystycznych, ani estetycznych.

Wartości naukowe

Budynek dawnej śrutowni może stanowić przyczynek do badania dziejów przemysłu młynarskiego. Jest jedyną śrutownią w okolicy. Jest także jednym z nielicznych obiektów – pamiątek dawnego przemysłu spożywczego.

Wartość niematerialna

Nazwa śrutowni – rechlownia

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Rechlownia, ob. budynek gospodarczy, opr. W. Sławiński

J. L. Adamczyk, Fabryka tektury w Dołach Biskupich dawniej „Witulini” – pomnik kultury materialnej, Kielce 1982

Stan zachowania

Zły. Obiekt jest bardzo zniszczony. Ma dziurawy dach, zniszczone elewacje, brakuje mu otworów okiennych i drzwiowych.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Remont dachu. Bieżące prace utrwalające stan istniejący. Prace porządkowe wewnątrz obiektu i w jego bezpośrednim sąsiedztwie.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa MAGAZYN ŻELAZA na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego		2. Czas powstania po 1885 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			Doły Biskupie 27-415 Doły Biskupie Obręb – Doły Biskupie Działki nr 647/5, 647/6 (część), 561/1 (część)
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
			6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych Nr rej. A.607/1 z 30.10.1980 r., 10.12.2010 r., 22.12.2016 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów
Widok na elewację wschodnią			
			Widok na elewacje: południową i zachodnią

Historia

W 1885 r. Ignacy Leonard Kotkowski wykupił od chłopów w Dołach Biskupich resztówki gruntów w pobliżu istniejącego we wsi „lichego młynka”. Rozebrał walący się młyn i na jego miejscu wystawił zespół młynów przemysłowych. Jeden z młynów był obiektem wolnostojącym, pozostałe były połączone ze sobą w ciąg budynków. W ich sąsiedztwie Ignacy Kotkowski postawił śrutownię do mielenia ziarna na śrutę zwaną rechlownią, pomocnicze zabudowania gospodarcze, a ponadto zespół budynków administracyjno-mieszkalnych dla kadry zarządzającej przedsiębiorstwem oraz osiedle robotnicze. Dla tego majątku została założona księga wieczysta Osada młynarska „Doły”. Wg zachowanych spisów budynków sporządzonych na początku XX w. w jej obrębie stały: 3 młyny wodne, tzw. rechlownia, szopy, kuźnie, stajnie, a ponadto domy mieszkalne, chlewy i drewniane szopy – na potrzeby robotników.

Ignacy Kotkowski zmarł 26 kwietnia 1901 r. w Bodzechowie. Po jego śmierci osada młynarska „Doły” w drodze spadku przeszła 16 stycznia 1902 r. na własność córki Marceliny Antoniny zamężnej z inż. Janem Gombrowiczem. Wkrótce nowa właścicielka przekazała nieograniczone pełnomocnictwo do zarządzania przedsiębiorstwem swojemu mężowi. W 1905 r. działał tylko jeden młyn zatrudniający 10 pracowników.

Kilka lat później Gombrowiczowie postanowili zmienić profil zakładu i jego formę prawną. Jan Gombrowicz zdecydował się uruchomić na terenie osady młynarskiej Doły fabrykę papieru i tektury. W tym celu wraz z żoną założyli w 1911 r. spółkę akcyjną, której nadali nazwę „Witulin” – od imienia ich syna, Witolda (miała ona stanowić jego zabezpieczenie).

W 1911 r. zostało zawiązane Towarzystwo Akcyjne Witulin, którego celem – zgodnie z paragrafem 1 statutu tegoż Towarzystwa – było m.in. „urządzenie i eksploatacja w dobrach Osada Młynarska Doły (...) stanowiących własność Marceliny Antoniny (...) Gombrowiczowej, młynów mącznych oraz fabryki papieru i tektury...”. Formalnym założycielem Towarzystwa był Stefan Jabłkowski. Wyemitowano 2000 akcji. Pakiet większościowy znajdował się w rękach Marceliny Antoniny Gombrowiczowej. Wśród pozostałych udziałowców byli m.in.: Antoni Skarżyński, Zygmunt Klonowski, Romuald Wolfmeier, Jan Gombrowicz, Stefan Jabłkowski.

W 1912 r. ruszono z produkcją tektury, jednocześnie cały czas rozbudowując przedsiębiorstwo. Wiele inwestycji było wykonywanych pod okiem niemieckich fachowców. Zakład wyposażono w maszyny sprowadzone z renomowanych firm
cd.

Stan zachowania

Zły. Obiekt jest bardzo zniszczony. Ma nieszczelny dach, zniszczone elewacje, brak stolarki okiennej i drzwiowej, zniszczone wnętrza.

Postulaty dotyczące konserwacji

Przeprowadzenie inwentaryzacji i dokumentacji fotograficznej obiektu. Zabezpieczenie obiektu przed dalszą degradacją.

Uporządkowanie obiektu i jego otoczenia.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

1. Nazwa MAGAZYN ŻELAZA na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego	2. Czas powstania po 1885 r.	3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
---	--	--

cd. punktu 8

niemieckich i austriackich. Większość służyła do produkcji tektury. Wbrew założeniom spółka nie podjęła się wyrobu papieru.

Fabryka rozwijała się do momentu wybuchu I wojny światowej. Po zakończeniu wojny ograniczono działalność młynów, na rzecz uruchomionej ok. 1919 r. garbarni, produkującej skóry podeszwowe. Wówczas w budynku młyna urządzono garbarnię.

W 1922 r. doszło do przekształcenia przedsiębiorstwa.

Do życia powołano Zakłady Przemysłowe „Witulin” Spółka Akcyjna, dawniejsze Towarzystwo Akcyjne Witulin. Ich celem było m.in. prowadzenie fabryki garbarskiej, tekturowni, młynów i kamieniołomów piaskowca w Dołach Biskupich.

Pod koniec II wojny światowej w budynku funkcjonowały magazyny.

W 1949 r. spółka „Witulin” została upaństwowiona. Stała się Fabryką Tektury w Dołach Biskupich. Weszła w skład Warszawskich Zakładów Papierniczych w Konstancinie-Jeziornej. Od 1 października 1981 r. podlegała Przedsiębiorstwu Usługowo-Produkcyjnemu w Kielcach. 1 listopada 1991 r. zaprzestała produkcji tektury.

Do czasu zamknięcia fabryki budynek młyna był użytkowany jako magazyn żelaza. Później mieściły się w nim pomieszczenia gospodarcze i magazyny użytkowane przez mieszkańców budynków zespołu dawnej administracji fabryki. Ob. obiekt jest nieużytkowany i niszczeje.

Opis

Budynek jest zlokalizowany na północ od terenu dawnej fabryki tektury. Stoi na wysokiej skarpie opadającej w kierunku kanału roboczego dolnego.

Stanowi go budynek murowany, wzniesiony z cegły i kamienia, nieotynkowany, na planie prostokąta zbliżonego do kwadratu z dostawioną od północy niedużą dobudówką na rzucie prostokąta. Budynek główny jest piętrowy, nakryty dachem dwuspadowym, z użytkowym poddaszem. Dobudówka nakryta jest dachem dwuspadowym. Kondygnacje oddziela prosty gzyms, naroża zdobią kamienne ciosy. Nadproża są wykonane z kamienia i cegły.

Elewację wschodnią organizują w parterze otwór okienny i szerokie wrota; pierwotnie były trzy otwory – jedno okno zostało zamurowane. W poziomie piętna widnieją dwa otwory, jedno większe, drugie mniejsze (okno). Elewacja dobudówki posiada na osi otwór.

Elewacja zachodnia charakteryzuje się dwoma otworami okiennymi w parterze i trzema otworami okiennymi piętra.

Elewację północną porządkuje ściana dobudówki z centralnie usytuowanym otworem okiennym w poziomie parteru.

Elewacja południowa jest 3-osiowa; w parterze widnieją drzwi usytuowane na osi i okna umieszczone po bokach, na piętrze: okno.

Wnętrze pozbawione jest wystroju architektonicznego.

Wartości**Wartości historyczne**

Budynek stanowi trwały element zabytkowego założenia przemysłowego. Powstał u schyłku XIX w. jako jeden z kilku obiektów produkcyjno-usługowych wchodzących w skład zespołu młynów przemysłowych. Jego powstanie wiąże się z osobą Ignacego Leonarda Kotkowskiego, ziemianina zasłużonego dla rozwoju przemysłu w regionie, zaś dalsze funkcjonowanie z małżeństwem Gombrowiczów, rodziców Witolda Gombrowicza – pisarza światowego formatu. Obiekt pomimo upływu lat zachował w dużej części swą wartość materiałową i formę. Utracił pierwotną funkcję – młyna, a także późniejsze funkcje – garbarni, magazynu żelaza.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">MAGAZYN ŻELAZA na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">po 1885 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">DOŁY BISKUPIE</p>
---	---	---

cd. punktu 8

Obiekt zasługuje na odnotowanie i ocalenie jako jeden z nielicznych ocalałych reliktyw przemysłu spożywczego w okolicy.

Przestrzenie i historycznie jest powiązany z pobliskimi budynkami dawnych młynów, później pełniących funkcję magazynów: technicznego i wyrobów gotowych oraz budynkiem dawnej śrutowni (rechlowni). Zbudowany z miejscowego kamienia, nieotynkowany, jest przykładem dawnej zabudowy gospodarczej, charakterystycznej dla tutejszej okolicy. Obiekt jest świadectwem i dokumentem życia gospodarczego Dołów Biskupich i okolicy.

Wartości artystyczne i krajobrazowe

Budynek został usytuowany na wysokiej skarpie, w miejscu malowniczym, z widokiem na kanał. Był najbardziej na północ wysuniętym obiektem w całym zespole przemysłowym i w ten sposób wyznaczał jego granicę.

Wartości naukowe

Obiekt stanowi przyczynek do badań nad życiem gospodarczym okolicy, a także do aktywności ziemian w zakresie uprzemysławiania swoich majątków.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Młyn wodny opr. W. Sławiński 1993

J. L. Adamczyk, Fabryka tektury w Dołach Biskupich dawniej „Witulini” – pomnik kultury materialnej, Kielce 1982

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

DOŁY BISKUPIE

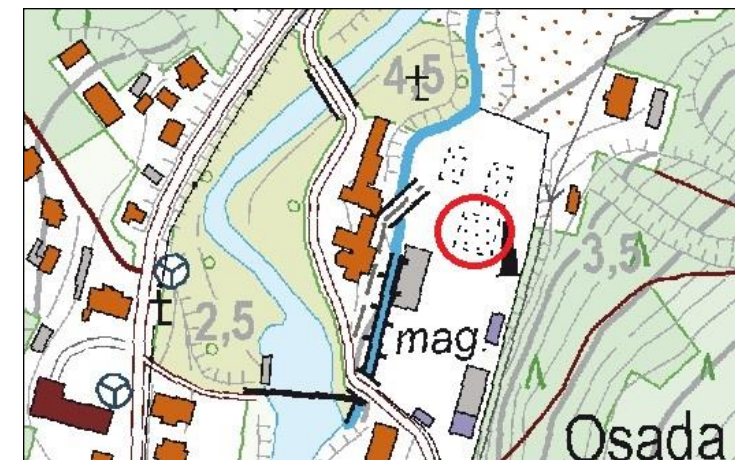
1. Nazwa

**MAGAZYN WYROBÓW GOTOWYCH
na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego**

2. Czas powstania

po 1885 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000

Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021

Południowy fragment wschodniej elewacji

Widok na elewację wschodnią

4. Adres

Doły Biskupie
27-415 Doły Biskupie
Obręb – Doły Biskupie
Działka nr 647/6

5. Przynależność administracyjna

województwo
ŚWIĘTOKRZYSKIEpowiat
OSTROWIECKIgmina
KUNÓW

6. Formy ochrony

**Rejestr zabytków
nieruchomych
Nr rej. A.607/1
z 30.10.1980 r., 10.12.2010
r., 22.12.2016 r.****Miejscowy Plan
Zagospodarowania
Przestrzennego
Miasta i Gminy Kunów
przyjęty
Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady
Miejskiej
w Kunowie z dnia 31.05.2006 r.,
zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10
Rady Miejskiej w Kunowie
z dnia 25.06.2010 r. w sprawie
zmiany miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego
Miasta i Gminy Kunów**

Historia

W 1885 r. Ignacy Leonard Kotkowski wykupił od chłopów w Dołach Biskupich resztówki gruntów w pobliżu istniejącego we wsi „liczego młynka”. Rozebrał walący się młyn i na jego miejscu wystawił zespół młynów przemysłowych, który obejmował 3 obiekty. Jeden z młynów był obiektem wolnostojącym, pozostałe były połączone ze sobą w ciąg budynków. W ich sąsiedztwie Ignacy Kotkowski postawił śrutownię zw. rechlownią, pomocnicze zabudowania gospodarcze, a ponadto zespół budynków administracyjno-mieszkalnych dla kadry zarządzającej przedsiębiorstwem oraz osiedle robotnicze. Dla tego majątku została założona księga wieczysta Osada młynarska „Doły”. Wg zachowanych spisów budynków sporządzonych na początku XX w. w jej obrębie stały: 3 młyny wodne, tzw. rechlownia, szopy, kuźnie, stajnie, a ponadto domy mieszkalne, chlewy i drewniane szopy – na potrzeby robotników.

Ignacy Kotkowski zmarł 26 kwietnia 1901 r. w Bodzechowie. Po jego śmierci osada młynarska „Doły” w drodze spadku przeszła 16 stycznia 1902 r. na własność córki Marceliny Antoniny zamężnej z inż. Janem Gombrowiczem. Wkrótce nowa właścicielka przekazała nieograniczone pełnomocnictwa do zarządzania przedsiębiorstwem mężowi. W 1905 r. działał tylko jeden młyn zatrudniający 10 pracowników.

Kilka lat później Gombrowiczowie postanowili zmienić profil zakładu i jego formę prawną. Jan Gombrowicz zdecydował się uruchomić na terenie osady młynarskiej Doły fabrykę papieru i tektury. W tym celu wraz z żoną założyli w 1911 r. spółkę akcyjną, której nadali nazwę „Witulin” – od imienia ich syna, Witolda (miała ona stanowić jego zabezpieczenie).

W 1911 r. zostało zawiązane Towarzystwo Akcyjne Witulin, którego celem – zgodnie z paragrafem 1 statutu tegoż Towarzystwa – było m.in. „urządzenie i eksploatacja w dobrach Osada Młynarska Doły (...) stanowiących własność Marceliny Antoniny (...) Gombrowiczowej, młynów mącznych oraz fabryki papieru i tektury...”. Formalnym założycielem Towarzystwa był Stefan Jabłkowski. Wyemitowano 2000 akcji. Pakiet większościowy znajdował się w rękach Marceliny Antoniny Gombrowiczowej. Wśród pozostałych udziałowców byli m.in.: Antoni Skarżyński, Zygmunt Klonowski, Romuald Wolfmeier, Jan Gombrowicz, Stefan Jabłkowski.

W 1912 r. ruszono z produkcją tektury, jednocześnie cały czas rozbudowując
cd.

Stan zachowania

Zły.

Obiekt jest bardzo zniszczony. Dach jest w dużej części załamany i dziurawy, w części w ogóle go nie ma. Brakuje dużej części stropu i więźby dachowej. Zaprawa wymywa się z nieotynkowanych ścian zewnętrznych. Brak orynnowania. Zniszczone otwory okienne i drzwiowe.

Postulaty dotyczące konserwacji

Remont dachu. Odnowienie elewacji.

Zabezpieczenie obiektu przed dalszą degradacją.

Uporządkowanie obiektu i jego otoczenia.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

1. Nazwa MAGAZYN WYROBÓW GOTOWYCH na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego	2. Czas powstania po 1885 r.	3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
---	--	--

cd. punktu 8

przedsiębiorstwo. Wiele inwestycji było wykonywanych pod okiem niemieckich fachowców. Zakład wyposażono w maszyny sprowadzone z renomowanych firmniemieckich i austriackich. Większość służyła do produkcji tektury. Wbrew założeniom spółka nie podjęła się wyrobu papieru.

Fabryka rozwijała się do momentu wybuchu I wojny światowej. Po zakończeniu wojny ograniczono działalność młynów, na rzecz uruchomionej ok. 1919 r. garbarni, produkującej skóry podeszwowe. Wówczas w budynku młyna urządzono garbarnię.

W 1922 r. doszło do przekształcenia przedsiębiorstwa. Do życia powołano „Zakłady Przemysłowe „Witulin” Spółka Akcyjna, dawniejsze Towarzystwo Akcyjne Witulin. Ich celem byłom.in. prowadzenie fabryki garbarskiej, tekturowni, młynów i kamieniołomów piaskowca w Dołach Biskupich.

W 1943 r. w obiekcie urządzono magazyn.

W 1949 r. spółka „Witulin” została upaństwowiona. Stała się Fabryką Tektury w Dołach Biskupich. Weszła w skład Warszawskich Zakładów Papierniczych w Konstancinie-Jeziornej. Od 1 października 1981 r. podlegała Przedsiębiorstwu Usługowo-Produkcyjnemu w Kielcach. 1 listopada 1991 r. zaprzestała produkcji tektury.

Do czasu zamknięcia fabryki budynek młyna był użytkowany jako magazyn wyrobów gotowych. Ob. obiekt jest nieużytkowany i niszczeje.

Opis

Budynek jest usytuowany na terenie dawnej fabryki tektury, w ciągu budynków stojących pośrodku placu fabrycznego. Przez ścianę, od strony północnej sąsiaduje z dawnym młynem, późniejszym magazynem technicznym. Od południa sąsiadował z nieistniejącą starą kotłownią.

Stanowi go obiekt murowany, wzniesiony z kamienia, na planie mocno wydłużonego prostokąta, niepodpiwniczony, nieotynkowany, nakryty dachem dwuspadowym, poszytym dachówką. Liczy trzy kondygnacje, przy czym przyziemie znajduje się znacznie poniżej poziomu dawnego placu fabrycznego. Dach posiada dwa podłużne wywietrzniki na kalenicy i małą przybudówkę usytuowaną z północnym narożniku wschodniej połąci.

Elewacja północna jest przysłonięta ścianą magazynu technicznego.

Elewacja południowa w przeszłości częściowo była zasłonięta ścianą starej kotłowni.

Elewacja wschodnia jest rozczłonkowana prostokątnymi otworami w dwóch kondygnacjach, przedzielonych opaską. Poniżej znajdują się: narożne drzwi i 8 okien częściowo zamkniętych łukiem odcinkowym z małą opaską. W części północnej ściany, pod opaską, widnieje otwór w kolistym obramieniu otwór. Nad opaską jest widocznych pięć okien poddasza, z których ostatnie z prawej strony zostało przerobione na wejście poprzedzone drewnianym pomostem.

Elewacja zachodnia była w przeszłości częściowo przysłonięta do poziomu poddasza budynkiem nowej kotłowni. Pozostała część ściany jest podzielona dwiema opaskami międzykondygnacyjnymi. W partii przyziemia widać prostokątne okienko i duże wrota. Powyżej, na parterze i w poddaszu, znajduje się sześć okien.

Wnętrze pozbawione jest wystroju architektonicznego.

Wartości**Wartości historyczne**

Budynek stanowi trwały element zabytkowego założenia przemysłowego. Powstał u schyłku XIX w. jako jeden z kilku obiektów produkcyjno-usługowych wchodzących w skład zespołu młynów przemysłowych. Jego powstanie wiąże się z osobą Ignacego Leonarda Kotkowskiego, ziemianina zasłużonego dla rozwoju przemysłu w regionie, zaś dalsze funkcjonowanie z małżeństwem Gombrowiczów, rodziców Witolda Gombrowicza – pisarza światowego formatu.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">MAGAZYN WYROBÓW GOTOWYCH na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">po 1885 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">DOŁY BISKUPIE</p>
---	---	---

cd. punktu 8

Obiekt pomimo upływu lat zachował w dużej części swą wartość materiałową i formę. Utracił pierwotną funkcję – młyna, a także późniejsze funkcje – garbarni, magazynu wyrobów gotowych.

Budynek zasługuje na odnotowanie i ocalenie jako jeden z nielicznych ocalałych relikwów przemysłu spożywczego w okolicy. Przestrzennie i historycznie jest powiązany z pobliskimi budynkami dawnych młynów, później pełniących funkcję magazynów: żelaza i technicznego oraz budynkiem dawnej śrutowni (rechlowni). Zbudowany z miejscowego kamienia, nieotynkowany, jest przykładem dawnej zabudowy gospodarczej, charakterystycznej dla tutejszej okolicy.

Obiekt jest świadectwem i dokumentem życia gospodarczego Dołów Biskupich i okolicy.

Wartości artystyczne

Budynek został usytuowany pośrodku placu fabrycznego dawnej tekturowni. Zwraca uwagę rozmiarami.

Wartości naukowe

Obiekt stanowi przyczynek do badań nad życiem gospodarczym okolicy, a także do aktywności ziemian w zakresie uprzemysławiania swoich majątków.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Młyny, ostatnio magazyn techniczny i magazyn wyrobów gotowych oraz stara kotłownia, opr. W. Sławiński

J. L. Adamczyk, Fabryka tektury w Dołach Biskupich dawniej „Witulin” – pomnik kultury materialnej, Kielce 1982

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa MAGAZYN TECHNICZNY na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego		2. Czas powstania po 1885 r.	DOŁY BISKUPIE
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-2500			4. Adres
			Doły Biskupie 27-415 Doły Biskupie Obręb – Doły Biskupie Działka nr 647/6
Źródło: Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021	Elewacja wschodnia		5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
			6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomości Nr rej. A.607/1 z 30.10.1980 r., 10.12.2010 r., 22.12.2016 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów
Widok na elewacje: południową i wschodnią		Widok na elewację północną	

Historia

W 1885 r. Ignacy Leonard Kotkowski wykupił od chłopów w Dołach Biskupich resztówki gruntów w pobliżu istniejącego we wsi „lichego młynka”. Rozebrał walący się młyn i na jego miejscu wystawił zespół młynów przemysłowych. Jeden z młynów był obiektem wolnostojącym, pozostałe były połączone ze sobą w ciąg budynków. W ich sąsiedztwie Ignacy Kotkowski postawił śrutownię zw. rechłownią, pomocnicze zabudowania gospodarcze, a ponadto zespół budynków administracyjno-mieszkalnych dla kadry zarządzającej przedsiębiorstwem oraz osiedle robotnicze. Dla tego majątku została założona księga wieczysta Osada młynarska „Doły”. Wg zachowanych spisów budynków sporządzonych na początku XX w. w jej obrębie stały: 3 młyny wodne, tzw. rechłownia, szopy, kuźnie, stajnie, a ponadto domy mieszkalne, chlewy i drewniane szopy – na potrzeby robotników.

Ignacy Kotkowski zmarł 26 kwietnia 1901 r. w Bodzechowie. Po jego śmierci osada młynarska „Doły” w drodze spadku przeszła 16 stycznia 1902 r. na własność córki Marceliny Antoniny zamężnej z inż. Janem Gombrowiczem. Wkrótce nowa właścicielka przekazała nieograniczone pełnomocnictwa do zarządzania przedsiębiorstwem mężowi. W 1905 r. działał tylko jeden młyn zatrudniający 10 pracowników.

Kilka lat później Gombrowiczowie postanowili zmienić profil zakładu i jego formę prawną. Jan Gombrowicz zdecydował się uruchomić na terenie osady młynarskiej Doły fabrykę papieru i tektury. W tym celu wraz z żoną założyli w 1911 r. spółkę akcyjną, której nadali nazwę „Witulín” – od imienia ich syna, Witolda (miała ona stanowić jego zabezpieczenie).

W 1911 r. zostało zawiązane Towarzystwo Akcyjne Witulin, którego celem – zgodnie z paragrafem 1 statutu tegoż Towarzystwa – było m.in. „urządzenie i eksploatacja w dobrach Osada Młynarska Doły (...) stanowiących własność Marceliny Antoniny (...) Gombrowiczowej, młynów mącznych oraz fabryki papieru i tektury...”. Formalnym założycielem Towarzystwa był Stefan Jabłkowski. Wyemitowano 2000 akcji. Pakiet większościowy znajdował się w rękach Marceliny Antoniny Gombrowiczowej. Wśród pozostałych udziałowców byli m.in.: Antoni Skarzyński, Zygmunt Klonowski, Romuald Wolfmeier, Jan Gombrowicz, Stefan Jabłkowski.

W 1912 r. ruszono z produkcją tektury, jednocześnie cały czas rozbudowując przedsiębiorstwo. Wiele inwestycji było wykonywanych pod okiem niemieckich
cd.

Stan zachowania

Zły. Obiekt jest bardzo zniszczony. Ma przeciekający dach. Zaprawa wymywa się z nieotynkowanych ścian zewnętrznych. Brak orynnowania. Zniszczone otwory okienne i drzwiowe.

Postulaty dotyczące konserwacji

Remont dachu. Odnowienie elewacji.

Zabezpieczenie obiektu przed dalszą degradacją.

Uporządkowanie obiektu i jego otoczenia.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">MAGAZYN TECHNICZNY na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">po 1885 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">DOŁY BISKUPIE</p>
--	---	---

cd. punktu 8

fachowców. Zakład wyposażono w maszyny sprowadzone z renomowanych firmniemieckich i austriackich. Większość służyła do produkcji tektury. Wbrew założeniom spółka nie podjęła się wyrobu papieru.

Fabryka rozwijała się do momentu wybuchu I wojny światowej. Po zakończeniu wojny ograniczono działalność młynów, na rzecz uruchomionej ok. 1919 r. garbarni, produkującej skóry podeszwowe. Wówczas w budynku młyna urządzono garbarnię.

W 1922 r. doszło do przekształcenia przedsiębiorstwa. Do życia powołano „Zakłady Przemysłowe „Witulin” Spółka Akcyjna, dawniejsze Towarzystwo Akcyjne Witulin. Ich celem byłom.in. prowadzenie fabryki garbarskiej, tekturowni, młynów i kamieniołomów piaskowca w Dołach Biskupich.

W 1943 r. w obiekcie urządzono magazyn.

W 1949 r. spółka „Witulin” została upaństwowiona. Stała się Fabryką Tektury w Dołach Biskupich. Weszła w skład Warszawskich Zakładów Papierniczych w Konstancinie-Jeziornej. Od 1 października 1981 r. podlegała Przedsiębiorstwu Usługowo-Produkcyjnemu w Kielcach. 1 listopada 1991 r. zaprzestała produkcji tektury.

Do czasu zamknięcia fabryki budynek młyna był użytkowany jako magazyn techniczny. Obecnie obiekt jest nieużytkowany i niszczeje.

Opis

Budynek jest usytuowany na terenie dawnej fabryki tektury, w ciągu budynków stojących pośrodku placu fabrycznego. Przez ścianę, od strony południowej sąsiaduje z dawnym młynem, późniejszym magazynem wyrobów gotowych.

Stanowi go budynek murowany, wzniesiony z kamienia, na planie zbliżonym do kwadratu, niepodpiwniczony, nieotylnowany, o dwóch kondygnacjach, nakryty 2-spadowym dachem, posytyt eternitem.

Elewacja południowa jest częściowo przysłonięta przez ścianę dawnego magazynu wyrobów gotowych. Liczy ona dwie osie. W jej szczycie widnieją dwa otwory okienne, prostokątne, pionowe.

Elewacja północna liczy dwie osie. Organizują ją otwory okienne, poziome, rozmieszczone w regularnych odstępach. Elewacje: wschodnia i zachodnia są trójosiowe. W ścianie zachodniej, podzielonej horyzontalnie dwiema opaskami, otwory występują w trzech rzędach. W pierwszym, najniższym rzędzie, znajdują się na środku prostokątne drzwi, a po bokach zamurowane okna. W pasie środkowym widnieją pionowe otwory okienne zamknięte bardzo spłaszczonym łukiem. Na poddaszu, pod okapem dachu, dostrzegamy małe poziome okna, zwieńczone w sposób analogiczny – bardzo spłaszczonym łukiem.

Wnętrze budynku pozbawione jest wystroju architektonicznego.

Wartości

Wartości historyczne

Budynek stanowi trwały element zabytkowego założenia poprzemysłowego. Powstał u schyłku XIX w. jako jeden z kilku obiektów produkcyjno-usługowych wchodzących w skład zespołu młynów przemysłowych. Jego powstanie wiąże się z osobą Ignacego Leonarda Kotkowskiego, ziemianina zasłużonego dla rozwoju przemysłu w regionie, zaś dalsze funkcjonowanie z małżeństwem Gombrowiczów, rodziców Witolda Gombrowicza – pisarza światowego formatu. Obiekt pomimo upływu lat zachował w dużej części swą wartość materiałową i formę. Utracił pierwotną funkcję – młyna, a także późniejsze funkcje – garbarni, magazynu technicznego.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">MAGAZYN TECHNICZNY na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">po 1885 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">DOŁY BISKUPIE</p>
--	---	---

cd. punktu 8

Obiekt zasługuje na odnotowanie i ocalenie jako jeden z nielicznych ocalałych reliktyw przemysłu spożywczego w okolicy. Przestrzenie i historycznie jest powiązany z pobliskimi budynkami dawnych młynów, później pełniących funkcję magazynów: żelaza i wyrobów gotowych oraz budynkiem dawnej śrutowni (rechlowni). Zbudowany z miejscowego kamienia, jest przykładem dawnej zabudowy gospodarczej, charakterystycznej dla tutejszej okolicy. Obiekt jest świadectwem i dokumentem życia gospodarczego Dołów Biskupich i okolicy.

Wartości naukowe

Obiekt stanowi przyczynek do badań nad życiem gospodarczym okolicy, a także do aktywności ziemian w zakresie uprzemysławiania swoich majątków.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Młyny, ostatnio magazyn techniczny i magazyn wyrobów gotowych oraz stara kotłownia, opr. W. Sławiński

J. L. Adamczyk, Fabryka tektury w Dołach Biskupich dawniej „Witulin” – pomnik kultury materialnej, Kielce 1982

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa UKŁAD WODNY: KANAŁ ROBOCZY I JAZ NA RZECIE ŚWIŚLINIE na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego		2. Czas powstania 1912	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			Doły Biskupie 27-415 Doły Biskupie Obręb – Doły Biskupie Działki nr 505/1, 534/1, 561/1
Jaz na rzece Świślinie			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomości Nr rej. A.607/2, z 30.10.1980 r., 10.12.2010 r., 22.12.2016 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów
			
Kanał roboczy			

Historia

W 1885 r. Ignacy Leonard Kotkowski wykupił od chłopów w Dołach Biskupich resztówki gruntów w pobliżu istniejącego we wsi „lichego młynka”. Rozebrał walący się młyn i na jego miejscu wystawił zespół młynów przemysłowych. Jeden z młynów był obiektem wolnostojącym, pozostałe były połączone ze sobą w ciąg budynków. W ich sąsiedztwie Ignacy Kotkowski postawił śrutownię zw. rechlownią, pomocnicze zabudowania gospodarcze, a ponadto zespół budynków administracyjno-mieszkalnych dla kadry zarządzającej przedsiębiorstwem oraz osiedle robotnicze. Dla tego majątku została założona księga wieczysta Osada młynarska „Doły”. Wg zachowanych spisów budynków sporządzonych na początku XX w. w jej obrębie stały: 3 młyny wodne, tzw. rechlownia, szopy, kuźnie, stajnie, a ponadto domy mieszkalne, chlewy i drewniane szopy – na potrzeby robotników.

Ignacy Kotkowski zmarł 26 kwietnia 1901 r. w Bodzechowie. Po jego śmierci osada młynarska „Doły” w drodze spadku przeszła 16 stycznia 1902 r. na własność córki Marceliny Antoniny zamężnej z inż. Janem Gombrowiczem. Wkrótce nowa właścicielka przekazała nieograniczone pełnomocnictwo do zarządzania przedsiębiorstwem mężowi. W 1905 r. działał tylko jeden młyn zatrudniający 10 pracowników.

Kilka lat później Gombrowiczowie postanowili zmienić profil zakładu i jego formę prawną. Jan Gombrowicz zdecydował się uruchomić na terenie osady młynarskiej Doły fabrykę papieru i tektury. W tym celu wraz z żoną założyli w 1911 r. spółkę akcyjną, której nadali nazwę „Witulín” – od imienia ich syna, Witolda; miała ona stanowić jego zabezpieczenie.

W 1911 r. zostało zawiązane Towarzystwo Akcyjne Witulin, którego celem – zgodnie z paragrafem 1 statutu tegoż Towarzystwa – było m.in. „urządzenie i eksploatacja w dobrach Osada Młynarska Doły (...) stanowiących własność Marceliny Antoniny (...) Gombrowiczowej, młynów mącznych oraz fabryki papieru i tektury...”. Formalnym założycielem Towarzystwa był Stefan Jabłkowski. Wyemitowano 2000 akcji. Pakiet większościowy znajdował się w rękach Marceliny Antoniny Gombrowiczowej. Wśród pozostałych udziałowców byli m.in.: Antoni Skarżyński, Zygmunt Klonowski, Romuald Wolfmeier, Jan Gombrowicz, Stefan Jabłkowski.

W 1912 r. ruszono z produkcją tektury, jednocześnie cały czas rozbudowując przedsiębiorstwo. Wiele inwestycji było wykonywanych pod okiem niemieckich fachowców. To właśnie z ich pomocą w 1912 r. został wybudowany jaz na Świślinie,

cd.

Stan zachowania

Ogólnie średni.

Część elementów drewnianych jest zniszczonych (spękanych). Elementy stalowe częściowo są skorodowane. Zniszczony jest mechanizm zastawkowy.

Postulaty dotyczące konserwacji

Wymiana zniszczonych elementów drewnianych i stalowych, remont mechanizmu zastawkowego.

Regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów związanych ze stanem zachowania zabytku oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Prowadzenie prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku w oparciu o pozwolenie ŚWKZ w trybie decyzji – stosownie do art. 36 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Prowadzenie prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich z poszanowaniem historycznego materiału, wyglądu i estetyki zabytku, rozplanowania przestrzennego i relacji przestrzennych pomiędzy poszczególnymi obiektami wchodzącymi w jego skład.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.01.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">UKŁAD WODNY: KANAŁ ROBOCZY I JAZ NA RZECE ŚWIŚLINIE na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">1912</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">DOŁY BISKUPIE</p>
---	---	---

cd. punktu 8

betonowy kanał dopływowy i kanał odpływowy (roboczy). W tym samym roku do zakładu sprowadzono turbinę wodną systemu Francisca.

Opis

Jaz na rzece Świślinie jest usytuowany na południowy-zachód od zabudowań dawnej fabryki tektury. Został skonstruowany z belek wbetonowanych w próg i poszur. Przyczółki zbudowano z ciosów kamiennych zespojonych zaprawą cementową. Jaz ma 9 drewnianych stawideł (zastawek) podciąganych specjalnym układem podnoszenia. Jego górą jest poprowadzona stalowo-drewniana kładka dla pieszych. Na poziom kładki prowadzą metalowe schodki.

Spiętrzona przez jaz woda Świśliny sływa do kanału dopływowego zw. roboczym, który dzieli się na górny i dolny. Kanał roboczy górny jest betonowy, zaś kanał roboczy dolny jest omurowany kamieniem.

Wartości

Wartości historyczne

Układ wodny stanowi nieodzowny element dawnego założenia przemysłowego. Jego powstanie jest związane z osobą inż. Jana Gombrowicza, ojca Witolda Gombrowicza, na polecenie którego zaprojektowali go i jego budowę nadzorowali sprowadzeni z Niemiec specjaliści. Wykonanie jazu na rzece Świślinie i kanałów było związane z powstaniem spółki „Witulin” i przestawieniem zakładu na produkcję tektury, która była kontynuowana do roku 1991 r.

Układ wodny wybudowany w 1912 r. zachował się do dnia dzisiejszego. Stanowi świadectwo dawnej myśli technicznej i rozwiązań technologicznych zaprowadzonych w fabryce przez właścicieli spółki „Witulin”.

Wartości artystyczne i krajobrazowe

Obiekt zachował wartość materiałową, formę i funkcję. Wybudowany w bezpośrednim sąsiedztwie zakładu wtopił się w krajobraz tej części wsi. Jest jego nieodzownym elementem. Tuż przy kładce stoi figura św. Jana Nepomucena z XIX w., która uzupełnia krajobraz. W kładki rozciąga się widok na zrujnowany przez powódź z 2001 r. zespół dawnych budynków administracyjno-mieszkalnych oraz ocalałe obiekty dawnej tekturowni „Witulin”.

Wartości naukowe

Obiekt może stanowić przyczynek do badań urządzeń hydrologicznych i historii techniki.

Wartości użytkowe

Obiekt nieprzerwanie pełni swoją funkcję.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Jaz na rzece Świślinie i towarzyszące budowle wodne, opr. W. Sławiński 1993

J. L. Adamczyk, Fabryka tektury w Dołach Biskupich dawniej „Witulin” – pomnik kultury materialnej, Kielce 1982

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa BUDYNEK ADMINISTRACYJNO-MIESZKALNY na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego		2. Czas powstania po 1885 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres Doły Biskupie 27-415 Doły Biskupie Obręb – Doły Biskupie Działki nr 560/3, 560/5, 506/6 5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
 			6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych Nr rej. A.607/3, z 30.10.1980 r., 10.12.2010 r., 22.12.2016 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów
<p>Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p> <p>Widok na obiekt z kładki na jazie</p> <p>Widok na elewację wschodnią budynku</p> <p>Widok na fragment elewacji zachodniej</p>			

Historia

W 1885 r. Ignacy Leonard Kotkowski wykupił od chłopów w Dołach Biskupich resztówki gruntów w pobliżu istniejącego we wsi „liczego młynka”. Rozebrał walący się młyn i na jego miejscu wystawił zespół młynów przemysłowych. W ich sąsiedztwie Ignacy Kotkowski postawił śrutownię zw. rechłownią, pomocnicze zabudowania gospodarcze, a ponadto zespół budynków administracyjno-mieszkalnych dla kadry zarządzającej przedsiębiorstwem oraz osiedle robotnicze. Dla tego majątku została założona księga wieczysta Osada młynarska „Doły”. Wg zachowanych spisów budynków sporządzonych na początku XX w. w jej obrębie stały: 3 młyny wodne, tzw. rechłownia, szopy, kuźnie, stajnie, a ponadto domy mieszkalne, chlewy i drewniane szopy – na potrzeby robotników.

Oprócz tego wydzierżawił od włościan z Dołów Opacich, znajdujący się w sąsiedztwie młynów teren do eksploatacji kamienia. Mając kamieniołomy uruchomił w 1895 r. przedsiębiorstwo: Kopalnie Piaskowca Fabryka Wyrobów Kamieniarskich „Doły i Święcie” Ignacego Kotkowskiego.

Ignacy Leonard Kotkowski zmarł 26 kwietnia 1901 r. Majątek w Dołach w drodze spadku przeszedł 16 stycznia 1902 r. na własność jego córki Marceliny Antoniny zamężnej z inż. Janem Gombrowiczem. Wkrótce nowa właścicielka przekazała nieograniczone pełnomocnictwa do zarządzania przedsiębiorstwem mężowi.

W 1905 r. działał już tylko jeden młyn zatrudniający 10 pracowników. Fabryka wyrobów kamieniarskich zarządzana była przez spółkę „Jan Pękosławski i S-ka”, której Zarząd oraz biuro sprzedaży mieściły się w Warszawie przy ul. Żurawiej 33. Fabryka produkowała wyroby kamieniarskie, budowlane i artystyczne z piaskowca, granitu i marmurów.

Ok. 1910-1911 r. Gombrowiczowie zdecydowali się zmienić profil zakładu i jego formę prawną. Jan Gombrowicz postanowił wybudować na terenie osady młynarskiej Doły fabrykę papieru i tektury, jednocześnie likwidując warsztaty kamieniarskie. W tym celu wraz z żoną założyli w 1911 r. spółkę akcyjną, której nadali nazwę „Witulini” – od imienia ich syna, Witolda Gombrowicza. W 1911 r. zostało zawiązane Towarzystwo Akcyjne Witulini, którego celem – zgodnie z paragrafem 1 statutu tegoż Towarzystwa – było „urządzenie i eksploatacja w dobrach Osada Młynarska Doły, położonych w powiecie opatowskim w Guberni Radomskiej i stanowiących własność Marceliny Antoniny, córki Ignacego, Gombrowiczowej, młynów mącznych oraz fabryki papieru i tektury, jako też celem eksploatacji w tychże dobrach pokładów kamienia budulcowego i piaskowca”.

cd.

Stan zachowania

Zły. Obiekt w stanie ruiny.

Dach załamany i dziurawy, ściany popękane, z licznymi ubytkami, sypią się. Brak otworów okiennych i drzwiowych. Wnętrze wypełnione gruzem.

Postulaty dotyczące konserwacji

Zaleca się przeprowadzić inwentaryzację i dokumentację fotograficzną obiektu, by ocalić pamięć o nim dla przyszłych pokoleń.

Zabezpieczyć doraźnie zabytek przed dalszą degradacją.

Uporządkować jego otoczenie.

Planowe prace konserwatorskie.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa <p style="text-align: center;">BUDYNEK ADMINISTRACYJNO-MIESZKALNY na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego</p>	2. Czas powstania <p style="text-align: center;">po 1885 r.</p>	3. Miejscowość <p style="text-align: center;">DOŁY BISKUPIE</p>
--	---	---

cd. punktu 8

W 1922 r. doszło do przekształcenia przedsiębiorstwa w Zakłady Przemysłowe „Witulin” Spółka Akcyjna, dawniejsze Towarzystwo Akcyjne Witulin. Celem nowo powołanej do życia spółki było prowadzenie fabryki garbarskiej, tekturowni, młynów i kamieniołomów piaskowca w Dołach Biskupich. Jej siedziba mieściła się w Dołach Biskupich przy stacji Kunów. Spółka dotrwała do 1949 r. Z końcem 1949 r. została upaństwowiona. Stała się Fabryką Tektury w Dołach Biskupich. Weszła w skład Warszawskich Zakładów Papierniczych w Konstancinie-Jeziornej. Od 1 października 1981 r. podlegała Przedsiębiorstwu Usługowo-Produkcyjnemu w Kielcach. 1 listopada 1991 r. zaprzestano w niej produkcji tektury. Nowi, prywatni właściciele nie byli w stanie utrzymać nierentownego zakładu. W 2001 r. Doły Biskupie nawiedziła powódź, która zadała jej ostateczny cios.

Opis

Integralną częścią „Witulina” był zespół administracyjno-mieszkalny wzniesiony przez Ignacego Kotkowskiego z myślą o kadrze zarządzającej zakładem. Został on zlokalizowany na północny-zachód od zabudowań fabrycznych. Stanowił ciąg trzech budynków usytuowanych obok siebie w jednej linii o kierunku południe-północ, w kolejności: budynek administracyjny, mieszkania urzędników, mieszkanie dyrektora. Obiekty były użytkowane do 2001 r. W wyniku powodzi zostały zniszczone. Od tamtej pory popadają w ruinę.

Budynek administracyjny

Został wzniesiony jako biuro administracji. W okresie po II wojnie światowej pełnił funkcję mieszkalną, a także mieścił klub. Aktualnie obiekt stanowi własność Fundacji im. Witolda Gombrowicza „Witulin”. Kilkanaście lat temu istniały plany urządzenia w nim muzeum Witolda Gombrowicza.

Budynek od północy sąsiaduje z budynkiem mieszkalnym urzędników, od zachodu z drogą dojazdową prowadzącą do zabudowań dawnej fabryki, od wschodu z kanałem roboczym górnym.

Stanowi go obiekt murowany, wzniesiony z kamienia i cegły, otynkowany, niepodpiwniczony, przykryty dachem dwuspadowym, o konstrukcji drewnianej, pokryty dachówką i częściowo papą. Ma dość skomplikowany rzut, który składa się z wydłużonej części prostokątnej, poszerzonej od wschodu, a od zachodu rozbudowanej przez półkoliste i prostokątne ryzality.

Elewację frontową – wschodnią porządkują prostokątne otwory okienne i drzwiowe oraz wnęki.

Elewację południową organizuje jeden otwór okienny w poziomie parteru.

Elewacja zachodnia – ogrodowa charakteryzuje się półkolistym ryzalitem.

Elewacja północna jest zasłonięta prawie całkowicie przez prowizoryczną przybudówkę.

Mieszkania urzędników

Budynek został wzniesiony jako mieszkanie dla urzędników biura administracyjnego. Funkcję mieszkalną pełnił aż do czasów współczesnych. Jest on środkowym budynkiem w ciągu zabudowań zespołu administracyjnego. Od północy łączy się z dawnym mieszkaniem dyrektora, od południa sąsiaduje z budynkiem administracyjnym.

Stanowi go obiekt murowany, wzniesiony z kamienia i cegły, otynkowany, parterowy, na rzucie litery „T”, nakryty dwuspadowym dachem. Przylegają do niego prowizorycznie dostawione niewielkie dobudówki.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa BUDYNEK ADMINISTRACYJNO-MIESZKALNY na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego	2. Czas powstania po 1885 r.	3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
---	--	--

cd. punktu 8

Mieszkanie dyrektora

Budynek pełnił funkcję mieszkania dyrektora w okresie istnienia Towarzystwa Akcyjnego „Witulin”, Zakładów Przemysłowych „Witulin” Spółka Akcyjna

i fabryki tektury. Z czasem funkcja budynku została zmieniona – urządzono nim mieszkania dla pracowników, a w końcu mieszkania lokatorskie.

Obiekt jest północnym budynkiem, w ciągu zabudowań administracji.

Stanowi go obiekt murowany, wzniesiony z kamienia łamanego i cegły, otynkowany, parterowy, na rzucie mocno wydłużonego prostokąta, z poddaszem, nakryty dachem dwuspadowym.

Od północy przylega do niego, dostawiony mały budynek o prostopadłościennym bryle, nakryty trójspadowym dachem. Od północy obiekt posiada zaokrąglone naroża.

Elewację wschodnią porządkują w poziomie parteru, dwa prostokątne otwory okienne oraz usytuowana od nich na lewo przybudówka (wiatrołap) z dwoma otworami drzwiowymi. W poziomie poddasza widnieją trzy poziome otwory okienne. Z lewej strony znajduje się obramiona wnęka; niegdyś wisiał w niej obrazek Matki Bożej. Brzeży elewacji zdobią pojedyncze lizeny.

Elewację północną kształtuje ściana dobudówki z prostokątnym otworem okiennym i drzwiowym.

Elewacja zachodnia charakteryzuje się w poziomie parteru pięcioma prostokątnymi otworami okiennymi. W poziomie poddasza usytuowane są cztery prostokątne, niewielkie otwory okienne, w poziomie. Po bokach elewację flankują lizeny, po jednej z każdej strony. Elewację południową w większości przesłania sąsiedni budynek mieszkań urzędników.

Ogrodzenie

Cały zespół administracyjno-mieszkalny w przeszłości był obwiedziony metalowo-kamiennym ogrodzeniem. W jego narożach stały żeliwne latarnie. W południowej części zespołu znajdowała się fontanna. Składała się ona z okazałego, wykutego z jednego głazu, basenu o kształcie konchy, o wygiętych brzegach kamiennego trzonu, pokrytego rzeźbionymi liśćmi.

Wartości

Wartości historyczne

Zabytek stanowi trwały element dawnego założenia fabrycznego, jego części administracyjno-mieszkalnej. Powstanie obiektu jest związane z osobą Ignacego Leopolda Kotkowskiego, a jego późniejsze funkcjonowanie z właścicielami przedsiębiorstwa „Witulin”. Obiekt przez wiele lat pełnił ważną funkcję wśród zabudowań fabrycznych; był centrum administracyjnym, siedzibą dyrekcji zarządu. Pracowali w nim przedstawiciele kadry zarządzającej, przebywały osoby odwiedzające zakład z uwagi na prowadzone interesy. W nim zapadały najważniejsze decyzje dotyczące prowadzonej działalności. Dodatkowo obiekt pełnił funkcję mieszkalną kadry urzędniczej. Budynek odgrywał więc pierwszorzędą rolę administracyjną, a ponadto pełnił funkcję gospodarczą i mieszkalną. Był także związany z ważnymi wydarzeniami historycznymi i bezpośrednio związany z ważnymi postaciami w historii „Witulina” i samych Dołów Biskupich.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa <p style="text-align: center;">BUDYNEK ADMINISTRACYJNO-MIESZKALNY na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego</p>	2. Czas powstania <p style="text-align: center;">po 1885 r.</p>	3. Miejscowość <p style="text-align: center;">DOŁY BISKUPIE</p>
--	---	---

cd. punktu 8

Wartości artystyczne i estetyczne

Choć zabytek jest zespołem budynków bezstylowych, przykuwa uwagę formą i starannością wykonania, a także indywidualnym wyglądem poszczególnych obiektów wchodzących w jego skład. Szczególnie uwagę zwraca dawny budynek administracyjny z charakterystycznym ryzalitem, a także mieszkanie dyrektora z zaokrąglonymi narożami od strony północnej. Urodę obiektów podkreślało i uzupełniało otoczenie. Roślinność, fontanna, ogrodzenie, jak również walory pobliskiej rzeki, jazu i kanałów dodawały zespołowi budynków malowniczości.

Pomimo degradacji obiekt zachował walory przestrzenne i estetyczne.

Wartości użytkowe

Obiekt utracił funkcję administracyjną i mieszkalną. Aktualnie jest w ruinie. Pomimo destrukcji stanowi atrakcję turystyczną.

Wartości krajobrazowe

Zabytek zajmuje ważne miejsce w krajobrazie. Wraz z otoczeniem i obiektami towarzyszącymi tworzy ciekawy kompleks architektoniczny osadzony w przestrzeni wsi. Niewątpliwie jego wartości krajobrazowe podnosi płynąca nieopodal rzeka Świślina.

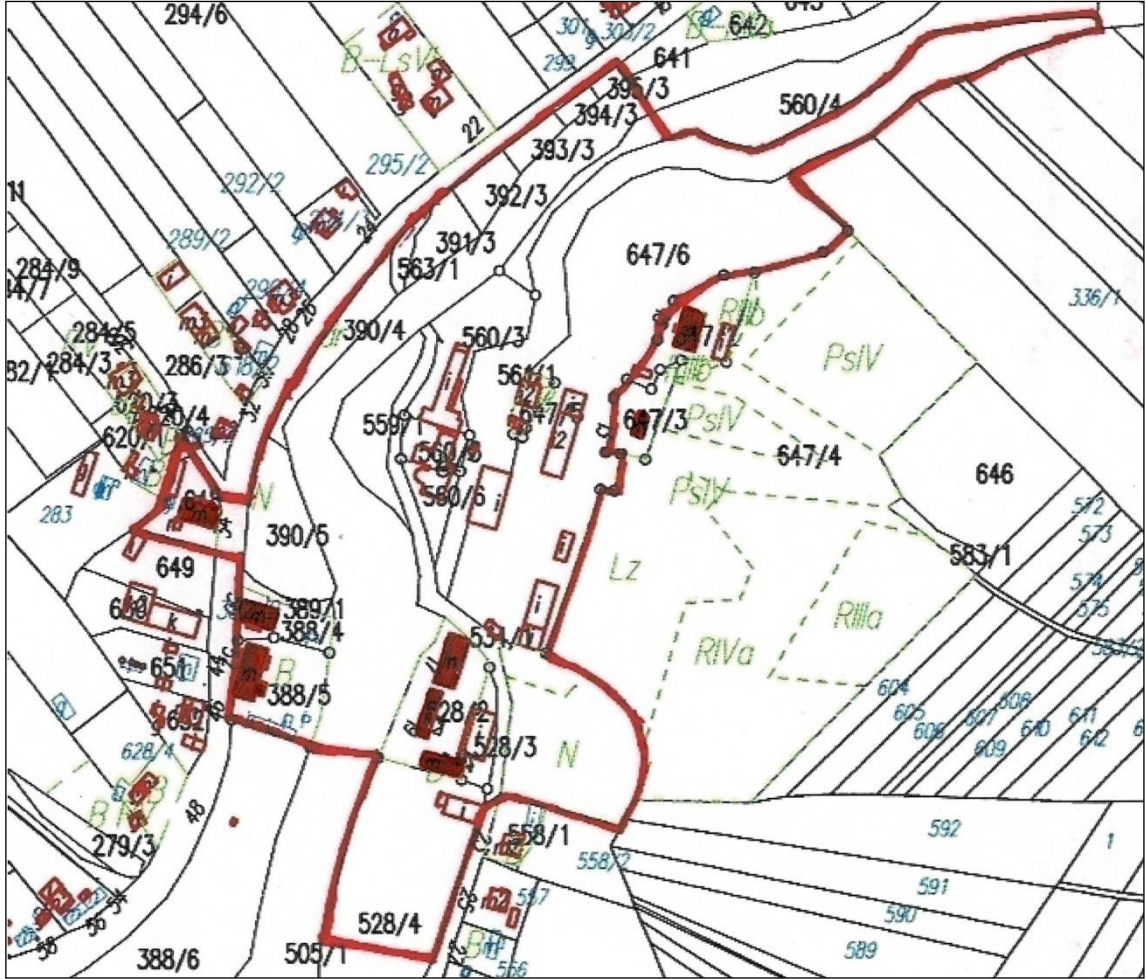
Wartości emocjonalne

Ruiny budynku są jednym z symboli miejscowości. Wśród mieszkańców obiekt wywołuje silne emocje jako siedziba klubu, a także zespół mieszkań związanych z konkretnymi rodzinami.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa –Zespół administracji – mieszkanie dyrektora fabryki i ogrodzenie, opr. W. Sławiński 1993

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa –Zespół administracji – mieszkania urzędników, opr. W. Sławiński 1993

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość
1. Nazwa UKŁAD URBANISTYCZNY ZESPOŁU BUDOWLANEGO DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego		2. Czas powstania po 1885 r.
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 		4. Adres Doły Biskupie 27-415 Doły Biskupie Obręb – Doły Biskupie Działka nr 647/2 – dom nr 15 (d. 84) Działka nr 647/3 – dom nr 13 (d. 85) Działka nr 528/2 – dom nr 17 (d. 91) Działka nr 528/2 – dom nr 19 (d. 90) Działka nr 528/2 – dom nr 21 (d. 89) Działka nr 648 – dom nr 34 (d. 92) Działka 388/4 – dom nr 50 (d. 93) Działka 388/5 – dom nr 52 (d. 94)
		5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
Źródło: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Materiały do założenia przestrzenno-poprzemysłowego w Dołach Biskupich		6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomości Nr rej. A.607/4, z 30.10.1980 r., 10.12.2010 r., 22.12.2016 r.; Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów (8 domów robotniczych)

Historia

W 1885 r. Ignacy Leonard Kotkowski wykupił od chłopów w Dołach Biskupich resztówki gruntów w pobliżu istniejącego we wsi „lichego młynka”. Rozebrał walący się młyn i na jego miejscu wystawił zespół młynów przemysłowych wraz ze śrutownią zw. rechlownią do mielenia ziarna na śrutę. Oprócz tego wydzierżawił od włościan z Dołów Opacich, znajdujący się w sąsiedztwie młynów teren do eksploatacji kamienia. Mając kamieniołomy uruchomił w 1895 r. przedsiębiorstwo: Kopalnie Piaskowca Fabryka Wyrobów Kamieniarskich „Doły i Świącie” Ignacego Kotkowskiego.

Równoległe z budową młynów i uruchamianiem zakładu kamieniarskiego Ignacy Kotkowski wznosił w obrębie majątku pomocnicze zabudowania gospodarcze, a ponadto zespół budynków administracyjno-mieszkalnych dla kadry zarządzającej przedsiębiorstwem oraz osiedle robotnicze liczące 8 domów dla 33 rodzin. Składało się ono z: 2 dwojaków, trojaka, 3 czworaków, sześciioraka i ośmioraka.

Opis

Osiedle robotnicze zlokalizowane jest w trzech zespołach: 3 domy wznoszą się na lewym brzegu Świśliny, 3 kolejne na prawym brzegu i 2 na północny-wschód od fabryki (drewniak i murowany czworak z sąsiadującą z nim oborą), powiązanych siecią wewnętrznych dróg i pieszych traktów.

Składa się z domów murowanych, za wyjątkiem jednego wzniesionego z drewna, parterowych, na planie prostokąta, najczęściej dwutraktowych, nakrytych dwuspadowymi dachami. Pierwotnie mieściły one jednoizbowe mieszkania poprzedzone sienią i podpiwniczoną komórką. Posiadały piece chlebowe. Każde mieszkanie miało oddzielne wejście.

Wartości

Układ urbanistyczny zespołu budowlanego dawnego osiedla przyfabrycznego posiada wysokie walory historyczne i przestrzenne. Z uwagi na stan zachowania ma dużą wartość naukową.

Wartości historyczne

Powstanie osiedla jest związane bezpośrednio z osobą Ignacego Leonarda Kotkowskiego i uruchomionym przez niego przedsiębiorstwem branży rolno-spożywczej i kamieniarskiej. Dalsze funkcjonowanie i trwanie ma związek z fabryką tektury, którą założyli Gombrowiczowie. Pomimo upływu lat układ i rozplanowanie osiedla nie uległo zmianie. Ocalały również wszystkie

cd.**Stan zachowania**

Układ urbanistyczny osiedla, w tym rozplanowanie ulic i zabudowy, zachował się po dziś dzień, jest przejrzysty i czytelny. Większość domów znajduje się w dobrym stanie. Zostały gruntownie wyremontowane i są zamieszkałe.

Postulaty dotyczące konserwacji

Regularne kontrole stanu technicznego zabytku. Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję. Wszelkie problemy związane ze stanem zachowania zabytku oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami bezwzględnie zgłaszać do ŚWKZ.

Zachowanie historycznego charakteru obszaru, w tym rzeźby terenu, ucytelnienia i podkreślenia przebiegu układu wodnego, rozplanowania dróg wewnętrznych i traktów pieszych, rozplanowania i relacji przestrzennych pomiędzy istniejącymi obiektami i ich relikdami oraz zieleni jako elementu składowego obecnej (współczesnej) kompozycji przestrzennej.

Ścisłe przestrzeganie zasad planowania przestrzennego.

Nowe budownictwo nie naruszające zasad kompozycji oraz zacierania i utraty wartości zabytkowych obszaru. Przestrzeganie ustalonych zasad ochrony konserwatorskiej. Bieżące prace zabezpieczające stan istniejących obiektów oraz dbałość o ich otoczenie.

Wszelkie prace wpływające na zmianę zagospodarowania oraz wyglądu nieruchomości w granicach układu wymagają opinii lub uzgodnienia ze stanowiskiem wojewódzkiego konserwatora zabytków stosownie do art. 39 ust. 3 ustawy „Prawo budowlane” z dn. 7 lipca 1994 r. z późn. zm.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p>UKŁAD URBANISTYCZNY ZESPOŁU BUDOWLANEGO DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO na terenie założenia przestrzenno-poprzemysłowego</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>po 1885 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>DOŁY BISKUPIE</p>
---	---	---

cd. punktu 8

budynki wzniesione u schyłku XIX w. Choć zmieniły nieco swój wygląd zewnętrzny i wewnętrzne rozplanowanie, to niemniej stanowią wyjątkowo cenną pamiątkę dawnych założeń przyfabrycznych – osiedla wzniesionego z myślą o pracownikach, powiązanego z fabryką – miejscem ich pracy.

Wartości artystyczne i estetyczne

Rozplanowanie osiedla przyfabrycznego wynikało z ukształtowania terenu i występujących w nim stałych elementów, takich jak rzeka, a także z wielkości majątku; stąd domy zostały zgrupowane w trzech zespołach. Pomimo rozproszenia widać dążenie projektantów osiedla do powiązania go z fabryką.

Budynki wchodzące w skład osiedla nie posiadają cech stylowych, przedstawiają się skromnie, niemniej ich usytuowanie w malowniczej okolicy, wśród wzgórz, nad rzeką Świśliną, obecność jazu i kanałów, podnosi ich walory estetyczne.

Wartości naukowe

Wynikają z wartości historycznych i artystyczno-estetycznych.

Wartości użytkowe

Większość obiektów jest zamieszkałych. Zachowały zatem swoją pierwotną funkcję.

Opracowania:

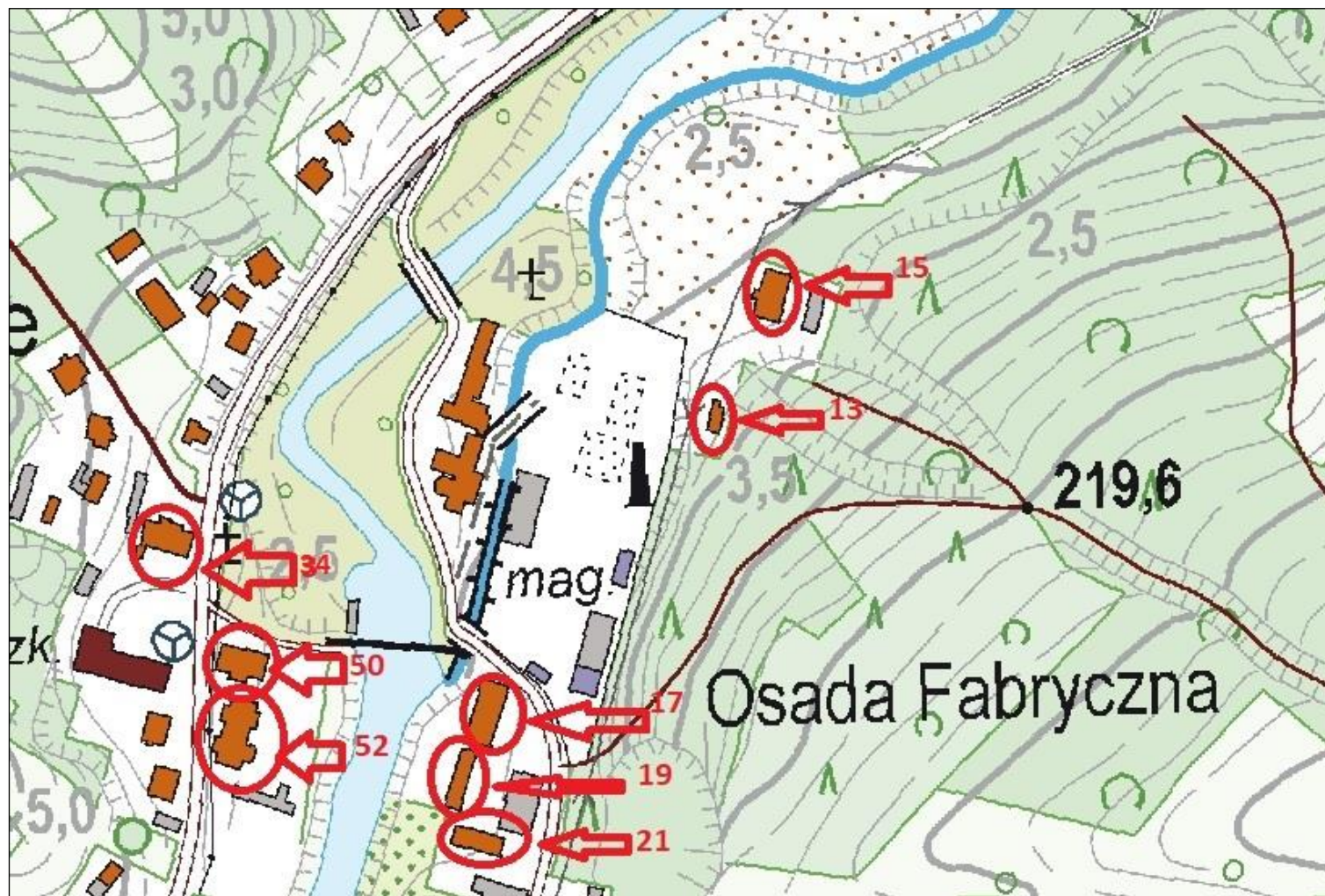
J. L. Adamczyk, Fabryka tektury w Dołach Biskupich dawniej „Witulin” – pomnik kultury materialnej, Kielce 1982

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Osiedle robotnicze - przyfabryczne, opr. W. Sławiński 1993

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa UKŁAD URBANISTYCZNY ZESPOŁU BUDOWLANEGO DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego	2. Czas powstania po 1885 r.	3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
--	--	--

cd. punktu 7

Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa UKŁAD URBANISTYCZNY ZESPOŁU BUDOWLANEGO DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego	2. Czas powstania po 1885 r.	3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
--	--	--

cd. punktu 7

Domy robotnicze wzniesione na północny- wschód od zabudowań fabrycznych

Dom (drewniak) – Doły Biskupie 13 (widok na fasadę)

Dom – Doły Biskupie 15 (widok na fasadę i elewację szczytową – południową)

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa UKŁAD URBANISTYCZNY ZESPOŁU BUDOWLANEGO DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego	2. Czas powstania po 1885 r.	3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
--	--	--

cd. punktu 7

Domy robotnicze wzniesione na lewym brzegu rzeki Świśliny

Dom – Doły Biskupie 50 (elewacje: północna i zachodnia)

Dom – Doły Biskupie 52 (elewacje: zachodnia i południowa)

Dom – Doły Biskupie 34 (elewacje: południowa i wschodnia)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa UKŁAD URBANISTYCZNY ZESPOŁU BUDOWLANEGO DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego	2. Czas powstania po 1885 r.	3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
--	--	--

cd. punktu 7

Domy robotnicze wzniesione na prawym brzegu rzeki Świśliny

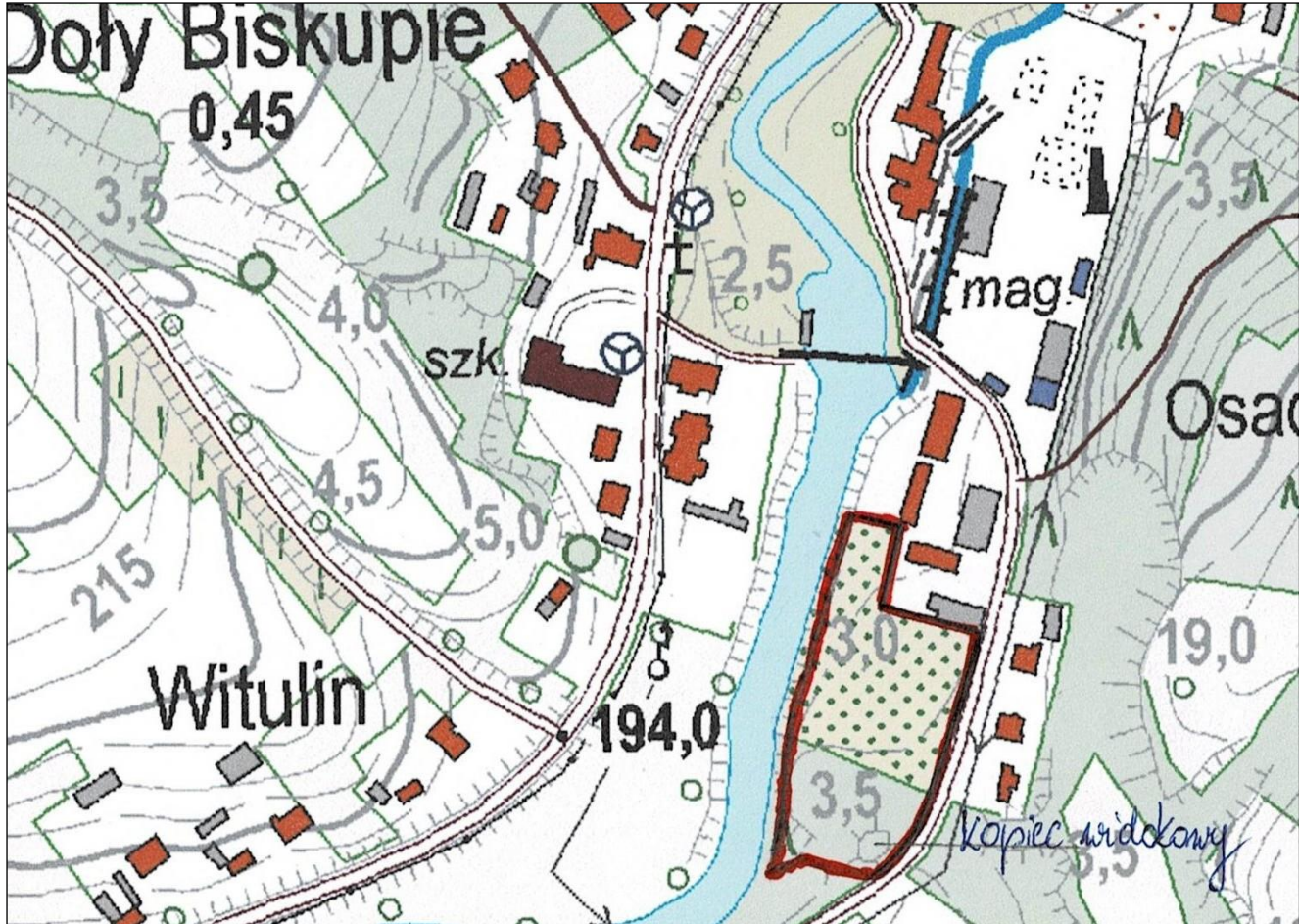
Dom – Doły Biskupie 17
(widok na elewacje: wschodnią i północną)

Dom – Doły Biskupie 19
(widok na elewacje: wschodnią i północną)

Dom – Doły Biskupie 21 (elewacja północna)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI PARKU na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego			2. Czas powstania po 1885 r.
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			Doły Biskupie 27-415 Doły Biskupie Obręb – Doły Biskupie Działka nr 528/4, 528/2
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW 6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych Nr rej. A.607/5, z 30.10.1980 r., 10.12.2010 r., 22.12.2016 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów

Historia

Park został założony przez Ignacego Leonarda Kotkowskiego po 1885 r. na terenie osady młynarskiej „Doły”, głównie z myślą o mieszkańcach osiedla przyfabrycznego. Nazywany był „ogrodem przy fabryce”. W jego obrębie posadzono szlachetne odmiany drzew. Wyposażono go w elementy małej architektury. Usypano kopiec widokowy, który flankował jego teren od południa.

W 1921 r. w związku z budową kolejki prowadzącej do kamieniołomów doszło do degradacji parku. Wycięto część drzew, wykonano nasyp pod tory.

Opis

Park został zlokalizowany w południowej części zespołu fabrycznego. Urządzono go pomiędzy Świśliną, a drogą prowadzącą do Dołów Opacich; droga i rzeka stanowiły granice parku.

Obecnie teren parku jest zarośnięty, zatarcia uległy aleje spacerowe. Nic nie zachowało się z dawnej małej architektury. Ocalała jedynie część starodrzewia i kopiec widokowy, który gęsto porastają samosiewy i krzaki.

Wartości**Wartości historyczne**

Dawny park przyfabryczny zachował się w formie szczątkowej, w postaci ocalałych starych drzew i kopca widokowego. Utracił swą funkcję wypoczynkową i rekreacyjną.

Jego powstanie związane jest z osobą Ignacego Leonarda Kotkowskiego.

Obiekt stanowi część ciekawego założenia fabrycznego składającego się z części fabrycznej (produkcyjnej), obiektów administracyjnych i budynków mieszkalnych kadry zarządzającej przedsiębiorstwem oraz robotników w nim pracujących.

Wartości artystyczne i estetyczne

Park został założony w malowniczej okolicy, pomiędzy rzeką Świśliną, a drogą, za którą znajdowały się kamieniołomy piaskowca. Został pięknie wkomponowany w panoramę wsi. Jego krajobraz wychodził na dolinę rzeczną.

Wartości naukowe

Park stanowi przyczynek do badania dawnych założeń fabrycznych, a zwłaszcza parków przyfabrycznych, zakładanych w sąsiedztwie dużych zakładów pracy z myślą o jego pracownikach.

Opracowania:

J. L. Adamczyk, Fabryka tektury w Dołach Biskupich dawniej „Witulin” – pomnik kultury materialnej, Kielce 1982

Stan zachowania

Średni. Dawny park jest zarośnięty. Jego układ przestrzenny jest nieczytelny. Brak dawnej małej architektury.

Postulaty dotyczące konserwacji

Odnowienie parku; wykonanie prac porządkowych, polegających na oczyszczeniu terenu z samosiewów, odtworzeniu ścieżek spacerowych, wyeksponowaniu kopca widokowego, urozmaiceniu parku budkami łęgowymi, umieszczenie tablicy informacyjnej.

Monitoring i regularne kontrole stanu technicznego zabytku.

Utrzymanie zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Regularne prowadzenie prac porządkowych i pielęgnacyjnych drzewostanu. Niedopuszczanie do zarastania terenu parku przez samosiewy.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów związanych ze stanem zachowania parku oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Realizacja wszelkich prac na terenie parku z poszanowaniem jego charakteru, kompozycji oraz estetyki zieleni komponowanej.

Prowadzenie gospodarki drzewostanem oraz użytkowanie parku w porozumieniu ze ŚWKZ.

Realizacja prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich na terenie parku z zachowaniem rzeźby terenu oraz poszanowaniem rozplanowania przestrzennego i relacji przestrzennych poszczególnych obiektów (ich reliktywów) znajdujących się w jego obrębie.

Prowadzenie prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich na terenie parku wpływających na jego stan zachowania i wygląd na podstawie opinii (w porozumieniu) ze ŚWKZ.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI PARKU na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego	2. Czas powstania po 1885 r.	3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
---	--	--

cd. punktu 7

Kopiec widokowy

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

DOŁY BISKUPIE

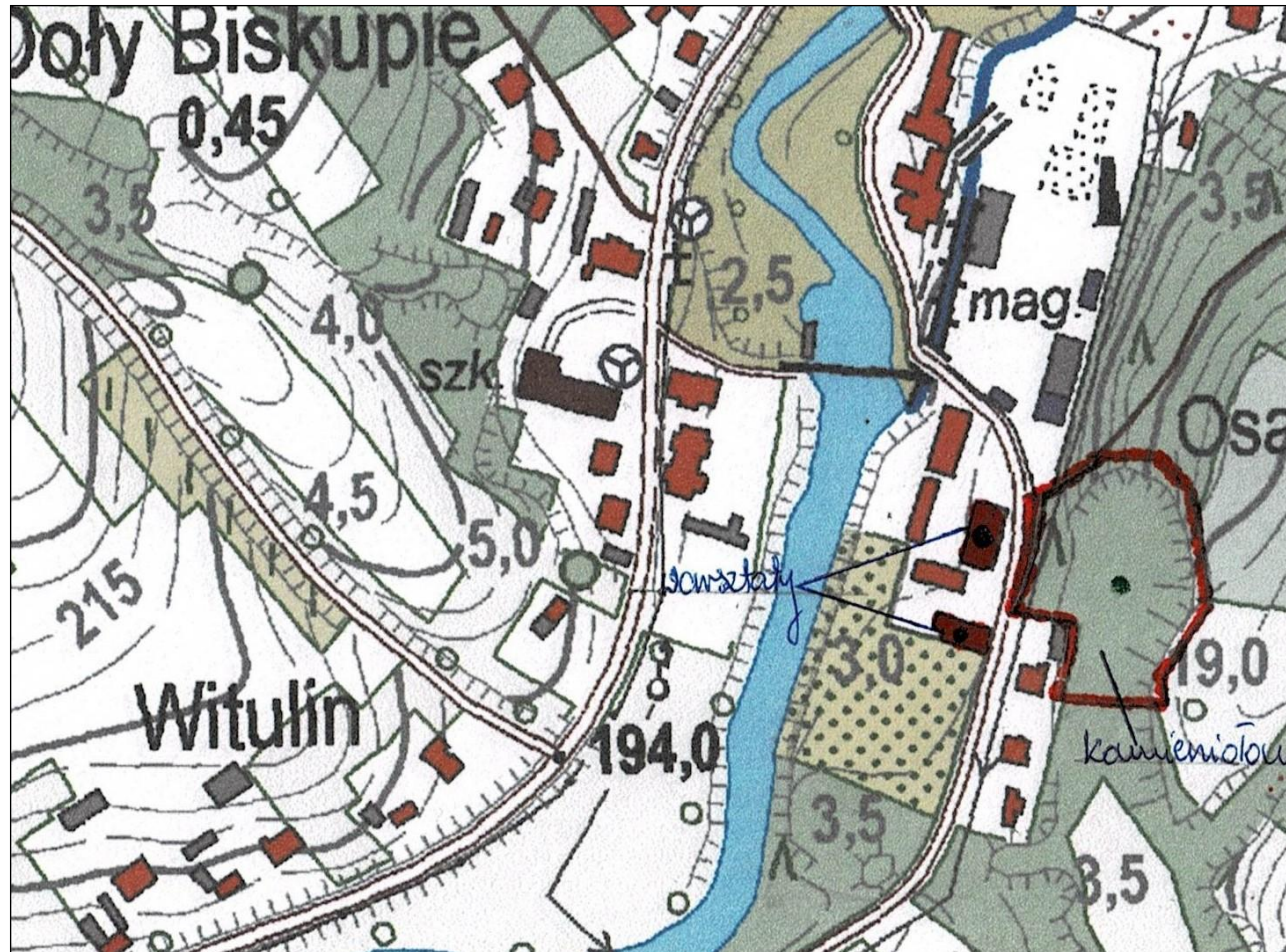
1. Nazwa

**KAMIENIOŁOM (RELIKT) WRAZ Z BUDYNKAMI
DAWNYCH WARSZTATÓW KAMIENIARSKICH
na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego**

2. Czas powstania

po 1885 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000

Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021

4. Adres

Doły Biskupie
27-415 Doły Biskupie
Obręb – Doły Biskupie
Działki nr:
warsztaty – 528/3, 528/4,
kamieniołom (relikt) – 558/2, 647/4
(część)

5. Przynależność administracyjna

województwo
ŚWIĘTOKRZYSKIE

powiat
OSTROWIECKI

gmina
KUNÓW

6. Formy ochrony

**Rejestr zabytków
nieruchomych
Nr rej. A.607/6,
z 30.10.1980 r., 10.12.2010 r.,
22.12.2016 r.**

**Miejscowy Plan
Zagospodarowania
Przestrzennego
Miasta i Gminy Kunów
przyjęty
Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej
w Kunowie z dnia 31.05.2006 r.,
zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10
Rady Miejskiej w Kunowie
z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany
miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego Miasta i Gminy Kunów**

Historia

W 1885 r. Ignacy Leonard Kotkowski wykupił od chłopów w Dołach Biskupich resztówki gruntów w pobliżu istniejącego we wsi „liczego młynka”. Rozebrał walący się młyn i na jego miejscu wystawił zespół młynów przemysłowych.

Oprócz tego wydzierżawił od włościan z Dołów Opacich, znajdujący się w sąsiedztwie młynów teren do eksploatacji kamienia. Mając kamieniołomy uruchomił w 1895 r. przedsiębiorstwo: Kopalnie Piaskowca Fabryka Wyrobów Kamieniarskich „Doły i Świącie” Ignacego Kotkowskiego.

Ignacy Leonard Kotkowski zmarł 26 kwietnia 1901 r. Majątek w Dołach w drodze spadku przeszedł 16 stycznia 1902 r. na własność jego córki Marceliny Antoniny zamężnej z inż. Janem Gombrowiczem. Wkrótce nowa właścicielka przekazała nieograniczone pełnomocnictwa do zarządzania przedsiębiorstwem mężowi.

W 1905 r. działał tylko jeden młyn zatrudniający 10 osób. Fabryka wyrobów kamieniarskich zarządzana była przez spółkę „Jan Pękosławski i S-ka”, której Zarząd oraz biuro sprzedaży mieściły się w Warszawie przy ul. Żurawiej 33. Produkowała ona wyroby kamieniarskie, budowlane i artystyczne z piaskowca, granitu i marmurów.

Ok. 1910-1911 r. Gombrowiczowie zdecydowali się zmienić profil zakładu i jego formę prawną. Jan Gombrowicz postanowił wybudować na terenie osady młynarskiej Doły fabrykę papieru i tektury, jednocześnie likwidując warsztaty kamieniarskie. W tym celu wraz z żoną założyli w 1911 r. spółkę akcyjną, której nadali nazwę „Witulini” – od imienia ich syna, Witolda Gombrowicza. W 1911 r. zostało zawiązane Towarzystwo Akcyjne Witulin, którego celem – zgodnie z paragrafem 1 statutu tegoż Towarzystwa – było „urządzenie i eksploatacja w dobrach Osada Młynarska Doły, położonych w powiecie opatowskim w Guberni Radomskiej i stanowiących własność Marceliny Antoniny, córki Ignacego, Gombrowiczowej, młynów mącznych oraz fabryki papieru i tektury, jako też celem eksploatacji w tychże dobrach pokładów kamienia budulcowego i piaskowca”.

W 1922 r. doszło do przekształcenia przedsiębiorstwa w „Zakłady Przemysłowe „Witulini” Spółka Akcyjna, dawniejsze Towarzystwo Akcyjne Witulin. Celem nowo powołanej do życia spółki było prowadzenie fabryki garbarskiej, tekturowni, młynów i kamieniołomów piaskowca w Dołach Biskupich. Jej siedziba mieściła się w Dołach Biskupich przy stacji Kunów.

cd.

Stan zachowania

Stan zachowania warsztatów – zły.

Warsztaty wymagają remontu pokrycia dachu.

Warsztat zw. Wrocławiem, pełniący przez lata funkcję suszarni powietrznej tektury, a potem magazynu makulatury, ma w murze liczne ubytki, pęknięcia, z powodu braku tynku wymywa się zaprawa. Brakuje mu stolarki okiennej i drzwiowej. Porasta go roślinność.

Stan zachowania kamieniołomu

Kamieniołom zachowany w formie reliktu, ze względu na zakrzaczenia wyrobiska są słabo widoczne z drogi.

Postulaty dotyczące konserwacji

Postulaty dotyczące konserwacji – warsztatów

Wyremontować pokrycia dachowe warsztatów. Przeprowadzić niezbędne prace utrwalające i zabezpieczające stan budynków.

Ponadto w przypadku warsztatu zw. Wrocławiem – przeprowadzić prace wewnątrz i na zewnątrz obiektu, usunąć roślinność, która mu zagraża. Wprowadzić brakującą stolarkę.

Warsztat mieszczący garaże ob. jest remontowany.

Postulaty dotyczące konserwacji – reliktu kamieniołomu

Odsłonić obiekt poprzez oczyszczenie go z zakrzaczeń.

Postulaty dotyczące konserwacji: kamieniołomu (reliktu) wraz z budynkami dawnych warsztatów kamieniarskich:

- prowadzić regularne kontrole stanu technicznego zabytku,
- utrzymywać zabytek w jak najlepszym stanie,
- korzystać z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję,

cd.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">KAMIENIOŁOM (RELIKT) WRAZ Z BUDYNKAMI DAWNYCH WARSZTATÓW KAMIENIARSKICH na terenie założenia przestrzenno-urbanistycznego</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">po 1885 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">DOŁY BISKUPIE</p>
---	---	---

cd. punktu 8

Pamiętką po dawnych działalności kamieniarskiej w Dołach są ocalałe dwa budynki dawnych warsztatów kamieniarskich oraz relikw kamieniołomu.

Opis

Relikt kamieniołomu oraz budynki dawnych warsztatów kamieniarskich są usytuowane na południe od zabudowań dawnej fabryki „Witulini”, przy drodze do Dołów Opacich, przy czym kamieniołom znajduje się po wschodniej stronie drogi, a warsztaty po zachodniej.

Kamieniołom został uruchomiony po 1885 r. Jest to kamieniołom piaskowca retu. Położony jest we wschodnim zboczu doliny Kamiennej.

Równoległe z eksploatacją kamieniołomu zostały wzniesione naprzeciw niego warsztaty kamieniarskie.

Budynek stojący bliżej fabryki, zwany przez miejscowych „Wrocławiem”, od ok. 1920 r. zaczął pełnić funkcję suszarni powietrznej tektury. Od lat 50. XX w. mieścił się w nim magazyn makulatury. Drugi warsztat był obiektem, w którym „za pomocą „tartaku” cięto z krajowych i zagranicznych kopalń sprowadzony marmur”. Pierwotnie stanowił on drewnianą szopę z murowaną przybudówką. Do dnia dzisiejszego ocalała murowana część warsztatu. Funkcja tego obiektu na przestrzeni lat zmieniała się kilka razy. Od lat 50. XX w. służył za garaże.

Budynek dawnego magazynu makulatury jest obiektem murowanym, wniesionym z kamienia łamanego, nieotynkowanym, niepodpiwniczonym, parterowym, postawionym na planie prostokąta, nakrytym dachem kolebkowym. Od zachodu przylega do niego szereg komórek.

Elewacja południowa charakteryzuje się centralnie umieszczonym otworem bramnym oraz usytuowanym z jego prawej strony, niewielkim otworem okiennym. Naroża oraz otwór bramny zdobią lizeny. Elewacja północna jest opracowana analogicznie do elewacji południowo-zachodniej, z tą różnicą, że nie posiada otworu okiennego, za to ma metalową drabinkę prowadzącą na dach z lewej strony bramy. Elewacja wschodnia jest uporządkowana przez otwory: okienny i drzwiowy. Elewację zachodnią organizuje rząd ośmiu otworów drzwiowych z wąskimi pasami muru między nimi. Ponad nimi jest wąski pas muru i dachu. Przysłaniają ją dobudowane komórki.

Wnętrze obiektu stanowi hala z szeregiem drewnianych słupów podtrzymujących więźbę oraz małe wydzielone pomieszczenie w południowo-wschodnim narożniku.

Budynek garaży stanowi obiekt murowany, wzniesiony z kamienia łamanego, otynkowany, niepodpiwniczony, na rzucie prostokąta, nakryty dwuspadowym dachem (obecnie jest on wymieniany). W fasadzie są umieszczone bramy wjazdowe. Pozostałe elewacje są pozbawione podziałów.

Wartości

Wartości historyczne

Kamieniołomy wraz z budynkami dawnych warsztatów stanowią trwałe elementy zabytkowego założenia przemysłowego. Powstały one u schyłku XIX w. jako jedno z kilku obiektów produkcyjno-usługowych wchodzących w skład dużego przedsiębiorstwa założonego przez Ignacego Leonarda Kotkowskiego, ziemianina zasłużonego dla rozwoju przemysłu w regionie. Obiekty pomimo upływu lat zachowały w dużej części swą wartość materiałową i formę. Utraciły pierwotną funkcję – warsztatów kamieniarskich.

Zasługują one na odnotowanie i ocalenie jako pamiętka i świadectwo funkcjonujących tu kamieniołomów piaskowca oraz związanych z nimi tradycji kamieniarskich. Są one świadectwem i dokumentem życia gospodarczego Dołów Biskupich i okolicy.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p>KAMIENIOŁOM (RELIKT) WRAZ Z BUDYNKAMI DAWNYCH WARSZTATÓW KAMIENIARSKICH na terenie założenia przestrzenno-urbanistycznego</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>po 1885 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>DOŁY BISKUPIE</p>
---	---	---

cd. punktu 8

Wartości artystyczne, estetyczne i krajobrazowe

Budynki nie posiadają cech stylowych, niemniej ich usytuowanie w terenie, w sąsiedztwie kamieniołomów, świadczy o powiązanych przestrzennych warsztatu pracy z miejscem pochodzenia surowca do produkcji. Dodatkowo wznoszą się one przy malowniczej okolicy, przy drodze prowadzącej do Dołów Opacich i Prawęcina.

Wartości naukowe

Obiekty stanowią przyczynek do badań nad życiem gospodarczym okolicy i historii kamieniarstwa.

cd. punktu 9

- bezzwłocznie zgłaszać do ŚWKZ wszelkich problemów związanych ze stanem zachowania zabytku oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami,
- prowadzić prace remontowe, budowlane i konserwatorskie z poszanowaniem historycznego materiału, wyglądu i estetyki zabytku, rozplanowania przestrzennego i relacji przestrzennych pomiędzy poszczególnymi obiektami wchodzącymi w jego skład,
- realizować prace remontowe, budowlane i konserwatorskie wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku na podstawie opinii (w porozumieniu) ze ŚWKZ, przy czym dla prac wymagających pozwolenia na budowę wydawanego przez Starostę Ostrowieckiego, konieczne jest uzgodnienie projektu w trybie art. 39 ust.3 ustawy z dn. 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2021r, poz. 2351 ze zm.).

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Warsztaty kamieniarskie, ostatnio magazyn makulatury u garaże, opr. W. Sławiński 1993

J. L. Adamczyk, Fabryka tektury w Dołach Biskupich dawniej „Witulini” – pomnik kultury materialnej, Kielce 1982

Przewodnik po ścieżce geoedukacyjnej „Dolina Świśliny”, red. A. Fijałkowska-Mader, K. Szadkowska, Kielce 2001

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa KAMIENIOŁOM (RELIKT) WRAZ Z BUDYNKAMI DAWNYCH WARSZTATÓW KAMIENIARSKICH na terenie założenia przestrzenno-urbanistycznego	2. Czas powstania po 1885 r.	3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
--	--	--

cd. punktu 7

Kamieniołom (relikt)

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa KAMIENIOŁOM (RELIKT) WRAZ Z BUDYNKAMI DAWNYCH WARSZTATÓW KAMIENIARSKICH na terenie założenia przestrzenno-urbanistycznego	2. Czas powstania po 1885 r.	3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
--	--	--

cd. punktu 7

Warsztat kamieniarski zw. Wrocław – elewacje: południowa i frag. wschodniej

Warsztat kamieniarski (późniejsze garaże) – elewacje: północna i szczytowa – wschodnia

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa BUDYNEK DAWNYCH WARSZTATÓW KAMIENIARSKICH I (magazyn) na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego		2. Czas powstania po 1885 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			
			<p>Widok na elewacje: południową i wschodnią</p>
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			<p>Doły Biskupie 27-415 Doły Biskupie Obręb – Doły Biskupie Działki nr 528/3</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE</p> <p>powiat OSTROWIECKI</p> <p>gmina KUNÓW</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p style="text-align: center;">Rejestr zabytków nieruchomych Nr rej. A.607/6, z 30.10.1980 r., 10.12.2010 r., 22.12.2016 r.</p> <p style="text-align: center;">Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów</p>

Historia

W 1885 r. Ignacy Leonard Kotkowski wykupił od chłopów w Dołach Biskupich resztówki gruntów w pobliżu istniejącego we wsi „lichego młynka”. Rozebrał walący się młyn i na jego miejscu wystawił zespół młynów przemysłowych.

Oprócz tego wydzierżawił od włościan z Dołów Opacich, znajdujący się w sąsiedztwie młynów teren do eksploatacji kamienia. Mając kamieniołomy uruchomił w 1895 r. przedsiębiorstwo: Kopalnie Piaskowca Fabryka Wyrobów Kamieniarskich „Doły i Świącie” Ignacego Kotkowskiego.

Ignacy Leonard Kotkowski zmarł 26 kwietnia 1901 r. Majątek w Dołach w drodze spadku przeszedł 16 stycznia 1902 r. na własność jego córki Marceliny Antoniny zamężnej z inż. Janem Gombrowiczem. Wkrótce nowa właścicielka przekazała nieograniczone pełnomocnictwa do zarządzania przedsiębiorstwem mężowi. W 1905 r. działał tylko jeden młyn zatrudniający 10 osób. Fabryka wyrobów kamieniarskich zarządzana była przez spółkę „Jan Pękosławski i S-ka”, której Zarząd oraz biuro sprzedaży mieściły się w Warszawie przy ul. Żurawiej 33. Produkowała ona wyroby kamieniarskie, budowlane i artystyczne z piaskowca, granitu i marmurów.

Ok. 1910-1911 r. Gombrowiczowie zdecydowali się zmienić profil zakładu i jego formę prawną. Jan Gombrowicz postanowił wybudować na terenie osady młynarskiej Doły fabrykę papieru i tektury, jednocześnie likwidując warsztaty kamieniarskie. W tym celu wraz z żoną założyli w 1911 r. spółkę akcyjną, której nadali nazwę „Witulín” – od imienia ich syna, Witolda Gombrowicza. W 1911 r. zostało zawiązane Towarzystwo Akcyjne Witulin, którego celem – zgodnie z paragrafem 1 statutu tegoż Towarzystwa – było „urządzenie i eksploatacja w dobrach Osada Młynarska Doły, położonych w powiecie opatowskim w Guberni Radomskiej i stanowiących własność Marceliny Antoniny, córki Ignacego, Gombrowiczowej, młynów mącznych oraz fabryki papieru i tektury, jako też celem eksploatacji w tychże dobrach pokładów kamienia budulcowego i piaskowca”.

W 1922 r. doszło do przekształcenia przedsiębiorstwa w „Zakłady Przemysłowe „Witulín” Spółka Akcyjna, dawniejsze Towarzystwo Akcyjne Witulin. Celem nowo powołanej do życia spółki było prowadzenie fabryki garbarskiej, tekturowni, młynów i kamieniołomów piaskowca w Dołach Biskupich. Jej siedziba mieściła się w Dołach Biskupich przy stacji Kunów.

cd.

Stan zachowania

Zły.

Obiekt wymaga remontu pokrycia dachu.

Ma w murze liczne ubytki, pęknięcia, z powodu braku tynku, wymywa się zaprawa. Brakuje mu stolarki okiennej i drzwiowej. Porasta go roślinność.

Postulaty dotyczące konserwacji

Wyremontować pokrycie dachowe. Przeprowadzić niezbędne prace utrwalające i zabezpieczające stan budynków.

Uporządkować wnętrze obiektu i jego otoczenie; usunąć roślinność, która mu zagraża. Wprowadzić brakującą stolarkę.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa <p style="text-align: center;">BUDYNEK DAWNYCH WARSZTATÓW KAMIENIARSKICH I (magazyn) na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego</p>	2. Czas powstania <p style="text-align: center;">po 1885 r.</p>	3. Miejscowość <p style="text-align: center;">DOŁY BISKUPIE</p>
---	---	---

cd. punktu 8

Pamiętką po dawnych działalności kamieniarskiej w Dołach są ocalałe dwa budynki dawnych warsztatów kamieniarskich.

Opis

Budynki te są usytuowane na południe od zabudowań dawnej fabryki „Witulin”, przy drodze do Dołów Opacich. Oba zostały wzniesione po 1885 r.

Budynek

stojący bliżej fabryki, zwany przez miejscowych „Wrocławiem”, od ok. 1920 r. zaczął pełnić funkcję suszarni powietrznej tektury. Od lat 50. XX w. mieścił się w nim magazyn makulatury.

Budynek dawnego magazynu makulatury jest obiektem murowanym, wniesionym z kamienia łamanego, nieotynkowanym, niepodpiwniczonym, parterowym, postawionym na planie prostokąta, nakrytym dachem kolebkowym. Od zachodu przylega do niego szereg komórek.

Elewacja południowa charakteryzuje się centralnie umieszczonym otworem bramnym oraz usytuowanym z jego prawej strony, niewielkim otworem okiennym. Naroża oraz otwór bramny zdobią lizeny. Elewacja północna jest opracowana analogicznie do elewacji południowo-zachodniej, z tą różnicą, że nie posiada otworu okiennego, za to ma metalową drabinkę prowadzącą na dach z lewej strony bramy. Elewacja wschodnia jest uporządkowana przez otwory: okienny i drzwiowy. Elewację zachodnią organizuje rząd ośmiu otworów drzwiowych z wąskimi pasami muru między nimi. Ponad nimi jest wąski pas muru i dachu. Przysłaniają ją dobudowane komórki.

Wnętrz obiektu stanowi hala z szeregiem drewnianych słupów podtrzymujących więźbę oraz małe wydzielone pomieszczenie w południowo-wschodnim narożniku.

Wartości

Wartości historyczne

Kamieniołomy wraz z budynkami dawnych warsztatów stanowią trwały element zabytkowego założenia przemysłowego. Powstały one u schyłku XIX w. jako jedne z kilku obiektów produkcyjno-usługowych wchodzących w skład dużego przedsiębiorstwa założonego przez Ignacego Leonarda Kotkowskiego, ziemianina zasłużonego dla rozwoju przemysłu w regionie. Obiekty pomimo upływu lat zachowały w dużej części swą wartość materiałową i formę. Utraciły pierwotną funkcję – warsztatów kamieniarskich.

Dawny warsztat kamieniarski zw. Wrocławiem, pełniący funkcję suszarni, a potem magazynu tektury, zasługuje na odnotowanie i ocalenie – jako pamiątka i świadectwo funkcjonujących tu kamieniołomów piaskowca oraz związanych z nimi tradycji kamieniarskich. Jest świadectwem i dokumentem życia gospodarczego Dołów Biskupich i okolicy.

Wartości artystyczne, estetyczne i krajobrazowe

Obiektownie posiada cech stylowych, niemniej jego usytuowanie w terenie, w sąsiedztwie kamieniołomów, świadczy o powiązanych przestrzennych i organizacyjnych warsztatu pracy z miejscem pochodzenia surowca do produkcji.

Wartości naukowe

Obiekt stanowi przyczynek do badań nad życiem gospodarczym okolicy i historii kamieniarstwa.

Wartości niematerialne – nazewnictwo: nazwa warsztatu kamieniarskiego „Wrocław”

Opracowania: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Warsztaty kamieniarskie, ostatnio magazyn makulatury u garaże, opr. W. Sławiński 1993

J. L. Adamczyk, Fabryka tektury w Dołach Biskupich dawniej „Witulin” – pomnik kultury materialnej, Kielce 1982

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa BUDYNEK DAWNYCH WARSZTATÓW KAMIENIARSKICH II (garaże) na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego		2. Czas powstania po 1885 r.	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div data-bbox="203 384 976 1265" style="width: 45%;"> </div> <div data-bbox="976 384 1659 767" style="width: 45%;"> <p>Widok na elewacje: frontową – północną i szczytową – wschodnią</p> </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between; margin-top: 10px;"> <div data-bbox="203 1265 976 1332" style="width: 45%;"> <p>Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p> </div> <div data-bbox="976 842 1659 1252" style="width: 45%;"> <p>Widok na elewacje: tylną – południową i szczytową – wschodnią</p> </div> </div>			<p>4. Adres Doły Biskupie 27-415 Doły Biskupie Obręb – Doły Biskupie Działki nr 528/4</p> <p>5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW</p> <p>6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych Nr rej. A.607/6, z 30.10.1980, 10.12.2010, 22.12.2016 Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów</p>

Historia

W 1885 r. Ignacy Leonard Kotkowski wykupił od chłopów w Dołach Biskupich resztówki gruntów w pobliżu istniejącego we wsi „lichego młynka”. Rozebrał walący się młyn i na jego miejscu wystawił zespół młynów przemysłowych.

Oprócz tego wydzierżawił od włościan z Dołów Opacich, znajdujący się w sąsiedztwie młynów teren do eksploatacji kamienia. Mając kamieniołomy uruchomił w 1895 r. przedsiębiorstwo: Kopalnie Piaskowca Fabryka Wyrobów Kamieniarskich „Doły i Świącie” Ignacego Kotkowskiego.

Ignacy Leonard Kotkowski zmarł 26 kwietnia 1901 r. Majątek w Dołach w drodze spadku przeszedł 16 stycznia 1902 r. na własność jego córki Marceliny Antoniny zamężnej z inż. Janem Gombrowiczem. Wkrótce nowa właścicielka przekazała nieograniczone pełnomocnictwa do zarządzania przedsiębiorstwem mężowi. W 1905 r. działał tylko jeden młyn zatrudniający 10 osób. Fabryka wyrobów kamieniarskich zarządzana była przez spółkę „Jan Pękosławski i S-ka”, której Zarząd oraz biuro sprzedaży mieściły się w Warszawie przy ul. Żurawiej 33. Produkowała ona wyroby kamieniarskie, budowlane i artystyczne z piaskowca, granitu i marmurów.

Ok. 1910-1911 r. Gombrowiczowie zdecydowali się zmienić profil zakładu i jego formę prawną. Jan Gombrowicz postanowił wybudować na terenie osady młynarskiej Doły fabrykę papieru i tektury, jednocześnie likwidując warsztaty kamieniarskie. W tym celu wraz z żoną założyli w 1911 r. spółkę akcyjną, której nadali nazwę „Witulini” – od imienia ich syna, Witolda Gombrowicza. W 1911 r. zostało zawiązane Towarzystwo Akcyjne Witulini, którego celem – zgodnie z paragrafem 1 statutu tegoż Towarzystwa – było „urządzenie i eksploatacja w dobrach Osada Młynarska Doły, położonych w powiecie opatowskim w Guberni Radomskiej i stanowiących własność Marceliny Antoniny, córki Ignacego, Gombrowiczowej, młynów mącznych oraz fabryki papieru i tektury, jako też celem eksploatacji w tychże dobrach pokładów kamienia budulcowego i piaskowca”.

W 1922 r. doszło do przekształcenia przedsiębiorstwa w „Zakłady Przemysłowe „Witulini” Spółka Akcyjna, dawniejsze Towarzystwo Akcyjne Witulini. Celem nowo powołanej do życia spółki było prowadzenie fabryki garbarskiej, tekturowni, młynów i kamieniołomów piaskowca w Dołach Biskupich. Jej siedziba mieściła się w Dołach Biskupich przy stacji Kunów.

cd.

Stan zachowania

Zły.

Obiekt aktualnie pozbawiony stropu, więźby dachowej i poszycia.

Ma w murze liczne ubytki, pęknięcia, odpada mu prawie cały tynk; z powodu braku tynku, wymywa się zaprawa.

Postulaty dotyczące konserwacji

Wyremontować pokrycie dachowe. Przeprowadzić niezbędne prace utrwalające i zabezpieczające stan budynku.

Obiekt jest aktualnie remontowany.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa <p style="text-align: center;">BUDYNEK DAWNYCH WARSZTATÓW KAMIENIARSKICH II (garaże) na terenie założenia przestrzenno-przemysłowego</p>	2. Czas powstania <p style="text-align: center;">po 1885 r.</p>	3. Miejscowość <p style="text-align: center;">DOŁY BISKUPIE</p>
---	---	---

cd. punktu 8

Pamiętką po dawnych działalności kamieniarskiej w Dołach są ocalałe dwa budynki dawnych warsztatów kamieniarskich.

Opis

Budynki te są usytuowane na południe od zabudowań dawnej fabryki „Witulin”, przy drodze do Dołów Opacich. Oba zostały wzniesione po 1885 r.

Budynek

stojący bliżej fabryki, zwany przez miejscowych „Wrocławiem”, od ok. 1920 r. zaczął pełnić funkcję suszarni powietrznej tektury. Od lat 50. XX w. mieścił się w nim magazyn makulatury. Drugi warsztat był obiektem, w którym „za pomocą „tartaku” cięto z krajowych i zagranicznych kopalń sprowadzony marmur”. Pierwotnie stanowił on drewnianą szopę z murowaną przybudówką. Do dnia dzisiejszego ocalała murowana część warsztatu. Funkcja tego obiektu na przestrzeni lat zmieniała się kilka razy. Od lat 50. XX w. służył za garaże.

Budynek garaży stanowi obiekt murowany, wzniesiony z kamienia łamanego, niepodpiwniczony, na rzucie prostokąta, nakryty dwuspadowym dachem (obecnie jest on wymieniany). W fasadzie są umieszczone bramy wjazdowe. Pozostałe elewacje są pozbawione podziałów.

Wartości

Wartości historyczne

Kamieniołomy wraz z budynkami dawnych warsztatów stanowią trwałe elementy zabytkowego założenia przemysłowego. Powstały one u schyłku XIX w. jako jedno z kilku obiektów produkcyjno-usługowych wchodzących w skład dużego przedsiębiorstwa założonego przez Ignacego Leonarda Kotkowskiego, ziemianina zasłużonego dla rozwoju przemysłu w regionie. Obiekty pomimo upływu lat zachowały w dużej części swą wartość materiałową i formę. Utraciły pierwotną funkcję – warsztatów kamieniarskich.

Dawny warsztat kamieniarski, pełniący przez lata funkcję garaży, zasługuje na odnotowanie i ocalenie – jako pamiątka i świadectwo funkcjonujących tu kamieniołomów piaskowca oraz związanych z nimi tradycji kamieniarskich. Jest świadectwem i dokumentem życia gospodarczego Dołów Biskupich i okolicy.

Wartości artystyczne, estetyczne i krajobrazowe

Obiekt nie posiada cech stylowych, niemniej jego usytuowanie w terenie, w sąsiedztwie kamieniołomów, świadczy o powiązaniu przestrzennym i organizacyjnym warsztatu pracy z miejscem pochodzenia surowca do produkcji.

Wartości użytkowe

Po remoncie budynek będzie w dalszej części pełnić funkcję garaży ewentualnie pomieszczeń gospodarczych – magazynowych.

Wartości naukowe

Obiekt stanowi przyczynek do badań nad życiem gospodarczym okolicy i historii kamieniarstwa.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Warsztaty kamieniarskie, ostatnio magazyn makulatury u garaże, opr. W. Sławiński 1993

J. L. Adamczyk, Fabryka tektury w Dołach Biskupich dawniej „Witulin” – pomnik kultury materialnej, Kielce 1982

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa KAPLICA PW. ŚW. KATARZYNY WRAZ Z OTOCZENIEM			JANIK d. KAPLICA
2. Czas powstania 1430 r., remontowana w 1703 r., w latach 70. XX w., 2003 r.		4. Adres 27-415 Janik Obręb – Janik 0006 Działka nr 163/1200	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
			
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych Nr rej. A.608, z 27.04.1984 r., 28.09.1989 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów
Widok na wschodnią część kaplicy			

Historia

Kaplica św. Katarzyny została wybudowana w 1430 r. z fundacji biskupa krakowskiego kardynała Zbigniewa Oleśnickiego jako słupek graniczny (granicznik) pomiędzy kluczami dóbr biskupów krakowskich: iłżeckim i kunowskim.

Przy kaplicy znajdowała się pustelnia (domek pustelnika), wybudowana przez bpa Andrzeja Załuskiego. W czasie potopu szwedzkiego schronił się w niej ks. Walenty Prusinowski – proboszcz kunowskiego kościoła szpitalnego. Wkrótce tu zmarł i został pochowany. Na początku XVIII w. przy kaplicy mieszkał i opiekował się nią pustelnik Jakub Nawojski. W 1703 r. wyremontował ją i ustawił w jej wnętrzu pełnopostaciową kamienną rzeźbę św. Katarzyny Aleksandryjskiej panny i męczenniczki.

W okresie powstania styczniowego w okolicznych lasach rozegrała się bitwa.

Wg „Słownika geograficznego Królestwa Polskiego” u schyłku XIX w. w osadzie leśnej Kaplica, przynależącej do gminy Częstocice, o powierzchni 15 mórg, znajdował się 1 dom, w którym mieszkało 18 osób. Grunty te należały do barona Antoniego Edwarda Fraenkla.

Wg Pierwszego Powszechnego Spis Rzeczypospolitej Polskiej z 1921 r. osada Kaplica miała 1 dom mieszkalny, 7 mieszkańców, w tym: 4 mężczyźni i 3 kobiety; wszyscy wyznania rzymskokatolickiego i narodowości polskiej.

W międzywojniu opiekę nad kaplicą sprawowali kolejni właściciele majątku Janik, którzy ją konserwowali: Karol Wilhelm Wickenhagen, a potem Wacław Szczygielski.

W okresie powojennym miejscowość opustoszała.

W latach 70. XX w. staraniem Stanisława Jeżewskiego na kaplicy została umieszczona tablica piaskowcowa z napisem „MIEJSCE WALK POWSTAŃCZYCH 1863 r.”. Na początku tego stulecia została ona zniszczona przez nieznanych sprawców. W 2003 r. Urząd Gminy w Kunowie wykonał nową tablicę.

Opis

Kaplica św. Katarzyny znajduje się na terenie lasów Nadleśnictwa Ostrowiec Świętokrzyski, przy dawnym trakcie prowadzącym do Iłży.

Reprezentuje styl gotycki. Stanowi ją obiekt murowany, wzniesiony częściowo z cegły, a częściowo z kamienia łupanego kunowskiego,

cd.

Stan zachowania

Dobry. Brak krzyża na szczycie daszku.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Odtworzyć krzyż na daszku.

Monitoring i regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Prowadzenie na bieżąco, w razie konieczności, niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich.

Realizacja wszelkich prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku w oparciu o pozwolenie ŚWKZ w trybie decyzji.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.01.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p>KAPLICA PW. ŚW. KATARZYNY WRAZ Z OTOCZNIEM</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1430 r., remontowana w 1703 r., w latach 70. XX w., 2003 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>JANIK d. KAPLICA</p>
--	--	--

cd. punktu 8

obustronnie otynkowany, o rzucie ośmioboku, z kolistym wnętrzem, eliptyczną kopułą ze zwornikiem z herbem Dębno Zbigniewa Oleśnickiego, nakryty dachem stożkowym wielobocznym gontowym, zwieńczonym krzyżykiem w obłokach.

Kaplica jest dostępna od strony południowej przez furtkę zamykaną na kłódkę.

Nad wejściem znajduje się kamienna tablica z herbem Dębno i kapeluszem kardynalskim oraz datą 1430 i literami EC (Episcopus Cracoviensis), poniżej napis: „Reparavit F. Iacobus Fr. Nawoyski Eremita An. 1703 Dz. 5 Maia”, co oznacza, że brat Jakób Nawoyski pustelnik kapliczkę poprawił 5 maja 1703 r.

Kaplica znajduje się przy trasie szlaków turystycznych: pieszego im. Stanisława Jeżewskiego koloru niebieskiego i rowerowego im. Witolda Gombrowicza koloru zielonego, a także Krzemienego Szlaku.

Wartości

Wartości historyczne

Kaplica św. Katarzyny uchodzi za najstarszą wolnostojącą kaplicę w Polsce; z tego względu jest unikatem w skali kraju. Jej wartość historyczna nie wynika tylko z faktu wieku, ale także z uwagi na osoby fundatora. Kaplica została wybudowana z polecenia Zbigniewa Oleśnickiego – bpa krakowskiego i pierwszego kardynała Polaka, doradcy królów Władysława II Jagiełły i Władysława III Warneńczyka. Stoi w miejscu gdzie przebiegała granica pomiędzy kluczami dóbr biskupów krakowskich: iłżeckim i kunowskim, przy dawnym trakcie iłżeckim. Jest zatem nośnikiem wiedzy o dawnych stosunkach własnościowych na tym terenie. Przy kaplicy była pustelnia, o czym przypomina fragment napisu widniejącego na obiekcie, dotyczący osoby Jakuba Nawoyskiego. Umieszczona na ścianie tablica z piaskowca przypomina o tradycji walk narodowowyzwoleńczych ziemi świętokrzyskiej (obiekt jest związanymi z wydarzeniami z czasów powstania styczniowego).

Kaplica zachowała autentyczną formę i materiał. Utraciła za to swą pierwotną funkcję słupa granicznego.

Wartości artystyczne

Kaplica została wzniesiona w stylu gotyckim i pomimo upływu lat nie zatraciła jego cech. Uwagę zwraca tablica fundacyjna z herbem fundatora – Dębno i kapeluszem kardynalskim.

Wartości naukowe

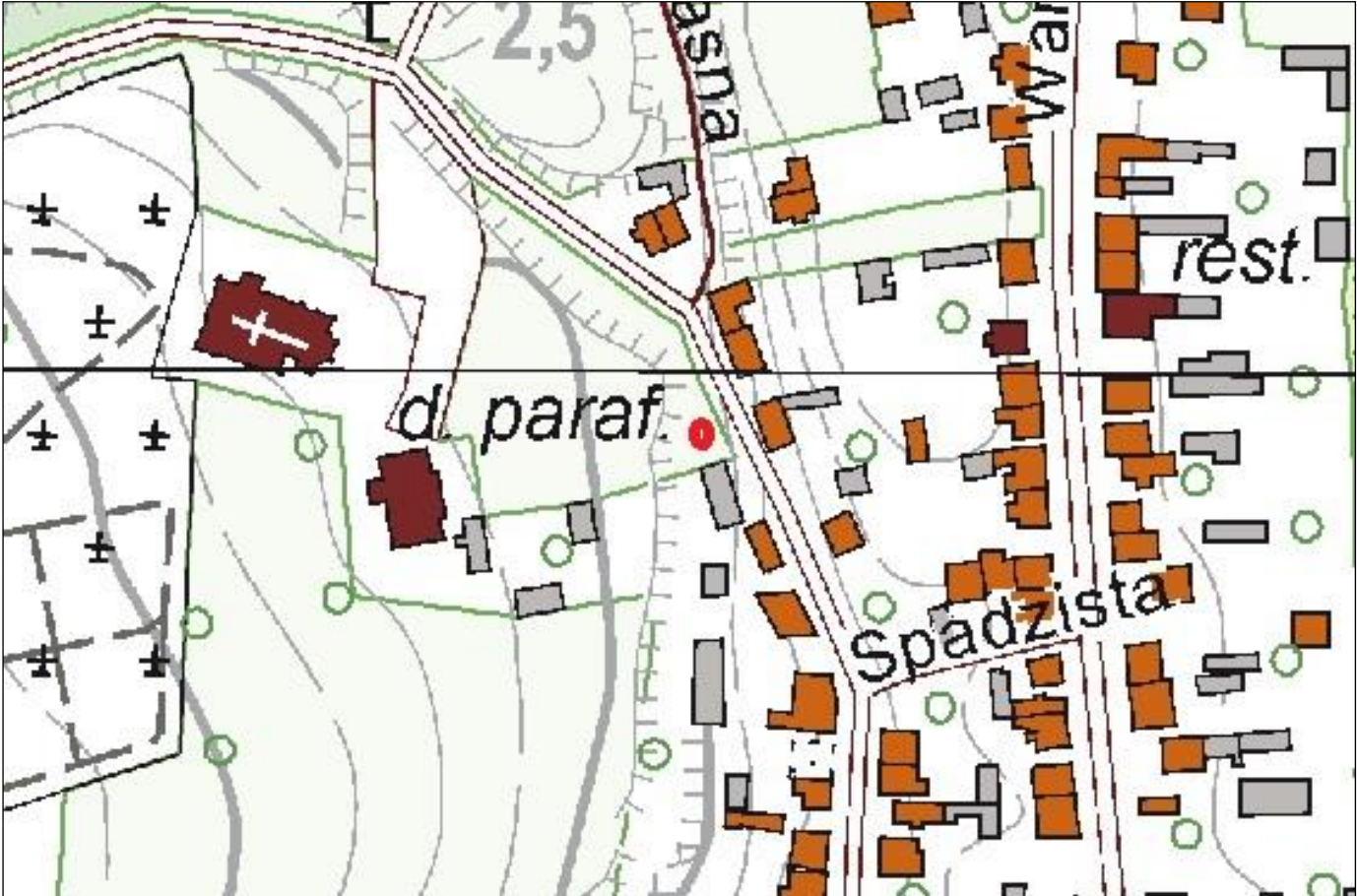
Kaplica, choć nie jest obiektem dużym pod względem rozmiarów, to dostarcza solidnej wiedzy na temat historii regionu. Informuje o kwestiach własnościowych, przywołuje w pamięci osoby związane z okolicą, przypomina o powstaniu styczniowym. Jest także przykładem budownictwa gotyckiego w regionie, które nie jest licznie reprezentowane.

Opracowania:

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, t. III, Warszawa, 1882, s. 824

Skorowidz miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej opracowany na podstawie wyników Pierwszego Powszechnego Spisu Ludności z dn. 30 września 1921 r. i innych źródeł urzędowych, t. 3 (województwo kieleckie), Warszawa 1925, s. 79

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa KRUCYFIKS		2. Czas powstania 1919 r.	4. Adres Kunów, ul. Kościelna 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 1922
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			6. Formy ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

HISTORIA

Krucyfiks został ufundowany w 1919 r. przez małżonków Bronisławę i Antoniego Baranów.

OPIS

Obiekt jest zlokalizowany przy ul. Kościelnej, tuż obok schodów prowadzących do kościoła, po ich północnej stronie. Zorientowany jest w stronę wschodnią. Jest posadowiony na kamiennym postumencie o przekroju prostokąta. Na czołowej płaszczyźnie widnieją napis fundacyjny: „UWIELBIAMY CIĘ / CHRYSSTE / BŁOGOSŁAWIMY TOBIE / ŻE PRZEZ KRZYŻ I MĘKĘ / SVOJĄ ODKUPIŁEŚ ŚWIAT // TEN KRZYŻ WYSTAWILI / ANTONI I BRONISŁAWA / BARANOWIE / 1919 R.”.

Krzyż jest otoczony metalowymi barierkami.

Wartości**Wartości historyczne**

Krzyż od momentu powstania nie utracił swej autentyczności substancji materialnej, formy ani funkcji. Jego fundacja wiąże się z rodziną Baranów.

Wartości artystyczne

Walory artystyczne krzyża niewątpliwie podnosi jego usytuowanie tuż przy schodach prowadzących do kościoła.

Wartości naukowe

Krzyż może stanowić przyczynek w badaniach nad miejscową religijnością.

Wartości niematerialne: wartość przeżyć religijnych

Krzyż stanowi wizualne świadectwo pobożności fundatorów i ich życia religijnego. Jest miejscem *sacrum* w przestrzeni miejskiej. Po dziś dzień jest miejscem kultu okolicznych mieszkańców.

Stan zachowania

Ogólnie stan krucyfiks jest dobry, choć jest nieco pochylony, miejscami popękany i pokryty porostami.

Postulaty dotycząc konserwacji

Ustabilizować krzyż. Odczyścić go i zakonserwować. Uzupełnić ubytki.

Monitoring i regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezzwłoczne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

W razie konieczności podejmowanie niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa KRUCYFIKS	2. Czas powstania 1919	3. Miejscowość KUNÓW
----------------------------------	--------------------------------------	------------------------------------

cd. punktu 7

Źródło: www.geoportal.gov.pl

Widok na krucyfiks od strony ul. Kościelnej

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa FIGURA NMP		2. Czas powstania 1862 r.	4. Adres Kunów, plac Wolności 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 1922
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div data-bbox="190 416 1075 1321"> </div> <div data-bbox="1070 395 1666 1295"> </div> </div>			
<p>Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p>			6. Formy ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

Widok na frontową stronę figury

Historia

Figura została wykonana w 1862 r. przez kunowskiego kamieniarza Joachima Szczurkiewicza. Niewiele wiemy na temat jego życia. Urodził się w 1811 r. w Kunowie. Zmarł w 1863 r. Pochodził z lokalnej rodziny mieszczańskiej o tradycjach kamieniarskich. Jego dziadek Andrzej zasiadał w magistracie miasta Kunowa na przełomie XVIII i XIX w.

W 1894 r. figura została odnowiona.

Opis

Figura stoi na kunowskim rynku, w jego południowo- wschodniej części, zorientowana jest na południowy-wschód. Przedstawia Matkę Bożą – Niepokalane Poczęcie, która stoi na globie ziemskim depcząc węża – symbol szatana. Jest też atrybut półksiężycy.

Matka Boża przedstawiona jest w pełnej postaci. Nad głową ma aureolę z 12 gwiazdami. Przyodziana jest w długą suknię, i wierzchnim przyodzianiem wykończonym misterną koronką. Ma odsłoniętą głowę, na głowie długie pofalowane włosy. Twarz Maryi ma delikatne rysy, emanuje z niej spokój.

Matka Boża stoi na dość wysokim postumencie stanowiącym dwuczłonowy cokół na trzystopniowej podstawie. Na cokole umieszczone są modlitwy do Maryi:

„Święta Marya Matko na- /
sza! Wspieraj nas biednych /
uspokój bojaźliwych, pociesz /
płaczących módl się za ludem /
przyczyniaj się za stanem Du /
chownym oręduj za pobożną płcią niewieścią: niech wszy /
scy doznajemy Twej Opieki /
którzy się do Ciebie ucie /
kamy”.

„Niechaj Cię błogosławi Boga /
rodzico Panno! to miejsce na /
którem Sobie wybrałaś mie /
szkanie iżbyś na ludzi zlewa /
łaski niebieskie. /
niech Cię błogosławią! wszy /
stkie modlitwy, prośby i bła /
cd.

Stan zachowania

Ogólnie dobry. Dobre ubytki i wykruszenia.

Postulaty dotyczące konserwacji

Uzupełnić braki w kamieniarce.

Monitoring i regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

W razie konieczności podejmowanie niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich.

.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa FIGURA NMP	2. Czas powstania 1862 r.	3. Miejscowość KUNÓW
-------------------------------	-------------------------------------	--------------------------------

cd. punktu 8

gania, które tu kiedykolwiek /
od wiernych Chrystusowych /
były przed tron Twój zanie /
sione”.

„Matko! nie opuszczaj nas /
Którzyśmy wzniesli ten /
pomnik ku czci Twej Nie /
pokalenie poczęta Marya /
Panno przyjm tę pracę na /
szą wyjednaj u Syna /
Twego odpuszczenie grze /
chów Broń od moru, gło /
du ognia niezgody i prze /
śladowań nieprzyjaciół /
Błogosław nam Zdrowaś /
Marya”.

„O Marya bez grzechu /
poczęta módl się za na- /
mi, którzy się do Ciebie uciekamy. /
Niech będzie błogosław /
wione Święte i Niepoka /
lane poczęcie Przenajświę
trzej Panny Maryi /
Ciebie o Święta Boża Ro /
dzicielko wzywaliśmy i /
przez Ciebie doznawaliśmy /
pomocy”

Figura jest ogrodzona. Ogrodzenie wykonane jest z żeliwnego grubego łańcucha zawieszzonego na czterech kamiennych słupkach.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa FIGURA NMP	2. Czas powstania 1862 r.	3. Miejscowość KUNÓW
-------------------------------	-------------------------------------	--------------------------------

cd. punktu 8

Wartości

Wartości historyczne

Figura od momentu powstania nie utraciła autentycznej substancji materiałowej, formy ani funkcji. Jej powstanie związane jest z osobą rzeźbiarza Szczurkiewicza, o którym niewiele wiemy.

Wartości artystyczne

Figura ze względu na kunszt wykonania, ma dużą wartość artystyczną.

Detale rzeźbiarskie – załamania draperii, koronkowe wykończenia ubrania są opracowane bardzo szczegółowo. Postument wzbogacają liczne elementy dekoracyjne, w tym roślinne.

Wartości naukowe

Figura stanowi przyczynek w badaniach nad historią kamieniarstwa.

Wartości niematerialne: wartość przeżyć religijnych

Figura i jej otoczenie stanowią strefę *sacrum* w przestrzeni Kunowa, w obrębie tutejszego rynku. Stanowi świadectwo kultu religijnego maryjnego, związanego z Matką Bożą Niepokalaną (dogmat o Niepokalanym Poczęciu został ogłoszony przez Kościół Katolicki w 1854 r.).

Ma charakter modlitewny, o czym świadczą umieszczone na postumencie modlitwy.

Opracowania:

Piotr Gotkowski, K. Fornalski, Kamieniarze kunowscy, „Nowy Kamieniarz” 2018, nr 100, s. 100

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa FIGURA PANA JEZUSA		2. Czas powstania 1862 r.	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div data-bbox="197 472 927 1410" style="width: 45%;"> <p>Map showing the location of the statue at the intersection of Warsaw Avenue (ul. Warszawska) and other streets. The map includes labels for 'd. wes.', 'ościszki', 'UMG', 'Ciasna', 'rest.', 'd. paraf.', and 'Spadzista'. A red dot marks the location of the statue.</p> </div> <div data-bbox="927 450 1630 1390" style="width: 50%;"> <p>Photograph of the statue of the Virgin Mary on a pedestal at the intersection of Warsaw Avenue and Tadeusza Kościuszki. The statue is made of light-colored stone and stands on a multi-tiered base. It is oriented towards the street.</p> </div> </div> <p style="text-align: center; margin-top: 10px;">Rzeźba Pana Jezusa zorientowana na ul. Warszawską</p>			<p>4. Adres Kunów, róg ulic: Warszawskiej i Tadeusza Kościuszki 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 1930</p> <p>5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW</p> <p>6. Formy ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów</p>
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			

Historia

Figura Pana Jezusa została ufundowana w 1862 r. przez Agnieszkę i Kazimierza Wąsików, mieszczan kunowskich. Jej wykonawcą był któryś z miejscowych kamieniarzy.

Z akt metrykalnych parafii Kunów wiemy, że Kazimierz Wąsik i Agnieszka z Ciecierskich pobrali się w 1842 r. Kazimierz Wąsik zm. w 1869 r. w wieku 50 lat.

Opis

Figura usytuowana jest przy zbiegu ulic: Warszawskiej i Tadeusza Kościuszki, w pasie chodnika. Frontem zwrócona jest w stronę wschodnią. Figura jest posadowiona na postumencie o przekroju kwadratu. Na płaszczyźnie frontowej znajduje się napis fundacyjny: „Na część i chwałę Boga / w Trójcy Świętej Jedyne/go_ / Figurę tę Kazimierz / i Agnieszka z Ciecior- / skich Małżonkowie / WĄSIK / w r. 1862 wzniesli”.

Figura Jezusa jest średnich rozmiarów. Stanowi ją rzeźba pełnopostaciowa. Jezus przyodziany jest w suknię przepasaną sznurkiem. Widać zagięcia draperii. Ręce ma złożone na piersiach. Jego włosy spadają na ramiona. Ma pociągłą twarz, wąsy i brodę.

Zabytek jest wykonany z piaskowca.

Wartości**Wartości historyczne**

Figura od momentu powstania nie utraciła swej wartości materiałowej, formy ani funkcji. Dzięki inskrypcji znamy nazwiska jej fundatorów oraz rok powstania. Nie posiadamy niestety informacji, kto był wykonawcą pomnika.

Wartości artystyczne

Podnosi ją usytuowanie figury przy jednej z głównych ulic Kunowa – ul. Warszawskiej, tuż przy drodze prowadzącej do kościoła.

Wartość naukowa

Figura może stanowić przedmiot badań nad życiem religijnym kunowian, a także zgłębiania historii miejscowego kamieniarstwa.

Wartości niematerialne – wartości religijne i emocjonalne

Składają się na nie: chęć wyrażenia pobożności (o czym może świadczyć zwrot „Na chwałę Boga”),

Źródło:

Akta metrykalne parafii Kunów, w: www.geneteka.genealodzy.pl

Stan zachowania:

Ogólnie dobry. Figura jest stabilna. Ma czytelną inskrypcję.

W niektórych miejscach jest pokryta drobnymi porostami i mchami.

Postulaty dotyczące konserwatorskie

Figura wymaga odczyszczenia i zakonserwowania.

Monitoring i regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

W razie konieczności podejmowanie niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa KRZYŻ W MIEJSCU PO DAWNYM KOŚCIELE PW. ŚW. LEONARDA	2. Czas powstania 1846 r.	4. Adres Kunów, ul. Warszawska 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 1038	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000</p> <p>Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p>		 <p>Krzyż zorientowany w stronę ul. Warszawskiej</p>	5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
		6. Formy ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów	

Historia

W XVI w. powstał w Kunowie szpital dla ubogich, czyli przytułek, w którym znajdowali opiekę i schronienie pielgrzymi, chorzy, ubodzy, bezdomni, starcy i sieroty. Założył go i uposażył ze stołu biskupiego bp Piotr Gamrat, słynący z dobroczynności. Jego nadania potwierdzili następcy, bp Franciszek Krasieński i bp Piotr Myszkowski.

Szpital posiadał dwa place z budynkami. Jeden był przeznaczony na szpital, drugi na mieszkanie kapłana – przełożonego szpitala. Przy szpitalu był ogród warzywny i owocowy.

Przełożonym szpitala był ksiądz świecki, nazywany proboszczem szpitalnym lub kapelanem. Sprawował on pieczę duchową nad chorymi, odprawiał dla nich msze św., udzielał sakramentów.

Obok szpitala stał kościół drewniany. W historii Kunowa były dwa kościoły szpitalne, oba drewniane. Pierwszy, z nich pw. Świętego Ducha przetrwał do czasów potopu szwedzkiego, kiedy to został spalony. Odbudowano go staraniem ks. Wawrzyńca Stanowskiego. Nowy otrzymał wezwanie św. Leonarda. Dotrwał do 1824 r., kiedy to został rozebrany z powodu zniszczenia. Pochodzący z rozbiórki materiał, nadający się do użytku, został wykorzystany do naprawy domu dla ubogich. Pozostały szpitalne zabudowania mieszkalne i gospodarcze. Na mocy ukazu carskiego z 14 (26) grudnia 1865 r. majątek szpitalny: wszystkie grunty, łąki, place, kapitały, dziesięciny, inwentarz żywy (koń i dwa woły) i martwy zostały przejęte na rzecz skarbu państwa. Na jego terenie stały wówczas mieszkanie proboszcza szpitalnego, szpital, obora i stajnia pod wspólnym dachem; wszystkie obiekty były wzniesione z drewna. Przez rok majątek szpitalny dzierżawił od rządu Antoni Stawiński, potem Łabęcki. Ostatecznie rząd sprzedał grunty osobom prywatnym.

Dla upamiętnienia miejsca, w którym przez dwa stulecia stał kościół szpitalny małżeństwo Rabanów ufundowało krzyż z piaskowca kunowskiego.

Opis

Krzyż jest usytuowany przy rogu ulic: Warszawskiej i Szkolnej, zorientowany na zachód, w stronę ul. Warszawskiej.

Krzyż o trójlistnych zakończeniach z kamienną rzeźbą Jezusa posadowiony jest na postumencie. Na frontowej płaszczyźnie widnieje napis fundacyjny:

cd.

Stan zachowania

Średni. Krzyż zniszczony przez działanie czynników środowiskowych, miejscami pokryty porostami, mchami, ma zniszczone napisy, ubytki w strukturze.

Postulaty dotyczące konserwacji

Odczyszczenie krzyża i zaimpregnowanie go, uczytelnienie napisów.

Monitoring i regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

W razie konieczności podejmowanie niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich..

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa KRZYŻ W MIEJSCU PO DAWNYM KOŚCIELE PW. ŚW. LEONARDA	2. Czas powstania 1846 r.	3. Miejscowość KUNÓW
--	-------------------------------------	--------------------------------

cd. punktu 8

„Na część i chwałę Bo/gu Krzyż ten fundować zaczął / Ś. p. Augustyn / Raban / włościanin z Udziowa, a / Małżonka jego Łucya / z Byczków dokończyła / dnia 1 września 1846 r.”. Od strony południowej napis: „Na pamiątkę istniejącego Kościoła Śgo. Leonarda oraz cmentarza na tym miejscu Egzystującego prosi Czytelnika za Dusze których tu zwłoki spoczywają o westchnienie do Boga”.

Łucja z Byczków vel Byków i Augustyn Raban pobrali się w 1800 r. Augustyn Raban zmarł w 1846 r. w wieku 70 lat. Krzyż współfundował tuż przed śmiercią, o czym wspomina zresztą napis fundacyjny.

Wartości

Wartości historyczne

Krzyż został wzniesiony w miejscu, w którym znajdował się kościół szpitalny wraz z zabudowaniami mieszkalnymi i gospodarczymi oraz przykościelnym cmentarzem. Jest materialnym symbolem i pamiątką po obiekcie, który przez wieki był wpisany w krajobraz Kunowa.

Wartości artystyczne

Krzyż odznacza się kunsztem wykonania. Swoją formą i użytym materiałem nawiązuje do miejscowych tradycji kamieniarskich. Uwagę zwraca przede wszystkim Jezus wiszący na krzyżu.

Poprzez swoje usytuowanie, które wynika oczywiście z przesłanek historycznych, obiekt zajmuje szczególne miejsce w krajobrazie Kunowa,

Wartości naukowe

Krzyż jest nie tylko przykładem wspaniałej sztuki kamieniarskiej tworzonej w Kunowie, ale także materialnym śladem po dawnym kościele szpitalnym i cmentarzu. Może zatem stanowić przedmiot badań historycznych w zakresie dziejów miasta i dziejów kamieniarstwa.

Wartości emocjonalne

Krzyż jest świadectwem pobożności fundatorów, ale także znakiem ich więzi z nieistniejącym kościołem, chęcią upamiętnienia go i zachowania o nim pamięci wśród przyszłych pokoleń. Jest także świadectwem utożsamiania się z miejscem zamieszkania – na napisie fundacyjnym umieszczona jest informacja, że fundatorzy zamieszkiwali wieś Udziów.

Obiekt jest materialnym znakiem lokalnego poczucia wspólnoty.

Źródła i opracowania:

Archiwum Diecezjalne w Sandomierzu, Akta parafii Kunów, lata 1845-1983

A. Bastrykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa KRUCYFIKS		2. Czas powstania 1903 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			Kunów, ul. Kaznodziejska 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 2164/1
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
		Krzyż zwrócony frontem w stronę ulicy	6. Formy ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

Historia

Krzyż, na co wskazuje inskrypcja, został ufundowany w 1903 r. przez Elżbietę z Kępińskich i Józefa małżonków Wysockich.

Opis

Krzyż stoi przy ul. Kaznodziejskiej, po jej zachodniej stronie, przed posesją pod numerem 2. Frontem zwrócony jest w stronę drogi, na wschód.

Krzyż jest wykonany z kamienia, stoi na postumencie o przekroju zbliżonym do kwadratu. Na frontowej płaszczyźnie widnieje napis fundacyjny:

„JÓZEF I ELŻBIETA / Z KĘPIŃSKICH / MAŁŻONKOWIE / WYSOCCY / 1903 // KTÓRYŚ CIERPIAŁ / ZA NAD RANY / JEZU CHRYSTE / ZMIŁUJ SIĘ NAD NAMI”.

Na krzyżu wisi Jezus z koroną cierniową na głowie, przepasany opaską na biodrach, nad nim litery: „INRI”.

Wartości**Wartości historyczne**

Krzyż od momentu powstania nie utracił swej wartości materiałowej (wyłączając pokrycie go farbą olejną), formy ani funkcji. Jego powstanie wiąże się z małżeństwem Wysockich.

Wartości artystyczne

Jako element małej architektury wzbogaca krajobraz kulturowy Kunowa, zwłaszcza historycznej ulicy Kaznodziejskiej.

Wartości naukowe

Krzyż może stanowić przyczynek w badaniach nad miejscową religijnością.

Wartości emocjonalne i religijne.

Krzyż jest świadectwem religijności fundatorów.

Stan zachowania

Ogólnie dobry. Obiekt jest lekko pochylony, szpeci pokrywająca go farba olejna.

Postulaty dotyczące konserwacji

Ustabilizować krzyż, odczyścić go i zakonserwować.

Monitoring i regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

W razie konieczności podejmowanie niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa KRZYŻ POŚWIĘCONY PAMIĘCI TADEUSZA KOŚCIUSZKI		2. Czas powstania 1917 r.	KUNÓW
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			Kunów ul. Kościelna 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 1899
			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021Widok na czołową stronę krzyża			6. Formy ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

Historia

Pomnik został ufundowany przez mieszkańców Kunowa w 1917 r., dla uczczenia 100. rocznicy śmierci gen. Tadeusza Kościuszki. Nie jest znane nazwisko jego wykonawcy. Pomnikiem opiekują się uczniowie miejscowej szkoły. Obiekt został odnowiony w 2017 r. staraniem Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Kunowskiej.

Opis

Pomnik usytuowany jest przy zbiegu ulic: Kościelnej i Tadeusza Kościuszki, na stoku wzgórza kościelnego.

Na podstawie mającej postać stylizowanych spiętrzonych kamieni, umieszczony jest element imitujący pień drzewa o fakturze przypominającej korę, a na nim – krzyż o ramionach stylizowanych na konary drzew z sękami. Całość posadowiona jest na 2-stopniowych schodkach.

Do „pnia” przytwierdzona jest tablica w formie kartusza herbowego „zawieszona na sęku” z napisem „Tadeusz Kościuszko. W setną rocznicę zgonu 1817-1917”. Poniżej, na podstawie ze spiętrzonych kamieni znajduje się obudowana płaskorzeźba przedstawiająca twarz gen. Tadeusza Kościuszki.

Wokół pomnika znajduje się rabata kwiatowa otoczona czterema kamiennymi słupkami.

Wartości**Wartości historyczne i patriotyczne**

Pomnik został wzniesiony w ramach narodowej akcji mającej na celu uczczenie 100. rocznicy śmierci gen. Tadeusza Kościuszki. Mieszkańcy Kunowa włączyli się w nią fundując na część bohatera narodowego pomnik z piaskowca, podkreślając w ten sposób kamieniarskie tradycje miasta i okolicy. Zabytek jest wyrazem patriotycznych uczuć kunowian.

Wartości artystyczne

Pomnik został wzniesiony w stylu romantycznym, który odwoływał się do uczuć, emocji i duchowości, czerpał inspirację z natury. Usytuowany przy drodze prowadzącej do kościoła parafialnego i cmentarza zwraca uwagę swoim wyglądem i usytuowaniem.

Wartość naukowa

Pomnik stanowi przyczynek do badań nad historią kamieniarstwa kunowskiego.

Wartość emocjonalna

Obiekt wpływa na świadomość historyczną mieszkańców Kunowa i okolic.

Stan zachowania

Dobry.

Postulaty dotyczące konserwatorskie

Monitoring i regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

W razie konieczności podejmowanie niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa STUDNIA Z DREWNIANĄ OBUDOWĄ		2. Czas powstania poł. XIX w.	4. Adres Kunów, ul. Kościelna 19 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 1922
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div data-bbox="197 414 963 1133" style="width: 45%;"> </div> <div data-bbox="981 414 1675 1353" style="width: 45%;"> </div> </div> <p>Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p> <p style="text-align: right;">Źródło: www.geoportla.gov.pl</p>			
			6. Formy ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

Historia

Trudno ustalić kiedy studnia została wykonana, najpewniej w połowie XIX w., około 1850 r., równoległe z budową plebanii przez ks. Jana Chryzostoma Dąbrowskiego. Była używana do XX w.

Opis

Studnia usytuowana jest w obrębie terenów parafii pw. św. Władysława, na wzgórzu kościelnym, na krawędzi stoku opadającego ku wschodowi, przy schodach prowadzących do ul. Kościelnej.

Stanowi ją obiekt murowany z kamienia, o średnicy 170 cm. Nad nią rozpościera się drewniana konstrukcja wsparcia wału w postaci dwóch belkowych podstaw, każda w formie trójnogu z grubych ociosanych bali, połączonych na szczycie poziomą belką. Trójnogi są połączone belką konstrukcyjną. Wał z łańcuchem napędzany jest zębatą przekładnią i kołem zamachowym napędzanym ręcznie. Całość nakrywa namiotowy dach pokryty gontem, zwieńczony krzyżykiem na szczycie.

Wartości**Wartości historyczne**

Studnia zachowała autentyczność substancji i formy. Nie pełni już swej funkcji, gdyż nie ma takiej konieczności.

Jest pamiątką po dawnych zabudowaniach plebańskich gospodarczych, które były zlokalizowane na południe i wschód od założenia kościelnego. Stała w pobliżu rozebranej drewnianej plebanii.

Wartości artystyczne

Studnia zwraca uwagę swą wielkością oraz usytuowaniem, tuż przy krawędzi stoku.

Wartości naukowe

Studnia jest przyczynkiem do badania życia codziennego w dawnym Kunowie. Tego typu obiekty należą obecnie do rzadkości, ponieważ zostały wyparte przez wodociągi. W przeszłości ich wartości użytkowe były nie do przecenienia.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa z lat 60. XX w.

Stan zachowania

Średni. Dziurawy dach gontowy, zniszczona kamienna obudowa studni, brak koła zamachowego, łańcucha, uszkodzona zębatka.

Teren wokół studni zarośnięty.

Postulaty dotyczące konserwatorskie

- remont dachu, naprawa kamiennej obudowy studni, odtworzenie brakujących elementów napędzających;
- oczyszczenie otoczenia obiektu;
- regularne kontrole stanu technicznego obiektu;
- utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
- korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję;
- bezzwłoczne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów związanych z jego stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami;
- prowadzenie prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich z poszanowaniem historycznego materiału, wyglądu i estetyki zabytku;
- realizacja prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku na podstawie opinii (w porozumieniu) ŚWKZ.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

1. Nazwa

STUDNIA Z DREWNIANĄ OBUDOWĄ

2. Czas powstania

poł. XIX w.

3. Miejscowość

KUNÓW

cd. punktu 7

Widok na studnię od strony schodów prowadzących od ulicy Kościelnej do kościoła

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa FIGURA ŚW. JANA NEPOMUCENA		2. Czas powstania 1755	4. Adres Kunów, ul. Warszawska 59 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 833/3 5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
<div style="display: flex;"> <div data-bbox="197 422 1025 1364" style="flex: 1;"> </div> <div data-bbox="1025 395 1662 1364" style="flex: 1;"> </div> </div> <p data-bbox="197 1364 1025 1460">Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p> <p data-bbox="1025 1364 1662 1460">Widok na czołową stronę figury, od strony ul. Warszawskiej</p>			
			6. Formy ochrony Rejestr zabytków ruchomych Nr rej. 58 B z 12.05.2005 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

Historia

Figura św. Jana Nepomucena została ufundowana w 1755 r. Pierwotnie stała w pobliżu starego koryta rzeki. W 1825 r. przy wykonywaniu robót wodnych przy rzece Kamiennej, realizowanych na polecenie księcia Franciszka Ksawerego Druckiego-Lubeckiego, ministra przychodów i skarbu Królestwa Polskiego, zmieniła lokalizację. Została przeniesiona i ustawiona w pobliżu mostu przy Kamiennej. W 2006 r. została odnowiona staraniem Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Kunowskiej.

Opis

Rzeźba św. Jana Nepomucena jest zlokalizowana na prawym brzegu rzeki Kamiennej, obok ulicy Warszawskiej. Zorientowana jest na wschód.

Święty przedstawiony jest jako starszy mężczyzna stojący w kontrapoście z oparciem na prawej nodze. Jego rozmiary są zbliżone do naturalnych. Obydwoma rękami trzyma krucyfiks, który przyciska do piersi. Głowę ma przechyloną na bok, wzrok ma skierowany w stronę krucyfiksu. Ubrany jest w sutannę, komżę i pelerynę-rokietę. Na głowie ma biret z czterema skrzydełkami tzw. rogami. Na stopach ma buty. Detale rzeźbiarskie, załamania draperii, koronki na elementach odzienia, opracowane są bardzo szczegółowo.

Rzeźba stoi na wyniosłym, czterobocznym cokole, wybrzuszonym w dolnej strefie, uskokowo wcięty w narożach, zaopatrzonym w bazę z masywną plintą i zamkniętym belkowaniem. Postument jest posadowiony na obszernej, trójstopniowej podstawie. Całość znajduje się na ziemnym kopcu.

Postument ze wszystkich stron opatrzony jest napisami.

Na płaszczyźnie wschodniej czytamy:

„IHS / IAN S. NEPOMUCEN NA RE/KACH PIASTUIE / JEZUSA Z LILIĄ Z TAŃ / POKAZUIE / ZE CZYNOSCI I STANY / PATRONEM ZOSTAJE / WIEC SIE KAZDY DO NIE/GO NIECH O NIE UDAJE”.
A.D. 1755.”

Na zachodniej stronie jest wryty napis:

„Przy / projektach / r. 1825 / i rozpoczęciu/ robót wodnych / nad rzeką / Kamienną / r. 1826 / między innemi/ znajdował się / Inżynier / MACIEJ BAYER”, a poniżej: „a r. 1839 był przy projektowaniu / drogi bitej / od Suchedniowa do Zawichostu”.

cd.

Stan zachowania

Bardzo dobry.

Postulaty dotyczące konserwacji

Monitoring i regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Prowadzenie wszelkich prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku, z poszanowaniem historycznego materiału, wyglądu i estetyki zabytku, z dbałością o zachowanie jego wartości artystycznych, w oparciu o przygotowany program prac konserwatorskich zgodnie z udzielonym pozwoleniem ŚWKZ w trybie decyzji.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.01.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa FIGURA ŚW. JANA NEPOMUCENA	2. Czas powstania 1755 r.	3. Miejscowość KUNÓW
---	-------------------------------------	--------------------------------

cd. punktu 8

Od strony północnej widnieje napis: „R: 1859. / Most postawił Inżynier / MACIEJ BAYER / W TRZECIM ROKU / WIELKIEJ WOJNY / MOST TEN POSTAWIŁ / INŻYNIER TADEUSZ / PIASKIEWICZ”.

Na płaszczyźnie południowej wyryty jest napis: „Ta Figura przesta/wiona 12 Maia 1846 ro: / przez Ogół Ka/mieniarzy Mias/ta Kunowa. //za dusze Zmar/łych proszą Czytel / nika o Zdrowaś /Marya / Amen”.

Rzeźba reprezentuje styl późnego baroku. Nie znamy jej autora ani fundatora. Została ona wykonana z piaskowca w jednym z miejscowych warsztatów kamieniarskich.

Święty został postawiony nad brzegiem rzeki, by chronił mieszkańców przed powodzią i zalewami.

Wartości

Wartość historyczna

Zabytek ze względu na treść inskrypcji jest zapisem historii Kunowa i okolic. Informuje o robotach wykonywanych przy rzece Kamiennej, z polecenia księcia Franciszka Ksawerego Druckiego-Lubeckiego, który w latach 1824-1830 kontynuował plan księdza Stanisława Staszica „utworzenia ciągłego zakładu fabryk żelaznych na rzece Kamiennej”, o budowie dróg bitych, a także o pracach remontowych mostu. Przywołuje w pamięci nazwiska osób zaangażowanych w te działania.

Rzeźba jest usytuowana tuż przy rzece Kamiennej, przy jednej z głównych ulic Kunowa – Warszawskiej. Jest posadowiona na wzniesieniu, w związku z czym jest widoczna.

Obiekt zachował swą substancję materiałową, formę i funkcje.

Wartość artystyczna

Rzeźba ze względu na kunszt wykonania ma duże walory artystyczne. Jest typowym przykładem rzeźby późnobarokowej.

Wartość naukowa

Rzeźba, a dokładniej umieszczone na postumencie napisy są nośnikiem wiedzy na temat historii Kunowa i okolic.

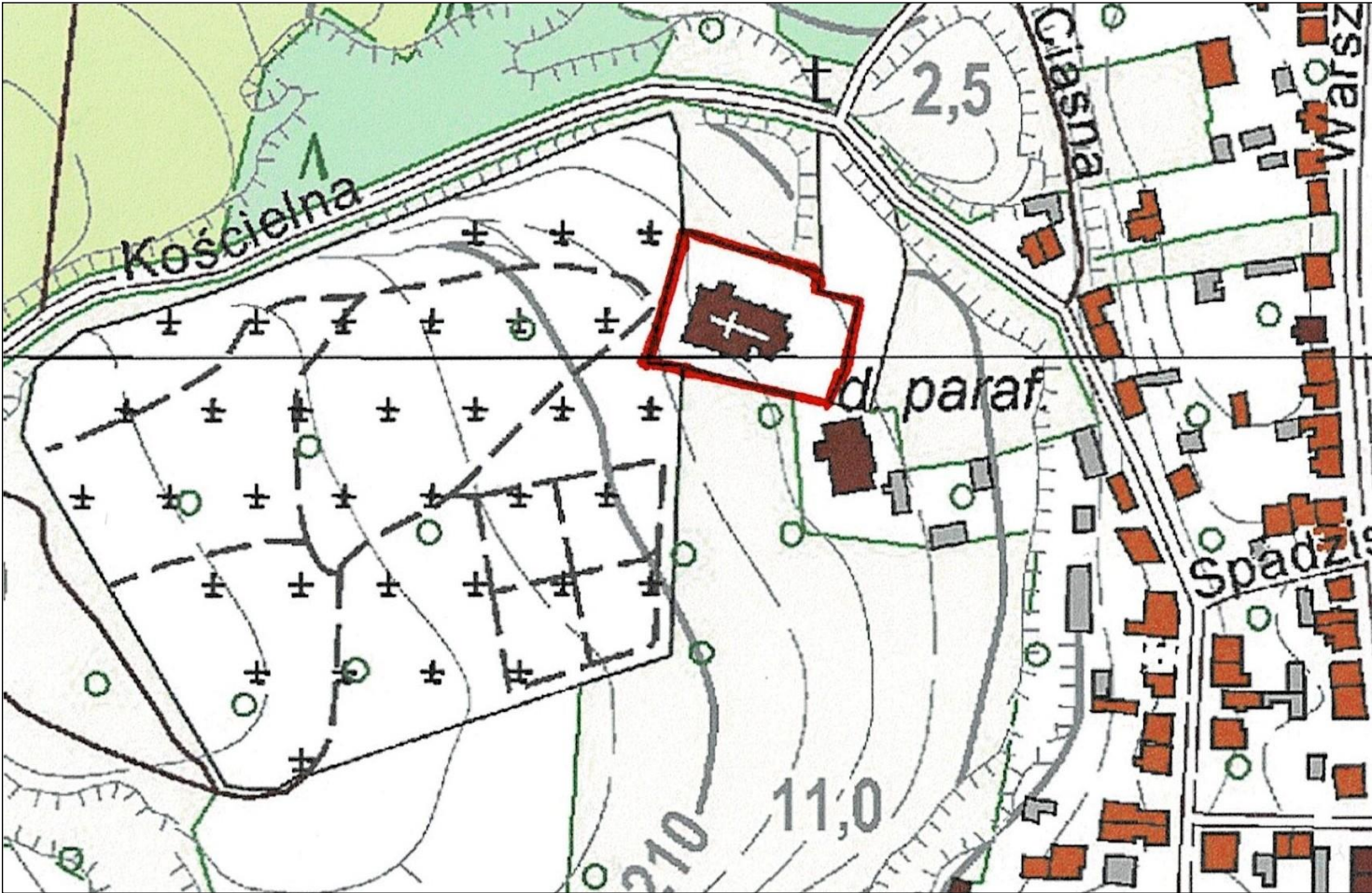
Wartość emocjonalna

Figura jest związane z kultem św. Jana Nepomucena. Ma charakter modlitewny i błagalny. Jest usytuowanie, zarówno pierwotne jak i późniejsze, nad wodą było związane z jego patronatem, jako orędownika podczas powodzi, opiekuna mostów, osób tonących.

Opracowania:

A. Bastrykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytku – Figura przydrożna – św. Jan Nepomucen, opr. Z. Wojtasik 2005

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa TEREN DAWNEGO CMENTARZA KOŚCIELNEGO W GRANICACH CAŁEGO OGRODZENIA KOŚCIELNEGO w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława		2. Czas powstania co najmniej XIV w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 			4. Adres Kunów, ul. Kościelna 19 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 3845
			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomości A.609/5 z 31.03.2015 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

Historia

Wg ustaleń ks. Aleksandra Bastrykowskiego, parafia kunowska została erygowana w 1281 r. przez bpa krakowskiego Pawła z Przemankowa, który założył ją i uposażył w ziemię oraz dziesięcinę ze stołu biskupiego. Pewne jest że, powstała ona w przedziale czasowym pomiędzy rokiem 1192 a 1327. W 1192 r. zakończył się proces kanonizacyjny patrona parafii – króla Węgier Władysława; pod datą 1327 r. w dokumentach watykańskich wymieniony jest pleban kunowski, ks. Dobrzesław. Z tego wynika, że co najmniej od XIV w., a być może i od XIII w. istniała w Kunowie parafia, a co za tym idzie cmentarz przykościelny. Był on czynny do początków XIX w., kiedy to został założony cmentarz parafialny.

W II ćwierci XVII w. cmentarz kościelny został ogrodzony kosztem ks. proboszcza Szymona Kocha. Ogrodzenie to zostało naprawione ok. 1818 r. staraniem ks. Jana Łempickiego, który przykrył je płytami kamiennymi. W 1896 r. ks. Władysław Fudalewski powiększając teren cmentarza przykościelnego usunął zniszczony odcinek ogrodzenia od strony północnej, pochodzący z czasów ks. Szymona Kocha. Wykonał w jego miejscu nowe ogrodzenie sztachetowe z lanego żelaza; przesła zostały umieszczone w kamiennych słupach. Po II wojnie światowej zostało ono zastąpione współczesnym płotem.

Opis

Cmentarz kościelny zlokalizowany jest na wzgórzu zw. kościelnym. Rozpościera się na zniwelowanej do poziomu płaskiej platformie, na planie zbliżonym do prostokąta. Od strony południowej, wschodniej, zachodniej i na części odcinka północno-wschodniego ograniczony jest ogrodzeniem murowanym, zaś na części odcinka północnego posiada współczesne ogrodzenie metalowe na kamiennej podmurówce.

Na teren cmentarza kościelnego prowadzi pięć wejść: od strony południowej (od strony plebanii), północnej (dwa wejścia, w tym jedno współczesne złożone z bramy i furtki), wschodniej (od strony parkingu) i zachodniej (od strony cmentarza parafialnego)

Wejście główne, od strony północnej, prowadzi przez dwuskrzydłową bramę żelazną umieszczoną w dwóch słupach kamiennych, poprzedzoną kamiennymi schodami. Na słupach umieszczone są figury rzeźbione w kamieniu w stylu późnego baroku z 1775 r. przedstawiające świętych: Kajetana i Ignacego Loyolę (Jana Nepomucena ?), wykonane przez Kajetana Geyzera z Opola, rzeźbiarza i architekta króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Po bokach bramy widnieją dwa dawne wejścia obecnie zamurowane, nakryte kamiennymi okapkami.

cd.**Stan zachowania**

Teren cmentarza kościelnego jest w dobrym stanie.

Okalający cmentarz mur z bramkami jest miejscami zniszczony, ma odpadający tynk, w niektórych miejscach pokryty jest mchami, porostami, drobną roślinnością. Rzeźby świętych umieszczone przy wejściu głównym są zniszczone, mają ubytki powierzchni rzeźbiarskiej. Umieszczone w murze stacje drogi krzyżowej (13 z 14 stacji) są ogólnie w dobrym stanie. Kamienne epitafium Marcysi Swobody zm. w 1775 r., córki znanego kamieniarza Wojciecha Swobody, po gruntownej restauracji, jest w bardzo dobrym stanie. Stojąca we wschodniej części cmentarza figura MB Niepokalanej jest stabilnie posadowiona, ale ma ubytki powierzchni rzeźbiarskiej, wymaga odczyszczenia i zakonserwowania.

Postulaty konserwatorskie

Remont muru cmentarnego wraz z bramkami, odnowienie figur umieszczonych na słupach bramy głównej wprowadzającej na teren cmentarza oraz figury MB Niepokalanej.

Dbalność o estetykę cmentarza kościelnego.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">TEREN DAWNEGO CMENTARZA KOŚCIELNEGO W GRANICACH CAŁEGO OGRODZENIA KOŚCIELNEGO w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">co najmniej w XIV w.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">KUNÓW</p>
--	---	---

cd. punktu 8

Na kamiennych poręczach schodów są ustawione figury w rzeźbie czterech ewangelistów, a środkiem każdej poręczy dwa piękne wazy kamienne.

Wejście wschodnie stanowi bramka, będąca prostokątnym otworem w profilowanym (żłobkowanym) obramieniu, z uszakami. Nad nim umieszczony jest trójkątny przerwany naczółek. W jego polu widnieje wyrzeźbiony kapelusze kardynalski, infula, pastorał biskupi, herb Nałęcz, a poniżej w falistym, zbliżonym do owalu obramieniu data „1701” i słabo czytelne inicjały – wg opracowań nt. kościoła – Walentego Myszkowicza kanonika kieleckiego proboszcza kunowskiego.

Bramka w murze południowym (od strony plebanii) jest pozbawiona wystroju. Przejście zamknięte jest łukiem odcinkowym z osadzoną w nim kratą.

Brama (przejście w murze) na cmentarz parafialny ujęte jest w 4-boczne boniowane filary, zwieńczone profilowaną 4-boczną płytą. Za nimi są schody prowadzące na cmentarz, położony na wyższym poziomie.

W murze od północy, w pobliżu bramy głównej, znajduje się tablica nagrobna Marcysi Swobody, córki Anny i Wojciecha Swobodów. We wschodnim fragmencie muru umieszczone są dwie tablice. Na jednej, kamiennej, płycie widnieje napis: „To mówi Pan Bóg do tych kości / Wyprowadzą was z grobów waszych / Ezech. 37. / Bóg kości wzbudzi z pod ciężkiej mogiły / I duszę ratuj czytelniku miły 1789”. Równoległe z tą płytą znajduje się druga, marmurowa w kamiennym obramieniu, poświęcona pamięci dobrodzieja kościoła Szymona Patka z napisem: „D.O.M. Ś.p. Symeon Tadeusz Patek syn Józefa i Anny z Koczeskich, ur. 20/XII 1836 r. zm. 4/X 1916 r. Pozostali: żona, dzieci, pasierb, wnuki i prawnuki proszą o westchnienie za Jego duszę”.

Ozdobą cmentarza przykościelnego są stacje męki Pańskiej, sprawione staraniem ks. Władysława Fudalewskiego, wmurowane w ogrodzenie cmentarne około 1902-1903 r., wykonane w firmie Józefa Szpetkowskiego w Warszawie (Zakładzie Artystyczno-Kościelnym Szpetkowski i S-ka) (13 stacji jest umieszczonych w murze cmentarnym, 1 na ścianie prezbiterium, z ofiar dzieci). Ufundowali je: inżynier Kazimierz Piętkowski, T. P. (w dowód wdzięczności dla J. W. Popielów b. właścicieli Chocimowa), mieszkańcy wsi Bukowie, mieszkańcy wsi Doły Biskupie i Opacie, fabrykanci z Nietuliska z dyr. I. Boguckim, Józef i Elżbieta z Kępińskich Wysoccy, mieszkańcy wsi Nietulisko Górne, Małe i Duże, Stanisław i Marianna Karbownikowie, kamieniarze z fabryki Dolskiej, Helena i Mieczysław Cichowscy, Aniela Kotkowska, wdowa po Ignacym, ks. Władysław Fudalewski, mieszkańcy Kunowa.

W centralnym punkcie cmentarza kościelnego wznosi się kościół, w jego północno-zachodnim narożniku – dzwonnica, a w południowo-zachodnim – kostnica. We wschodniej części cmentarza na trawniku stoi figura MB Niepokalanej na postumencie, z inskrypcją na północnej płaszczyźnie, pamięci Anastazji i Stanisława Kępińskich, fundacji Antoniego Kępińskiego – syna zmarłych, poświęcona 8 września 1873 r.

Ponadto przy północnym fragmencie ogrodzenia stoją dwa krzyże misyjne, a przy północnej ścianie kościoła współczesna figura papieża na kolumnie.

Teren cmentarza pokrywa trawnik oraz niewielkie klomby kwietne. Rosną na nim nieliczne drzewa, tym „żywe pomniki beatyfikacji Jana Pawła I” posadzone 1 maja 2021 r. przez uczniów kunowskich szkół. Wokół kościoła biegną alejki procesyjne wykonane z płyt chodnikowych.

Wartości

Wartości historyczne i artystyczne

Cmentarz kościelny ma co najmniej XIV-wieczną metrykę, a być może XIII-wieczną i choć nie jest użytkowany obecnie jako miejsce pochówku, skrywa doczesne szczątki parafian kunowskich.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa TEREN DAWNEGO CMENTARZA KOŚCIELNEGO W GRANICACH CAŁEGO OGRODZENIA KOŚCIELNEGO w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława	2. Czas powstania co najmniej w XIV w.	3. Miejscowość KUNÓW
---	--	--------------------------------

cd. punktu 8

Cmentarz jest usytuowany na wzgórzu, wokół kościoła parafialnego dominującego w krajobrazie miasta. Okala go mur ze stacjami drogi krzyżowej, których fundatorami byli mieszkańcy Kunowa i okolicznych wiosek, pracownicy tutejszych zakładów, kolatorzy. Z tego powodu zasługuje na odnotowania jako cenna pamiątka historyczna. Stacje zostały wykonane w znanej warszawskiej firmie. Godne uwagi są ocalałe bramy prowadzące na teren cmentarza, zwłaszcza główna – od strony północnej i boczna – od strony wschodniej.

Wartości naukowe

Wynikają z wartości historycznych i artystycznych. Obiekty znajdujące się na cmentarzu kościelnym są nośnikiem wiedzy historycznej, informacji dotyczących się życia religijnego, ale także społecznego czy gospodarczego parafii.

Wartości niematerialne

Składają się na nie wartości emocjonalne przeżyć religijnych czy wartości tradycji historycznych związanych z cmentarzem kościelnym jako miejscem odbywania przez wiernych procesji np. podczas rezurekcji czy nabożeństw drogi krzyżowej w okresie Wielkiego Postu.

Źródła i opracowania:

Archiwum Diecezjalne w Sandomierzu, Akta parafii Kunów, lata 1845-1983

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Zespół kościoła parafialnego pw. św. Władysława w Kunowie, opr. J. L. Adamczyk

1. Nazwa TEREN DAWNEGO CMENTARZA KOŚCIELNEGO W GRANICACH CAŁEGO OGRODZENIA KOŚCIELNEGO w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława	2. Czas powstania co najmniej w XIV w.	3. Miejscowość KUNÓW
---	--	--------------------------------

cd. punktu 7

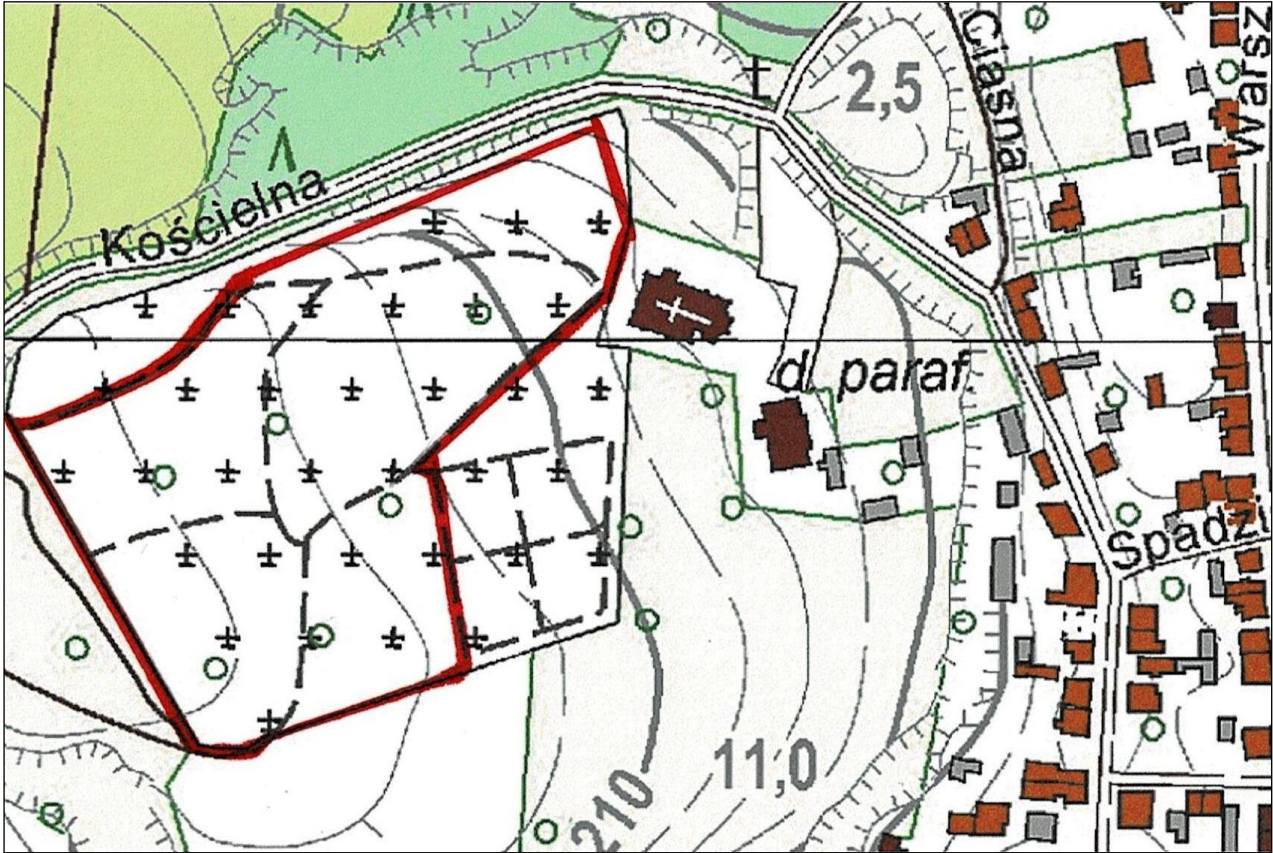

Północno-wschodnia część cmentarza kościelnego – widok z dzwonnicy

Zachodnia cz. cmentarza kościelnego,
widok na dzwonnice

cd.

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa CMENTARZ PARAFIALNY RZYMSKOKATOLICKI		2. Czas powstania 1810 r., (powiększony w 1884 r. i 1930 r.)	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 <p data-bbox="338 1267 913 1299">Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p>			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW 6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych A.9 z 22.03.2007 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

Historia

Cmentarz grzebalny w Kunowie został założony na gruntach kościelnych w 1810 r., w związku z zarządzeniem zakazującym pochówków na cmentarzach przykościelnych. Powiększono go dwukrotnie, najpierw w 1884 r., potem w 1930 r.

W czasach probostwa ks. Władysława Fudalewskiego cmentarz tonął w zieleni, szczególną uwagę zwracał smukłymi modrzewiami.

W 1930 r. ks. Aleksander Bastrzykowski obsadził nowy cmentarz lipami i brzeziną. Wiele z tych drzew w czasie II wojny światowej padło ofiarą złodziei.

Opis

Cmentarz położony jest na zachód od kościoła, na skarpie górującej nad okolicą. Ze wszystkich stron jest ogrodzony murem cmentarnym. Dostępny jest od strony wschodniej poprzez 2 bramki, od strony cmentarza kościelnego i od strony zabudowań plebanii, a także od strony zachodniej i południowej poprzez współczesne wejścia. Jego układ porządkują alejki, tylko część z nich jest utwardzona.

Szacuje się, że na cmentarzu jest pochowanych ok. 25 tys. osób. Blisko 200 nagrobków pochodzi sprzed I wojny światowej. Wiele spośród tych najstarszych zostało wykonanych z piaskowca kunowskiego, w pracowniach tutejszych mistrzów kamieniarsstwa i stanowi świadectwo ich kunsztu.

Z licznych na cmentarzu pomników uwagę zwracają: pomnik Józefa Łackiego – oficera Wojska Polskiego, potem nadleśnego lasów rządowych zmarłego 24 listopada 1842 r. z herbem Jelita u góry i krzyżem Virtuti Militari, pomnik w kształcie kolumny Franciszka Fornalskiego – wachmistrza pułku gwardii ułanów Księstwa Warszawskiego, kawalera orderów Legii Honorowej, Krzyża Wojskowego Polskiego, francuskiego Świętej Heleny, zmarłego 23 grudnia 1862 r., pomnik Józefa Fornalskiego w formie trumny, pomnik rodziny Patków, rodziny Popielów, małżonków Heleny i Aleksandra Wielopolskich.

Na cmentarzu pochowani są księża: Myszkowski, Jan Chryzostom Dąbrowski, Antoni Dąbrowski, Jan Jopowicz, Józef Marcein Jopkiewicz. Znajduje się tu pomnik powstańców styczniowych, a także symboliczny grób ofiar II wojny światowej.

cd.

Stan zachowania

Średni. Wiele ciekawych pod względem artystycznym i historycznym obiektów sepulkralnych jest zniszczonych, pokrytych porostami, mchami, drobną roślinnością, zapadniętych lub pokrytych ziemią, która w sposób naturalny nawarstwia się. Liczne posiadają ubytki. Niektóre zmieniły lokalizację. Te, posiadające żeliwne elementy nierzadko padły ofiarą złodziei złomu. W wielu przypadkach nie sposób odczytać inskrypcji.

W wielu miejscach cmentarz jest zarośnięty. W części brakuje utwardzonych ścieżek.

Postulaty dotyczące konserwacji

Podjąć staranie w celu odnowienia najcenniejszych nagrobków.

Oczyścić teren cmentarza z samosiewów i chwastów.

Zadbać o otoczenie nagrobków i stan zieleni na cmentarzu.

Na bieżąco monitorować stan najcenniejszych obiektów.

Prowadzić dokumentację pomników i grobów, które mają wartość artystyczną lub historyczną.

Rozważyć możliwość opracowania ścieżki dydaktycznej.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa CMENTARZ PARAFIALNY RZYMSKOKATOLICKI	2. Czas powstania 1810 r., (powiększony w 1884 r. i 1930 r.)	3. Miejscowość KUNÓW
---	--	--------------------------------

cd. punktu 7

Pomnik powstańców styczniowych

Pomnik Franciszka Fornalskiego

Pomnik Tadeusza Patka i jego rodziny

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa CMENTARZ PARAFIALNY RZYMSKOKATOLICKI	2. Czas powstania 1810 r., (powiększony w 1884 r. i 1930 r.)	3. Miejscowość KUNÓW
---	--	--------------------------------

cd. punktu 8

Od kilku już lat prowadzone są prace dokumentacyjne, porządkowe i konserwatorskie, mające na celu ocalenie najcenniejszych nagrobków zarówno pod względem artystycznym jak i historycznym.

Wartości

Wartości historyczne

Cmentarz kunowski ma wielką wartość historyczną. Stanowi cenne źródło historyczne. Jest on przyczynkiem do historii miejscowości wchodzących niegdyś i obecnie w skład parafii Kunów. Spotyka się tu ślady przeszłości kilku pokoleń parafian. Poza parafianami kunowskimi, na tutejszym cmentarzu spoczywają także mieszkańcy innych zakątków ziem polskich; osoby, które z tutejszą okolicą na stałe związały swoje życie i takie, które mieszkały w niej przez krótki okres czasu, przebywając tu ze względów rodzinnych lub zawodowych. Na cmentarzu kunowskim spoczywają nie tylko Polacy, ale także osoby innej narodowości, w tym Niemcy i Rosjanie.

Głównym źródłem wiedzy o zmarłych są inskrypcje. Pomimo skrótowej treści mówią wiele o tych, którzy odeszli. Zawierają imię i nazwisko zmarłej osoby, datę jej urodzenia i śmierci lub określenie wieku, czasami miejscowość, z której pochodziła i gdzie zmarła, nierzadko stan cywilny. Informują o pochodzeniu społecznym, podają rodzaj śmierci, zawód, wykształcenie, tytuł i piastowane stanowiska, udział w ważnych wydarzeniach, zaangażowanie w prace społeczne, przymioty, zwroty do Boga, fragmenty poezji lub pełne żalu słowa ułożone przez bliskich. Z inskrypcji nagrobnych możemy także odczytać fundatorów pomników. Wielką wartość historyczną mają umieszczane na pomnikach rozmaite symbole związane ze zmarłymi oraz ich wizerunki (fotografie, medaliony).

Wartości artystyczne

Cmentarz kunowski oprócz tego, że był i jest obrazem życia lokalnej społeczności, panteonem ludzi związanych z parafią, jest także swoistą galerią sztuki na wolnym powietrzu. Znajdujące się na nim nagrobki mają różne formy, od prostych płyt poziomych i pionowych z inskrypcjami lub płaskorzeźbionymi dekoracjami, poprzez pomniki o formach rozbudowanych, po grobowce rodzinne z kryptami.

Pomniki są wykonane z rozmaitych materiałów, w zależności od zasobności rodziny zmarłego. Początkowo do budowy nagrobków używano tradycyjnych materiałów takich jak piaskowce. Wśród zamożnych był popularny granit i marmur. Dawniej pomniki stawiano także z cegły i pokrywano tynkiem. W II połowie XX w. szlachetne kamienie zostały wyparte przez nietrwałe lastryko. W ostatnich latach dominują pomniki z granitu.

Jako, że Kunów i okolice słyną z tradycji kamieniarskich specyfiką cmentarza są stare nagrobki z miejscowego piaskowca. Większość tych pomników powstało w miejscowych zakładach (część jest sygnowanych), ale są też takie, które zostały wykonane w znanych z kunsztu kamieniarskiego warsztatach spoza Kunowa i okolic. Swoim wyglądem i formą odzwierciedlają one kierunki panujące w sztuce, w architekturze.

Nagrobki zdobi mnóstwo symboli. Przypominają one żyjącym o znikomości, kruchości życia doczesnego, nieuchronności śmierci, ale także niosą nadzieję

na życie wieczne. Najpopularniejszym symbolem jest krzyż, który oznacza męczeństwo Chrystusa, jak również nadzieję na odkupienie grzechów i zmartwychwstanie. Często spotykane na nagrobkach trupy czaszki, piszczele, klepsydry to symbole nieubłagalnego czasu. Obelisk symbolizuje nieśmiertelność zasług, pojawia się na pomnikach osób zasłużonych. Odwrócona latarnia lub pochodnia oznacza śmierć lub przejście duszy do następnego życia. Drzewo to symbol wieczności, odradzającego się życia, bluszcz – nieśmiertelności lub regeneracji, a liść palmy – męczeństwa.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p>CMENTARZ PARAFIALNY RZYMSKOKATOLICKI</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1810 r., (powiększony w 1884 r. i 1930 r.)</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>KUNÓW</p>
--	---	---

cd. punktu 8

Największą uwagę przykuwają na cmentarzu nagrobki figuralne. Ich centralne części stanowią rzeźby przedstawiające: anioły, żałobnice – płaczki personifikujące żalobę, Matkę Bożą najczęściej Różańcową i Niepokalaną, Chrystusa przybierającego formę upadającego pod krzyżem, Zmartwychwstałego, modlącego się w Ogrójcu.

Nagrobki, zwłaszcza te pochodzące z XIX w. i I poł. XX w., wiele mówią o osobach zmarłych, jednocześnie zwracają uwagę użytym materiałem i formą. Są manifestacją pozycji zmarłego, świadectwem jego życia. Dla nas współczesnych stanowią wspaniałą formę przekazu o minionych czasach i osobach. Tak też jest w przypadku cmentarza kunowskiego.

Wartości naukowe

Wypływają z wartości naukowych i artystycznych. Cmentarz kunowski jest doskonałym źródłem wiedzy o życiu mieszkańców parafii kunowskiej.

Źródła i opracowania:

Archiwum Diecezjalne w Sandomierzu, Akta parafii Kunów, lata 1845-1983

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI KOŚCIOŁAPW. ŚŚ. SZYMONA I JUDY	2. Czas powstania 1643-1646, rozebrany ok. 1824 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000		4. Adres
		Kunów, ul. Kaznodziejska 32 dawniej ul. Kaznodziejska 30 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 2189
		5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021		6. Formy ochrony

Węjście do piwnicy

Historia

W latach 1643-1646 r. ks. Szymon Koch, proboszcz kunowski, zbudował swoim kosztem na przedmieściu Kunowa, przy ówczesnej ul. Krakowskiej, drewniany kościół kaznodziejski pw. Świętych Apostołów Szymona i Judy. Wybudował przy nim: dom dla kaznodziejów, zabudowania gospodarcze i browar domowy oraz wybił studnię. Przy kościele obsadził kapłana, zw. kaznodzieją. Na uposażenie kościoła zakupił pola, łąki i ogrody. Ponadto na uposażenie kaznodziejstwa uczynili darowizny mieszczanie kunowscy. Powiększyły uposażenie kaznodziejstwa dwie dziesięciny snopowe z pól kmiecych ze wsi Chobrzany i Jałowęsy.

Kościół ten został zniszczony w czasie potopu szwedzkiego. Odbudowano go. Na początku XIX w., ok. 1824 r. został rozebrany.

W maju 1931 r. na terytorium tzw. kaznodziejstwa, czyli gruntów przynależących niegdyś do kościoła kaznodziejskiego, w podziemiach rozebranego kościoła odnaleziono skarb monet. Do dnia dzisiejszego zachowała się piwnica. Jest ona zlokalizowana w południowej części Kunowa, przy ul. Kaznodziejskiej.

Opis

Obiekt jest wzniesiony z kamienia.

Składa się z wąskiego korytarza (wejścia) prowadzącego od strony wschodniej i usytuowanej w kierunku północnym piwnicy sklepionej kolebkowo. W wejściu (korytarzu) znajdują się fragmenty starych płyt. Na jednej (ułamanej) widnieje wyryty krzyż łaciński, chrystogram (?) i nieczytelny napis, z którego da się jedynie odczytać „698 / 7 MAI”.

Na drugiej płycie widnieje wyryty napis: „SS SZYMONIE YUDA / TADEUSZU ŁASKAWYCH / DO NAS NAKŁOŃCIE USZU / DAYCIE [...]”.

Wartości**Wartości historyczne**

Obiekt ma wybitną wartość historyczną. Jest jedyną materialną pamiątką po kościele kaznodziejskim stojącym w Kunowie od XVII w. aż po początek XIX stulecia. Przez kilka stuleci stanowił element krajobrazu miasta.

Jego powstanie jest związane z osobą ks. Szymona Kocha, który w Kunowie ufundował także kościół murowany pw. św. Władysława.

cd.

Stan zachowania

Średni. Od góry obiekt zabezpieczony prowizorycznym zadaszeniem w postaci kawałka blachy. Ma niezabezpieczone wejście (wejście zasłania kawałek blachy). Wnętrze jest zamulone. Obiekt znajduje się na działce prywatnej, jest niedostępne.

Postulaty dotyczące konserwatorskie

Doraźnie zabezpieczyć obiekt przed niszczeniem.

Przeprowadzić inwentaryzację i dokumentację fotograficzną obiektu.

Przeprowadzić badania archeologiczne, na posesji, na której znajduje się zabytek.

Przy posesji postawić tablicę informacyjną o obiekcie.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p>POZOSTAŁOŚCI KOŚCIOŁA PW. ŚŚ. SZYMONA I JUDY</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1643-1646, rozebrany ok. 1824 r.;</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>KUNÓW</p>
--	--	---

cd. punktu 8

Wartość artystyczna

Stanowi ją sklepienie piwnicy – kolebkowe.

Wartości naukowe

Obiekt stanowi przyczynek do badania historii Kunowa, w tym jego życia religijnego i społecznego, a także rozwoju przestrzennego miasta. Jest zabytkiem pozostającym w sferze badań historyków, historyków sztuki, archeologów.

Wartość emocjonalna

Obiekt mocno oddziałuje na człowieka. Wpływa na świadomość historyczną mieszkańców Kunowa. Emocjonalny odbiór spowodowany jest „starością” obiektu i jego „reliktowością”.

Wartość użytkowa – utracona.

Wartości niematerialne

Nazewnictwo: obiekt związany z tzw. kaznodziejstwem, po którym pamiątką jest nazwa ulicy Kaznodziejskiej.

Wartość przeżyć religijnych – związanych z kultem św. Szymona i Judy Tadeusza. Sama fundacja kościoła i wybór patrona związany był z czcią jaką darzył ks. Szymon Koch swojego patrona.

Opracowania:

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

A. Kryj, Kunów nad Kamienną. Zarys dziejów, Kunów 1993

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa

POZOSTAŁOŚCI KOŚCIOŁA PW. ŚŚ. SZYMONA I JUDY

2. Czas powstania

1643-1646, rozebrany ok. 1824 r.

3. Miejscowość

KUNÓW

cd. punktu 7

Wejście do piwnicy

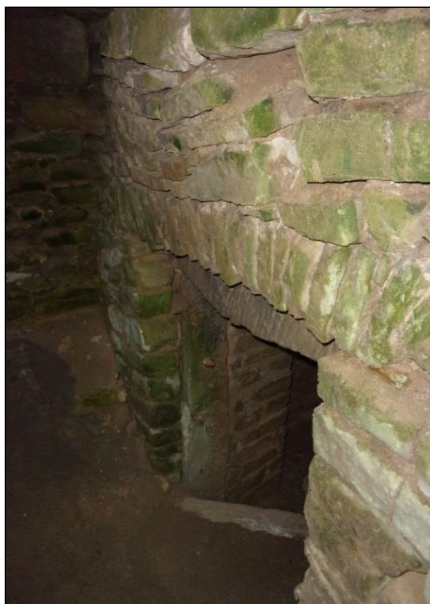
Wewnątrz piwnicy

cd.

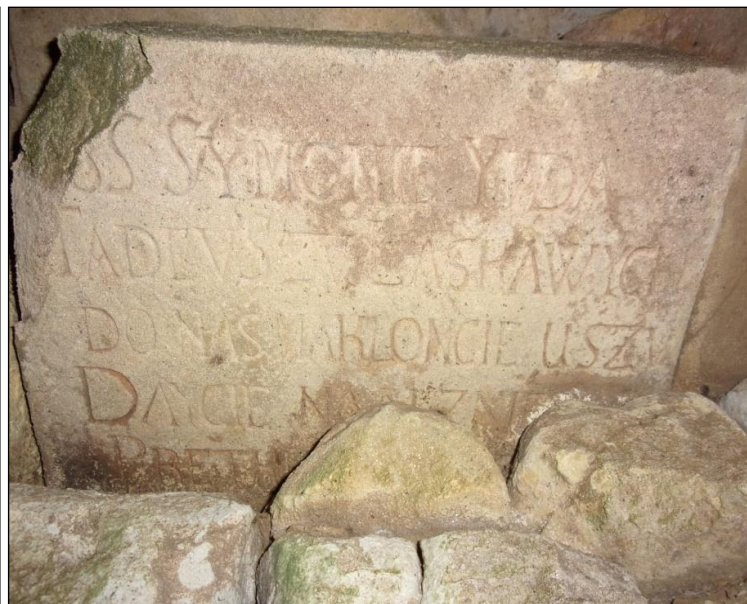
WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI KOŚCIOŁA PW. ŚŚ. SZYMONA I JUDY	2. Czas powstania 1643-1646, rozebrany ok. 1824 r.	3. Miejscowość KUNÓW
---	--	--------------------------------

cd. punktu 7

Wejście do sklepionej kolebkowo piwnicy

Tablica z kościoła kaznodziejskiego

Sklepieno kolebkowo piwnica

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa FIGURA ŚW. WŁADYSŁAWA		2. Czas powstania 1835 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
 <p>Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021'</p>			Kunów, ul. Kościelna 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 1922
			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
			6. Formy ochrony Rejestr zabytków ruchomych Nr rej. 57 B z 9.05.2005 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

Historia

Figura św. Władysława – patrona kościoła i parafii kunowskiej, została ufundowana przez parafianina Władysława i jego kolejne żony: Agatę i Konstancję. Pochodzi ona z roku 1835 r., o czym informuje napis fundacyjny. Główny fundator wystawiając pomnik chciał uczcić swego patrona. Pierwotnie stała ona na wprost głównego wejścia prowadzącego do kościoła, frontem na północ. W okresie powojennym zmieniała lokalizację. Została przesunięta nieco na zachód.

Opis

Figura św. Władysława stoi na wzgórzu kościelnym, przy drodze prowadzącej do kościoła parafialnego pw. św. Władysława, ok. 60 m przed świątynią, obok współczesnego ołtarza połowego. Zorientowana jest na wschód.

Figura przedstawia dojrzałego mężczyznę, o przesadzistej sylwetce, w dość szczytnym upozowaniu, stojącą frontalnie w lekkim rozkroku. Ma on szczupłą twarz z bujną brodą. Głowę pokrywają pofalowane włosy.

Święty przyodziany jest w długą suknię, przewiazaną w pasie, udrapowaną w grube fałdy. Na nią ma nałożony lekko rozchylony płaszcz z gronostajem zapięty pod szyją. Na głowie ma koronę otwartą, a w rękach atrybuty władzy: berło i jabłko.

Rzeźba świętego jest posadowiona na wysokim, 2-kondygnacyjnym cokole, o przekroju kwadratu, osadzonym na 3-stopniowej schodkowej podstawie. Trzon dolnego członu postumentu jest wyższy i nieznacznie węższy od drugiego, wsparty na bazie z dużym sześcianiem plinty, zamknięty belkowaniem, górny na niższej plinicie, ujęty w narożach motywami metop, zakończony gzymsowaniem z kostkami u dołu.

Na ściankach pierwszej strefy (frontowej i bocznej) widnieje inskrypcja.

Na frontowej płaszczyźnie czytamy:

„Ś. Władysławie, obrońco / tej Świątyni, Tobie owieczek powierzono / nych (w oryginale powieżonych) tu w parafii. / Prosiemy cię staw się do / Boga za niemi. / By od powietrza, głodu, / ognia i wojny byliwolnemi. / Żeby na tem świecie / za twą przyczyną to otrzymali. / A po skończeniu życia / z tobą w niebie Boga / wychwalali”.

Od strony północnej napis fundacyjny:

„Tę pamiątkę / Władysław i Śp Agatą / Żoną zaczął /
cd.

Stan zachowania

Średni. Jest stabilnie posadowiona. Rzeźbę pokrywają drobne porosty i mchy. Widoczne są drobne ubytki powierzchni rzeźbiarskiej. Inskrypcja na północnej płaszczyźnie jest słabo czytelna.

Postulaty dotyczące konserwatorskie

Odczyszczenie figury i zaimpregnowanie jej. Poprawa czytelności inskrypcji na północnej płaszczyźnie.

Monitoring i regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otocznia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezzwłoczne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Prowadzenie wszelkich prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku, z poszanowaniem historycznego materiału, wyglądu i estetyki zabytku, z dbałością o zachowanie jego wartości artystycznych, w oparciu o przygotowany program prac konserwatorskich zgodnie z udzielonym pozwoleniem ŚWKZ w trybie decyzji.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.01.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">FIGURA ŚW. WŁADYSŁAWA</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">1835 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">KUNÓW</p>
---	--	---

cd. punktu 8

A z powtórnią Konstancją / d. 7. W. 1835 R. zakończyli / proszą czytelnika o pobożne Westchnienie / do Boga”.

Całość została wykonana z białego piaskowca.

Wartości

Wartości historyczne

Figura od momentu powstania nie utraciła swej wartości materialnej, formy ani funkcji; zmieniła nieznacznie lokalizację. Dzięki inskrypcji znamy nazwiska fundatorów oraz jej rok powstania. Nie posiadamy niestety informacji, kto był wykonawcą pomnika. Z dużą dozą prawdopodobieństwa możemy założyć, że figura wyszła z któregoś ze kunowskich warsztatów kamieniarskich.

Wartości artystyczne

Walory artystyczne figury niewątpliwie podnosi jej usytuowanie, tuż przed kościołem.

Wartości naukowe

Obiekt jest źródłem wiedzy na temat historii Kunowa. Dostarcza informacji o osobach zaangażowanych w życie lokalnej społeczności, ich religijności, fundacjach, gustach.

Wartości niematerialne – wartości emocjonalne przeżyć religijnych

Figura przedstawia św. Władysława – króla Węgier, który patronuje kościołowi i parafii w Kunowie. Jej fundacja wiąże się kultem świętego Władysława.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytku – Figura przydrożna św. Władysława, opr. Z. Wojtasik

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa BUDYNEK PODWORSKI (DWÓR?) w pozostałościach zespołu dworskiego biskupów krakowskich	2. Czas powstania II poł. XVIIIw., odbudowany po pożarze w latach 2001-2005		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 			4. Adres Kunów, ul. T. Kościuszki 4 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 1897/13
			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			6. Formy ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

Historia

Kunów od XI w. stanowił własność biskupów krakowskich. Miejsowość stanowiła siedzibę klucza kunowskiego. Biskupi wzniesli w Kunowie dwór, w którym rezydowali podczas swoich pobytów w tych stronach i w którym mieszkał zarządca ich posiadłości.

O dworze wiadomo, że był kilkakrotnie przebudowywany lub zgoła wznoszony od nowa. Brak jest informacji, kiedy był zbudowany pierwszy dwór. Z monografii ks. A. Bastrzykowskiego wynika, że taki obiekt istniał już pod koniec XIII w. Stwierdza on mianowicie, że w styczniu 1271 r. Otto i Żegota z rodu Toporczyków, z polecenia księcia Bolesława Wstydlivego napadli na dwór biskupi w Kunowie i uprowadzili z niego bpa Pawła z Przemankowa. Wiadomo również w połowie XV w. bp Zbigniew Oleśnicki zbudował zabudowania dworskiej, a Piotr Tomicki, bp krakowski w latach 1524-1535, zbudował nowy dwór.

W 1411 r. w dworze zatrzymał się powracający z pola bitwy pod Grunwaldem król Władysław Jagiełło, zmierzający do Opatowa, gdzie czekała na niego królowa Anna. Przebywał w nim Zygmunt II August i car Piotr I.

Najprawdopodobniej pierwsze rezydencje biskupie były drewniane.

Trudno ustalić jednoznacznie lokalizację pierwszego (czy też pierwszych dworów). Wiele wskazuje na to, że zostały one wzniesione w obrębie lub poblizu wzgórza kościelnego. Pierwszy kościół parafialny, drewniany, stanął bowiem w sąsiedztwie ich

rezydencji dominując na wzgórzu swą bryłą. W oparciu o dwór biskupi i kościół parafialny rozwijały się funkcje gospodarcze Kunowa. Tereny dworskie zaznaczone na XIX-wiecznych planach miasta pokrywają się najpewniej z sytuacją z XIII w. Na wzgórzu, w miejscu gdzie w XIX w. stała austeria, a potem wikaarówka, miejscowa ludność natrafiła na sklepienie, murowane piwnice. Choć nie były tam prowadzone żadne prace archeologiczne, wysnuto przypuszczenie, że tam stał pierwotny XIII-wieczny dwór.

W II poł. XVIII w. zbudowano nowy murowany dwór. Było to zapewne w 1775 r. Opis miasta z 1789 r. wspomina bowiem o zabudowaniach dworskich, drewnianych oraz o stosunkowo niedawno wzniesionym dworze z 1775 r., „ekonomii” z 1782 r., gorzelni z 1778 r. i austerii z 1799 r.

W 1789 r. dobra kunowskie uchwałą Sejmu Wielkiego, jako tzw. dobra martwej ręki, a wraz z nim dwór kunowski, zostały skonfiskowane biskupów krakowskich; stały się własnością rządu. Odtąd były wydzierżawiane różnym osobom. Po utworzeniu Królestwa Polskiego w 1815 r. dobra kunowskie pozostały w posiadaniu państwa. Po upadku powstania styczniowego, jako donacje i majoraty, były nadawane generałom rosyjskim. Na mocy ukazu carskiego ze stycznia 1868 r. majorat Kunów stał się

cd.

Stan zachowania

Bardzo dobry.

Postulaty dotyczące konserwacji

Okresowa kontrola stanu technicznego.

Utrzymanie obiektu i jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów związanych z jego stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

W razie konieczności podejmowanie niezbędnych prac zabezpieczających (w tym konserwatorskich).

Rozważyć możliwość odsłonięcia wejścia do lochów i ich restaurację

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa <p style="text-align: center;">BUDYNEK PODWORSKI (DWÓR?) w pozostałościach zespołu dworskiego biskupów krakowskich</p>	2. Czas powstania <p style="text-align: center;">II poł. XVIII w., odbudowany po pożarze w latach 2001-2005</p>	3. Miejscowość <p style="text-align: center;">KUNÓW</p>
---	--	---

cd. punktu 8

własnością Włodzimierza Szwarca, generała – adiutanta carskiego. Po jego śmierci odziedziczyła go córka Elżbieta zamężna za Dżulianim. Gdy ta zmarła bezpotomnie majorat trafił w ręce jej siostry, Aleksandry, zamężnej z Eugeniuszem Szwarcem. W 1919 r. majątek przeszedł na własność państwa polskiego, po czym został rozparcelowany.

Po II wojnie światowej w dworze mieściła się szkoła podstawowa, a następnie siedziba Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”. W II połowie XX w. obiekt uległ dewastacji, doszło nawet do częściowego zawalenia się dachu. W 1998 r. zakupił go Andrzej Marek Pawlikiewicz. W 2000 r. dwór całkowicie spłonął. W latach 2001-2005 obiekt został odbudowany. Odtworzono jego bryłę, zmieniono natomiast całkowicie układ pomieszczeń dostosowując do nowej funkcji. Aktualnie budynek pełni funkcję ośrodka noclegowego i miejsca organizacji imprez okolicznościowych. Na parterze mieści się sala bankietowo-konferencyjna, zaplecze gastronomiczne, bar, pomieszczenia biurowe i do użytku właściciela, a na poddaszu pokoje gościnne.

Opis

Dwór znajduje się w zachodniej części Kunowa. Jest usytuowany na dość wysokiej skarpie, ostro spadającej ku północy i wschodowi; stąd posadowiony jest na wysokiej podmurówce. Frontem skierowany jest na południe. Stanowi go obiekt murowany, szerokofrontowy, postawiony z cegły, na rzucie prostokąta o wymiarach 40 x 10,5 m, zwieńczony czterospadowym dachem pokrytym ciemnobrązową blachodachówką.

Elewacje: frontową i tylną porządkuje szereg otworów drzwiowych i okiennych. Elewacja zachodnia ma otwór drzwiowy i małe okienko. Elewacja wschodnia, o 3 osiach, posiada na osi środkowej wejście boczne, do którego prowadzą schody. Na poddaszu znajdują się facjaty. Do południowej elewacji przylega szeroki taras nakryty przedłużeniem dachu. Na dachu widoczne są facjaty. Przed dworem znajdują się piwnice (lochy); aktualnie wejścia do nich jest zamurowane.

Wartości

Wartości historyczne i naukowe

Obiekt został odbudowany po pożarze, jaki go strawił w 2000 r. Nie zachował autentyczności substancji. Swoją sylwetką nawiązuje do wyglądu dawnego dworu. Odtworzono jego kształt w nowym materiale i konstrukcji. Przy odbudowie nie odtworzono jego wnętrza. Te, zostało zaprojektowane zgodnie z nową funkcją obiektu. Budynek utracił także dawno temu pierwotną funkcję. Choć tak wiele stracił ze swych wartości historycznych, to należy podkreślić, że odbudowany obiekt stanął na miejscu poprzedniego dworu (pod nim rozpościerają się dawne piwnice). Miejsce to pełniło ważną funkcję w Kunowie; było centrum administracyjnym dóbr kunowskich. Rezydowali w nim ich właściciele i zarządcy. Dwór odgrywał pierwszorzędną rolę polityczną i gospodarczą. Był także związany z ważnymi wydarzeniami historycznymi i bezpośrednio związany z ważnymi postaciami w historii Kunowa.

Wartości artystyczne, krajobrazowe

Obiekt jest usytuowany na stoku wzniesienia, w miejscu o dużych walorach widokowych i krajobrazowych. Jego bryła oraz wysokie posadowienie zostały dostosowane do ukształtowania terenu. Przez lata obiekt pełnił dominującą funkcję w zespole dworskim, organizując przestrzeń założenia. Był również ważnym budynkiem w krajobrazie tej części miasta. Do dziś zwraca uwagę rozmiarami i usytuowaniem w panoramie Kunowa. Z tych względów ma dużą siłę oddziaływania estetycznego.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa BUDYNEK PODWORSKI (DWÓR?) w pozostałościach zespołu dworskiego biskupów krakowskich	2. Czas powstania II poł. XVIIIw., odbudowany po pożarze w latach 2001-2005	3. Miejscowość KUNÓW
---	---	--------------------------------

cd. punktu 7

Widok na północną i wschodnią część dworu

Widok na fragment elewacji południowej i wschodniej

cd. punktu 8

Wartości niematerialne

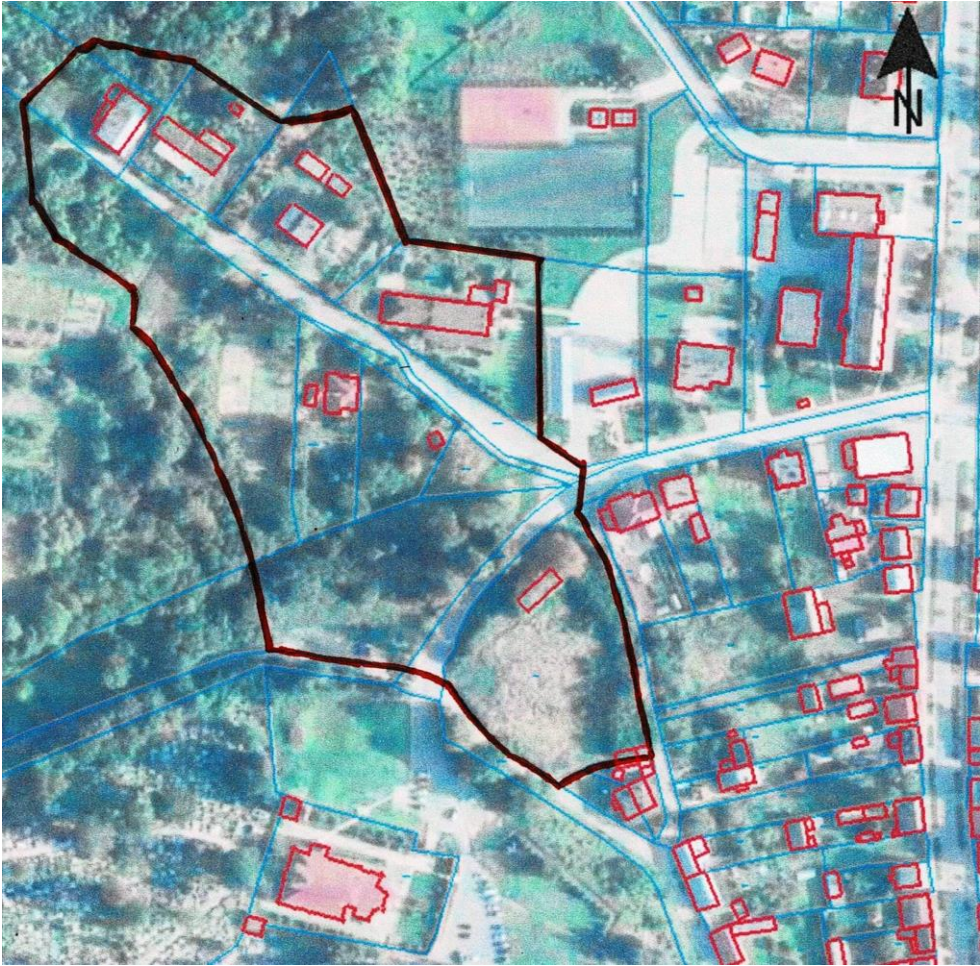
Z obiektem są związane miejscowe legendy i podania. Podobno „zamieszkuje” go dobry duch, lubiący płać jego mieszkańcom i gościom psikusy.

Opracowania:

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

A. Kryj, Kunów nad Kamienną. Zarys dziejów, Kunów 1993

Z. Klepacki, Dwory i dworski oraz ich właściciele w województwie świętokrzyskim, t. 1, Ostrowiec Świętokrzyski 2013

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI PARKU DWORSKIEGO w pozostałości zespołu dworskiego biskupów krakowskich		2. Czas powstania II poł. XVIII w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 			4. Adres Kunów 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działki nr 1924, 1923/1, 1899,1896/6, 1896/5, 1896/4, 1896/1, 1898, 1897/15, 1897/13, 1896/3, 1897/10, 1897/2, 1933 5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW 6. Formy ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów
Źródło: www.geoportal.gov.pl			

Historia

Wokół dawnego dworu kunowskiego rozpościerał się park. W XIX w. jego obszar wynosił ponad 3 morgi. W jego sąsiedztwie był ogród warzywny o powierzchni ponad morgę. Trudno ustalić kiedy powstał. Można domniemywać, że został założony równoległe z budową dworu jaka miała miejsce w II połowie XVIII w.; ewentualnie na przełomie XVIII i XIX w.

Po II wojnie światowej drzewa w parku były stopniowo wycinane, dziś trudno ustalić jego dawny obszar i granice.

Opis

Pozostałości parku dworskiego są zlokalizowane przy zbiegu ulic: Ciasnej i Tadeusza Kościuszki oraz na północnym stoku wzgórza przy zabudowie podworskiej.

Na wschód od parku znajdowały się czworaki, na zachód zaś budynki gospodarcze, w tym spichlerz, stajnie, obory, chlewy.

Wartości**Wartości historyczne**

Park dworski zachował się w formie reliktovej. Jest pamiątką po dawnym założeniu podworskim – obiekcie związanym z ważnymi wydarzeniami historycznymi i bezpośrednio związanym z ważnymi postaciami w historii Kunowa.

Wartości artystyczne i estetyczne

Sylwetka parku jest czytelna w panoramie tej części Kunowa. Usytuowany w sąsiedztwie budynku dworskiego oraz przy drodze prowadzącej do kościoła parafialnego, jest pięknie wkomponowany w krajobraz i powiązany widokowo z okolicą.

Wartości naukowe

Park podworski jest przyczynkiem do badania historii założenia podworskiego w Kunowie, które zachowało się w formie szczątkowej.

Opracowania:

Z. Doliwa-Klepacki, Dwory i dworski oraz ich właściciele w województwie świętokrzyskim, t. 1, Ostrowiec Świętokrzyski 2013

Stan zachowania.

W formie szczątkowej. Jego granice wyznaczono w oparciu o strefę ochrony ekspozycji wskazaną w karcie układu urbanistycznego Kunowa oraz ukształtowanie terenu.

Postulaty dotyczące konserwacji

Monitoring i regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z parku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Regularne prowadzenie prac porządkowych i pielęgnacyjnych drzewostanu.

Niedopuszczanie do zarastania terenu parku przez samosiewy.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów związanych ze stanem zachowania parku oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Realizacja wszelkich prac na terenie parku z poszanowaniem jego charakteru, kompozycji oraz estetyki zieleni komponowanej.

Prowadzenie gospodarki drzewostanem oraz użytkowanie parku w porozumieniu ze ŚWKZ.

Realizacja prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich na terenie parku z zachowaniem rzeźby terenu oraz poszanowaniem rozplanowania przestrzennego i relacji przestrzennych poszczególnych obiektów (ich reliktyw) znajdujących się w jego obrębie.

Prowadzenie prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich na terenie parku wpływających na jego stan zachowania i wygląd na podstawie opinii (w porozumieniu) ŚWKZ.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.01.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa DAWNY SPICHLERZ PODWORSKI, później MŁYN w pozostałościach zespołu dworskiego biskupów krakowskich		2. Czas powstania XIX/XX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 			4. Adres Kunów, ul. T. Kościuszki 10 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 1897/2
Źródło: www.geoportal.gov.pl			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
			6. Formy Ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

Historia

Budynek spichlerza datowany jest na przełom wieków XIX i XX. Kiedy przestał spełniać swoją pierwotną funkcję był użytkowany jako magazyn. Obecnie stoi pusty.

Opis

Stanowi go obiekt murowany, wzniesiony z kamienia łamanego, nieotynkowany, na planie prostokąta, dwukondygnacyjny, z poddaszem. Ma belkowe drewniane stropy i murowane szczyty wystające ponad połacie dachowe. Nakryty jest 2-spadowym dachem na więźbie krokwiowej ze stolcami, posyty blachą arkusową (pierwotnie był pokryty dachówką). Elewacja wschodnia jest 5-osiowa z małymi prostokątnymi oknami na osiach. Elewacja zachodnia, również 5-osiowa, ma na osi środkowej ryzalit. W ryzalicy w parterze i na piętrze znajdują się drzwi. Obok drzwi parteru dobudowane są z obu stron współczesne ceglane parterowe przybudówki nakryte dachami pulpitowymi ze spadkami w kierunku zachodnim. Elewacja północna, pozbawiona podziałów, ma w szczycie małe, wąskie okienka. Elewacja południowa posiada w parterze drzwi, a w szczycie dwa małe, wąskie okienka. Kondygnacje parteru i piętra oddziela prosty gzyms.

Wartości**Wartości historyczne**

Spichlerz jest jedynym zachowanym budynkiem gospodarczym na terenie dawnego założenia dworskiego w Kunowie i jednym z nielicznych ocalałych relikwów przemysłu spożywczego w okolicy. Przestrzenie i historycznie jest powiązany z pobliskim budynkiem dawnego dworu.

Jest usytuowany w zachodniej części dawnego założenia i w ten sposób wyznacza granice jego części gospodarczej. Stoi w miejscu z którego roztacza się piękny widok na położoną u podnóża wzgórza kościelnego część miasta.

Wartości artystyczne

Budynek w dużej części zachował swą tkankę historyczną oraz formę. Utracił za to dawne funkcje. Zbudowany z miejscowego kamienia, nieotynkowany, jest przykładem dawnej zabudowy gospodarczej miasta.

Wartości naukowe

Obiekt jest świadectwem i dokumentem gospodarczego życia Kunowa i okolicznych wsi.

cd.

Stan zachowania

Średni.

Zniszczone pokrycie dachowe, brak orynowania, ubytki w kamieniu, wykruszenia na styku kamieni łamanych. Obiekt zeszpecony przez dobudówki, miejscami porośnięty roślinnością. Część otworów okiennych od wewnątrz jest zamurowanych.

Postulaty dotyczące konserwacji

- obiekt wymaga remontu, a przynajmniej zabezpieczenia go przed dalszym niszczeniem; w pierwszej kolejności należy wymienić poszycie dachowe i usunąć szkodliwą dla obiektu roślinność, odnowić elewacje poprzez uzupełnienie ubytków w murze, wyburzyć szpecące obiekt dobudówki, w celu uczynienia jego bryły, przywrócić dawny wygląd otworów okiennych i drzwiowych;
- regularne kontrole stanu technicznego obiektu;
- utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
- korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję;
- bezzwłoczne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów związanych z jego stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami;
- prowadzenie prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich z poszanowaniem historycznego materiału, wyglądu i estetyki zabytku;
- realizacja prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku na podstawie opinii (w porozumieniu) ŚWKZ, przy czym dla prac wymagających pozwolenia na budowę wydawanego przez Starostę Ostrowieckiego, konieczne jest uzgodnienie projektu w trybie art. 39 ust.3 ustawy z dn. 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2021r, poz. 2351 ze zm.).

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa DAWNY SPICHLERZ PODWORSKI, później MŁYN w pozostałościach zespołu dworskiego biskupów krakowskich	2. Czas powstania XIX/XX w.	3. Miejscowość KUNÓW
--	---------------------------------------	--------------------------------

cd. punktu 7

Elewacja tylna – zachodnia

Elewacja szczytowa – południowa

cd. punktu 8

Wartości niematerialne

Wartości emocjonalne

W przeszłości miejsce to tętniło życiem. Do dziś starsi mieszkańcy Kunowa wspominają zajeżdżające pod młyn furmanki ze zbożem.

Legendy

Z obiektem związane są liczne legendy, jak choćby ta mówiąca o podziemnym korytarzu łączącym go z dworem.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa DAWNY SPICHLERZ PODWORSKI, później MŁYN w pozostałościach zespołu dworskiego biskupów krakowskich	2. Czas powstania XIX/XX w.	3. Miejscowość KUNÓW
--	---------------------------------------	--------------------------------

cd. punktu 7

Widok na elewację: wschodnią i szczytową – południową

Elewacja szczytowa – północna

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa KOŚCIÓŁ w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława		2. Czas powstania 1625-1642, gruntownie restaurowany ok. 1850 r., kruchta pn. dobudowana ok. 1898 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			Widok na elewację południową kościoła, od strony cmentarza grzebalnego
			<p>4. Adres Kunów, ul. Kościelna 19 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 3845</p> <p>5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW</p> <p>6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomości A.609/1 z 18.03.1957 r., 15.04.1967 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów</p>

Historia

Od XI w. do 1789 r. Kunów stanowił własność biskupów krakowskich. To ich staraniem w miejscowości stanął pierwszy kościół; nie wiadomo kiedy to było.

Wg ustaleń ks. Aleksandra Bastrykowskiego, parafia kunowska została erygowana w 1281 r. pw. św. Władysława przez bpa krakowskiego Pawła z Przemankowa, który założył ją i uposażył w ziemię oraz dziesięcinę ze stołu biskupiego. Pewne jest że, powstała ona w przedziale czasowym pomiędzy rokiem 1192 a 1327. W 1192 r. zakończył się proces kanonizacyjny patrona parafii – króla Węgier Władysława; pod datą 1327 r. w dokumentach watykańskich wymieniony jest pleban kunowski, ks. Dobrzesław.

Niewiele posiadamy informacji o pierwszym kościele kunowskim. Wg protokołu wizytacji parafii z 1597 r. dokonanej z polecenia bpa krakowskiego kardynała Jerzego Radziwiłła, był to obiekt drewniany, z trzema ołtarzami: wielkim, konsekrowanym, wykonanym z kamienia i dwoma drewnianymi z portatylami.

Kościół ten na początku XVII w. był zniszczony, w związku z czym został w 1625 r. rozebrany z polecenia ks. Szymona Kocha herbu Nałęcz, proboszcza kunowskiego, kanonika kolegiaty Wszystkich Świętych w Krakowie, który na jego miejscu polecił wybudować nową świątynię, trójnawową, zwróconą prezbiterium na wschód. Jej budowa trwała 12 lat, od 1625 r. do 1637 r. Nawa główna została zbudowana w 1625 r., nawa boczna północna – w 1635 r., a nawa boczna południowa – w 1637 r. Wykańczanie i wyposażanie kościoła trwało do 1642 r.

Nowo wybudowany kościół parafialny został konsekrowany 8 października 1656 r. przez Zygmunta Czyżowskiego, bpa lacedemońskiego i sufragana plockiego, opata paradyskiego, proboszcza pułtuskiego, kanonika warszawskiego.

W 1682 r. staraniem ks. Stanisława Kazimierza Sadowskiego, protonotariusza apostolskiego, kanonika kieleckiego i plebana kunowskiego, na kościele została zbudowana wieżyczka.

Okolo 1850 r., w okresie probostwa ks. Jana Chryzostoma Dąbrowskiego, kościół przeszedł gruntowną restaurację, na skutek której jego styl uległ zatarciu. Wówczas obniżono dach nad prezbiterium i nawą główną. W miejscu skasowanej wieży z 1682 r., pojawiła się nowa, czworoboczna.

cd.

Stan zachowania

Średni. Kościół wymaga remontu zarówno na zewnątrz jak i wewnątrz. Odpada tynk zewnętrzny, gzyms podokapowy, na zewnątrz i wewnątrz pękają ściany. Opaska odwadniająca jest spękana i wykruszona. Są problemy z wilgocią.

Postulaty dotyczące konserwacji

- naprawa odpadających tynków i spękanych ścian,
- prawidłowe wykonanie odwodnienia,
- osuszenie ścian, odświeżenie wnętrza,
- regularne kontrole stanu technicznego obiektu;
- utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
- korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję;
- bezzwłoczne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów związanych z jego stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami,
- prowadzenie na bieżąco, w razie konieczności, niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich.
- realizacja wszelkich prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku w oparciu o pozwolenie ŚWKZ w trybie decyzji.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">KOŚCIÓŁ w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">1625-1642, gruntownie restaurowany ok. 1850 r., kruchta pn. dobudowana ok. 1898 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">KUNÓW</p>
--	---	---

cd. punktu 8

Ok. 1898 r. w okresie probostwa ks. Władysława Fudalewskiego od północy została dobudowana kruchta. Od schyłku XIX w. do dziś nie zmieniła się sylwetka kościoła.

Opis

Kościół usytuowany jest w centrum cmentarza kościelnego, na tzw. wzgórzu kościelnym.

Stanowi go obiekt orientowany, murowany, wzniesiony z kamienia łamanego, otynkowany, trójnawowy, typu pseudobazylikowego. Na przedłużeniu nawy głównej znajduje się 2-przęsłowe prezbiterium, zamknięte trójbocznie. Od północy do prezbiterium przylega przybudówka (zakrystia i skarbczyk) przykryta sklepieniem kolebkowym, a od południa – kruchta. Nad zachodnią częścią nawy głównej znajduje się 3-kondygnacyjna wieża. Od północy do nawy przylega dobudowana ok. 1898 r. kruchta.

Dachy są: nad nawą główną 3-spadowy, nad nawami bocznymi 3-spadowe, nad prezbiterium 2-spadowy z trójbocznym zamknięciem, na wieży 4-spadowy namiotowy o wygiętych na zewnątrz okapach. Pokrycie dachowe oraz obróbki blacharskie są z blachy ocynkowanej.

Pod kościołem rozciągają się krypty grobowe, ob. niedostępne.

Wnętrze kościoła jest bogato wyposażone. Znajdują się w nim kamienne ołtarze z poł. XIX w., cenne obrazy (np. „Ukrzyżowanie” będące kopią obrazu Rafaela Santi fundacji ks. Szymona Kocha, przemal. w XIX w., „Matka Boża Bolesna”, „Matka Boża Różańcowa”, „Św. Władysław”, „Św. Sebastian”), rzeźby, marmurowa chrzcielnica późnoklasycystyczna, ambona w stylu regencji, liczne tablice epitafijne (ks. Szymona Kocha, Zofii Sierakowskiej zm. 1639 r., ks. Stanisława Kazimierza Sadowskiego zm. 1697, ks. Walentego Myszkowskiego zm. w 1712 r., Pawła Chościak Popielazm. 1809 r., Agnieszki Zagórskiej, rodziny Popielów (Ludwika Chościak Popiela oraz Apolonii, Stanisława, Michała, Seweryna i Józefa), małżonków Antoniego Chościak Popiela i Marii z Jędrzejewiczów, Władysława Jasieńskiego – dziedzica Boksyc zm. 1880 r., Stanisława i Rozalii z Adamskich małżonków Szumlińskich, Andrzeja Ośniałowskiego, księży: Jana Łempickiego, Antoniego Urynieckiego, Antoniego Dąbrowskiego i Jana Jopowicza, Anieli z Betnerowiczów 1° Mroczkowskiej 2° voto Drudziewicz i jej siostry Teresy Patek), tablica ufundowana przez ks. A. Bastrzykowskiego pamięci księży: Władysława Fudalewskiego, Lucjana Muszalskiego, Pawła Posłuszyńskiego, lipowa skarbonka z 1693 r.

Wartości

Wartości historyczne

Kościół w Kunowie zachował w zasadzie swą autentyczność materiałową. Jego pierwotna forma tylko w niewielkim stopniu uległa przekształceniu (inny kształt dachów, inna wieża, dobudowana kruchta). Nieprzerwanie pełni funkcję sakralną.

W historię kościoła jest wpisanych szereg wybitnych osób, wśród nich są:

- a) biskupi krakowscy,
- b) proboszczowie kunowscy na czele z ks. Szymonem Kochem – fundatorem, ks. Janem Chryzostmem Dąbrowskim – organizatorem działań patriotycznych w okresie manifestacji patriotycznych i powstania styczniowego, ks. Władysławem Fudalewskim czy ks. Aleksandrem Bastrzykowskim (obaj pozostawili po sobie monografie Kunowa),
- c) kolatorzy kościoła, tj. rodzina Popielów czy Ośniałowskich,

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">KOŚCIÓŁ w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">1625-1642, gruntownie restaurowany ok. 1850 r., kruchta pn. dobudowana ok. 1898 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">KUNÓW</p>
---	---	---

cd. punktu 8

d) artyści (rzeźbiarze, malarze).

Przez całe stulecia kościół kunowski był nie tylko miejscem kultu religijnego, ale także miejscem manifestacji uczuć patriotycznych, prowadzenia działalności społecznej czy artystycznej.

Wartości artystyczne

Kościół usytuowany jest na wzgórzu kościelnym i jest dobrze widoczny z daleka. Choć jego wygląd zewnętrzny budzi ambiwalentne odczucia, to nie sposób odwrócić wzroku od jego bogatego wyposażenia, na które składają się: ołtarze, obrazy, rzeźby, ambona, chór muzyczny, liczne epitafia i tablice pamiątkowe, kropielnice, chrzcielnica, portale, sztukaterie itd. Obiekty te odznaczają się wysokimi walorami artystycznymi. Wiele z nich zostało stworzonych przez znanych w kraju mistrzów, architektów, malarzy, rzeźbiarzy.

Wartości krajobrazowe

Kościół stanowi w krajobrazie dominantę, jest dobrze widoczny z daleka i stanowi punkt odniesienia w terenie. Usytuowanie go na wzgórzu działało symbolicznie; góra, wzniesienie symbolizują uprzywilejowane miejsce spotkań z Bogiem, Jego obecność.

Wartości naukowe

Obiekt jest źródłem wiedzy na temat historii Kunowa. Dostarcza informacji o osobach zasłużonych dla lokalnej społeczności, ich życiu, aktywności zawodowej i działalności społecznej, gustach, ambicjach.

Wartości niematerialne

Kościółowi i parafii patronuje św. Władysław – król Węgier. Jest to niezmiernie rzadkie wezwanie (patrocinium) kościoła w Polsce. Z wezwaniem świątyni związany jest kult patrona, w przypadku parafii kunowskiej – św. Władysława – króla Węgier. Stąd w kościele mamy jego wizerunki (obraz, witraż), a w pobliżu kościoła stoi figura świętego.

W wartościach niematerialnych zawierają się również wartości emocjonalne przeżyć religijnych. Ich świadectwem są liczne fundacje oraz dary wotywnne.

Źródła i opracowania:

Archiwum Diecezjalne w Sandomierzu, Akta parafii Kunów, lata 1845-1983

A. Bastrykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

A. Kryj, Kunów nad Kamienną. Zarys dziejów, Kunów 1993

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Kościół parafialny pw. św. Władysława w Kunowie, opr. J. L. Adamczyk

Katalog zabytków sztuki w Polsce, red. J. Łoziński, B. Wolff, t. 3 (województwo kieleckie), zes. 7 (powiat opatowski), Warszawa 1951

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa DZWONNICA w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława w Kunowie			KUNÓW
2. Czas powstania		1896 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
		Kunów, ul. Kościelna 19 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 3845	
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
Dzwonnica –widok od strony cmentarza parafialnego			6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych A.609/2 z 18.03.1957 r., 15.04.1967 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

Historia

Pierwotnie w pobliżu kościoła św. Władysława w Kunowie stała drewniana dzwonnica. Ze względu na stan techniczny została rozebrana. Staraniem ks. Władysława Fudalewskiego została wzniesiona nowa dzwonnica, wg projektu Wojciecha Gersona, znanego malarza i historyka sztuki, a prywatnie jego przyjaciela. W okresie powojennym, na parterze, urządzono kaplicę przedpogrzebową.

Opis

Dzwonnica usytuowana jest w północno-zachodnim narożniku cmentarza kościelnego, w bezpośrednim sąsiedztwie kościoła. Została wybudowana w stylu eklektycznym; łączy cechy neoromańskie i neorenesansu francuskiego. Stanowi ją obiekt murowany, wzniesiony z miejscowego kamienia łamanego, czworoboczny, na planie zbliżonym do kwadratu, podpiwniczony, 3-kondygnacyjny, nakryty dachem czworokątnym spadzistym z blachy żelaznej ocynkowanej, na szczycie – krzyż i żelazna chorągiewka wskazująca kierunek wiatru z datą „1896”. Detale architektoniczne zostały wykonane z ciosów kamiennych oraz cegły.

Elewacje są 1-osiove, w I i II kondygnacji – okna wielokwaterowe, zamknięte półkoliście (z wyjątkiem I kondygnacji elewacji tylnej, północnej, która jest ślepa), w III kondygnacji – okna biforialne w obramieniu z płaskiej listwy, z filarkiem w środku, z kamiennym profilowanym parapetem. Elewację wschodnią zdobią klince z wyodrębnionym zwornikiem z cegły. W połaciach dachowych: zachodniej i wschodniejszą proste lukarny, a na szczycie ozdobny ażurowy grzbiet.

Na parterze dzwonnicy znajduje się pomieszczenie zaadoptowane na kaplicę przedpogrzebową, sklepione krzyżowo. Prowadzą do niego dwuskrzydłowe drzwi drewniane. W jego ścianach, wschodniej i zachodniej, znajdują się pary okien zamkniętych półkoliście, z których każde od strony południowej jest zaślepienie. W ścianie północnej jest blenda.

Powyżej kaplicy są kondygnacje dzwonnicy. Wejście do niej prowadzi od strony wschodniej, przez drzwi jednoskrzydłowe, poprzedzone schodkami. Wewnątrz wiszą trzy dzwony.

Pod dzwonnica znajduje się krypta grobowa 2-prześłowa, sklepiona kolebkowo, w której pochowani są księża: ks. Władysław Fudalewski zamordowany przez bandytów 1918 r. w Bałtowie, ks. Andrzej Łukaszewicz

cd.**Stan zachowania**

Średni. Kościół wymaga remontu zarówno na zewnątrz jak i wewnątrz. Odpada tynk zewnętrzny, gzyms podokapowy, na zewnątrz i wewnątrz pękają ściany. Opaska odwadniająca jest spękana i wykruszona. Są problemy z wilgocią.

Postulaty dotyczące konserwacji

- naprawa odpadających tynków i spękanych ścian,
- prawidłowe wykonanie odwodnienia,
- osuszenie ścian, odświeżenie wnętrza,
- regularne kontrole stanu technicznego obiektu;
- utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
- korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję;
- bezzwłoczne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów związanych z jego stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami,
- prowadzenie na bieżąco, w razie konieczności, niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich.
- realizacja wszelkich prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku w oparciu o pozwolenie ŚWKZ w trybie decyzji.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">DZWONNICA w kościele kościoła parafialnego pw. św. Władysława</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">1896 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">KUNÓW</p>
---	--	---

cd. punktu 8

zmarły na tyfus plamisty 1919 r., ks. Władysław Godzwon, ks. Marian Bojarczak, a także Leon Fudalewski. Wejście do katakumb prowadzi od strony zachodniej, od strony cmentarza grzebalnego.

Na zachodniej ścianie dzwonnicy jest umieszczona tablica z napisem: „Ś. † P. / Spoczywającym na tej nekropolii / Śp. małż. SZUMILEWICZ / ANTONINIE 1820-1875 / KAZIMIERZOWI 1818-1878 / fabrykantom z Nietuliska Fabr. / Tablicę tą w 125-tą rocznicę śmierci / ufundował prawnuk / Leszek-Ryszard SZ. / Z Radomia / Kunów A.D. 2000”.

Wartości

Wartości historyczne

Dzwonnica jest przeszło 100-letnim obiektem. Zachowała w zasadzie autentyczność substancji, formy i funkcji. Od momentu powstania zmieniała się w niewielkim stopniu. Wymianie uległy otwory okienne parteru oraz otwory drzwiowe prowadzące do krypty, na kondygnację dzwonnicy i do urządzonej na parterze kaplicy przedpogrzebowej; pierwotne zastąpiono współczesnymi. Od początku nieprzerwanie pełni funkcję dzwonnicy, a dodatkowo krypty – miejsca spoczynku duchownych związanych z parafią kunowską. Na parterze w przeszłości był urządzonej magazyn; obecnie pomieszczenie to zostało zaadoptowane na kaplicę przedpogrzebową. Dzwonnica zyskała zatem nową funkcję.

Obiekt jest bezpośrednio związany z ważnymi postaciami: architektem – Wojciechem Gersonem, znakomitym polskim malarzem oraz zleceńdawcą ks. proboszczem Władysławem Fudalewskim. Ma również duże znaczenie historyczne jako miejsce wiecznego spoczynku zasłużonych dla Kościoła i kraju duchownych: ks. Władysława Fudalewskiego, ks. Władysława Godzwona, ks. Mariana Bojarczaka.

Tytułem uzupełnienia

Ks. Władysław Fudalewski (1840-1918), wykładowca Seminarium Duchownego w Sandomierzu, cenzor książek religijnych, regionalista, publicysta, autor licznych artykułów publikowanych w czasopiśmie oraz monografii Kunowa i Opatowa.

Ks. Władysław Godzwon (1895-1967), w okresie okupacji niemieckiej należał do Armii Krajowej, po wojnie był podejrzewany przez UB o utrzymywanie kontaktów z Polską Podziemną Organizacją Krajową i udzielanie pomocy oraz schronienia jej członkom.

Ks. Marian Bojarczak (1890-1974), urodzony kunowianin, potomek zasłużonych dla Kunowa rodów Bojarczaków i Fornalskich, rodzony brat ks. Jana Stanisława Bojarczaka. Po II wojnie światowej był podejrzewany przez UB o udzielanie pomocy oddziałom podziemia niepodległościowego dowodzonego przez Władysława Radulskiego. Próby pozyskania go do współpracy z władzami komunistycznymi zakończyły się niepowodzeniem. W tej sytuacji władze domagały się od biskupa usunięcia ks. Bojarczaka z zajmowanego stanowiska proboszcza w Wierzbicy. W 1962 r. padł ofiarą tzw. wypadków w Wierzbicy, inspirowanych przez władze komunistyczne i SB, na skutek których opuścił probostwo.

Wartości artystyczne i siła oddziaływania estetycznego

Obiekt cechują duże walory architektoniczne. Został on wzniesiony w stylu eklektycznym; łączy w sobie cechy neoromańskie i neorenesansu francuskiego. Dzięki sztukaterii elewacyjnej (gzymsy, listwy, bonie) zyskał indywidualny charakter oraz stylowe wykończenie.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa <p style="text-align: center;">DZWONNICA w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława</p>	2. Czas powstania <p style="text-align: center;">1896 r.</p>	3. Miejscowość <p style="text-align: center;">KUNÓW</p>
---	--	---

cd. punktu 8

Dzwonnica została wybudowana w narożniku północno-zachodnim cmentarza kościelnego i włączona w ciąg okalającego go muru. Stoi w bezpośrednim sąsiedztwie kościoła. Choć nie jest dominantą zespołu kościelnego, to jednak przykuwa uwagę sylwetką, rozmiarami i architekturą. Obiekt został wzniesiony z miejscowego kamienia i w przeciwieństwie do innych budynków zespołu kościelnego nie został otynkowany. W ten sposób nadano mu surowy wygląd i podkreślono kamieniarskie tradycje Kunowa. Ta surowość kamiennych ciosów dodaje budowli niepowtarzalnego uroku.

Wartości naukowe

Wynikają z wartości historycznych i artystycznych dzwonnicy.

Wartość emocjonalna przeżyć, w tym religijnych

Ks. Władysław Fudalewski – pomysłodawca budowy dzwonnicy został zamordowany w grudniu 1918 r. w Bałtowie. Na tamtejszym cmentarzu wybudował w 1914 r. kaplicę cmentarną, prawdopodobnie z przeznaczeniem na swój grobowiec. Po tragicznej śmierci, jego dawni parafianie, kunowianie, zabrali z Bałtowa jego ciało i pochowali w krypcie pod dzwonnica, wyrażając w ten sposób wielkie uznanie i cześć zasłużonemu proboszczowi. Wg innej relacji ks. Władysław Fudalewski został pochowany w krypcie dzwonnicy zgodnie ze swoją ostatnią wolą.

Urządzona w dzwonnicy kaplica przedpogrzebowa jest miejscem silnych emocji związanych z obrządkiem pogrzebu.

Wartości niematerialne

Z uwagi na osobę architekta – Wojciecha Gersona, dzwonnica jest dumą mieszkańców Kunowa i jednym z symboli miasta.

Źródła i opracowania:

Archiwum Diecezjalne w Sandomierzu, Akta parafii Kunów, lata 1845-1983

A. Bastrykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Dzwonnica, opr. J. L. Adamczyk

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">DZWONNICA w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">1896 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">KUNÓW</p>
--	--	---

cd. punktu 7

Widok na elewację wschodnią

Wnętrze dzwonnicy

Dzwony

Wnętrze krypty

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa KOSTNICA ob. magazyn w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława		2. Czas powstania poł. XVIII w. (?)	4. Adres Kunów, ul. Kościelna 19 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 3845
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div data-bbox="197 478 824 1343" style="width: 45%;"> </div> <div data-bbox="882 456 1662 1072" style="width: 45%;"> </div> </div>			
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021		Kostnica – widok na fasadę	6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych A.609/3 z 31.03.2015 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

Historia

Nie wiadomo kiedy kostnica została wybudowana. Najprawdopodobniej pochodzi z II poł. XVIII w. W 1938 r. została poprawiona staraniem ks. Aleksandra Bastrzykowskiego. Swoją pierwotną funkcję pełniła do wieku XX, potem zaadaptowano ją na magazyn.

Opis

Kostnica jest usytuowana w południowo-zachodnim narożniku cmentarza kościelnego i włączona w mur cmentarza kościelnego. Od zachodu i południa sąsiaduje z cmentarzem parafialnym.

Stanowi ją obiekt murowany, wzniesiony z kamienia łamanego, obustronnie otynkowany, jednoprzestrzenny, parterowy, niepodpiwniczony, wzniesiony na planie prostokąta, nakryty dwuspadowym dachem. Strop jest drewniany, a więźba dachowa – krokwiowa. Poszycie dachowe nakryte jest blachą arkusową; która zastąpiła pierwotny gont. Szczyty są drewniane. W osi elewacji frontowej, północnej, umieszczone są dwuskrzydłowe drzwi. Pozostałe elewacje pozbawione są podziałów. Elewacja zachodnia w dużej części jest przysłonięta ziemią.

Wartości**Wartości historyczne**

Kostnica zachowała w zasadzie swój autentyzm materiału i formy. Od momentu powstania zmieniła się w niewielkim stopniu. Wymieniono drzwi oraz poszycie dachu. Stare drzwi zastąpiono współczesnymi, a pierwotny gont – blachą. Z uwagi na zmianę warunków sanitarno-higienicznych obiekt przestał pełnić swą pierwotną funkcję kostnicy. Wówczas urządzono w nim magazyn.

Wartości artystyczne

Kostnica usytuowana jest w bezpośrednim sąsiedztwie kościoła parafialnego i cmentarza grzebalnego. Wznosi się w narożniku południowo-zachodnim cmentarza kościelnego i jest włączona w ciąg okalającego go muru. Stanowi ją prosty, skromny budynek, pozbawiony cech je wyróżniających. Choć nie odznacza się niczym szczególnym, to stanowi element kunowskiego zespołu kościelnego, będącego ciekawym przykładem przestrzenno-architektonicznego założenia sakralnego.

Wartości naukowe

Stanowi przyczynek do badania życia religijnego parafian kunowskich.

cd.

Stan zachowania

Średni. Miejscami odpada tynk zewnętrzny. Problemy z wilgocią. Elewacje tylna południowa i szczytowa – zachodnia, są przysypane ziemią.

Postulaty dotyczące konserwacji

- osuszenie i odnowienie elewacji.
- uporządkowanie otoczenia kostnicy od strony cmentarza parafialnego.
- regularne kontrole stanu technicznego obiektu;
- utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
- korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję;
- bezzwłoczne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów związanych z jego stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami,
- prowadzenie na bieżąco, w razie konieczności, niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich,
- realizacja wszelkich prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku w oparciu o pozwolenie ŚWKZ w trybie decyzji.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa KOSTNICA ob. magazyn w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława	2. Czas powstania poł. XVIII w. (?)	3. Miejscowość KUNÓW
--	---	--------------------------------

cd. punktu 8

Wartość emocjonalna

Przykościelna kostnica jest przykładem budownictwa związanego z kultem religijnym. Jako obiekt związany z obrzędkiem pogrzebu jest miejscem silnych emocji.

Źródła i opracowania:

Archiwum Diecezjalne w Sandomierzu, Akta parafii Kunów, lata 1845-1983

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Kostnica

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa MUROWANE OGRODZENIE (na odcinku zach., wsch., płd. i w części odcinka płn.-wsch., z wyłączeniem współczesnego ogrodzenia mur.-żel. na części odcinka północnego) Z BRAMĄ GŁÓWNĄ (północną) ZE SCHODAMI Z BALUSTRADĄ ORAZ BRAMKAMI – WSCHODNIĄ (na teren plebański) I ZACHODNIĄ (na cmentarz parafialny) w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława		2. Czas powstania II ćw. XVII w., XVIII w., pocz. XX w.	KUNÓW
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 		4. Adres Kunów, ul. Kościelna 19 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działki nr 3845, 1922 (schody), 1921 5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW 6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomości A.609/5 z 31.03.2015 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów	
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021		Brama główna ze schodami z balustradą 	

Historia

Kościół (cmentarz kościelny) został ogrodzony kosztem ks. Szymona Kocha, fundatora kościoła w II ćwierci XVII w. Ogrodzenie to zostało naprawione ok. 1818 r. staraniem ks. Jana Łempickiego, który przykrył je płytami kamiennymi. W 1896 r. ks. Władysław Fudalewski powiększając teren cmentarza przykościelnego, usunął odcinek ogrodzenia od strony północnej, mocno zniszczony upływem czasu, pochodzący z czasów ks. Kocha i wykonał ogrodzenie sztachetowe z lanego żelaza z kamiennymi słupami; zastąpione w okresie powojennym współczesnym płotem.

Opis

Teren cmentarza kościelnego jest dostępny od stron: południowej, północnej, wschodniej i zachodniej.

Wejście główne, od strony północnej, prowadzi przez dwuskrzydłową bramę żelazną umocowaną w dwóch słupach kamiennych, poprzedzoną schodami. Na słupach umieszczone są figury rzeźbione w kamieniu w stylu późnego baroku z 1775 r. przedstawiające świętych: Kajetana i Ignacego Loyolę (Jana Nepomucena ?), wykonane przez Kajetana Gieyzera (Gieysera) z Opola, rzeźbiarza i architekta króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Po bokach bramy widnieją dwa dawne wejścia obecnie zamurowane, nakryte kamiennymi okapkami. Na kamiennych poręczach schodów są ustawione figury w rzeźbie czterech ewangelistów, a środkiem każdej poręczy dwa piękne wazony kamienne.

Pozostałe wejścia na teren cmentarza umiejscowione w kamiennym murze znajdują się od strony zachodniej (z cmentarza grzebalnego, na wprost głównego wejścia do kościoła), od strony południowej (od strony plebanii) oraz od strony wschodniej (od strony parkingu).

Wejście wschodnie stanowi bramka, będąca prostokątnym otworem w profilowanym (żłobkowanym) obramieniu, z uszakami. Nad nim umieszczony jest trójkątny przerwany naczółek. W jego polu widnieje wyrzeźbiony kapelusz kardynalski, infula, pastorał biskupi, herb Nałęcz, a poniżej w falistym, zbliżonym do owalu obramieniu data „1701” i słabo czytelne inicjały – wg opracowań nt. kościoła – Walentego Myszkowicza kanonika kieleckiego proboszcza kunowskiego.

Bramka w murze południowym (od strony plebanii) jest pozbawiona wystroju. Przejście zamknięte jest łukiem odcinkowym z osadzoną w nim

cd.

Stan zachowania

Średni.

Okalający cmentarz kościelny mur z bramkami i schodami z balustradą jest miejscami zniszczony, ma odpadający tynk, w niektórych miejscach pokryty jest mchami, porostami, drobną roślinnością. Zdobiące wejście główne figury świętych mają ubytki powierzchni rzeźbiarskiej. Płaskorzeźby i inskrypcje widniejące nad bramką wschodnią są zniszczone, miejscami wytarte, nieczytelne.

Umieszczone w murze stacje drogi krzyżowej (13 z 14 stacji) są ogólnie w dobrym stanie. Kamienne epitafium Marcysi Swobody zm. w 1775 r., córki znanego kamieniarza kunowskiego Wojciecha Swobody, po gruntownej restauracji, jest w bardzo dobrym stanie.

Postulaty dotyczące konserwacji

Remont muru cmentarnego wraz z bramkami i schodami z balustradą, odnowienie figur umieszczonych na słupach bramy głównej wprowadzającej na teren cmentarza.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

<p>1. Nazwa</p> <p>MUROWANE OGRODZENIE (na odcinku zach., wsch., płd. i w części odcinka płn.-wsch., z wyłączeniem współczesnego ogrodzenia mur.-żel. na części odcinka północnego) z BRAMĄ GŁÓWNĄ (północną) ZE SCHODAMI Z BALUSTRADĄ ORAZ BRAMKAMI – WSCHODNIĄ (na teren plebański) I ZACHODNIĄ (na cmentarz parafialny) w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>II ćw. XVII w., XVIII, pocz. XX w.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>KUNÓW</p>
--	---	---

cd. punktu 8

kratą.

Brama (przejście w murze) na cmentarz parafialny ujęte jestw 4-boczne boniowane filary, zwieńczone profilowaną 4-boczną płytą. Za nimi są schody prowadzące na cmentarz, położony na wyższym poziomie. Od strony kościoła mur cmentarny pełni funkcje oporowe.

W murze od północy, w pobliżu bramy głównej,znajduje się tablica nagrobna Marcysi Swobody, córki Anny i Wojciecha Swobodów.

We wschodnim fragmencie muru umieszczone są dwie tablice. Na jednej, kamiennej, płycie widnieje napis: „To mówi Pan Bóg do tych kości / Wyprowadzą was z grobów waszych / Ezech. 37. / Bóg kości wzbudzi z pod ciężkiej mogiły / I duszę ratuj czytelniku miły 1789”. Równolegle z tą płytą znajduje się druga, marmurowa w kamiennym obramieniu, poświęconapamięci dobrodzieja kościoła Szymona Patka z napisem: „D.O.M. Ś.p. Symeon Tadeusz Patek syn Józefa i Anny z Koczeskich, ur. 20/XII 1836 r. zm. 4/X 1916 r. Pozostali: żona, dzieci, pasierb, wnuki i prawnuki proszą o westchnienie za Jego duszę”.

Ozdobą muru okalającego cmentarz przykościelny jest 13 stacji męki Pańskiej (14 stacja, nabyta z ofiar dzieci jest umieszczona na ścianie prezbiterium), sprawionych staraniem ks. Władysława Fudalewskiego, wmurowanych w ogrodzenie cmentarne około 1902-1903 r., wykonanych w firmieJózefa Szpetkowskiego w Warszawie (Zakładzie Artystyczno-Kościelnym Szpetkowski i S-ka). Ufundowali je: inżynier Kazimierz Piętkowski, T. P. (w dowód wdzięczności dla J. W. Popielów b. właścicieli Chocimowa), mieszkańcy wsi Bukowie, mieszkańcy wsi Doły Biskupie i Opacie, fabrykanci z Nietuliska z dyr. I. Boguckim, Józef i Elżbieta z Kępińskich Wysoccy, mieszkańcy wsi Nietulisko Górne, Małe i Duże, Stanisław i Marianna Karbowniczkwie, kamieniarze z fabryki Dolskiej, Helena i Mieczysław Cichowscy, Aniela Kotkowska, wdowa po Ignacym, ks. Władysław Fudalewski, mieszkańcy Kunowa.

Stacje formą nawiązują do kapliczek, o jednym schemacie kompozycyjnym, natomiast o różniących się detalach dekoracji architektonicznej. Na schodkach o 1- do 3-stopniach, posadowiony jest czworoboczny cokół, nad którym umieszczona jest tablica inskrypcyjna fundatorów poszczególnych stacji. Cokół ujęty jest na narożach pilastrami i zwieńczony gzymsem. Ponad nim w oszklonej wnęce znajdują się kolejne sceny drogi krzyżowej – w postaci przedstawień pełnoplastycznych, polichromowanych. Naroża zdobią kolumnienki podtrzymujące zwieńczenie oparte o łuk koła, trójkątne lub o różnych formach naczółków.Na zwieńczeniu stacji jest umieszczony kamienny krzyż.

W linii ogrodzenia cmentarza kościelnego usytuowana jest dzwonnica (północno-zachodni narożnik). W mur cmentarny włączona jest także kostnica (południowo-zachodni narożnik).

Wartości

Wartości historyczne

Mur jest jednym z elementów założenia kościelnego. Zamyka i porządkuje przestrzeń wokół kościoła. Mur został postawiony w II ćwierci XVII w., wkrótce po wybudowaniu kościoła, ale na przestrzeni lat zmienił swój wygląd. Wzbogacił się o okapy, epitafia, płaskorzeźbione detale architektoniczne. Został ozdobiony późnobarokowymi rzeźbami świętych czy stacjami drogi krzyżowej. Wszystkie te elementy wzmocniły jego rolę jako nośnika historii.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa MUROWANE OGRODZENIE (na odcinku zach., wsch., płd. i w części odcinka płn.-wsch., z wyłączeniem współczesnego ogrodzenia mur.-żel. na części odcinka północnego) z BRAMĄ GŁÓWNĄ (północną) ZE SCHODAMI Z BALUSTRADĄ ORAZ BRAMKAMI – WSCHODNIĄ (na teren plebański) I ZACHODNIĄ (na cmentarz parafialny) w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława</p>	<p>2. Czas powstania II ćw. XVII w., XVIII, pocz. XX w.</p>	<p>3. Miejscowość KUNÓW</p>
--	---	---

cd. punktu 8

W murze od północy, w pobliżu bramy głównej, znajduje się tablica nagrobna Marcysi Swobody, córki Anny i Wojciecha Swobodów. W murze od wschodu umieszczone są dwie tablice epitafijne.

Ozdobą cmentarza przykościelnego są stacje męki Pańskiej, sprawione staraniem ks. Władysława Fudalewskiego, ufundowane przez parafian, wmurowane w ogrodzenie cmentarne około 1902-1903 r., wykonane w firmie Szpetkowskiego w Warszawie (13 stacji jest umieszczonych w murze cmentarnym, 1 na ścianie prezbiterium).

Elementy małej architektury i zieleni

We wschodniej części cmentarza na trawniku stoi figura MB Niepokalanej na czterobocznym postumencie z bazą, z inskrypcją na północnej płaszczyźnie, pamięci Anastazji i Stanisława Kępińskich, poświęcona w 1873 r. Przy północnym fragmencie ogrodzenia wznoszą się dwa krzyże misyjne, a przy północnej ścianie kościoła znajduje się współczesna figura papieża na kolumieniec.

Wartości artystyczne

Niezwykle dużą wartość artystyczną prezentują późnobarokowe rzeźby świętych umieszczone przy wejściu głównym. Świadectwem wielkiego kunsztu kamieniarskiego jest tablica epitafijna Marcysi Swobody.

Wartości naukowe

Wynikają z wartości historycznych i artystycznych. Mur cmentarny, a w zasadzie umieszczone na nim epitafia i stacje drogi krzyżowej są nośnikiem wiedzy historycznej, informacji dotyczących się życia religijnego, ale także społecznego czy gospodarczego parafii.

Wartość użytkowa

Mur cmentarny nieprzerwanie pełni funkcję ogrodzenia cmentarza kościelnego. Jego zachodni odcinek dodatkowo od strony kościoła odgrywa rolę muru oporowego.

Wartości niematerialne, religijne

Składają się na nie wartości emocjonalne przeżyć religijnych czy wartości tradycji historycznych związanych z cmentarzem kościelnym jako miejscem odbywania przez wiernych procesji np. podczas rezurekcji czy nabożeństw drogi krzyżowej w okresie Wielkiego Postu.

Mur oddziela sferę sacrum od profanum, miejsce uświęcone od nieuświęconego, świeckiego.

Źródła i opracowania:

Archiwum Diecezjalne w Sandomierzu, Akta parafii Kunów, lata 1845-1983

A. Bastrykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

A. Kryj, Kunów nad Kamienną. Zarys dziejów, Kunów 1993

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Zespół kościoła parafialnego pw. św. Władysława, opr. J. L. Adamczyk

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa MUROWANE OGRODZENIE (na odcinku zach., wsch., płd. i w części odcinka płn.-wsch., z wyłączeniem współczesnego ogrodzenia mur.-żel. na części odcinka północnego) z BRAMĄ GŁÓWNĄ (północną) ZE SCHODAMI Z BALUSTRADĄ ORAZ BRAMKAMI – WSCHODNIĄ (na teren plebański) I ZACHODNIĄ (na cmentarz parafialny) w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława</p>	<p>2. Czas powstania II ćw. XVII w., XVIII, pocz. XX w.</p>	<p>3. Miejscowość KUNÓW</p>
---	---	---

cd. punktu 7

		
<p>Bramka wschodnia prowadząca na teren dawnej plebanii, obecnie na parking</p>	<p>Bramka zachodnia prowadząca na teren cmentarza parafialnego</p>	<p>Bramka południowa prowadząca do współczesnej plebanii</p>

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa MUROWANE OGRODZENIE (na odcinku zach., wsch., płd. i w części odcinka płn.-wsch., z wyłączeniem współczesnego ogrodzenia mur.-żel. na części odcinka północnego) z BRAMĄ GŁÓWNĄ (północną) ZE SCHODAMI Z BALUSTRADĄ ORAZ BRAMKAMI – WSCHODNIĄ (na teren plebański) I ZACHODNIĄ (na cmentarz parafialny) w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława</p>	<p>2. Czas powstania II ćw. XVII w., XVIII, pocz. XX w.</p>	<p>3. Miejscowość KUNÓW</p>
---	---	---

cd. punktu 7

Stacja Męki Pańskiej

cd.

Wschodni fragment muru wraz ze stacją Męki Pańskiej i epitafium z inskrypcją sentencjonalną z 1789 r.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p>MUROWANE OGRODZENIE (na odcinku zach., wsch., płd. i w części odcinka płn.-wsch., z wyłączeniem współczesnego ogrodzenia mur.-żel. na części odcinka północnego) z BRAMĄ GŁÓWNĄ (północną) ZE SCHODAMI Z BALUSTRADĄ ORAZ BRAMKAMI – WSCHODNIĄ (na teren plebański) I ZACHODNIĄ (na cmentarz parafialny) w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>II ćw. XVII w., XVIII, pocz. XX w.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>KUNÓW</p>
--	---	---

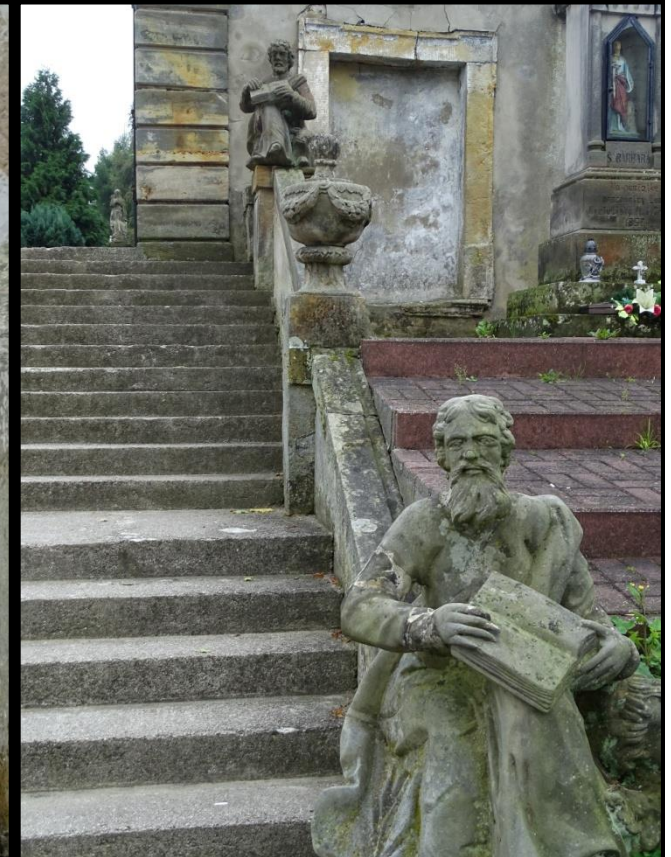
cd. punktu 7

Fragment balustrady schodów ze św. Janem

Fragm. balustrady schodów z wazonem

Zachodnia część balustrady schodów

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p>MUROWANE OGRODZENIE (na odcinku zach., wsch., płd. i w części odcinka płn.-wsch., z wyłączeniem współczesnego ogrodzenia mur.-żel. na części odcinka północnego) z BRAMĄ GŁÓWNĄ (północną) ZE SCHODAMI Z BALUSTRADĄ ORAZ BRAMKAMI – WSCHODNIĄ (na teren plebański) I ZACHODNIĄ (na cmentarz parafialny) w zespole kościoła parafialnego pw. św. Władysława</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>II ćw. XVII w., XVIII, pocz. XX w.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>KUNÓW</p>
--	---	---

cd. punktu 7

Fragment ogrodzenia z bramą główną – widok od strony cmentarza kościelnego

Epitafium Marcysi Swobody

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa KRUCYFIKS		2. Czas powstania 1861 r.	4. Adres Kunów, plac Wolności 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 1922
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div data-bbox="197 399 1019 1308"> </div> <div data-bbox="1019 375 1668 1292"> </div> </div> <p data-bbox="190 1340 761 1372">Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p> <p data-bbox="1108 1340 1657 1372">Widok na południowo-wschodnią stronę krucyfiks</p>			6. Formy ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów

Historia

Krzyż został postawiony z inicjatywy ks. proboszcza Jana Chryzostoma Dąbrowskiego przez mieszkańców Kunowa na rynku w hołdzie poległym podczas manifestacji patriotycznej, jaka miała miejsce w Warszawie 27 lutego 1861 r. Władysław Zapałowski opisał go w następujący sposób: „podstawę stanowił kopiec, w formie ściętego ostrosłupa, wysokości stóp 10, a wyrobiony z jednego kamienia. Na kopcu zostały ustawione symboliczne trumny, w ten sposób, że wystawały tylko końce każdej trumny, próżne miejsce zapełniły herby guberni radomskiej. Nad trumnami wznosiła się skała z rozpadlin, z której ukazywały się różne emblematy symboliczne. Ze środka zaś skały wyrastał dąb stary, spróchniały, z poobcinanymi i połamanymi sękami, a tworzył krzyż. Na frontowym sęku zawieszona był tablica z tekstem z Pisma Świętego, z zastosowanym do okoliczności. Cała figura mniej więcej miała wysokości stóp 50, a wszystkie jej części z kamienia prześlicznie wyrobione” (Cyt. za: <http://powstanie1863.zsi.kielce.pl>). Ów tekst z Pisma Świętego brzmiał: „I będę znalazł od was, mówi Pan, i wrócę niewolę waszą, i zabiorę was ze wszystkich narodów, i ze wszystkich miejsc do których was wygnał, mówi Pan, i przywrócę was z miejsca do którego was dał zaprowadzić”. Na krzyżu była umieszczona korona cierniowa wykuta z żelaza – symbol męczeństwa. Na pomniku widniały także wizerunki Orła Białego i Pogoni.

Królikowski, naczelnik powiatu opatowskiego, zażądał od burmistrza Kunowa usunięcia napisów oraz herbów. Ten, pomimo nacisków, nie ugiął się. W czasie powstania styczniowego dowódcy oddziałów rosyjskich przechodzący przez Kunów, próbowali ustalić nazwiska inicjatorów i wykonawców pomnika, również przy użyciu siły. Po upadku powstania władze rosyjskie usunęły z krzyża część elementów, które były dla nich niewygodne. Nakazały również usunąć wymowny napis zaczerpnięty z Pisma Świętego i zastąpić go napisem pochwalnym na cześć cara Aleksandra II: „Na cześć Najjaśniejszego Pana Aleksandra II, Cesarza Wszechrosji i Króla Polskiego, Oswobodziciela ludu polskiego”. Kamieniarze: Aleksander Kaniewski, Franciszek Cichosz i Antoni Kłosiński odmówili wykonania polecenia. Napis wykuł kamieniarz spoza Kunowa. Rosjanie nigdy nie poznali nazwisk autorów pomnika. Wg relacji ustnych przekazywanych z pokolenia na pokolenie wśród jego wykonawców byli: Aleksander Kaniewski, Szymon Cichosz, Franciszek Cichosz, Adam Kłosiński.

cd.

Stan zachowania

Dobry.

Postulaty dotyczące konserwacji

Monitoring i regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do SWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

W razie konieczności podejmowanie niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa KRUCYFIKS	2. Czas powstania 1861 r.	3. Miejscowość KUNÓW
----------------------------------	---	------------------------------------

cd. punktu 8

Wg ustaleń ks. Aleksandra Bastrzykowskiego autorem pomnika był Antoni Kosiński.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości, w 1920 r. na pomniku pojawił się nowy napis.

W 2013 r. pomnik został uzupełniony o nową tablicę pamiątkową, która została wmurowana w podstawę krzyża. Została ona uroczystie odsłonięta i poświęcona 3 maja 2013 r. podczas obchód Święta Narodowego Trzeciego Maja. Upamiętnia ona 17 mieszkańców Kunowa i okolic, którzy za działalność patriotyczną w okresie powstania styczniowego zostali zesłani na Sybir.

Opis

Krucyfiks stoi na rynku w Kunowie, w jego północno-zachodniej części. Kamienny krzyż posadowiony jest na kamiennym kopcu. W górnej partii pomnika, na tarczy herbowej, widnieje napis:

„KRZYŻ TEN WZNIEŚLI W 1861. / MIŁUJĄCY KRAJ NASI DZIADO / WIE POŚWIĘCAJĄC GO PAMIĘCI / PIĘCIU POLEGŁYCH W WARSZAWIE / PODCZAS POCHODU 27 LUTEGO 1861. / NAPIS POWYŻSZY WYKULI WNUKOWIE / W R. 1920 SZCZĘŚLIWI DOCZEKANIEM / NIEPODLEGŁOŚCI OJCZYZNY”

W niższej części cokołu krzyża (wokół cokołu) czytamy:

„MIESZKAŃCY / MIASTA KUNOWA / NA PAMIĄTKĘ / WYSTAWILI”

poniżej, na tablicy jest mało czytelny napis:

„d. 19 Lutego / 3 Marca / ? (napis zatarty)”, a jeszcze poniżej wykuta data: „1861”.

Od strony południowo-wschodniej w kamienny kopiec (podstawę krzyża) wmurowana jest tablica z piaskowca w formie zwoju papirusu z napisem:
 „NASZYM PRZODKOM – MIESZKAŃCOM ZIEMI KUNOWSKIEJ / KTÓRZY PODJĘLI W 1863 ROKU NIERÓWNĄ WALKĘ Z CA- /
 RSKIM ZABORCĄ A PO KLĘSCIE POWSTANIA STYCZNIOWEGO ZOSTALI ZESŁANI W GŁĄB ROSJI / WŁADYSŁAWOWI
 ZAPAŁOWSKIEMU PS. PŁOMIEŃ / Z-CY NACZELNIKA CYWILNEGO WOJ. SANDOMIERSKIEGO / JAKUBOWI KUCZYŃSKIEMU
 BURMISTRZOWI KUNOWA / KS. JANOWI DĄBROWSKIEMU PROBOSZCZOWI / PARAFII KUNÓW / ANTONIEMU BORZĘCKIEMU /
 JANOWI CZALADYNOWI / JÓZEFOWI GAŁASIŃSKIEMU / JANOWI KOLASIŃSKIEMU / JÓZEFOWI KONARSKIEMU / FRANCISZKOWI
 MIRECKIEMU / ANTONIEMU MAZANOWI / FRANCISZKOWI MYSZCE / JÓZEFOWI PAŁKIEWICZOWI / ROCHOWI SKAŁSKIEMU /
 ALEKSANDROWI STRÓŻYCKIEMU / MICHAŁOWI SZUMLIŃSKIEMU / ALEKSANDROWI SZWEDOWI / JÓZEFOWI WITKOWSKIEMU /
 W 150-TĄ ROCZNICĘ WYBUCHU POWSTANIA STYCZNIOWEGO KUNÓW 2013 r.”

Wartości

Wartości historyczne

Krzyż powstał w okresie manifestacji patriotycznych. Jest trwałym symbolem zaangażowania się kunowian w walkę narodowowyzwoleńczą czasów zaborów. Stanowi także świadectwo podtrzymywania tradycji patriotycznych i historycznych w okresie międzywojennym i w czasach współczesnych.

Zabytek jest nośnikiem wiedzy na temat organizatorów i uczestników działalności patriotycznej czasów niewoli narodowej; na pomniku są bowiem wymienieni: mieszkańcy ziemi kunowskiej, którzy na skutek represji popowstaniowych zostali zesłani na Sybir. Stanowi zatem cenne źródło historyczne.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa KRUCYFIKS	2. Czas powstania 1861 r.	3. Miejscowość KUNÓW
------------------------------	-------------------------------------	--------------------------------

cd. punktu 8

Obiekt zachował swą historyczną tkankę, w jego materialnej substancji, formie i funkcji.

Wartości artystyczne

Pomnik odznacza się rozmiarami i kunsztem wykonania. Usytuowany na rynku, w sercu miasta, skupia na sobie uwagę.

Wartości naukowe

Krzyż jest przyczynkiem do badania dziejów powstania styczniowego w regionie czy historii kamieniarstwa.

Wartości emocjonalne i uczuciowe

Obiekt odznacza się nie tylko wysokimi wartościami artystycznymi oraz znaczeniem historycznym i patriotycznym, ale wywołuje również silne emocje. Pomimo represji ze strony władz carskich mieszkańcy Kunowa nigdy nie zdradzili nazwisk osób, które go wykonały. Po dziś dzień pomnik napawa dumą mieszkańców Kunowa. Jest symbolem wierności najwyższemu ideałom.

Opracowania:

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

A. Kryj, Kunów nad Kamienną. Zarys dziejów, Kunów 1993

<http://powstanie1863.zsi.kielce.pl/>

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
KRUCYFIKS			KUNÓW
1. Nazwa	2. Czas powstania	4. Adres	
1910		Kunów,	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000		na rozdrożu ul. Ciasnej i T. Kościuszki 27-415 Kunów Obręb – Kunów Działka nr 1924	
		5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW	
<p>Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p>		6. Formy ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmujący Miasto Kunów przyjęty UCHWAŁĄ NR LXXV.492.2022 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów obejmującego Miasto Kunów	

Historia

Krucyfiks został ufundowany w 1910 r. przez Franciszkę i Jana Chmielewskich.

Opis

Krucyfiks jest zlokalizowany przy rozdrożu ulic: Tadeusza Kościuszki i Ciasnej, tuż przy drodze prowadzącej do kościoła. Zorientowany jest w kierunku północno-wschodnim.

Krzyż posadowiony jest na postumencie o przekroju prostokąta. Na czołowej płaszczyźnie widnieje napis: „Kto zna przyka / zanie moje i cho / wa je, ten jest, który / mię miłuje Jan / XV // KRZYŻ TEN NA CHWA / ŁĘ BOŻĄ WYSTAWILI / JAN I FRANCISZKA / CHMIELEWSCY / PROSZĄC PRZECHODNIÓW / O MODŁY ZA ICH / RODZINĘ / 1910 R.”

Krzyż jest obwieszony łańcuchem na czterech metalowych słupkach.

Wartości historyczne

Krzyż od momentu powstania nie utracił swej wartości materiałowej, formy ani funkcji. Jego fundacja wiąże się z rodziną Chmielewskich.

Wartości artystyczne

Walory artystyczne krzyża niewątpliwie podnosi jego usytuowanie tuż przy drodze prowadzącej do kościoła oraz dawnego dworu.

Wartości naukowe

Krzyż może stanowić przyczynek w badaniach nad miejscową religijnością.

Wartości niematerialne: wartość przeżyć religijnych

Krzyż stanowi wizualne świadectwo pobożności fundatorów i ich życia religijnego. Jest miejscem *sacrum* w przestrzeni miejskiej. Po dziś dzień jest miejscem kultu okolicznych mieszkańców.

Stan zachowania

Dobry. Obiekt jest stabilnie posadowiony, odczyszczony. Wrażenia estetyczne psuje jedynie ogrodzenie, które nie pasuje do całości.

Postulaty dotyczące konserwacji

Monitoring i regularne kontrole stanu technicznego krucyfiks.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

W razie konieczności podejmowanie niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KOLONIA INWALIDZKA d. SADŁOWIZNA
1. Nazwa LEŚNICZÓWKA SADŁOWIZNA		2. Czas powstania XIX/XX w.	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div data-bbox="197 391 862 1332" style="width: 30%;"> <p style="text-align: center;">Kolonia Inwalidzka</p> </div> <div data-bbox="907 391 1626 821" style="width: 30%;"> </div> <div data-bbox="907 877 1626 1284" style="width: 30%;"> </div> </div> <p style="margin-top: 10px;">Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p>			<p>4. Adres Kolonia Inwalidzka 65 27-415 Kolonia Inwalidzka Obręb – Kolonia Inwalidzka Działki nr 180/1200</p> <p>5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW</p> <p>6. Formy ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów</p>
			Widok na fasadę

Historia

Sadłowizna wchodziła w skład dóbr ostrowieckich, które jako majątek posagowy Marii z Laskich, w 1885 r. weszły w posiadanie hr. Zygmunta Wielopolskiego.

Wg „Słownika geograficznego Królestwa Polskiego” u schyłku XIX w. osada, położona w powiecie opatowskim, gminie Częstocice, parafii Ostrowiec, miała 1 dom, 9 mieszkańców, 15 mórg ziemi dworskiej.

W 1909 r. z obszaru Nietuliska Małego, z dóbr ostrowieckich, został wydzielony majątek Sadłowizna, który Maria z Laskich Wielopolska przekazała synowi Aleksandrowi. Formalnie stał się on jego właścicielem w latach 30. XX w.

Wg Pierwszego Spisu Powszechnego w 1921 r. leśniczówka Sadłowizna miała 2 budynki mieszkalne, 8 mieszkańców, w tym 4 mężczyźni i 4 kobiety; 6 osób wyznania rzymskokatolickiego i 2 prawosławnego.

Ks. A. Bastrzykowski w monografii Kunowa podaje, że majątek Sadłowizna liczył około 2200 mórg chełmińskich. W większości był on pokryty lasami. Aleksander Wielopolski na terenie otrzymanego majątku założył gospodarstwo rolne, które z uwagi na piaszczyste ziemie, nie przynosiło dochodu. W związku z tym stopniowo wyprzedawał posiadane dobra. W 1937 r. liczyły one już tylko 200 mórg. 26 maja 1937 r. Aleksander Wielopolski popełnił samobójstwo (wg innych relacji zmarł w wyniku nieszczęśliwego wypadku przy czyszczeniu broni). Spoczął na cmentarzu w Kunowie. Dziedziczyła po nim żona, Helena z Chrzanowskich, która wkrótce sprzedała majątek.

Po II wojnie światowej Sadłowizna przeszła na Skarb Państwa. Stała się własnością Lasów Państwowych. Od 2021 r. leśniczówkę dzierżawi osoba prywatna.

Opis

Obiekt został wzniesiony najprawdopodobniej pod koniec XIX w. lub na początku XX w. przez hr. Zygmunta Wielopolskiego, z przeznaczeniem na siedzibę leśniczego zarządzającego częścią jego majątku leśnego. Zapewne w latach 20. przebudowano go, nadając mu wygląd dworku.

Jest to obiekt murowano-drewniany, wzniesiony z kamienia, cegły i drewna, otynkowany, parterowy, podpiwniczony, asymetrycznie założony na planie dwóch zestawionych ze sobą prostokątnych korpusów o nierównych

cd.

Stan zachowania

Dobry.

Obiekt znajduje się w dobrym stanie technicznym. Jest zabezpieczony przez aktami wandalizmu. Zastrzeżenia budzi jego otoczenie. Dawny park okalający obiekt jest mocno zarośnięty, ogrodzenie zniszczone, z dawnej bramy pozostały jedynie murowane słupy.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Okresowa kontrola stanu technicznego leśniczówki, podejmowanie w razie konieczności niezbędnych prac zabezpieczających (w tym konserwatorskich).

Realizacja prac wpływających na zmianę wyglądu oraz stan zachowania zabytku z porozumieniem ze Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Utrzymanie obiektu w jak najlepszym stanie.

Zadbanie o otoczenie obiektu.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa LEŚNICZÓWKA SADŁOWIZNA	2. Czas powstania XIX/XX w.	3. Miejscowość KOLONIA INWALIDZKA d. SADŁOWIZNA
---	---------------------------------------	---

cd. punktu 8

gabarytach (budynku głównego i niższej dobudówki). Na osi budynku głównego, wyższego, znajduje się wystawka z balkonem wpartym na półkolistym portyku; wystawka pod dachem trójspadowym. Od północy dostawiona jest parterowa przybudówka pod dachem półnaczółkowym.

Obiekt posiada stropy drewniane z podbitką, więźbę drewnianą krokwiowo-stolcową. Nakrywa go dach posyty blachą arkusową. Do dworu od frontu prowadzi czterokolumnowy portyk, nad którym jest balkon.

Układ wewnętrzny budynku głównego jest dwutraktowy z sienią na osi, dostępną z portyku. Parterowa przybudówka jest jednoraktowa.

Leśniczówkę, dawny dwór Aleksandra Wielopolskiego, otaczał park utworzony na bazie drzew leśnych, uzupełniony o drzewa szlachetne i krzewy ozdobne. Prowadziła do niego aleja dębowa, po której pozostały pojedyncze drzewa.

Wartości

Wartości historyczne

Obiekt zachował swoją formę, a także autentyzm materiału. Przez lata pełnił funkcję leśniczówki (siedziby i mieszkania leśniczego). Zasadniczo jego wygląd zewnętrzny ani wewnętrzny nie uległ zmianie.

Budynek stanowi cenną pamiątkę przeszłości jako dawna rezydencja hrabiego Aleksandra Wielopolskiego, syna Marii z Laskich i Zygmunta hrabiów Wielopolskich, prawnuka margrabiego Aleksandra Wielopolskiego.

Wartości artystyczne

Obiekt usytuowany jest w lesie, na terenie dawnego majątku Sadłowizna. Prowadzi do niego leśna droga obsadzona dębami. Budynek jest obiektem bezstylowym, nie posiadającym dekoracji architektonicznych. O jego dawnej funkcji dworu może świadczyć jedynie skromny portyk zdobiący fasadę.

Wartości naukowe

Budynek przypomina o bytności rodziny hrabiów Wielopolskich w tych stronach i funkcjonującym tu niegdyś majątku ziemskim.

Wartości niematerialne

Historyczna nazwa majątku i leśniczówki – Sadłowizna.

Wartości sentymentalne

Wśród mieszkańców okolicznych miejscowości żywe są wspomnienia przekazywane z pokolenia na pokolenie o małżeństwie hr. Aleksandra z Heleną Chrzanowską, które w ówczesnej opinii było mezaliansem. Zakończyło się ono wraz z tragiczną (samobójczą) śmiercią Aleksandra, który miał strzelić sobie w skroń w pokoju na poddaszu dworu. Helena Wielopolska wkrótce po tym sprzedała majątek i wyjechała. Po długim pobycie zagranicą, w ostatnich latach życia powróciła w te strony i tu zmarła. Spoczęła na cmentarzu w Kunowie, obok męża.

Źródła i opracowania:

Archiwum Państwowe w Kielcach, Hipoteka Ostrowiecka, sygn. 1434, 1435

A Bastrykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Z. Klepacki, Dwory i dworski oraz ich właściciele w województwie świętokrzyskim, t. 2, Ostrowiec Świętokrzyski 2016

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa GAJÓWKA SADŁOWIZNA		2. Czas powstania ok. 1850 r., przebudowany 1938 r.	KOLONIA INWALIDZKA d. SADŁOWIZNA
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			Kolonia Inwalidzka 66 27-415 Kolonia Inwalidzka Obręb – Kolonia Inwalidzka Działka nr 189/1200
			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
			6. Formy ochrony Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			

Historia

Budynek, który zwany jest obecnie „Wacówką” pochodzi zapewne z połowy XIX w. około 1938 r. został przebudowany. W przeszłości stanowił siedzibę zarządu pobliskiej kopalni rudy żelaza „Stefania”. Po zaniechaniu wydobycia rudy obiekt został zamieniony na gajówkę. Obecnie stanowi własność Nadleśnictwa Ostrowiec Świętokrzyski. Mieści się w nim siedziba koła łowieckiego.

Przez wiele lat w budynku mieszkał Władysław Piskor, inż. hutnik z żoną Julią Wiktoria z Zagórskich (Zagurskich).

Opis

Budynek stoi na leśnej polanie. Fasadę zwrócony jest w stronę południową. Stanowi go obiekt murowany z kamienia łamanego i cegły, otynkowany, na rzucie prostokąta, parterowy z dobudowanym od południa murowanym gankiem. Elewacja frontowa, 5-osiowa, na osi środkowej posiada wejście główne poprzedzone gankiem nakrytym dachem dwuspadowym, na pozostałych osiach – okna 3-kwaterowe. Elewacja tylna, północna, liczy 3 osie. Elewacja boczna, wschodnia, pozbawiona jest podziałów, w szczycie ma dwa małe okienka poddasza. Elewacja boczna, zachodnia, charakteryzuje się dużym oknem w poddaszu.

Obiekt posiada stropy drewniane z podbitką i więźbę dachową płatwiowo-kleszczową. Nakrywa go dach naczółkowy, posyty płytami eternitowymi.

Wnętrze ma układ 2-traktowy z sienią na osi.

Teren wokół gajówki jest zagospodarowany, ogrodzony drewnianym płotem. Znajduje się tu miejsce wypoczynkowe z wyznaczonym ogniskiem. W sąsiedztwie gajówki stoją drewniane zabudowania gospodarcze.

Wartości**Wartości historyczne i naukowe**

Obiekt zasadniczo zachował swą autentyczną substancję i formę. W zasadzie jedynie poszycie dachowe z eternitu jest materiałem bardziej współczesnym. Utracił za to swą pierwotną funkcję obiektu administracyjnego. Aktualnie nie jest także użytkowany jako gajówka. Niemniej usytuowany na leśnej polanie przypomina o jego dawnym przeznaczeniu.

Przez lata w budynku mieszkali: inż. Władysław Piskor z żoną Julią z Zagórskich, rodzice gen. Tadeusza Piskora. Choćby z tego względu obiekt zasługuje na odnotowanie jako cenna pamiątka historyczna i świadek historii.

Wartości artystyczne

Gajówka jest obiektem bezstylowym, nie posiada także walorów.

cd.

Stan zachowania

Ogólnie dobry. Gajówka jest ogrodzona i zabezpieczona przez aktami wandalizmu. Jej otoczenie jest zadbane.

Postulaty dotyczące konserwacji

Usunięcie eternitu z poszycia dachu.

Korzystanie z obiektu w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości. Realizacja prac wpływających na zmianę wyglądu oraz stanu zachowania zabytku w porozumieniu ze Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Utrzymanie obiektu i jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">GAJÓWKA SADŁOWIZNA</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">ok. 1850 r., przebudowany 1938 r.</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">KOLONIA INWALIDZKA d. SADŁOWIZNA</p>
--	--	--

cd. punktu 8

artystycznych. Niemniej jej usytuowanie w terenie, w pobliżu dawnych kopalni rudy żelaza, jest przykładem budynku administracyjnego powiązanego przestrzennie i organizacyjnie z zakładem pracy, w tym przypadku kopalnią.

Wartości naukowe

Obiekt jest źródłem wiedzy dla historii regionu. Przypomina o jego górniczo-hutniczych tradycjach. Dostarcza wiedzy o funkcjonujących w tutejszych lasach kopalniach rudy żelaza. Z uwagi na osobę inż. Władysława Piskora, jest źródłem wiedzy o rodzinie, w której przyszedł na świat i wychował się gen. Tadeusz Piskor.

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
1. Nazwa WALCOWNIA w zespole urbanistyczno-przemysłowym		2. Czas powstania 1834-1845	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 			4. Adres Nietulisko Duże 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 686/5
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
 			6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomości decyzją z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów
Widok na ostrogę rozdzielającą kanał roboczy			

Historia

Budynek został wzniesiony w latach 1834-45 wg projektu Karola Knake, razem z innymi obiektami wchodzącymi w skład zakładu walcowni blach na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne. Inwestorem był Bank Polski. Stanowił kluczową – produkcyjną część składową całego zespołu fabrycznego.

Walcownię wyposażono w dwa ciągi walcarek, nożyce do cięcia blach, piece grzewcze. Urządzenia napędzane za pomocą jednej z pierwszych zainstalowanych w Królestwie Polskim turbin wodnych i wielkiego śródbiernego koła wodnego.

W 1845 r. cały zakład wraz z ww. budynkiem stał się własnością rządową. W 1870 r. zakupił go Antoni Fraenkel. W 1875 r. wszedł on w skład utworzonej przez niego spółki akcyjnej pn. Towarzystwo Starachowickich Zakładów Górniczych.

W latach 80. XIX w. w walcowni działały dwa koła wodne, a w 1890 r. zainstalowano dodatkowo lokomobilę. Od 1895 r. pracowały 3 turbiny.

W 1903 r. okolicę nawiedziła wielka powódź, która zniszczyła groble w Michałowie, fale uderzyły w Brody znosząc cały zakład wraz z budynkami i wyposażeniem. W wyniku zniszczenia dopływów, zakład w Nietulisku został pozbawiony wody. Również Świślina przerwała groble i utworzyła sobie nowe koryto. W efekcie walcownia stanęła, a w 1905 r. została ostatecznie zamknięta. Jej główny budynek produkcyjny zaczął stopniowo popadać w ruinę.

W I poł. XX w. walcownia należała ona w dalszym ciągu do Towarzystwa Starachowickich Zakładów Górniczych, w którym większość udziałów w okresie międzywojennym miało państwo. W 1943 r. została zakupiona przez Radomską Fabrykę Lnu S.A., a w 1961 r. jako dobra „Nietulisko Duże A” wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami przeszła na Skarb Państwa. W 2001 r. działka na której stoją ruiny walcowni została skomunalizowana.

Opis

Walcownia została założona na rzucie symetrycznym dwóch przenikających się prostokątów. Stanowiła obiekt dwukondygnacyjny. Na jej osi znajdują się: zbiornik wodny (staw z wyspą), kanał roboczy i most na kanale kunowskim.

cd.**Stan zachowania**

Obiekt jest w stanie ruiny. Zachowały się fragmenty kamiennych ścian, w tym ścian szczytowych i części centralnej. Konstrukcja dachu nie istnieje.

Postulaty dotyczące konserwacji

Przeprowadzenie prac zabezpieczających pozostałości obiektu, zabezpieczenie korony murów przed rozsypywaniem się kamieni i cegły. Przeprowadzenie gruntownych prac porządkowych na terenie walcowni i w najbliższym sąsiedztwie w celu uczynienia układu kompozycyjnego obiektu.

Regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów ze stanem zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Prowadzenie prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i wygląd zabytku w oparciu o pozwolenie ŚWKZ w trybie decyzji – stosownie do art. 36 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Realizacja wszelkich prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich z poszanowaniem historycznego materiału, wyglądu i estetyki zabytku, rozplanowania przestrzennego i relacji przestrzennych ruin walcowni z innymi obiektami wchodzącymi w skład zespołu.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.01.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa WALCOWNIA w zespole urbanistyczno-przemysłowym	2. Czas powstania 1834-1845	3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
---	---------------------------------------	--

cd. punktu 8

Część centralną budynku walcowni stanowił kanał roboczy rozdzielony na dwa strumienie dopływu wody do stanowisk turbin. Obiekt wzniesiono z kamienia łamanego, cegły i ciosów kamiennych. Brzegi kanału roboczego zostały wyłożone kamiennymi płytami. Więźba dachowa oraz elementy przykrycia kanału roboczego były wykonane z drewna.

Walcownia została wybudowana w stylu klasycystycznym z elementami neogotyku i neorenesansu.

Wartości

Wartości historyczne

Budynek stanowił kluczową – produkcyjną część składową całego zespołu fabrycznego, budowanego w latach 1834-1845 przez Bank Polski, a ostatecznie ukończonego i wykończonego przez rząd w 1846 r. Projektantem obiektu, tak jak i całego zespołu był Karol Knake.

Obiekt podnosi świadomość historyczną, jest nośnikiem wiedzy o rozwoju przemysłu polskiego w I połowie XIX w.

Wartości artystyczne

Walcownia, choć stanowi ruinę, zachwyca formą i starannością wykonania. Jej rola w całym założeniu przemysłowym była pierwszorzędna.

Pomimo degradacji obiekt zachował walory przestrzenne i estetyczne.

Wartości naukowe

Obiekt od lat jest przedmiotem badań specjalistów różnych dziedzin nauki, głównie historii, historii sztuki, historii techniki. Nie ma wydawnictwa nt. rozwoju przemysłu w XIX w. na ziemiach polskich, w którym nie byłoby choćby wzmianki o walcowni w Nietulisku Dużym.

Wartości krajobrazowe

Obiekt zajmuje ważne miejsce w krajobrazie. Wraz z otoczeniem i obiektami towarzyszącymi tworzy ciekawy kompleks architektoniczny osadzony w przestrzeni wsi. Niewątpliwie jej wartości krajobrazowe podnoszą usytuowane na osi walcowni kanały i staw.

Wartości użytkowe

Walcownia od ponad stu lat nie jest zakładem produkcyjnym. Choć jest w ruinie pełni funkcje użytkowe. Przede wszystkim jest atrakcją turystyczną, w przeszłości stanowiła również miejsce organizacji plenerów rzeźbiarskich.

Wartości emocjonalne

Ruiny walcowni są symbolem miejscowości.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa –Walcownia w Nietulisku Fabrycznym, opr. W. Sławiński
W. Pedrycz, Założenie przestrzenno-poprzemysłowe w Nietulisku Dużym, w: www.zabytek.pl
A. Bastrykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

NIETULISKO DUŻE

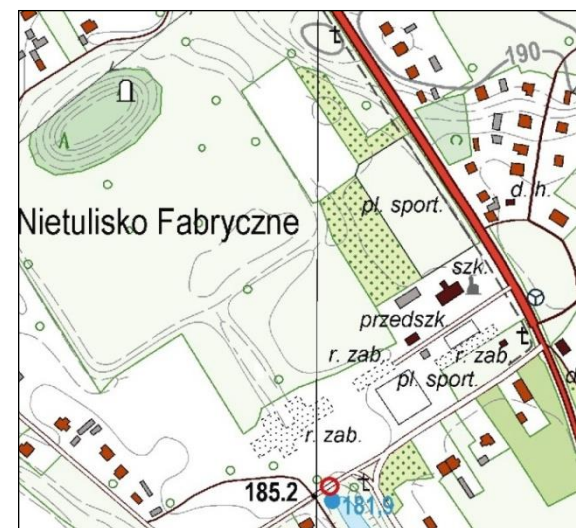
1. Nazwa

**MOST Z WYLOTEM KANAŁU (ROBOCZEGO)
w zespole urbanistyczno-przemysłowym**

2. Czas powstania

ukończony w 1846 r.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000

Źródło: WODGiK Kielce NGP III.7522.1.110.2021

4. Adres

Nietulisko Duże
27-415 Nietulisko Duże
Obręb – Nietulisko Duże
Działka nr 549

5. Przynależność administracyjna

województwo
ŚWIĘTOKRZYSKIE

powiat
OSTROWIECKI

gmina
KUNÓW

6. Formy ochrony

**Rejestr zabytków
nieruchomych
decyzja
z 01.12.1956 r., z
21.06.1967 r.,**

**Miejscowy Plan
Zagospodarowania
Przestrzennego
Miasta i Gminy Kunów
przyjęty
Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady
Miejskiej
w Kunowie z dnia 31.05.2006 r.,
zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10
Rady Miejskiej w Kunowie
z dnia 25.06.2010 r. w sprawie
zmiany miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego
Miasta i Gminy Kunów**

Historia

Obiekt wchodzi w skład urządzeń wodnych wzniesionych na potrzeby obsługi zakładu walcowniczego postawionego na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne.

Choć sam zakład został wzniesiony przez Bank Polski w latach 1834-1845, a ostatecznie ukończony 1846 r. przez rząd, to roboty przy urządzeniach wodnych ruszyły w 1825 r., przy czym już w 1824 r. przystąpiono do prac pomiarowych wód, niwelowania terenu wokół nich itd. Autorem projektu urządzeń wodnych, tak jak i całego zakładu był wybitny architekt i plastyk inż. Karol Knake.

Most z wylotem kanału roboczego został zapewne ukończony w 1846; co można wnioskować z tablicy umieszczonej na obiekcie.

Opis

Most z wylotem kanału roboczego stanowi obiekt kamienny, sklepiony, zbudowany z ciosów kamiennych i cegły na zaprawie z wapna hydraulicznego, częściowo licowany u wylotu. Został zbudowany na kanale odprowadzającym wodę z turbin walcowni w kierunku kanału kunowskiego.

Jest to most dwuprzęsłowy. Sklepiony jest przylegającymi do siebie dwoma kolebkami o prześwicie każdego przęsła 2 x 4,5 m. Długość części podziemnej wynosi 60 metrów. Wylot kanału ma kształt regularnych półokręgów. Pomiędzy łukami wylotu kanału na licu obudowy znajduje się kamienna tablica z napisem: „R.P. 1846 / Ukończony Zakład Walcowni / Karol Knake Budowniczy”.

Przy krawędzi mostu zachowały się kamienne pachołki balustrady.

Wartości**Wartości historyczne**

Most jest częścią unikatowego, bardzo dobrze zachowanego i czytelnego, układu wodnego, będącego elementem założenia przemysłowego z I poł. XIX w. Jest cennym źródłem historycznym – informuje o całkowitym ukończeniu budowy zakładu walcowniczego w Nietulisku. Uwiecznia nazwisko architekta i budowniczego tego obiektu.

Wartości artystyczne

Obiekt zwraca uwagę architekturą oraz starannym wykonaniem.

Wartości naukowe

Jest świadectwem myśli technicznej i rozwiązań technologicznych.

cd.

Stan zachowania

Dobry. Drobne wykruszenia i ubytki w ciosach kamiennych. Miejscami obiekt porośnięty jest mchami, porostami, drobną roślinnością.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Zabezpieczyć most przed niszczeniem.

Uzupełnić ubytki. Oczyścić z mchów, porostów i drobnej roślinności.

Okresowa kontrola stanu technicznego. W razie konieczności podejmowanie niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich.

Utrzymać obiekt i jego otoczenie w jak najlepszym stanie.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa MOST Z WYLOTEM KANAŁU (ROBOCZEGO) w zespole urbanistyczno-przemysłowym	2. Czas powstania ukończony w 1846 r.	3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
---	---	--

cd. punktu 8

Wartości użytkowe

Most pełni ważną rolę komunikacyjną.

Źródła i opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa: Zakład walcowni w Nietulisku – Most kamienny dwuprzęsłowy w Nietulisku Fabrycznym, opr. P. Popczyński 1990

W. Pedrycz, Założenie przestrzenno-przemysłowe w Nietulisku Dużym, w: www.zabytek.pl

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa BUDYNEK KONTROLNY w zespole urbanistyczno-przemyslowym ob. PRZEDSZKOLE		2. Czas powstania 1834-1845	NIETULISKO DUŻE
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 		4. Adres Nietulisko Duże 30 a 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 686/8 5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW	7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 Fasada budynku – zorientowana na budynek kontrolny I
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021		6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych decyzją z 1.12.1956 r., z 21.06.1967 r., Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów Elewacja szczytowa – wschodnia	

Historia

Budynek został wzniesiony w latach 1834-45 wg projektu Karola Knake, razem z innymi obiektami wchodzącymi w skład zakładu walcowni blach na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne. Inwestorem był Bank Polski. Budynek pierwotnie pełnił funkcję administracyjno-kontrolną.

W 1845 r. cały zakład wraz z ww. budynkiem stał się własnością rządową. W 1870 r. zakupił go Antoni Fraenkel. W 1875 r. wszedł on w skład utworzonej przez niego spółki akcyjnej pn. Towarzystwo Starachowickich Zakładów Górniczych. W 1903 r. okolicę nawiedziła wielka powódź, która zniszczyła groblę w Michałowie, fale uderzyły w Brody znosząc cały zakład wraz z budynkami i wyposażeniem. W wyniku zniszczenia dopływów, zakład w Nietulisku został pozbawiony wody. Również Świślina przerwała groblę i utworzyła sobie nowe koryto. W konsekwencji walcownia stanęła, a w 1905 r. została zamknięta. W I poł. XX w. należała ona w dalszym ciągu do Towarzystwa Starachowickich Zakładów Górniczych, w którym większość udziałów w okresie międzywojennym miało państwo. W 1943 r. została zakupiona przez Radomską Fabrykę Lnu S.A., a w 1961 r. jako dobra „Nietulisko Duże A” wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami przeszła na Skarb Państwa.

W okresie powojennym w dawnym budynku kontrolnym ulokowano przedszkole. W 2001 r. działka na którym stoi obiekt została skomunalizowana.

Opis

Budynek kontrolny został wzniesiony w stylu klasycystycznym. Stanowi go obiekt wolnostojący, murowany, wzniesiony z kamienia łamanego, otynkowany, niepodpiwniczony, na rzucie prostokąta, o czterech pomieszczeniach, nakryty dwuspadowym dachem o konstrukcji jętkowej-bezstolcowej, posyty blachą. Od frontu do budynku została w późniejszym okresie dostawiona drewniana przybudówka nakryta dwuspadowym daszkiem, pełniąca funkcję wiatrołapu.

Wszystkie elewacje są na cokołach, zamknięte od góry gzymsami wieńczącymi. Elewacja frontowa, 3-osiowa, na osi środkowej, ma przybudówkę (wiatrołap), a na osiach skrajnych otwory okienne. W miejscu gdzie drewniana przybudówka styka się z murowanym budynkiem głównym znajdują się wyraźne pilastry. Nad oknami przebiegają ładne gzymsy. Elewacja tylna nie ma podziałów. Elewacja szczytowa – zachodnia, 2-osiowa,

cd.**Stan zachowania**

Budynek zachowany w dobrym stanie. Elementy konstrukcyjne nie wykazują żadnych zniszczeń. Budynek jej systematycznie odnawiany.

Postulaty dotyczące konserwacji

Bieżący monitoring stanu technicznego obiektu. Doraźne remonty.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

1. Nazwa BUDYNEK KONTROLNY w zespole urbanistyczno-przemysłowym ob. PRZEDSZKOLE	2. Czas powstania 1834-1845	3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
---	---------------------------------------	--

cd. punktu 8

ma dwa zróżnicowane wielkością otwory okienne, a w szczycie małe okienko poddasza. Elewacja szczytowa – wschodnia jest 1-osiova, z centralnie umieszczonym dużym oknem. Po obu stronach tego otworu rozmieszczone są symetrycznie uskokowo wyprofilowane wnęki w murze.

Wartości**Wartości historyczne**

Budynek jest obiektem pod względem rozmiarów niewielkim, nie pełnił również znaczącej roli wśród innych zabudowań walcowni, niemniej stanowi element składowy bardzo ciekawego założenia przemysłowego. Powstanie tego założenia wiąże się z osobami (np. arch. Karol Knake) i instytucjami (Bank Polski) zasłużonymi dla rozwoju przemysłu na ziemiach polskich. Również wśród jego właścicieli nie brakowało jednostek wybitnych. Przez wiele lat jego właścicielem było samo państwo.

Wartości artystyczne

Choć budynek jest niewielki to zwraca uwagę swoją architekturą. Liczne detale dekorujące elewacje, na które składają się wnęki, opaski w tynku, parapety i gzymsy, dodają mu indywidualnego charakteru.

Wartości naukowe

Budynek wraz z innymi obiektami wzniesionymi na terenie zakładu stanowi przyczynek do historii zespołów przemysłowych, w tym zespołów wzniesionych na terenie Staropolskiego Zagłębia Przemysłowego.

Wartości użytkowe

Budynek do chwili obecnej jest użytkowany. Od lat mieści się w nim przedszkole. Jako siedziba placówki opiekuńczo-wychowawczej obiekt pełni ważną rolę w życiu lokalnej społeczności.

Opracowania:

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Budynek kontrolny – przedszkole w Nietulisku Fabrycznym, opr. W. Sławiński

W. Pedrycz, Założenie przestrzenno-poprzemysłowe w Nietulisku Dużym, w: www.zabytek.pl

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
1. Nazwa BUDYNEK KONTROLNY II (WARTOWNIA) w zespole urbanistyczno-przemysłowym		2. Czas powstania 1834-1845
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 <p>Fasada budynku zorientowana na budynek kontrolny I</p> <p>Elewacja szczytowa – zachodnia</p>		4. Adres Nietulisko Duże 30 a 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 686/8 5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021		6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomości decyzją z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r., Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów

Historia

Budynek został wzniesiony w latach 1834-45 wg projektu Karola Knake, razem z innymi obiektami wchodzącymi w skład zakładu walcowniczego na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne. Inwestorem był Bank Polski. Pierwotnie obiekt pełnił funkcję wartowni.

W 1845 r. cały zakład w Nietulisku z wymienionym budynkiem stał się własnością rządową. W 1870 r. zakupił go Antoni Fraenkel. W 1875 r. wszedł on w skład utworzonej przez niego spółki akcyjnej pn. Towarzystwo Starachowickich Zakładów Górniczych. W 1903 r. okolicę nawiedziła wielka powódź, która zniszczyła groblę w Michałowie, fale uderzyły w Brody znosząc cały zakład wraz z budynkami i wyposażeniem. W wyniku zniszczenia dopływów, zakład w Nietulisku został pozbawiony wody. Również Świślina przerwała groblę i utworzyła sobie nowe koryto. W konsekwencji zakład stanął, a w 1905 r. został całkowicie zamknięty. W I poł. XX w. należał on w dalszym ciągu do Towarzystwa Starachowickich Zakładów Górniczych, w którym większość udziałów w okresie międzywojennym miało państwo. W 1943 r. został zakupiony przez Radomską Fabrykę Lnu S.A., a w 1961 r. jako dobra „Nietulisko Duże A” wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami przeszedł na Skarb Państwa.

Na przełomie lat 50. i 60. XX w. wartownia pełniła funkcję mieszkalną. Potem opuszczona, zaczęła popadać w ruinę. W ostatnich latach obiekt został gruntownie wyremontowany. Obecnie pełni funkcję zaplecza dla znajdujących się po sąsiedzku kortów tenisowych. Użytkuje je Ostrowieckie Stowarzyszenie Tenisowe Winner.

Opis

Budynek został wzniesiony w stylu klasycystycznym.

Usytuowano go naprzeciwko drugiego budynku kontrolnego, ob. mieszczącego przedszkole. Jest zorientowany na północny-wschód.

Dawną wartownię stanowi obiekt wolnostojący, murowany, wzniesiony z kamienia łamanego i cegły, otynkowany, jednokondygnacyjny, na planie zbliżonym do kwadratu, dwupomieszczeniowy, nakryty dwuspadowym dachem, poszytym blachodachówką.

Elewacje są ładnie ozdobione licznymi detalami, na które składają się wnęki, opaski w tynku, parapety i gzymsy.

cd.

Stan zachowania

Bardzo dobry. Budynek po gruntownym remoncie.

Postulaty dotyczące konserwacji

Doraźne remonty i naprawy.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">BUDYNEK KONTROLNY II (WARTOWNIA) w zespole urbanistyczno-przemysłowym</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">1834-1845</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">NIETULISKO DUŻE</p>
---	--	---

cd. punktu 8

Fasada jest dwuosiowa. Na jednej osi znajduje się otwór drzwiowy ujęty w lizeny, na drugiej okno zwieńczone łamanym gzymsem.

Elewacja szczytowa, wschodnia jest ślepa z symetryczną dekoracją gzymsowych płycin. W szczycie ma dwa okienka poddasza. W elewacji szczytowej zachodniej są dwa otwory okienne. Elewacja tylna pozbawiona jest podziałów.

Wartości

Wartości historyczne

Budynek jest obiektem pod względem rozmiarów niewielkim, nie pełnił również znaczącej roli wśród innych zabudowań walcowni, niemniej stanowi element

wyjątkowego w skali kraju i Europy, założenia zespołu przemysłowego I połowy XIX w., bardzo czytelnego, o wysokich walorach przestrzennych i architektonicznych. Powstanie tego założenia wiąże się z osobami (np. arch. Karol Knake) i instytucjami (Bank Polski) zasłużonymi dla rozwoju przemysłu na ziemiach polskich. Również wśród jego właścicieli nie brakowało jednostek wybitnych. Przez wiele lat jego właścicielem było samo państwo.

Wartości artystyczne

Choć budynek jest niewielki to zwraca uwagę swoją architekturą, zwłaszcza dekoracyjne wnęki w murze oraz sztukateria elewacyjna (gzymsy, pilasty) dodają mu indywidualnego charakteru.

Wartości naukowe

Budynek wraz z innymi obiektami wzniesionymi na terenie zakładu stanowi przyczynek do historii zespołów przemysłowych, w tym zespołów wzniesionych na terenie Staropolskiego Zagłębia Przemysłowego.

Wartości użytkowe

Budynek jest użytkowany, przez stowarzyszenie zrzeszające miłośników tenisa ziemnego.

Opracowania:

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Wartownia – budynek kontrolny w Nietulisku Fabrycznym, opr. W. Sławiński

W. Pedrycz, Założenie przestrzenno-poprzemysłowe w Nietulisku Dużym, w: www.zabytek.pl

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa PRZEPUST WODY (ŚLUZA WPUSTOWA – JAZ PIĘTRZĄCY, NA GÓRNYM KANALE ROBOCZYM, PRZY STAWIE) w zespole urbanistyczno-przemysłowym		2. Czas powstania 1825-1845	NIETULISKO DUŻE
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			Nietulisko Duże 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 686/5
Widok od strony południowej			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
			6. Formy ochrony <p style="text-align: center;">Rejestr zabytków nieruchomych decyzja z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r.,</p> <p style="text-align: center;">Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów</p>

Historia

Obiekt wchodzi w skład urządzeń wodnych wzniesionych na potrzeby obsługi zakładu walcowniczego zbudowanego na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne. Choć sam zakład został wzniesiony przez Bank Polski w latach 1834-1845, a ostatecznie ukończony 1846 r. przez rząd, to roboty przy urządzeniach wodnych ruszyły w 1825 r., przy czym już w 1824 r. przystąpiono do prac pomiarowych wód, niwelowania terenu wokół nich itd. Urządzenia wodne, tak jak i cały zakład zostały zbudowane wg projektu wybitnego architekta i plastyka inż. Karola Knake.

Opis

Obiekt pełnił funkcję tamy wodnej (śluzę) na kanale roboczym.

Wzniesiony został w stylu klasycystycznym.

Konstrukcja tamy została wykonana z ciosów kamiennych, starannie dopasowanych i obrobionych. Elewacje: północną i południową stanowią płaszczyzny przyczółków oblicowanych płytami kamiennymi, starannie dopasowanymi, a ponadto kamienny cokół (ostroga) umieszczony w świetle kanału. Na cokole wyraźne są ślady mocowania dodatkowych, pierwotnych elementów wyposażenia tamy. Również na przyczółkach widać gniazda po mocowaniu elementów o nieznanym przeznaczeniu.

Wartości**Wartości historyczne**

Przepust jest częścią unikatowego układu wodnego, bardzo dobrze zachowanego i czytelnego, stanowiącego element założenia przemysłowego z I poł. XIX w. i będącego świadectwem myśli technicznej tamtych czasów.

Wartości artystyczne

Obiekt zwraca uwagę architekturą oraz starannym wykonaniem.

Wartości naukowe

Układ wodny w Nietulisku, którego elementem składowym jest przepust wody stanowi przyczynek do badań nad tego typu obiektami hydrologicznymi, a także historią techniki i przemysłu.

Wartości użytkowe – utracone**Źródła i opracowania:**

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Tama wodna w Nietulisku Fabrycznym, opr. W. Sławiński

W. Pedrycz, Założenie przestrzenno-przemysłowe w Nietulisku Dużym, w: www.zabytek.pl

Stan zachowania

Obiekt jest zachowany w dość dobrym stanie technicznym. Ciosy kamienne, z których go zbudowano mają ubytki. Drobne wykruszenia występują także przy połączeniu poszczególnych ciosów. Ubytki widoczne są także w przyczółkach tamy oraz na cokole kamiennym. Obiekt porośnięty jest roślinnością.

Postulaty dotyczące konserwacji

Oczyszczenie obiektu z samosiewów i chwastów.

Zabezpieczenie go przed dalszym niszczeniem.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa SUSZARNIA w zespole urbanistyczno-przemysłowym		2. Czas powstania 1834-1845	NIETULISKO DUŻE
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			Nietulisko Duże 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 686/5
			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
<p>Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p> <p style="text-align: center;">Widok na suszarnię od strony południowo- zachodniej</p> <p style="text-align: center;">Widok na elewacje: południową i szczytową – wschodnią; w oddali widać ruiny walcowni</p>			6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych decyzja z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r., Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów

Historia

Budynek został wzniesiony w latach 1834-45 wg projektu Karola Knake, razem z innymi obiektami wchodzącymi w skład zakładu walcowni blach na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne. Inwestorem był Bank Polski. Pełnił funkcję suszarni, która służyła do przygotowywania drewna na opał w piecach grzewczych walcowni.

W 1845 r. cały zakład wraz z ww. budynkiem stał się własnością rządową. W 1870 r. zakupił go Antoni Fraenkel. W 1875 r. wszedł on w skład utworzonej przez niego spółki akcyjnej pn. Towarzystwo Starachowickich Zakładów Górniczych. W 1903 r. okolicę nawiedziła wielka powódź, która zniszczyła groblę w Michałowie, fale uderzyły w Brody znosząc cały zakład wraz z budynkami i wyposażeniem. W wyniku zniszczenia dopływów, zakład w Nietulisku został pozbawiony wody. Również Świślina przerwała groblę i utworzyła sobie nowe koryto. W 1903 r. suszarnia przestała funkcjonować. W 1905 r. zakład walcowniczy został ostatecznie zamknięty. W I poł. XX w. należał on w dalszym ciągu do Towarzystwa Starachowickich Zakładów Górniczych, w którym większość udziałów w okresie międzywojennym miało państwo. W 1943 r. został zakupiony przez Radomską Fabrykę Lnu S.A., a w 1961 r. jako dobra „Nietulisko Duże A” wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami przeszła na Skarb Państwa.

Opis

Suszarnia została wzniesiona w stylu klasycystycznym. Usytuowano ją w bezpośrednim sąsiedztwie walcowni, pomiędzy zakładem walcowniczym a siedzibą zarządu.

Stanowi ją obiekt wolnostojący, murowany, w całości wzniesiony z kamienia łamanego na zaprawie wapiennej, parterowy, niepodpiwniczony, na planie wydłużonego prostokąta, z widocznym układem poprzecznym. Nakryty był dwuspadowym dachem najprawdopodobniej drewnianym. Wg zachowanych śladów w konstrukcji można wnioskować, że wnętrza przykrywały sklepienia kolebkowe.

Elewacja północna była w przeszłości jedną płaszczyzną ściany, prawdopodobnie bez otworów okiennych i drzwiowych.

Elewacje: wschodnia i zachodnia, posiadają owalne otwory, z gzymsami ponad nimi. Istniały również dalsze otwory okienne ładnie obramione.

cd.

Stan zachowania

Zły. Obiekt znajduje się w stanie ruiny.

Budynek jest pozbawiony dachu. Mury mają liczne ubytki, pęknięcia, sypią się. Wnętrze obiektu wypełnione jest ziemią i gruzem.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Należy podjąć prace zmierzające do uratowania stanu istniejącego, przede wszystkim zabezpieczyć koronę murów przed osypywaniem się, oczyścić wnętrze z nagromadzonej ziemi i gruzu.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">SUSZARNIA w zespole urbanistyczno-przemysłowym</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">1834-1845</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">NIETULISKO DUŻE</p>
--	--	---

cd. punktu 8

Elewacja południowa kształtowana była głównie szeregiem otworów drzwiowych prowadzących do pomieszczeń suszarni. Cały budynek umieszczony był na wyraźnym cokole kamiennym.

Wartości

Wartości historyczne

Obiekt stanowi trwały element wyjątkowego w skali kraju i Europy, założenia przemysłowego I połowy XIX w., bardzo czytelnego, o wysokich walorach przestrzennych i architektonicznych. Jego powstanie związane jest z osobą architekta i budowniczego Karola Knake.

Budynek zachował swą tkankę materiałową i formę. Utracił pierwotną funkcję suszarni.

Wartości artystyczne

Obiekt zwraca uwagę swym usytuowaniem i architekturą. Stoi nieopodal walcowni. Przyciąga wzrok rozmiarami, wyróżnia się jakością wykonania. Choć pełnił funkcję gospodarczą, miejsca gdzie suszono drewno, otrzymał ładną formę. Uwagę zwracają obramione otwory.

Wartości naukowe

Obiekt zasługuje na odnotowanie jako część składowa kompleksu przemysłowego dawnej walcowni.

Źródła i opracowania:

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa –Suszarnia w Nietulisku Fabrycznym, opr. W. Sławiński

W. Pedrycz, Założenie przestrzenno-poprzemysłowe w Nietulisku Dużym, w: www.zabytek.pl

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa BUDYNEK DYREKCJI ob. SZKOŁA w zespole urbanistyczno-przemysłowym		2. Czas powstania 1834-1845	NIETULISKO DUŻE
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 		4. Adres Nietulisko Duże 30 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 686/8 5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW	4. Adres Nietulisko Duże 30 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 686/8 5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021		6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych decyzja z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r., Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów	6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych decyzja z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r., Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów
		Fasada budynku 	
		Elewacja tylna budynku ze współczesną dobudówką 	

Historia

Budynek został wzniesiony w latach 1834-45 wg projektu Karola Knake, razem z innymi obiektami wchodzącymi w skład zakładu walcowniczego na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne. Inwestorem był Bank Polski. Budynek pierwotnie był przeznaczony na siedzibę dyrekcji i potrzeby zarządu zakładu.

W 1845 r. cały zakład w Nietulisku z ww. budynkiem stał się własnością rządową. W 1870 r. zakupił go Antoni Fraenkel. W 1875 r. wszedł on w skład utworzonej przez niego spółki akcyjnej pn. Towarzystwo Starachowickich Zakładów Górniczych. W 1903 r. okolicę nawiedziła wielka powódź, która zniszczyła spiętrzenie wody w Brodach i spowodowała, że zakład został odcięty od źródła wody. Również Świślina przerwała groblę i utworzyła sobie nowe koryto. W konsekwencji zakład walcowniczy stanął. W 1905 r. został ostatecznie zamknięty. W I poł. XX w. należał on w dalszym ciągu do Towarzystwa Starachowickich Zakładów Górniczych, w którym większość udziałów w okresie międzywojennym miało państwo. W 1943 r. został zakupiony przez Radomską Fabrykę Lnu S.A., a w 1961 r. jako dobra „Nietulisko Duże A” wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami przeszedł na Skarb Państwa.

W 1948 r. w budynku dawnej dyrekcji ulokowano szkołę. W 2001 r. działka szkolna została skomunalizowana.

Opis

Budynek został wzniesiony w stylu klasycystycznym.

Stanowi go obiekt wolnostojący, murowany, wzniesiony z kamienia łamanego, otynkowany, na planie prostokąta, podpiwniczony, piętrowy, nakryty dwuspadowym dachem jętkowym. Do 1958 r. dach był pokryty gontem, obecnie płytami azbestowymi.

Elewację frontową, 7-osiową, zdobi centralnie usytuowany kolumnowy portyk, z kamiennymi kolumnami toskańskimi, ustawionymi parami, poprzedzony schodami. Na piętrze portyk przechodzi w drewnianą werandę z kolumnkami. Po obu stronach portyku są symetrycznie umieszczone otwory okienne z obramieniami i zewnętrznymi parapetami, po trzy z każdej strony.

Elewacje szczytowe są 2-osiowe. Elewacja zachodnia na parterze ma wnękę w murze i otwór okienny, a na piętrze dwa otwory okienne. Analogicznie została opracowana elewacja wschodnia, z tą różnicą, że na parterze są już dwa otwory okienne. Elewacja tylna pierwotnie posiadała na osi środkowej

cd.

Stan zachowania obiektu

Dobry. Elewacje są regularnie odnawiane. Dach jest w dobrym stanie. Wszystkie detale architektoniczne elewacji, tj. gzymsy, obramienia otworów okiennych itd. są zachowane. Budynek zachował w zasadzie pierwotny wygląd, poza niewielkimi zmianami związanymi z adaptacją obiektu na cele szkoły. Pomimo upływu lat zachował także pierwotny układ pomieszczeń. Zaprowadzone zmiany wewnątrz dotyczą głównie wystroju.

Postulaty dotyczące konserwacji

Monitoring stanu technicznego budynku. Bieżące naprawy.

Utrzymanie obiektu i jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">BUDYNEK DYREKCJI ob. SZKOŁA w zespole urbanistyczno-przemysłowym</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">1834-1845</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">NIETULISKO DUŻE</p>
--	--	---

cd.

wysuniętą przed lico muru, sięń na całej wysokości budynku. Po jej obu stronach zostały symetrycznie rozmieszczone otwory okienne. W latach 90. XX w. do tylnej ściany została dostawiona przybudówka na szatnie i sanitariaty.

Wnętrze jest dwutraktowe, na osi budynku znajduje się sięń z klatką schodową ze schodami drewnianymi policzkowymi.

Wartości

Wartości historyczne i naukowe

Obiekt jest elementem wyjątkowego w skali kraju i Europy, założenia przemysłowego I połowy XIX w., bardzo czytelnego, o wysokich walorach przestrzennych i architektonicznych.

Pomimo upływu lat obiekt zachował w zasadzie swą tkankę materiałową oraz formę. Zmieniło się co prawda poszycie dachu, do budynku dostawiono przybudówkę, ale wygląd obiektu pozostał bez większych zmian. Budynek utracił swą pierwotną funkcję, jako siedziby zarządu zakładu, ale zmiana użytkowania obiektu nie wpłynęła na niego negatywnie, wręcz przeciwnie, dzięki temu, że urządzono w nim szkołę, nie popadł w ruinę, jak wiele budynków w jego sąsiedztwie.

Obiekt przez ponad pół wieku pełnił ważną funkcję wśród zabudowań fabrycznych; był centrum administracyjnym, siedzibą dyrekcji zarządu. Pracowali w nim przedstawiciele kadry zarządzającej, przebywały osoby odwiedzające zakład z uwagi na prowadzone interesy. W nim zapadały najważniejsze decyzje dotyczące prowadzonej działalności.

Dodatkowo obiekt pełnił funkcję mieszkalną. W razie konieczności rezydowali w nim właściciele i zarządcy zakładu. Budynek odgrywał więc pierwszorzędną rolę administracyjną, a ponadto pełnił funkcję gospodarczą i mieszkalną. Był także związany z ważnymi wydarzeniami historycznymi i bezpośrednio związany z ważnymi postaciami w historii zakładu i samego Nietuliska.

Wartości artystyczne

Obiekt zwraca uwagę architekturą i usytuowaniem w zespole. Jest stylowy, reprezentuje klasycyzm. Uwagę przykuwa przede wszystkim centralnie usytuowany na fasadzie portyk z dwoma parami kolumn w porządku tokańskim i znajdująca się nad nim drewniana weranda z kolumnkami.

Rozwiązanie rzutu wskazuje na wykorzystanie założeń dworskich.

Wartości użytkowe

Obiekt jest od lat użytkowany przez szkołę. Z tego względu odgrywa ważną rolę w lokalnej społeczności. Jest centrum kulturalnego życia wsi.

Opracowania:

A. Bastrykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Budynek zarządu (dyrekcji) w Nietulisku Fabrycznym, opr. W. Sławiński

W. Pedrycz, Założenie przestrzenno-poprzemysłowe w Nietulisku Dużym, w: www.zabytek.pl

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

NIETULISKO DUŻE

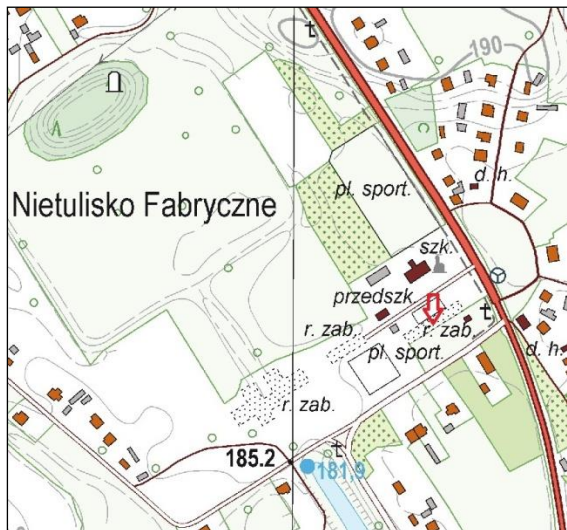
1. Nazwa

MAGAZYN w zespole urbanistyczno-przemysłowym
(STAJNIA I MAGAZYN)

2. Czas powstania

1834-1845

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000

Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021

Fragment elewacji frontowej; na pierwszym planie głaz narzutowy – pomnik przyrody

Elewacja szczytowa – wschodnia

Elewacja frontowa

4. Adres

Nietulisko Duże
27-415 Nietulisko Duże
Obręb – Nietulisko Duże
Działka nr 686/5

5. Przynależność administracyjna

województwo
ŚWIĘTOKRZYSKIEpowiat
OSTROWIECKIgmina
KUNÓW

6. Formy ochrony

**Rejestr zabytków
nieruchomych
decyzja
z 01.12.1956 r., z
21.06.1967 r.,**

**Miejscowy Plan
Zagospodarowania
Przestrzennego
Miasta i Gminy Kunów
przyjęty
Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady
Miejskiej
w Kunowie z dnia 31.05.2006 r.,
zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10
Rady Miejskiej w Kunowie
z dnia 25.06 2010 r. w sprawie
zmiany miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego
Miasta i Gminy Kunów**

Historia

Budynek został wzniesiony w latach 1834-45 wg projektu Karola Knake, razem z innymi obiektami wchodzącymi w skład zakładu walcowni na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne. Inwestorem był Bank Polski.

Wiele wskazuje, że obiekt był stawiany etapami. Tuż po ukończeniu lub jeszcze w czasie jego stawiania dostawiono do niego dobudówkę (od strony południowej). Pierwotnie był najprawdopodobniej stajnią koni transportowych.

W 1845 r. cały zakład wraz z ww. budynkiem stał się własnością rządową. W 1870 r. zakupił go Antoni Fraenkel. W 1875 r. wszedł on w skład utworzonej przez niego spółki akcyjnej pn. Towarzystwo Starachowickich Zakładów Górniczych. W 1903 r. okolicę nawiedziła wielka powódź, która zniszczyła groblę w Michałowie, fale uderzyły w Brody znosząc cały zakład wraz z budynkami i wyposażeniem. W wyniku zniszczenia dopływów, zakład w Nietulisku został pozbawiony wody. Również Świślina przerwała groblę i utworzyła sobie nowe koryto. W konsekwencji walcownia stanęła. W 1905 r. została ostatecznie zamknięta. W I poł. XX w. należała ona w dalszym ciągu do Towarzystwa Starachowickich Zakładów Górniczych, w którym większość udziałów w okresie międzywojennym miało państwo. W 1943 r. została zakupiona przez Radomską Fabrykę Lnu S.A., a w 1961 r. jako dobra „Nietulisko Duże A” wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami przeszła na Skarb Państwa.

Budynek okresowo był wykorzystywany przez Gminną Spółdzielnię Samopomoc Chłopska jako młyn elektryczny i magazyn nawozów sztucznych.

Opis

Budynek został wzniesiony w stylu klasycystycznym.

Ulokowano go naprzeciw budynku dyrekcji (zarządu) fabryki.

Stanowi go obiekt murowany, wzniesiony w całości z kamienia łamanego, jednokondygnacyjny, na planie mocno wydłużonego prostokąta, z dobudówką od południa. Istnieją wyraźne ślady podziału budynku na cztery podstawowe przestrzenie i przybudówkę.

Pokryty był pierwotnie drewnianym dwuspadowym dachem o konstrukcji płatwiowo-kleszczowej.

cd.

Stan zachowania

Budynek jest w stanie ruiny. Brak dachu, mocno zniszczone mury z licznymi ubytkami. Luźno ułożone kamienie grożą osypywaniem się. Brak stolarki okiennej i drzwiowej. Wnętrze wypełnia roślinność i gruz.

Postulaty dotyczące konserwacji

Należy wykonać prace zmierzające do zachowania stanu istniejącego obiektu.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa MAGAZYN w zespole urbanistyczno-przemysłowym (STAJNIA I MAGAZYN)	2. Czas powstania 1834-1845	3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
---	---	--

cd. punktu 8

Elewację wschodnią kształtuje centralnie ulokowana wnęka (lub zamurowane okno). Po jej bokach są symetrycznie umieszczone wysoko w murze dwa otwory okienne. W szczycie jest umieszczona tablica o treści:

„AUSPICIIS AUGUSTIIS: NICOLAI I / IMPER: TOT: RUSS: REG: POL: / VICARIO REGNI CELSIS: JOANNE PRINC: VARSAV. / PRAEFECTO MNSAE PUBL: POLONIAE / FODINAS ADMINISTRANTES / A^o MDCCCXLII” („Pod opieką najszczęśliwiej panującego Mikołaja I cesarza wszechrosyjskiego, króla polskiego, za czasów namiestnika Jana księcia warszawskiego, staraniem prezesa Banku Polskiego, tablicę tę wystawili zarządzający zakładami fabrycznymi w roku 1842”.

Elewację południową kształtują wysoko umieszczone otwory okienne, częściowo zamurowane oraz wnęki umieszczone w murze. Mocnym elementem elewacji jest przybudówka pierwotnie z trzema otworami w murach.

Elewację zachodnią kształtują dwa kamienne słupy (prawdopodobnie ogrodzeniowe) wtopione w mur oraz duży ubytek – możliwe że ślad po pierwszym otworze drzwiowym lub okiennym.

Elewację frontową – północną organizuje szereg otworów okiennych oraz trzy otwory drzwiowe (bramy) z wyraźnymi futrynami i śladami mocowania stolarki.

Nad głównym otworem drzwiowym znajduje się ozdobny trójkątny kamienny szczyk.

Wartości

Wartości historyczne

Budynek jest trwałym elementem niezwykle ciekawego i jednocześnie dobrze zachowanego założenia przemysłowego dawnej walcowni składającego się w budynku produkcyjnego, obiektów gospodarczych, administracyjnych, mieszkalnych oraz układu wodnego. Zachował swą tkankę materiałową. Utracił niestety pierwotną funkcję. Choć jest w stanie ruiny jego wygląd i formę można odczytać z zachowanych elementów. Z powstaniem budynku wiąże się postać architekta i budowniczego Karola Knake.

Na budynku umieszczona jest okolicznościowa tablica z 1842 r.

Wartości artystyczne

Choć budynek pełnił w przeszłości funkcję stajni, a potem magazynu, to został wybudowany z rozmachem i dbałością o formę i wygląd zewnętrzny. Uwagę zwracają zwłaszcza otwory okienne i drzwiowe.

Wartości naukowe

Obiekt stanowi przedmiot badań jako część założenia przemysłowego dawnej walcowni.

Opracowania:

A. Bastrykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Stajnia i magazyny, opr. W. Sławiński 1992

W. Pedrycz, Założenie przestrzenno-poprzemysłowe w Nietulisku Dużym, w: www.zabytek.pl

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa MAGAZYN w zespole urbanistyczno-przemysłowym (STAJNIA I MAGAZYN)	2. Czas powstania 1834-1845	3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
---	---------------------------------------	--

cd. punktu 7

Elewacje: szczytowa – wschodnia i frontowa

Widok na elewację szczytową – zachodnią; z boku widać fragment budynku kontrolnego II (wartowni)

Widok na elewację tylną

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
1. Nazwa STAJNIA MAŁA w zespole urbanistyczno-przemysłowym		2. Czas powstania 1834-1845
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000		4. Adres Nietulisko Duże 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 686/8
		5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
	Elewacja tylna	6. Formy ochrony Na terenie zespołu urbanistyczno-przemysłowego wpisanego do rejestru zabytków nieruchomości decyzją z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r., Na terenie zespołu walcowni objętego ochroną konserwatorską na podstawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjętego Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmienionego Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021		

Historia

Stajnia została wzniesiona w przedziale czasowym pomiędzy rokiem 1834, a 1845 wg projektu Karola Knake, razem z innymi obiektami wchodzącymi w skład zakładu walcowniczego wzniesionego na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne. Inwestorem był Bank Polski

Budynek pierwotnie był przeznaczony na potrzeby gospodarcze m.in. jako stajnia dla koni. W 1845 r. cały zakład w Nietulisku z ww. budynkiem stał się własnością rządową. W 1870 r. zakupił go Antoni Fraenkel. W 1875 r. wszedł on w skład utworzonej przez niego spółki akcyjnej pn. Towarzystwo Starachowickich Zakładów Górniczych. W 1903 r. okolicę nawiedziła wielka powódź, która zniszczyła groblę w Michałowie, fale uderzyły w Brody znosząc cały zakład wraz z budynkami i wyposażeniem. W wyniku zniszczenia dopływów, zakład w Nietulisku został pozbawiony wody. Również Świślina przerwała groblę i utworzyła sobie nowe koryto. W konsekwencji zakład walcowniczy stanął. W 1905 r. został zamknięty. W I poł. XX w. należał on w dalszym ciągu do Towarzystwa Starachowickich Zakładów Górniczych, w którym większość udziałów w okresie międzywojennym miało państwo. W 1943 r. został zakupiony przez Radomską Fabrykę Lnu S.A., a w 1961 r. jako dobra „Nietulisko Duże A” wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami przeszedł na Skarb Państwa. Przez lata budynek był użytkowany przez szkołę. Mieściła się w nim sala gimnastyczna oraz magazyny gospodarcze.

Opis

Budynek został wzniesiony w stylu klasycystycznym. Usytuowany jest w sąsiedztwie budynku kontrolnego (ob. przedszkola) i budynku zarządu (dyrekcji) (ob. szkoły). Stanowi go obiekt murowany, wzniesiony z kamienia łamanego i cegły, na planie wydłużonego prostokąta, nakrytego drewnianym dwuspadowym dachem. Na dachu, od strony południowej, znajduje się drewniany wykusz prowadzący do wnętrza dachu.

Elewację frontową – południową porządkuje trójno dwuskrzydłowych drzwi i małe okienko. Pod okapem widoczne są czoła drewnianych belek konstrukcyjnych.

Elewacje szczytowe: wschodnia i zachodnia są ukształtowane podobnie. W ich szczytach ulokowano po jednym półkolistym otworze okiennym. Jedynie w ścianie wschodniej znajduje się jedno niewielkie okno. Obie ściany zostały zwieńczone niewielkim murkiem ogniowym.

cd.

Stan zachowania

Średni.

Postulaty dotyczące konserwacji

Zabezpieczyć obiekt przed niszczeniem. Przeprowadzić doraźne prace pielęgnacyjne i remonty, aby utrzymać stan istniejący.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">STAJNIA MAŁA w zespole urbanistyczno-przemysłowym</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">1834-1845</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">NIETULISKO DUŻE</p>
---	--	---

cd. punktu 8

Elewacja tylna – północna pozbawiona jest podziałów, stanowi jednolitą płaszczyznę. Pod okapem widoczne są czoła drewnianych belek konstrukcyjnych; analogicznie do elewacji frontowej.

Wartości

Wartości historyczne

Budynek jest trwałym elementem niezwykle ciekawego i jednocześnie dobrze zachowanego założenia przemysłowego dawnej walcowni składającego się w budynku produkcyjnego, obiektów gospodarczych, administracyjnych, mieszkalnych oraz układu wodnego. Zachował swą tkanę materiałową i formę. Utracił pierwotną funkcję stajni. Z powstaniem budynku wiąże się postać architekta i budowniczego Karola Knake.

Wartości artystyczne

Budynek nie posiada większych wartości artystycznych.

Wartości naukowe

Obiekt zasługuje na odnotowanie jako część składowa kompleksu przemysłowego dawnej walcowni.

Źródła i opracowania:

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Stajnia mała – sala gimnastyczna, magazyn gospodarczy w Nietulisku Fabrycznym, opr.

W. Sławiński 1992

W. Pedrycz, Założenie przestrzenno-poprzemysłowe w Nietulisku Dużym, w: www.zabytek.pl

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa JAZ PIĘTRZĄCY – ULGOWY NA KANALE ŚWIŚLIŃSKIM w zespole urbanistyczno-przemysłowym		2. Czas powstania 1825-1845	NIETULISKO DUŻE
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			Nietulisko Duże 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 526
			5. Przynależność administracyjna
			województwo
			ŚWIĘTOKRZYSKIE
			powiat
			OSTROWIECKI
			gmina
			KUNÓW
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021 Widok na kolumny: pojedyncze i bliźniacze od wody dolnej			6. Formy ochrony
			<p style="text-align: center;"> Na terenie zespołu urbanistyczno-przemysłowego wpisanego do rejestru zabytków nieruchomych decyzją z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r., </p> <p style="text-align: center;"> Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów </p>

Historia

Obiekt wchodzi w skład urządzeń wodnych wzniesionych na potrzeby obsługi zakładu walcowniczego postawionego na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne.

Choć sam zakład został wzniesiony przez Bank Polski w latach 1834-1845, a ostatecznie ukończony 1846 r. przez rząd, to roboty przy urządzeniach wodnych ruszyły w 1825 r., przy czym już w 1824 r. przystąpiono do prac pomiarowych wód, niwelowania terenu wokół nich itd. Autorem urządzeń wodnych, tak jak całego zakładu walcowniczego był wybitny architekt i plastyk inż. Karol Knake.

Jaz piętrzący tzw. ulgowy na kanale święślańskim był częścią układu hydrologicznego. Swoją funkcję pełnił do 1903 r., do czasów wielkiej powodzi. Gwałtownie opady deszczu spowodowały powódź, która zniszczyła groblę w Michałowie, fale uderzyły w Brody znosząc cały zakład wraz z budynkami i wyposażeniem. W wyniku zniszczenia dopływów, zakład w Nietulisku został pozbawiony wody. Również Świślina przerwała groblę i utworzyła sobie nowe koryto. W konsekwencji zakład walcowniczy stanął, a w 1905 r. został ostatecznie zamknięty. Od tego czasu jaz zaczął niszczyć i stopniowo popadać w ruinę.

Opis

Jaz zlokalizowany jest na północny-zachód od walcowni, po południowej stronie drogi łączącej Nietulisko z Dołami Biskupimi. Znajduje się w odległości ok. 150 m od dzisiejszego koryta Świśliny. W pobliżu jazu stoi kościół. Jaz usytuowany jest równolegle do dawnego koryta rzeki jako przewał boczny. Piętrzył wodę rzeki Świśliny upuszczając jej nadmiar do kanału święślańskiego.

Jaz posiada dwa przyczółki i cztery filary pośrednie. Został zbudowany na planie prostokąta o wymiarach: 40 x 26 m. Filary środkowe jazu są szersze od filarów skrajnych o ok. 0,5 m.

Przyczółki są licowane starannie obrobionymi ciosami z piaskowca. Filary wykonane są z ciosów piaskowcowych.

W filarach i przyczółkach ukształtowane są wnęki zastawek piętrzących. Nad jazem znajdował się most roboczy do jego obsługi. W celu właściwego zamocowania dźwigarów nośnych mostu, wierzchnia warstwa bloków kamiennych została odpowiednio wyprofilowana. Poszur jazu i przelew są
cd.

Stan zachowania fundamentów budowli, przyczółków i filarów ogólnie zły. Budowla trwa za sprawą dużych bloków piaskowca, z którego jest wzniesiona.

Stalowe elementy jazu zostały zdemontowane. Obiekt zarasta roślinnością, która rozsadza mury przyczółków, fundamenty, umocnienia dna jazu.

Postulaty dotyczące konserwacji

Usunąć z budowli dziką roślinność. Oczyścić i uporządkować otoczenie jazu, uzupełnić braki kamieniarki, zabezpieczyć obiekt od góry przed wnikaniem wody – co prowadzi zwłaszcza zimą do szybkiej destrukcji budowli.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">JAZ PIĘTRZĄCY – ULGOWY NA KANALE ŚWIŚLIŃSKIM w zespole urbanistyczno-przemysłowym</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">1825-1845</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">NIETULISKO DUŻE</p>
---	--	---

cd. punktu 8

ubezpieczone płytami piaskowcowymi. Wypad wody wykonany jest w formie niecki do niszczenia energii. Przyczółki i filary jazu były posadowione na palach i ruszcie drewnianym.

Filary od strony wody górnej wykształcone są półkuliście. Filary od wody dolnej ukształtowane są w formie prostokątów i ozdobione klasycystycznymi kolumnami o doryckich głowicach, w których spłaszczony echinus jest nakryty płytką abakusa. Trzony kolumn są żłobkowane. Kolumny nie posiadają baz, ich trzony stoją bezpośrednio na płytach posadzki jazu. Środkowe filary ozdobiono podwójnymi bliźniaczymi kolumnami, zaś filary boczne oraz przyczółki – pojedynczymi.

Obecnie most jazowy i konstrukcje zastawek jazu nie istnieją. Długość jazu z przyczółkami wynosi ok. 40 m, szerokość wraz poszurem i przyczółkami – ok. 25 m., wys. jazu na progu – 3,35 m.

Wartości

Obiekt posiada wybitne wartości historyczne, techniczne, krajobrazowe, a co za tym idzie naukowe. Jednocześnie zachwyca artyzmem i wzbudza pozytywne wrażenia estetyczne.

Wartości historyczne, techniczne i naukowe

Jaz piętrzący to unikatowy przykład budowli hydrotechnicznej. W zespole zabudowy fabrycznej walcowni w Nietulisku – stanowi jego integralny element. Jest świadectwem dawnej myśli technicznej i rozwiązań technologicznych; stąd jego duże znaczenia dla badań naukowych zwłaszcza w dziedzinie historii techniki i przemysłu.

Z powstaniem obiektu związana jest postać budowniczego, inżyniera, architekta Karola Knake. Obiekt zachował swą tkankę materiałową, a także formę.

Wartości artystyczne

Jaz został zbudowany głównie z kamienia, a niektóre jego elementy z drewna. Elementy drewniane nie zachowały się. Kamienne mury budowli otrzymały starannie wykonaną licówkę z ciosów piaskowcowych. Obiekt został opatrzony bogatym detalem architektonicznym. Szczególną uwagę przyciągają filary od strony wody dolnej ozdobione kolumnami.

Wartości użytkowe

Budowla utraciła pierwotne funkcje utracone. Może pełnić funkcję atrakcji turystycznej.

Wartości krajobrazowe

Obiekt wrósł w krajobraz tej części wsi i stał się jego nieodzownym elementem.

Wartości niematerialne – emocjonalne

Na tle obiektu chętnie fotografują się osoby przyjezdne i młode pary małżeńskie.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa –Jaz piętrzący (ulgowy) w Nietulisku Fabrycznym, opr. J. Baliński 1996

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa

**JAZ PIĘTRZĄCY – ULGOWY NA KANALE ŚWIŚLIŃSKIM
w zespole urbanistyczno-przemysłowym**

2. Czas powstania

1825-1845

3. Miejscowość

NIETULISKO DUŻE

cd. punktu 7

Widok jazu od wody górnej

Filar jazu

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
1. Nazwa MOST NA KANALE RZEKI ŚWIŚLINY w zespole urbanistyczno-przemysłowym		2. Czas powstania 1825-1845	4. Adres Nietulisko Duże 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 549
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div data-bbox="197 419 745 1126"> </div> <div data-bbox="768 419 1641 1126"> </div> </div>			6. Formy ochrony Na terenie zespołu urbanistyczno-przemysłowego wpisanego do rejestru zabytków nieruchomych decyzją z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r., Na terenie zespołu walcowni objętego ochroną konserwatorską na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021		Widok od strony południowej	

Historia

Obiekt wchodzi w skład urządzeń wodnych wzniesionych na potrzeby obsługi zakładu walcowniczego postawionego na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne. Choć sam zakład został wzniesiony przez Bank Polski w latach 1834-1845, a ostatecznie ukończony 1846 r. przez rząd, to roboty przy urządzeniach wodnych ruszyły w 1825 r., przy czym już w 1824 r. przystąpiono do prac pomiarowych wód, niwelowania terenu wokół nich itd.

Urządzenia wodne, tak jak i cały zakład zostały zbudowane wg projektu wybitnego architekta i plastyka inż. Karola Knake.

Opis

Most przebiega nad kanałem świślińskim. Jest on usytuowany na północny-zachód od zabudowań fabrycznych.

Obiekt został wzniesiony w stylu klasycystycznym. Postawiono go z użyciem kamienia łamanego i z zewnątrz oblicowano kamiennymi płytami.

Na poziomie jezdny przy brzegach ułożone były kamienne pacholki balustrad, połączone barierką zapewne żeliwną. Obecnie barierka mostu jest wykonana z metalowego kątownika. Przepływ wody pod mostem umożliwia prześwit nakryty kolebkowym sklepieniem, o małej strzałce. Poziom jezdny mostu tworzy droga o asfaltowej nawierzchni.

Wartości**Wartości historyczne i techniczne**

Most nad dawnym kanałem Świśliny stanowi trwały składnik zabytkowego zespołu walcowniczego.

Wartości artystyczne

Obiekt wyróżnia się dobrą kamieniarką i detalem architektonicznym.

Wartości krajobrazowe

Most jest trwałym elementem krajobrazu wsi.

Wartość użytkowa

Most pełni nieprzerwanie funkcję przejezdną.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Most drogowy na kanale świślińskim w Nietulisku Fabrycznym, opr. J. Baliński 1996

Stan zachowania

W dobrym stanie technicznym.

Obiekt szpeci współczesna balustrada.

Most pierwotnie posiadał balustradę z kamiennymi pacholkami (słupkami) zapewne połączonymi żeliwną barierką, która w czasach współczesnych została zastąpiona metalową balustradą wykonaną z kątownika.

Pojedyncze kamienne płyty oblicowania mostu mają drobne ubytki.

Przyczółki mostu i światło kanału wodnego są zarośnięte drobną roślinnością.

Postulaty dotyczące konserwacji

Uzupełnić ubytki i braki kamieniarki. Oczyszczyć otoczenie mostu. Udrożnić elementy odwodnienia mostu. Zrekonstruować barierkę.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
1. Nazwa MOST NA KANALE RZEKI KAMIENNEJ w zespole urbanistyczno-przemysłowym		2. Czas powstania 1932	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres Nietulisko Duże 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 1180/2 5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW 6. Formy ochrony Na terenie zespołu urbanistyczno-przemysłowego wpisanego do rejestru zabytków nieruchomych decyzją z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r., Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów (?)
<p>Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p>		<p>Widok na północno-zachodnią elewację mostu z wrytą datą budowy</p>	

Historia

Most drogowy nad kanałem rzeki Kamiennej został zbudowany w 1932 r. Pierwotnie w tym miejscu znajdował się most drewniany. Kiedy został on nadszarpięty zębem czasu, zbudowano nowy murowany most o dużej nośności. Kanał rzeki Kamiennej był wówczas już nieczynny. W latach 70. XX w. most został poszerzony. Poszerzenie zostało wykonane w konstrukcji żelbetonowej o identycznych kształtach łuków jak sklepienie pierwotne. Przy okazji przebudowy cofnięto nasyp mostu i całkowicie odsłonięto przyczółki.

Opis

Most składa się z dwóch części, które stanowią sklepienia kolebkowe – półkoliste. Każde ze sklepień składa się z dwóch części. Pierwotne zostały wykonane z bloków kamiennych, późniejsze, pochodzące z lat 70. XX w., z żelbetonu.

Konstrukcja mostu wypełniona jest nasypką z tłuczni i piasku. Jezdnia i chodniki pokryte są obecnie asfaltem. Krawężniki są betonowe.

Most posiada barierki. Pierwotna barierka starszej części mostu jest wykonana z kamienia, późniejsza – nowszej części mostu, w konstrukcji stalowej spawanej.

Wysokość całkowita mostu wynosi 3,5 m, wysokość przęsła w świetle – 2 m, wysokość kamiennej barierki – 0,55 m.

Długość całkowita konstrukcji kamiennej mostu wynosi 11 m, szerokość całkowita – 9,07 m, szerokość jezdni – 6,07 m, długość łącznie z przedłużonymi metalowymi barierami – 15,15, światło przęsła mostu – po 4 m każde.

Na osi północno-zachodniej elewacji mostu znajduje się kliniec z wyrytą datą budowy mostu – 1932 r.

Wartości

Choć most powstał ok. 100 lat po wybudowaniu zakładu walcowniczego to posiada znaczące walory historyczne, techniczne i krajobrazowe. Ze względu na zastosowane tu rozwiązania techniczno-materiałowe most jest w swym kształcie wierny tradycji kulturowej zespołu przemysłowego walcowni.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Most drogowy na kanale rzeki Kamiennej, opr. J. Baliński 1997

Stan zachowania

Ogólnie dobry. Obiekt szpeci barierka stalowa.

Postulaty dotyczące konserwacji

Okresowa kontrola stanu technicznego. W razie konieczności podejmowanie niezbędnych prac zabezpieczających (w tym konserwatorskich). Utrzymanie obiektu i jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

Usunięcie stalowej barierki i zastąpienie jej barierką z kamienia wykonaną na wzór istniejącej starej barierki.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI ZABUDOWY DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO w zespole urbanistyczno-przemysłowym (DWA DOMY NR 29 I 32 ORAZ MIEJSCE PO TRZECIM)		2. Czas powstania 1834-1845	NIETULISKO DUŻE
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 			4. Adres Nietulisko Duże 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 1035
			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
Źródło: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Materiały do zespołu urbanistyczno-przemysłowego w Nietulisku Dużym			6. Formy ochrony Na terenie zespołu urbanistyczno-przemysłowego wpisanego do rejestru zabytków nieruchomych, decyzja z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r., Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów

Historia

W latach 1834-45, równoległe z budową zakładu walcowniczego na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne, zostało wzniesione osiedle przyfabryczne wg projektu architekta inż. Karola Knake. Inwestorem był Bank Polski. Osiedle powstało z myślą o pracownikach zakładu. Na przestrzeni lat wiele budynków uległo zniszczeniu lub poważnym przebudowom. Obecnie zachowały się tylko dwa. Użytkowane są one przez prywatnych lokatorów.

Opis

Osiedle zostało założone na wschód od zabudowań fabrycznych, za drogą relacji Starachowice – Ostrowiec Św. Założenie osiedla stanowi plac o kształcie półdziesięcioboku foremnego z promienistym układem uliczek. Przy placu i uliczkach były zlokalizowano parterowe domy kryte dachami dwuspadowymi. Na placu została wybita studnia.

Do czasów współczesnych zachowały się dwa czworaki znajdujące się na posesjach pod numerem 29 i 32. Kilka lat temu został rozebrany stojący pomiędzy nimi dom. W Miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Kunowie 31.05.2006 r., jest wyszczególnionych 10 domów na terenie osiedla fabrycznego.

Budynki mieszkalne robotników fabrycznych zostały postanowione z kamienia, otynkowane, wzniesione na planie prostokąta, nakryte dwuspadowymi dachami; miały dwutraktowe wnętrza.

Wartości**Wartości historyczne**

Ocalałe obiekty zachowały swą funkcję mieszkalną, w części tkankę materiałową i formę. Na przestrzeni przeszło 150 lat w niewielkim stopniu uległy przekształceniu.

Są częścią b. ciekawego założenia przemysłowego składającego się z budynków produkcyjnych, pomocniczych – gospodarczych, administracyjnego, urządzeń wodnych, a także części mieszkalnej.

Układ dawnego osiedla, pomimo iż zachowały się jedynie 2 budynki jest bardzo czytelny.

Wartości artystyczne

Obiekty nie przedstawiają wybitnych walorów architektonicznych, niemiej zawierają w swej formie architektonicznej pierwiastki klasycystyczne.

Wartości naukowe

Obiekty mogą stanowić przedmiot badań dawnych osiedli przyfabrycznych.

Wartości użytkowe

Zachowane dwa budynki mieszkalne są zamieszkane. Utrzymały swoją pierwotną funkcję.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Formy domu (nr 1) osiedla przyfabrycznego, opr. W. Sławiński 1992

Stan zachowania: średni

Postulaty dotyczące konserwacji

Należy przeprowadzić prace remontowe i pielęgnacyjne związane z zachowaniem stanu istniejącego obu domów.

Utrzymać istniejące rozplanowanie układu dawnego osiedla.

Zachować walory widokowe i ekspozycyjne ocalałych budynków, a także elementy krajobrazu, które są z nimi integralne związane (plac o kształcie półdziesięcioboku).

Regularne kontrole stanu technicznego zabytku.

Utrzymywanie zabytku w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Bezzwłoczne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów związanych ze stanem zachowania zabytku oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Prowadzenie prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich wpływających na stan zachowania i zmianę wyglądu zabytku w porozumieniu ze ŚWKZ, przy czym dla prac wymagających pozwolenia na budowę wydawanego przez Starostę Ostrowieckiego, konieczne jest uzgodnienie projektu w trybie art. 39 ust.3 ustawy z dn. 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2021r, poz. 2351 ze zm.).

Zachowanie historycznego charakteru obszaru dawnego osiedla przyfabrycznego, w tym rzeźby terenu, uczytelnienia i podkreślenia przebiegu układu komunikacyjnego, relacji przestrzennych pomiędzy istniejącymi obiektami i ich relikdami oraz zieleni jako elementu składowego obecnej (współczesnej) kompozycji przestrzennej.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI ZABUDOWY DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO w zespole urbanistyczno-przemysłowym (DWA DOMY NR 29 I 32 ORAZ MIEJSCE PO TRZECIM)	2. Czas powstania 1834-1845	3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
--	---------------------------------------	--

cd. punktu 7

Widok ogólny na ocalałe budynki i miejsce po trzecim

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI ZABUDOWY DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO w zespole urbanistyczno-przemysłowym (DWA DOMY NR 29 I 32 ORAZ MIEJSCE PO TRZECIM)	2. Czas powstania 1834-1845	3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
--	---------------------------------------	--

cd. punktu 7

Dom – Nietulisko Duże 29 (widok na fasadę)

Dom – Nietulisko Duże 32 (widok na fasadę)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI ZABUDOWY DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO – DOM NR 29 w zespole urbanistyczno-przemysłowym		2. Czas powstania 1834-1845	NIETULISKO DUŻE
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
		Nietulisko Duże 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 1035	
			5. Przynależność administracyjna
			województwo
			ŚWIĘTOKRZYSKIE
			powiat
			OSTROWIECKI
			gmina
			KUNÓW
			6. Formy ochrony
			Na terenie zespołu urbanistyczno-przemysłowego wpisanego do rejestru zabytków nieruchomości
			decyzją:
			z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r.,
			Miejscowy Plan
			Zagospodarowania Przestrzennego
			Miasta i Gminy Kunów
			przyjęty
			Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej
			w Kunowie z dnia 31.05.2006 r.,
			zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10
			Rady Miejskiej w Kunowie
			z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany
			miejscowego planu zagospodarowania
			przestrzennego Miasta i Gminy Kunów

Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021

Widok na fasadę i elewację szczytową – północną

Historia

W latach 1834-45, równoległe z budową zakładu walcowni blach na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne, zostało wzniesione osiedle przyfabryczne wg projektu architekta inż. Karola Knake. Inwestorem był Bank Polski. Osiedle powstało z myślą o pracownikach zakładu. Na przestrzeni lat wiele budynków uległo zniszczeniu lub poważnym przebudowom. Obecnie zachowały się tylko dwa. Użytkowane są one przez prywatnych lokatorów.

Opis

Osiedle zostało założone na wschód zabudowań fabrycznych i było zrealizowane na zakończeniu osi poprzecznej założenia, za drogą Starachowice – Ostrowiec Św. Założenie osiedla stanowi plac o kształcie półdziesięcioboku foremnego z promienistym układem uliczek. Przy placu i uliczkach były zlokalizowano parterowe domy kryte dachem dwuspadowym. Na placu została wybita studnia.

Do czasów współczesnych zachowały się dwa czworaki znajdujące się na posesjach pod numerem 29 i 32. Kilka lat temu został rozebrany stojący pomiędzy nimi jednak.

Dom znajdujący się na posesji pod numerem 29

Stanowi go budynek parterowy, murowany, wzniesiony z kamienia, otynkowany, na planie prostokąta, nakryty dwuspadowym gankiem. Na osi znajduje się centralnie umieszczona sień z gankiem. W sieni są schody prowadzące na użytkowe poddasze. Wnętrze podzielone jest na dwie strefy mieszkalne.

Elewację frontową – zachodnią organizuje centralnie otwarty drewniany ganek oraz po dwa otwory okienne, symetrycznie rozmieszczone po bokach ganku. Nad dwoma oknami umieszczone są malowane prostokąty z romboidalnym wzorem (pierwotnie było ich cztery, nad każdym oknem był umieszczony jeden prostokąt).

Elewację szczytową – północną organizuje jedno okno oraz wnęka w murze. W ścianie widoczne jest miejsce po rozebranej przybudówce. W samym szczycie znajduje się jedno okno. Po obu jego stronach widoczne są dwa owalne otwory. Drugą elewację szczytową – południową organizuje na parterze jedno okno.

cd.

Ogólnie obiekt zachowany w dobrym stanie technicznym.

Połowa domu – po remoncie – jest w b. dobrym stanie.

Druga połowa domu jest w stanie średnim. W tej części obiektu należy przeprowadzić prace remontowe i pielęgnacyjne związane z zachowaniem stanu istniejącego.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p>POZOSTAŁOŚCI ZABUDOWY DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO – DOM NR 29 w zespole urbanistyczno-przemysłowym</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1834-1845</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>NIETULISKO DUŻE</p>
--	--	---

cd. punktu 8

Elewację wschodnią organizują centralnie umieszczone dwie przybudówki (wiatrołapy). Po ich prawej stronie usytuowane są dwa otwory okienne, po lewej – jeden otwór okienny.

Całość budynku nakrywa drewniany, dwuspadowy dach, pokryty papą na deskowaniu.

Wartości

Wartości historyczne

Budynek, jako jeden z dwóch zachowanych do naszych czasów domów mieszkalnych dawnego osiedla przyfabrycznego, stanowi element składowy bardzo ciekawego założenia przemysłowego. Powstanie tego założenia wiąże się z osobami (np. arch. Karol Knake) i instytucjami (Bank Polski) zasłużonymi dla rozwoju przemysłu na ziemiach polskich.

Wartości artystyczne

Posiada pierwiastki klasycystyczne.

Wartości naukowe

Budynek wraz z innymi obiektami wzniesionymi na terenie zakładu stanowi przyczynek do historii zespołów przemysłowych, w tym zespołów wzniesionych na terenie Staropolskiego Zagłębia Przemysłowego, zwłaszcza osiedli przyfabrycznych.

Wartości użytkowe

Budynek do chwili obecnej jest użytkowany, nieprzerwanie pełni funkcję mieszkalną.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Typowy dom (nr 1) osiedla przyfabrycznego, opr. W. Sławiński 1992

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI ZABUDOWY DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO – DOM NR 32 w zespole urbanistyczno-przemysłowym		2. Czas powstania 1834-1845	NIETULISKO DUŻE
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			Nietulisko Duże 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działka nr 1035
			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
<p>Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021</p> <p style="text-align: center;">Widok na fasadę i elewację szczytową – północno-zachodnią</p>			6. Formy ochrony Na terenie zespołu urbanistyczno-przemysłowego wpisanego do rejestru zabytków nieruchomości decyzją z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r., Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów

Historia

W latach 1834-45, równoległe z budową zakładu walcowni blach na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne, zostało wzniesione osiedle przyfabryczne wg projektu architekta inż. Karola Knake. Inwestorem był Bank Polski. Osiedle powstało z myślą o pracownikach zakładu. Na przestrzeni lat wiele budynków uległo zniszczeniu lub poważnym przebudowom. Obecnie zachowały się tylko dwa. Użytkowane są one przez prywatnych lokatorów.

Opis

Osiedle zostało założone na wschód zabudowań fabrycznych i był zrealizowane na zakończeniu osi poprzecznej założenia, za drogą Starachowice – Ostrowiec Św. Założenie osiedla stanowi plac o kształcie półdziesięcioboku foremnego z promienistym układem uliczek. Przy placu i uliczkach były zlokalizowano parterowe domy kryte dachem dwuspadowym. Na placu została wybita studnia.

Do czasów współczesnych zachowały się dwa czworaki znajdujące się na posesjach pod numerem 29 i 32. Kilka lat temu został rozebrany stojący pomiędzy nimi jednak.

Dom znajdujący się na posesji pod numerem 32.

Stanowi go budynek parterowy, murowany, wzniesiony z kamienia, otynkowany, na planie prostokąta, nakryty dwuspadowym dachem, poszytym papą.

Na osi elewacji frontowej – południowo-zachodniej znajduje się centralnie umieszczony ryzalit z drzwiami. Po obu jego stronach umieszczone są otwory okienne, po dwa z każdej strony. Nad każdym z tych okien widnieje malowany prostokąt z rombooidalnym wzorem.

Elewację szczytową, południowo-wschodnią, organizują dwa otwory okienne, w tym jedno zamurowane. Nad nimi w samym szczycie znajduje się jedno okno. Po obu jego stronach widoczne są w ścianie dwa owalne otwory.

Elewacja tylna jest częściowo przysłonięta przez dwie dobudówki (wiatrołapy): murowaną i drewnianą (będącą obecnie w stanie ruiny).

Elewację szczytową, północno-zachodnią, porządkują dwa otwory, w tym jeden zamurowany. W jej szczycie znajduje się okno, a po jego bokach dwa owalne otwory.

cd.

Stan zachowania średni

Postulaty dotyczące konserwacji

Należy przeprowadzić prace remontowe i pielęgnacyjne związane z zachowaniem stanu istniejącego.

Wskazane odnowienie elewacji i usunięcie szpecącej, zniszczonej drewnianej przybudówki.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p>POZOSTAŁOŚCI ZABUDOWY DAWNEGO OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO – DOM NR 32 w zespole urbanistyczno-przemysłowym</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1834-1845</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>NIETULISKO DUŻE</p>
--	--	---

cd. punktu 8

Wartości

Wartości historyczne

Budynek, jako jeden z dwóch zachowanych do naszych czasów domów mieszkalnych dawnego osiedla przyfabrycznego, stanowi element składowy bardzo ciekawego założenia przemysłowego. Powstanie tego założenia wiąże się z osobami (np. arch. Karol Knake) i instytucjami (Bank Polski) zasłużonymi dla rozwoju przemysłu na ziemiach polskich.

Wartości artystyczne

Posiada pierwiastki klasycystyczne.

Wartości naukowe

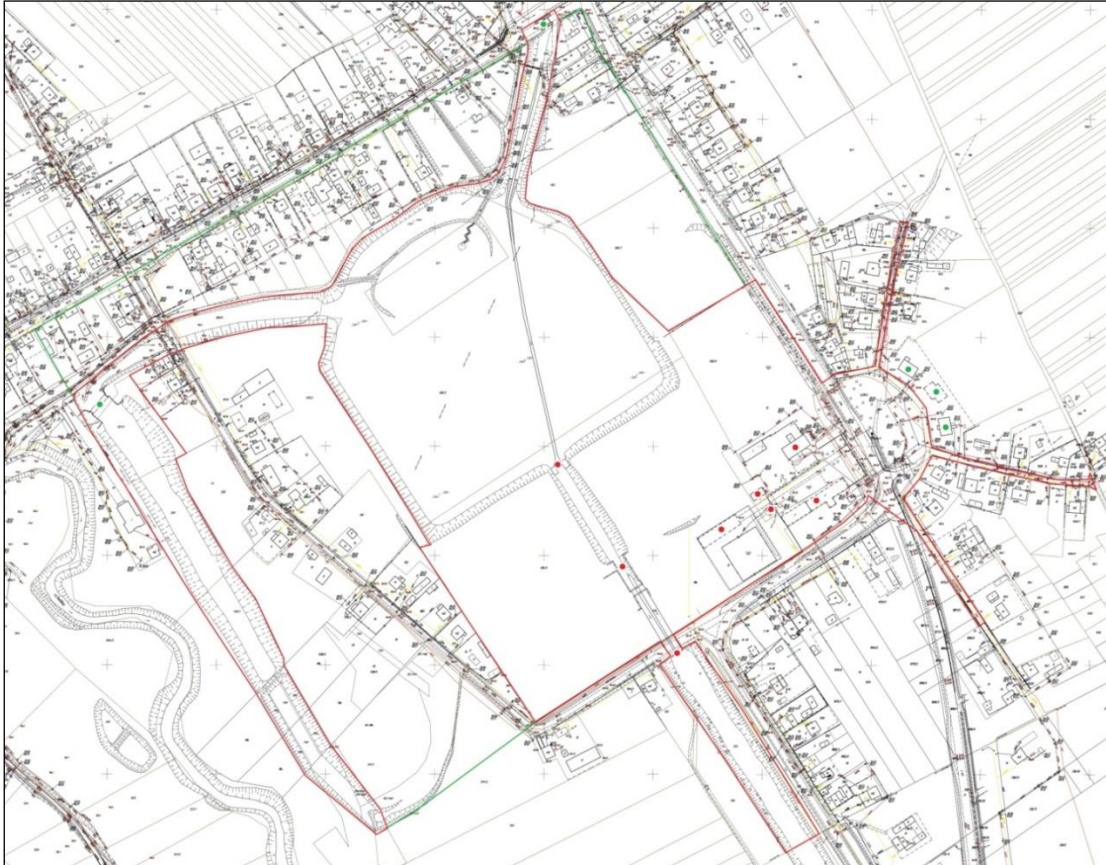
Budynek wraz z innymi obiektami wzniesionymi na terenie zakładu stanowi przyczynek do historii zespołów przemysłowych, w tym zespołów wzniesionych na terenie Staropolskiego Zagłębia Przemysłowego, zwłaszcza osiedli przyfabrycznych.

Wartości użytkowe

Budynek do chwili obecnej jest użytkowany, nieprzerwanie pełni funkcję mieszkalną.

Opracowania:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – Typowy dom (nr 1) osiedla przyfabrycznego, opr. W. Sławiński 1992

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
1. Nazwa DAWNY TEREN FUNKCJONALNY PRZYLEGŁY DO ZAKŁADU w zespole urbanistyczno-przemysłowym		2. Czas powstania lata 30. XIX w.	4. Adres Nietulisko Duże 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działki nr 686/7, 691, 690, 689, 688/2, 676, 675/5, 675/6, 674, 673/2, 672/2, 671/2, 670/2, 669/2, 668/2, 667/2, 665/2, 664/2, 663/2, 662/2, 661/2, 660/2, 659/2, 658/2, 657/2, 656/2, 333/2, 332/2, 331/2, 330, 329/2, 525, 323, 679/2, 679/1, 680/1, 680/2, 681, 682, 683, 684, 685, 544, 541, 538/4, 538/3, 538/2, 535/1, 535/2, 533, 528, 530, 531
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 			
Źródło: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Materiały do zespołu urbanistyczno-przemysłowego w Nietulisku Dużym obszar funkcjonalny – oznaczony kolorem zielonym			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW 6. Formy ochrony

Historia

Na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne w latach 1834-1845 został wzniesiony przez Bank Polski z wielkim rozmachem zakład walcowniczy, ostatecznie ukończony w 1846 r. przez rząd. Choć główne prace przy wnoszeniu obiektów wchodzących w jego skład trwały w latach 30. i 40. XIX w., to jeszcze na kilka lat przed wybuchem powstania listopadowego przystąpiono do robót wokół urządzeń wodnych, które stanowiły jego element składowy. Na dobre ruszyły one w 1825 r., przy czym już w 1824 r. rozpoczęto prace pomiarowe wód, niwelowanie terenu wokół nich itd. Powstały zakład walcowniczy obejmował: zabudowania fabryczne, obiekty administracyjne, osiedle mieszkaniowe robotników zatrudnionych w zakładzie, urządzenia wodne, budynku gospodarcze, inwentarskie, pomocnicze. Jego projektantem i budowniczym był wybitny architekt i plastyk inż. Karol Knake.

W 1845 r. cały zakład stał się własnością rządową. W 1870 r. zakupił go Antoni Fraenkel. W 1875 r. wszedł on w skład utworzonej przez niego spółki akcyjnej pn. Towarzystwo Starachowickich Zakładów Górniczych. W 1903 r. okolicę nawiedziła wielka powódź, która zniszczyła groblę w Michałowie, fale uderzyły w Brody znosząc cały zakład wraz z budynkami i wyposażeniem. W wyniku zniszczenia dopływów, zakład w Nietulisku został pozbawiony wody. Również Świślina przerwała groblę i utworzyła sobie nowe koryto. W konsekwencji walcownia stanęła, a w 1905 r. została ostatecznie zamknięta. W I poł. XX w. należała ona w dalszym ciągu do Towarzystwa Starachowickich Zakładów Górniczych, w którym większość udziałów w okresie międzywojennym miało państwo. W 1943 r. została zakupiona przez Radomską Fabrykę Lnu S.A., a w 1961 r. jako dobra „Nietulisko Duże A” wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami przeszła na Skarb Państwa.

Od momentu powstania zakładu i uruchomienia w nim produkcji, w jego sferę oddziaływania zostały włączone tereny z nim sąsiadujące, powiązane z nim historycznie i przestrzennie.

Na tym terenie rozwinęło się budownictwo mieszkaniowe, szczególnie intensywne w ostatnich latach. Jest ono zlokalizowane po północno-zachodniej stronie zabudowań walcowni.

Opis

Dawny teren funkcjonalny przyległy do zakładu rozpościera się: na północ, północny-wschód i zachód od kompleksu zabudowań fabrycznych walcowni. Jego granicę wyznaczają drogi: od strony wschodniej – krajowa DK9, z pozostałych stron drogi

cd.

Stan zachowania.

Dobry.

Zachowane elementy dawnego układu przestrzennego, w tym rozplanowanie ulic.

Postulaty dotyczące konserwacji

Należy bezwzględnie utrzymać istniejące rozplanowanie, zachować elementy krajobrazu w postaci stawu i sieci kanałów oraz dominanty architektoniczne.

Należy przeprowadzać regularne kontrole stanu technicznego obiektu, utrzymać go w jak najlepszym stanie oraz korzystać z niego w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję, a także bezzwłocznie zgłaszać do ŚWKZ wszelkich problemów związanych ze stanem jego zachowania oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Dopuszcza się w obrębie dawnego terenu funkcjonalnego przyległego do zakładu walcowniczego wznoszenie budynków mieszkalnych nie wyższych jednak niż dwie kondygnacje.

Nowo wznoszone budynki winny być dopasowane swą formą i funkcją do charakteru zespołu zabytkowego i rozwijającej się na jego obszarze i w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej. Zakazuje się wprowadzania w obrębie dawnego terenu funkcjonalnego przyległego do zakładu usług uciążliwych, potencjalnie stanowiących zagrożenie dla zabytku.

Wszelkie prace remontowe, budowlane i konserwatorskie na dawnym terenie funkcjonalnym przyległym do zakładu wpływające na jego stan zachowania oraz wygląd należy prowadzić w porozumieniu ze ŚWKZ.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.01.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa DAWNY TEREN FUNKCJONALNY PRZYLEGŁY DO ZAKŁADU w zespole urbanistyczno-przemysłowym	2. Czas powstania lata 30. XIX w.	3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
---	---	--

cd. punktu 8

lokalne.

Wartości

Teren ten stanowi swego rodzaju otulinę krajobrazową dla oryginalnego i wyjątkowego w skali europejskiej założenie urbanistyczne zespołu przemysłowego

I połowę XIX w. wraz z czytelnymi budowlami i pozostałościami unikatowego układu wodnego, o wysokich walorach przestrzennych i architektonicznych.

Powstał on i rozwijał się wraz z budową i rozwojem zakładu, poniekąd w jego cieniu.

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI MUROWANEGO OGRODZENIA w zespole urbanistyczno-przemysłowym			2. Czas powstania 1834-1845
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			Nietulisko Duże 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działki nr 686/5, 686/8
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
			6. Formy ochrony Na terenie zespołu urbanistyczno-przemysłowego wpisanego do rejestru zabytków nieruchomych decyzją z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r., Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów

Historii

Ogrodzenie zostało postawione w latach 1834-45 razem z innymi obiektami wchodzącymi w skład zakładu walcowni blach na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne. Inwestorem był Bank Polski.

W 1845 r. cały zakład wraz z ww. budynkiem stał się własnością rządową. W 1870 r. zakupił go Antoni Fraenkel. W 1875 r. wszedł on w skład utworzonej przez niego spółki akcyjnej pn. Towarzystwo Starachowickich Zakładów Górniczych. W 1903 r. okolicę nawiedziła wielka powódź, która zniszczyła groblę w Michałowie, fale uderzyły w Brody znosząc cały zakład wraz z budynkami i wyposażeniem. W wyniku zniszczenia dopływów, zakład w Nietulisku został pozbawiony wody. Również Świślina przerwała groblę i utworzyła sobie nowe koryto. W konsekwencji zakład walcowniczy stanął. W 1905 r. został ostatecznie zamknięty. W I poł. XX w. należał on w dalszym ciągu do Towarzystwa Starachowickich Zakładów Górniczych, w którym większość udziałów w okresie międzywojennym miało państwo. W 1943 r. został zakupiony przez Radomską Fabrykę Lnu S.A., a w 1961 r. jako dobra „Nietulisko Duże A” wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami przeszedł na Skarb Państwa.

Opis

Zespół fabryczny walcowni w Nietulisku otoczony był ogrodzeniem zbudowanym z otynkowanych filarów z łamanego kamienia połączonych kamiennym podmurowaniem. Zachowane filary nakryte są kamiennymi profilowanymi czapami z okapami. Pomędzy filarami zawieszono były drewniane przesła (część z nich jest zrekonstruowana).

Wartości**Wartości historyczne**

Ogrodzenie zasługuje na odnotowanie jako część składowa dawnego zespołu przemysłowego I poł. XIX w.

Wartości artystyczne

Ogrodzenie, a właściwie zachowane filary zwracają uwagę rozmiarami i starannością wykonania.

Wartości naukowe

Obiekt stanowi cenną wskazówkę przy badaniu układu przestrzennego dawnego założenia przemysłowego i określa precyzyjnie jego granice.

cd.

Stan zachowania

Część ogrodzenia jest w dobrym stanie, z części pozostały jedynie filary.

Postulaty dotyczące konserwacji

Zabezpieczyć obiekt przed niszczeniem. Przeprowadzić doraźne prace pielęgnacyjne i remonty, aby utrzymać stan istniejący.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI MUROWANEGO OGRODZENIA w zespole urbanistyczno-przemysłowym	2. Czas powstania 1834-1845	3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
--	---------------------------------------	--

cd. punktu 7

Fragment zachodniej części ogrodzenia

Fragment południowej części ogrodzenia

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa POZOSTAŁOŚCI MUROWANEGO OGRODZENIA w zespole urbanistyczno-przemysłowym	2. Czas powstania 1834-1845	3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
--	---------------------------------------	--

cd. punktu 7

Południowo-zachodni fragment ogrodzenia

Fragment ogrodzenia na północ od budynku małej stajni

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa UKŁAD URBANISTYCZNO-PRZEMYSŁOWY ZESPÓŁ ZABUDOWY PRZEMYSŁOWEJ WRAZ Z TOWARZYSZĄCYMI MU POZOSTAŁOŚCIAMI UKŁADU HYDROENERGETYCZNEGO I ROZPLANOWANIEM OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO w zespole urbanistyczno-przemysłowym		2. Czas powstania 1825-1846,	NIETULISKO DUŻE
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 		4. Adres Nietulisko Duże 27-415 Nietulisko Duże Obręb – Nietulisko Duże Działki nr 541/1, 538/4, 538/3, 535/1, 528, 527/2, 526, 549, 686/6, 686/2, 677, 686/5, 553, 687, 686/8, 686/7, 1180/2, 1026, 1024, 1023, 1035, 1042, 1043, 1041, 1029, 551/1, 553/3, 1034/1, 1034/2, 1034/3, 1181/1, 1181/2, obr.12, 313, obr. 13 5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW 6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomości decyzja z 01.12.1956 r., z 21.06.1967 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów	
Źródło: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, Materiały do zespołu urbanistyczno-przemysłowego w Nietulisku Dużym			

Historia

W Nietulisku Dużym na terenie osady fabrycznej Nietulisko Fabryczne w latach 1834-1845 został wzniesiony przez Bank Polski z wielkim rozmachem zakład walcowniczy, ostatecznie ukończony w 1846 r. przez rząd. Choć główne prace przy wnoszeniu obiektów wchodzących w jego skład trwały w latach 30. i 40. XIX w., to jeszcze na kilka lat przed wybuchem powstania listopadowego przystąpiono do robót wokół urządzeń wodnych, które stanowiły jego element składowy. Na dobre ruszyły one w 1825 r., przy czym już w 1824 r. rozpoczęto prace pomiarowe wód, niwelowanie terenu wokół nich itd.

Powstały zakład walcowniczy obejmował: zabudowania fabryczne, obiekty administracyjne, osiedle mieszkaniowe robotników zatrudnionych w zakładzie, urządzenia wodne, budynku gospodarcze, inwentarskie, pomocnicze. Jego projektantem i budowniczym był wybitny architekt i plastyk inż. Karol Knake.

W 1845 r. cały zakład stał się własnością rządową. W 1870 r. zakupił go Antoni Fraenkel. W 1875 r. wszedł on w skład utworzonej przez niego spółki akcyjnej pn. Towarzystwo Starachowickich Zakładów Górniczych. W 1903 r. okolicę nawiedziła wielka powódź, która zniszczyła groblę w Michałowie, fale uderzyły w Brody znosząc cały zakład wraz z budynkami i wyposażeniem. W wyniku zniszczenia dopływów, zakład w Nietulisku został pozbawiony wody. Również Świślina przerwała groblę i utworzyła sobie nowe koryto. W konsekwencji walcownia stanęła, a w 1905 r. została ostatecznie zamknięta. W I poł. XX w. należała ona w dalszym ciągu do Towarzystwa Starachowickich Zakładów Górniczych, w którym większość udziałów w okresie międzywojennym miało państwo. W 1943 r. została zakupiona przez Radomską Fabrykę Lnu S.A., a w 1961 r. jako dobra „Nietulisko Duże A” wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami przeszła na Skarb Państwa.

Opis

Zespół zabudowy przemysłowej dawnej walcowni stanowi rozległy układ urbanistyczny urządzeń przemysłowych, wodnych i komunikacyjnych, budynków produkcyjnych i mieszkalnych, o cechach późnoklasycystycznych, neoromańskich i neogotyckich.

Całość porządkują dwie osie kompozycyjne: podłużna o kierunku – północny-zachód – południowy-wschód oraz poprzeczna. Oś podłużną wyznaczają: zbiornik wodny przy ujściu Świśliny do Kamiennej, kanał roboczy i budynek walcowni, z kolei oś poprzeczną: zabudowania fabryczne i osiedle robotnicze. Uzupełnia je sieć lokalnych dróg i traktów pieszych oraz zespół urządzeń wodnych.

cd.

Stan zachowania dobry

Układ urbanistyczny założenia przemysłowego zachował się po dziś dzień, jest przejrzysty i czytelny. Wiele z budynków znajdujących się w jego granicach jest niestety w stanie ruiny, ale są i takie, które są w dobrym stanie. Zostały gruntownie wyremontowane i są użytkowane.

Postulaty dotyczące konserwacji

Regularne kontrole stanu technicznego zabytku. Korzystanie z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję. Wszelkie problemy związane ze stanem zachowania zabytku oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami bezwzględnie zgłaszać do ŚWKZ.

Zachowanie historycznego charakteru obszaru, w tym rzeźby terenu, uczytelnienia i podkreślenia przebiegu układu wodnego, dróg wewnętrznych i traktów pieszych, relacji przestrzennych pomiędzy istniejącymi obiektami i ich relikdami oraz zieleni jako elementu składowego obecnej (współczesnej) kompozycji przestrzennej. Ścisłe przestrzeganie zasad planowania przestrzennego. Nowe budownictwo nie naruszające zasad kompozycji oraz zacierania i utraty wartości zabytkowych obszaru. Przestrzeganie ustalonych zasad ochrony konserwatorskiej. Bieżące prace zabezpieczające stan istniejących obiektów oraz dbałość o ich otoczenie.

Wszelkie prace wpływające na zmianę zagospodarowania oraz wyglądu nieruchomości w granicach układu wymagają opinii lub uzgodnienia ze stanowiskiem wojewódzkiego konserwatora zabytków stosownie do art. 39 ust. 3 ustawy „Prawo budowlane” z dn. 7 lipca 1994 r. z późn. zm.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)
Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis
wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">UKŁAD URBANISTYCZNO-PRZEMYSŁOWY ZESPÓŁ ZABUDOWY PRZEMYSŁOWEJ WRAZ Z TOWARZYSZĄCYMI MU POZOSTAŁOŚCIAMI UKŁADU HYDROENERGETYCZNEGO I ROZPLANOWANIEM OSIEDLA PRZYFABRYCZNEGO w zespole urbanistyczno-przemysłowym</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p style="text-align: center;">1825-1846,</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p style="text-align: center;">NIETULISKO DUŻE</p>
--	---	---

cd. punktu 8

Wartości

Układ urbanistyczny dawnego zakładu walcowniczego wraz z osiedlem przyfabrycznym posiada wysokie walory historyczne i przestrzenne. Z uwagi na stan zachowania ma dużą wartość naukową.

Wartości historyczne

Powstanie zakładu, a także jego funkcjonowanie do początku XX w. jest związane bezpośrednio z osobami zasłużonymi dla rozwoju przemysłu polskiego.

Pomimo upływu lat układ przestrzenny walcowni wraz z towarzyszącą jej zabudową, układem hydroenergetycznym oraz rozplanowanie osiedla jest przejrzysty i czytelny; przez co stanowi świadectwo myśli technicznej twórców i budowniczych. Zachowały się choć w stanie ruiny budynku produkcyjne. Ocalał i jest w dobrym stanie budynek dyrekcji oraz sąsiadujące z nim budynki kontrolne. Niestety z dawnego osiedla robotniczego do naszych czasów dotrwały jedynie dwa obiekty; niemniej jego układ i rozplanowanie są możliwe do odtworzenia, ponadto stanowi on pamiątkę dawnych założeń przyfabrycznych – osiedla wzniesionego z myślą o pracownikach, powiązanego z fabryką – miejscem ich pracy. Układ wodny choć pozbawiony wody jest nadal czytelny, zachowały się mosty i monumentalne przepusty.

Wartości artystyczne i estetyczne

Rozplanowanie zabudowań fabrycznych wskazuje na kierowanie się zasadami funkcjonalności. Obiekty są skupione wokół głównego budynku produkcyjnego – walcowni. Większość obiektów wznoszący się na terenie układu posiada wysokie walory architektoniczne i estetyczne.

Wartości naukowe

Wynikają z wartości historycznych i artystyczno-estetycznych.

Opracowania:

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

A. Kryj, Kunów nad Kamienną. Zarys dziejów, Kunów 1993

W. Pedrycz, Założenie przestrzenno-poprzemysłowe w Nietulisku Dużym, w: www.zabytek.pl

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
1. Nazwa FIGURA PIETA w zespole dworsko-parkowy		2. Czas powstania 1701 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			Nietulisko Małe 122 poczta 27-415 Kunów Obręb – Nietulisko Małe Działka nr 395/3
			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
<p>Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021 (Rzeźba zaznaczona czerwoną kropką)</p>		<p>Front postumentu z rzeźbą</p>	<p>6. Formy ochrony</p> <p>Na terenie parku wpisanego do rejestru zabytków pod numerem A.611 z dn. 13.12.1957 r.</p> <p>Na terenie parku objętego ochroną konserwatorską na podstawie Miejsowego Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjętego Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmienionego Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06.2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów</p>

Historia

Rzeźba Pieta została wykonana w 1701 r. Stoi na terenie parku podworskiego, w jego południowo-wschodnim narożniku, nieopodal nietuliskiego kamieniołomu. Zorientowana jest w stronę drogi prowadzącej do Kolonii Piaski.

Na początku XVIII w. Nietulisko Małe, będące częścią klucza ostrowieckiego, należało do Teofili Ludwika z Zasławskich 1^ovoto Wiśniowieckiej, 2^ovoto Lubomirskiej. Po jej śmierci otrzymał je w 1709 r. syn, książę Aleksander Dominik Lubomirski. W 1720 r. drogą spadku stało się one własnością jego siostry, Marii Anny Lubomirskiej, zamężnej z księciem Pawłem Karolem Sanguszką.

W 1729 r. odziedziczył je jedyny syn Marii Anny i Pawła Karola, książę Janusz Aleksander Sanguszko. W kolejnych latach klucz ostrowiecki z Nietuliskiem Małym należał do Konstancji z Denhoffów 1^ovoto Januszowej Sanguszkowej, 2^ovoto Józefowej Rogalińskiej. Po jej śmierci odziedziczył je książę Józef Klemens Czartoryski. Kolejnym właścicielem klucza był książę Henryk Lubomirski. W 1808 r. zakupił go Jerzy Dobrzański. Następni właścicielami byli jego żona i synowie. Z powodu zadłużenia w 1836 r. majątek Dobrzańskich został wystawiony na licytację. Zakupił go Abraham Simon Cohen, który wkrótce sprzedał go hr. Henrykowi Łubieńskiemu. Od 1845 r. majątek należał Banku Polskiego. W 1869 r. znalazł się on w rękach Antoniego Edwarda barona Fraenkla. W 1880 r. zakupił go Władysław Laski, by w 1885 r. podarować córce Marii zam. z hr. Zygmuntem Wielopolskim. W 1909 r. Nietulisko Małe nabył Stefan Jabłkowski. W 1912 r. sprzedał je Antoniemu Rakowskiemu. Po śmierci Antoniego Rakowskiego w 1917 r. właścicielem majątku zostały jego dzieci: Stanisław, Bogdan, Jadwiga Miketta oraz Helena 1° voto Święcicka, 2° voto Łubieńska. W tym samym roku sprzedali go Henrykowi Cichowskiemu herbu Wąż. W 1920 r. dobra powyższe zakupił Jakub Grobicki herbu Trąby. Po jego śmierci właścicielami posiadłości zostały dzieci: Antoni Grobicki i Anna Mikułowska-Pomorska. W 1944 r. dobra zostały zajęte przez Skarb Państwa. Ziemie rozparcelowano pomiędzy chłopów. W latach 1947-1999 dwór i park były własnością kopalni kamienia z siedzibą w Szydłowcu, następnie w Radomiu. W 2000 r. dwór zakupiła rodzina Werenowskich z Ostrowca Św., zaś park stał się własnością gminy. W 2005 r. dwór z sadem i niewielką częścią
cd.

Stan zachowania

Dobry. W 1998 r. rzeźba została odnowiona. Jest stabilnie posadowiona. Ma uczytelnią część inskrypcji wyrytej na postumencie.

Postulaty dotyczące konserwacji

Monitoring i okresowa kontrola stanu figury. Prowadzenie w razie konieczności, niezbędnych prac zabezpieczających, w tym konserwatorskich.

Utrzymanie zabytku i jego otoczenia w jak najlepszym stanie.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa FIGURA PIETA w zespole dworsko-parkowym	2. Czas powstania 1701 r.	3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
--	-------------------------------------	--

cd. punktu 8

parku nabyli Tadeusz Jeziorski, Jolanta Ożdżyńska i Karolina Szczałuba.

Opis

Rzeźba jest dziełem anonimowego twórcy. Ma charakter barokowo-ludowy. Została wykonana w kamieniu (piaskowcu).

Pieta, inaczej Oplakiwanie, przedstawia Maryję – matkę Jezusa z martwym synem na rękach. Mimo, iż przedstawia dramatyczną scenę pozbawiona jest ekspresji. Siedząca Maryja, z szeroko rozstawionymi nogami, trzyma na kolanach i lewej ręce martwego Jezusa. Jej prawa ręka spoczywa na lewej nodze syna. Maryja odziana jest w długą prążkowaną suknię, jej włosy przykrywa długa chusta, spadająca na plecy i ramiona, sięgająca ziemi. Spod sukni wystają jej buty. Jezus owinięty jest jedynie przepaską wokół bioder. Ma wyjątkowo bujne włosy. Jego twarz jest pociągła. Jezus i Maryja mają nienaturalne proporcje. Jezus, choć wiemy to zarówno z przekazów biblijnych jak i współczesnych badań naukowych, był wysokim, silnym mężczyzną, przedstawiony jest jako wyjątkowo szczupła, drobna osoba, znacznie niższa i mniejsza od swej matki. Jego ręce mają różną długość. Również rozmiary twarzy, tułowia i nóg są nienaturalne. Na stopach i lewej dłoni Jezusa widać ślady po gwoździach, którymi był przybity do krzyża. Maryja siedzi pod wysokim krzyżem. Krzyż ma podstawę o rzucie zbliżonym do kwadratu.

Pieta umieszczona jest na postumencie o przekroju zbliżonym do kwadratu, na trzystopniowych schodkach. Na frontowej płaszczyźnie widnieje napis: MATKO BOLESNA KRZYŻOWA / NEGÓ / BOGA PRZY ŚMIERCII JEGO / DO SERCA MEGO / PIOTR CNRW / MIEWISKI / Z (nieczytelne) W CH / P 1701 R / (nieczytelne) NSKIA (nieczytelne)” oraz umieszczony w centralnym punkcie herb Ostoja (?). Na zachodniej płaszczyźnie widnieją informacje o restauracjach rzeźby. Czytamy: „RESTAUR. W W / Fi. M M POSS / ZAST: Wsi MIETELICKA / 22: Kw. 1826 R. / RESTAUR-16-X-1998 R. / PRZY POMOCY PARAFII / J. i J. WERENOWSKI / Z. CEGLIŃSKI / R i M BRYŚ / J i L JAŁOCHA”. Na płaszczyźnie wschodniej widnieje data: „1747” oraz imię i nazwisko „STEFAN SKUS”.

Wartości

Wartości historyczne

Pieta jest najstarszą rzeźbą parkową na terenie gminy oraz powiatu, a także jedyną o tej tematyce w okolicy. Zachowała swą tkankę materiałową, formę i pierwotne funkcje. Stanowi przykład miejscowej sztuki kamieniarskiej i sakralnej.

Jest usytuowana na terenie parku dworskiego, którego historia związana jest z osobami zasłużonymi dla regionu. Zachowane fragmenty inskrypcji widniejące na postumencie informują o pracach restauracyjnych zabytku, które miały miejsce w 1826 i 1998 r.

Wartości artystyczne

Nietuliska Pieta, będąc rzeźbą ludową, prezentuje artystyczną kulturę narodu polskiego. Odznacza się dużymi wartościami folklorystycznymi; jest świadectwem możliwości artystycznych polskiego ludu i rodzimych talentów. Z uwagi na tematykę religijną, duchową, ma ogromną wartość modlitewną. Jest symbolem wiary, umiłowania Maryi i Jezusa.

Zabytek urzeka rozmiarami, prostotą oraz sposobem przedstawienia sceny oplakiwania zmarłego Chrystusa, zdjętego z krzyża, przez jego matkę.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa FIGURA PIETA w zespole dworsko-parkowym	2. Czas powstania 1701 r.	3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
--	-------------------------------------	--

cd. punktu 8

Wartości naukowe

Stanowi przyczynek do historii kamieniarstwa oraz miejscowej sztuki ludowej i sakralnej.

Wartość emocjonalna

Rzeźba z uwagi na tematykę jest przejawem życia religijnego i związanych z nim praktyk. Od początku jest otoczona kultem; jest miejscem „omodlonym”, wokół którego po dziś dzień gromadzą się miejscowi w celach modlitewnych. Odzwierciedla ludową pobożność i służy zaspokojeniu potrzeb kultowo-estetycznych. Uroda rzeźby oraz rozmiary krzyża sprawiają, że nie sposób obok niej przejść obojętnie.

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
1. Nazwa DWÓR w zespole dworsko-parkowym		2. Czas powstania początek XX w., przebudowany ok. 1920 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000			4. Adres
			Nietulisko Małe 122 27-415 Nietulisko Małe Obręb – Nietulisko Małe Działka nr 395/3
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW 6. Formy ochrony <p style="text-align: center;">Na terenie parku wpisanego do rejestru zabytków pod numerem A.611 z dn. 13.12.1957 r.</p> <p style="text-align: center;">Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów</p>
Źródło: WODGiK Kielce_NGP_III.7522.1.110.2021		Fasada dworu	

Historia

W 1917 r. właścicielem majątku Nietulisko Małe został Henryk Cichowski herbu Wąż, który zakupił go od dzieci i jednocześnie spadkobierców Antoniego Rakowskiego: Stanisława, Bogdana, Jadwigi Miketty oraz Heleny 1° voto Świącickiej, 2° voto Łubieńskiej. On to zbudował drewniany dwór. Zdaniem prof. Zbigniewa Doliwy-Klepackiego nowa rezydencja stanęła na miejscu dawnego dworu, pochodzącego z II połowy XIX w., przebudowanego ok. 1900 r. W 1920 r. właścicielem majątku w Nietulisku Małym został Jakub Grobicki. W latach 20. XX w. rozbudował on nieco dwór. Postawił werandę, zagospodarował poddasze urządzając na nim pokoik, a przed rezydencją usypał taras ziemny. Po jego śmierci właścicielami posiadłości i dworu zostały dzieci: Antoni Grobicki i Anna Mikułowska Pomorska.

W 1944 r. dobra zostały zajęte przez Skarb Państwa. W dworze urządzono dom starców. W latach 1947-1999 dwór z otaczającym go parkiem były własnością kopalni kamienia z siedzibą w Szydłowcu, następnie w Radomiu. W 2000 r. dwór zakupiła rodzina Werenowskich z Ostrowca Św., zaś park stał się własnością gminy. W 2005 r. dwór z sadem i niewielką częścią parku zakupili Tadeusz Jeziorski, Jolanta Ożdżyńska i Karolina Szczałuba.

Opis

Dwór stanowi obiekt drewniany, parterowy, posadowiony na murowanej podmurówce z kamienia, o konstrukcji ryglowej, postawiony na planie prostokąta, z zamieszkałym poddaszem, nakryty dwuspadowym dachem, zorientowany na południe. Fasada i elewacja tylna są 6-osiove. Fasadę organizują – od zachodu: okno, drzwi, dwa okna, drzwi i okno; z kolei elewację tylną – północną porządkują od wschodu: cztery otwory okienne, drzwi i okno. Drzwi i okna są dwuskrzydłowe.

Elewacja szczytowa wschodnia liczy 2 osie. Jej układ organizują dwa okna w parterze i okno w szczycie. Elewację szczytową wschodnią z drzwiami i otworem okiennym przysłania częściowo półotwarty ażurowy ganek z bocznym wejściem. W szczycie widnieje otwór okienny dwuskrzydłowy z dwoma małymi okienkami po bokach.

Do dworu prowadzą kilkustopniowe szerokie kamienne schody. Dwuspadowy dach jest posyty płatami eternitu i łatany papą. W połąci dachowej widnieją nadstawy z oknami.

Wnętrze dworu ma układ dwutraktowy z sienią na osi.

cd.

Stan zachowany

Zły. Obiekt przeznaczony do rozbiórki.

Postulaty dotyczące konserwacji

Zaleca się przeprowadzić inwentaryzację i dokumentację fotograficzną dworu, by ocalić pamięć o obiekcie dla przyszłych pokoleń. Zadbać o otoczenie dworu.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa DWÓR w zespole dworsko-parkowym	2. Czas powstania początek XX w., przebudowany ok. 1920 r.	3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
--	--	--

cd. punktu 8

Aktualnie dwór jest w stanie ruiny i jest przeznaczony do rozbiórki. Dach nad jego zachodnią częścią jest załamany i dziurawy. Schody są całkowicie zdewastowane. Szalunek jest zniszczony.

Wartości

Wartości historyczne

Dwór jest jednym z nielicznych przykładów drewnianych budowli rezydencjonalnych w okolicach i jedynym na terenie gminy.

W jego dzieje wpisane są życiorysy ważnych postaci nie tylko dla historii wsi, ale także kraju.

Choć sam obiekt liczy niewiele ponad 100 lat, to miejsce które wybrano na jego budowę nie było w żaden sposób przypadkowe. W tym miejscu być może stał uprzednio nieco starszy dwór o XIX-wiecznej metryce. W pobliżu dworu znajduje się zniwelowane wczesnośredniowieczne grodzisko – siedziba rycerska, co unaocznia ciągłość tradycji rezydencjonalnej tego miejsca.

Wartości artystyczne

Dwór w Nietulisku Małym stanowi centralny obiekt założenia podworskiego, powiązanego przestrzennie i historycznie z parkiem i zabudowaniami folwarcznymi. Choć sam jest niewidoczny w panoramie wsi, to jednak otaczający go park ze starodrzewiem wyróżnia się w krajobrazie i już z daleka przyciąga uwagę.

Dużymi wartościami artystycznymi i estetycznymi odznaczają się drewniane detale zdobiące okna dworu. Urodą ujmuje drewniany ażurowy ganek. Z przeszłości ozdobą rezydencji były prowadzące do niego kamienne szerokie schody obwiedzione murkiem. Do elewacji frontowej przylegał obszerny taras, z którego roztaczał się widok na okalający park.

Wartości naukowe

Historia obiektu, a także jego mieszkańców jest nośnikiem wiedzy o historii wsi oraz regionu. Architektura dworu i jego wewnętrzne rozplanowanie wiele mówią o życiu średniozamożnego ziemiaństwa I połowy XX w.

Opracowania:

A. Bastrzykowski, Monografia historyczna Kunowa nad Kamienną i jego okolicy, Kraków 1939

Z. Klepacki, Dwory i dworski oraz ich właściciele w województwie świętokrzyskim, t. 1, Ostrowiec Świętokrzyski 2013

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa DWÓR w zespole dworsko-parkowym	2. Czas powstania początek XX w., przebudowany ok. 1920 r.	3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
--	--	--

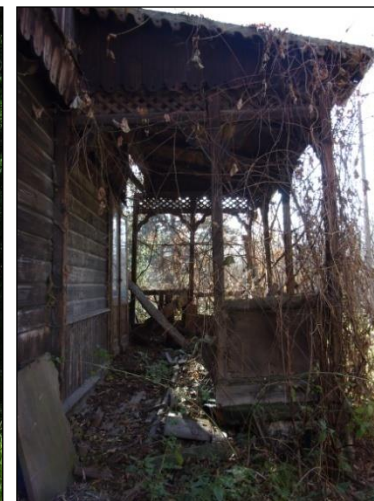
cd. punktu 7

Fragment fasady

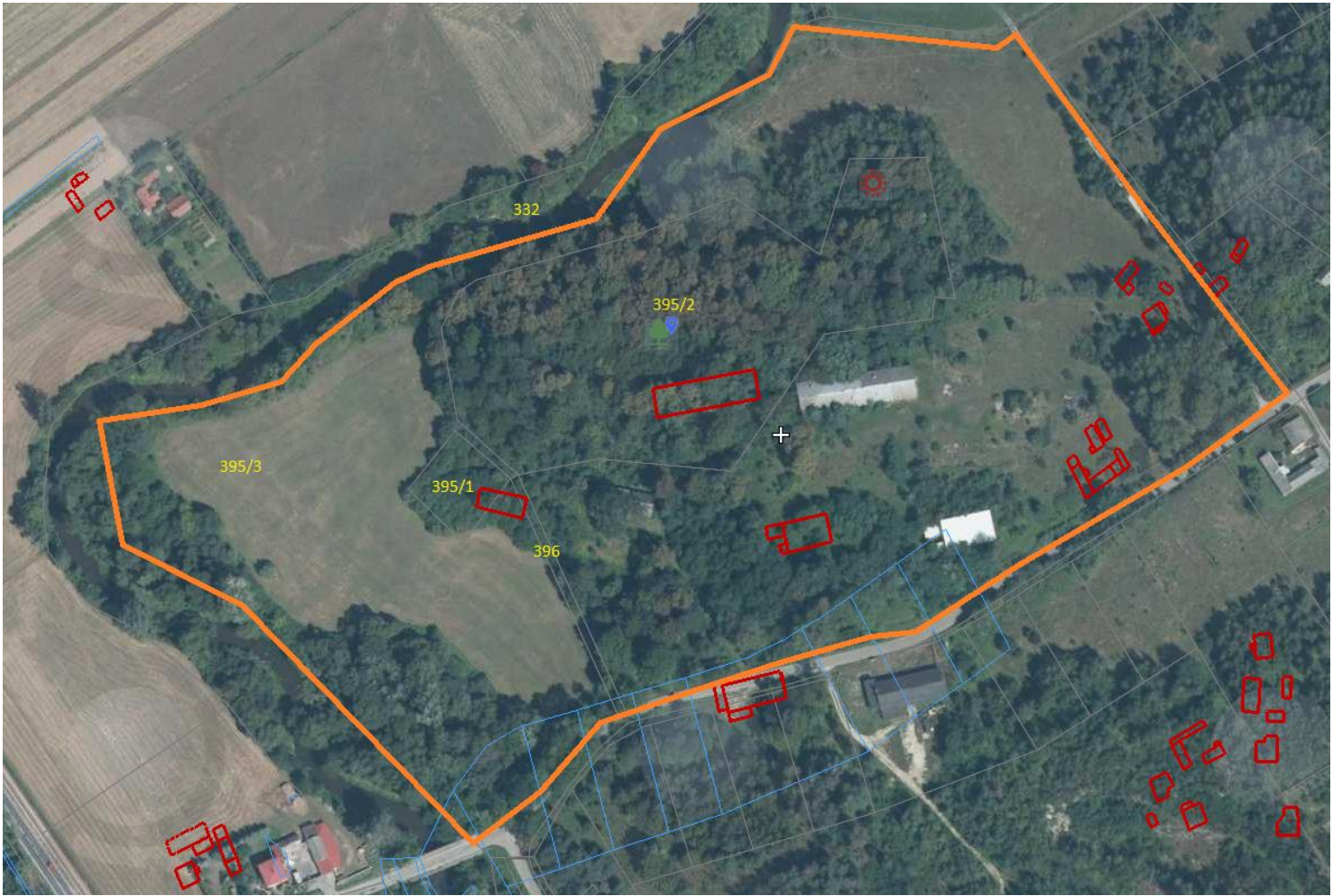
Fragment fasady i elewacji szczytowej

Dobudówka (ganek)
przysłaniająca elewację szczytową

Elewacja tylna

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
1. Nazwa PARK w zespole dworsko-parkowym		2. Czas powstania XIX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-25000 			4. Adres Nietulisko Małe 122 pocztą 27-415 Kunów Obręb – Nietulisko Małe Działki nr 395/1, 395/2, 395/3, 396
			5. Przynależność administracyjna województwo ŚWIĘTOKRZYSKIE powiat OSTROWIECKI gmina KUNÓW
Źródło: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Kielcach, plan założenia dworsko-parkowego w Nietulisku Małym			6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomych nr A.611z dn. 13.12.1957 r. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów

Historia

Nietulisko Małe przez kilka stuleci wchodziło w skład klucza ostrowieckiego, stanowiącego część dóbr ćmielowsko-opatowskich. Na początku XVII w. ich właścicielem był książę Janusz Ostrogski. Po jego śmierci w 1620 r. pozostała po nim scheda przeszła na własność książąt Zasławskich. Na mocy wcześniejszych ustaleń dobra opatowsko-ćmielowskie, ale bez klucza ostrowieckiego (a więc klucze opatowski, ćmielowski, grocholicki zw. denkowskim lub bodzechowskim), objął małoletni Franciszek Zasławski, syn Aleksandra i Eufrozyny z Ostrogskich, a wnuk Janusza Ostrogskiego i jego pierwszej żony, Zuzanny Seredzianki, zmarły w 1622 r. Klucz ostrowiecki przejęła w dożywotnie użytkowanie Teofila z Czekarzewic Tarłówna, wdowa po Januszu, zmarła w 1635 r.

Po zgonie Franciszka Zasławskiego w 1622 r., jego włości trafiły w ręce brata, małoletniego Władysława Dominika, drugiego syna Eufrozyny z Ostrogskich i Aleksandra. W 1656 r. całe dobra opatowsko-ćmielowskie przeszły na własność syna Władysława Dominika, księcia Aleksandra Janusza Zasławskiego. W 1673 r. odziedziczyła je siostra Aleksandra Janusza, Teofila Ludwika zamężna 1^ovoto z księciem Dymitrem Jerzym Wiśniowieckim, 2^ovoto z księciem Józefem Karolem Lubomirskim. Po jej śmierci przedmiotowe dobra otrzymał w 1709 r. syn, Aleksander Dominik Lubomirski. W 1720 r. drogą spadku stały się one własnością jego siostry, Marii Anny Lubomirskiej, zamężnej z księciem Pawłem Karolem Sanguszką.

W 1729 r. dobra opatowsko-ćmielowskie odziedziczył jedyny syn Marii Anny i Pawła Karola, Janusz Aleksander Sanguszko (do 1750 roku zarządzał nimi dożywotnio jego ojciec). W kolejnych latach klucz ostrowiecki z Nietuliskiem Małym należał do Konstancji z Denhoffów 1^ovoto Januszowej Sanguszkowej, 2^ovoto Józefowej Rogalińskiej. Po jej śmierci odziedziczył je Józef Klemens Czartoryski. Kolejnym właścicielem klucza był Henryk Lubomirski. W 1808 r. zakupił go Jerzy Dobrzański. Następnymi właścicielami byli jego spadkobiercy, wdowa i synowie. Z powodu zadłużenia w 1836 r. majątek Dobrzańskich został wystawiony na licytację. Zakupił go Abraham Simon Cohen, który wkrótce sprzedał go hr. Henrykowi Łubieńskiemu. Od 1845 r. majątek należał do Banku Polskiego. W 1869 r. znalazł się on w posiadaniu Antoniego Edwarda barona Fraenkla. W 1880 r. zakupił go Władysław Laski, by w 1885 r. podarować córce Marii zam. z hr. Zygmuntem Wielopolskim.

cd.**Stan zachowania**

Średni. Park jest mocno zarośnięty, ale mimo to ma czytelny układ kompozycyjny, zachowane w niezmiętej formie ukształtowanie terenu, uformowane platformy widokowe, widoczne aleje spacerowe. Jego ogrodzenie z kamienia jest mocno zniszczone, ma ubytki, brakuje bram wjazdowych.

Postulaty dotyczące konserwacji

Park wymaga rewitalizacji. W pierwszej kolejności należy wykarczować samosiewy i zakrzaczenia w celu uczynienia jego układu przestrzennego oraz naprawić ogrodzenie.

Regularne kontrole stanu technicznego obiektu.

Utrzymywanie zabytku w jak najlepszym stanie.

Korzystanie z parku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości oraz właściwą ekspozycję.

Regularne prowadzenie prac porządkowych i pielęgnacyjnych drzewostanu.

Bezwzględne zgłaszanie do ŚWKZ wszelkich problemów związanych ze stanem zachowania parku oraz ewentualnymi zagrożeniami i zniszczeniami.

Realizacja wszelkich prac na terenie parku z poszanowaniem jego charakteru, kompozycji oraz estetyki zieleni komponowanej.

Prowadzenie gospodarki drzewostanem oraz użytkowanie parku w ścisłym porozumieniu ze ŚWKZ, najlepiej w oparciu o kompleksowy program rewaloryzacji uwzględniający zabytkowy charakter i kompozycję drzewostanu.

Prowadzenie wszelkich prac remontowych, budowlanych i konserwatorskich w obrębie parku wymaga koniecznie uzyskania pozwolenia ŚWKZ w trybie decyzji.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Monika Bryła-Mazurkiewicz
25.09.2021 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa PARK w zespole dworsko-parkowym	2. Czas powstania XIX w.	3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
--	------------------------------------	--

cd. punktu 7

Widok na park – z drogi w kierunku na Koloniję Piaski

Brama wjazdowa na teren parku

Fragment parku przy dworze

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa PARK w zespole dworsko-parkowym	2. Czas powstania XIX w.	3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
--	------------------------------------	--

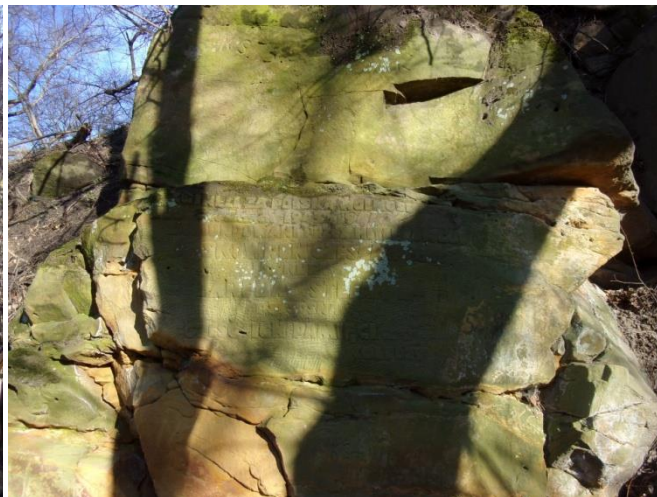
cd. punktu 7

Grodzisko (widok ogólny) i fragment łąki

Grodzisko

Pomnik na stoku grodziska
ku czci zamordowanych przez Niemców:
Czesława Skowrona ps. Kuna lat 16
i Stefana Zaręby ps. Sosna lat 18;
wyk. Z. Skwirowski

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa PARK w zespole dworsko-parkowym	2. Czas powstania XIX w.	3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
--	------------------------------------	--

cd. punktu 8

W 1909 r. Nietulisko Małe nabył Stefan Jabłkowski. W 1912 r. sprzedał je Antoniemu Rakowskiemu. Po śmierci Antoniego Rakowskiego w 1917 r. właścicielem majątku zostały jego dzieci: Stanisław, Bogdan, Jadwiga z Rakowskich Miketta oraz Helena z Rakowskich Łubieńska, którzy w tym samym roku sprzedali go Henrykowi Cichowskiemu herbu Wąż. W 1920 r. dobra powyższe zakupił Jakub Grobicki herbu Trąby. Po jego śmierci właścicielami posiadłości zostały dzieci: Antoni Grobicki i Anna Mikułowska-Pomorska. W 1944 r. dobra zostały przejęte przez Skarb Państwa. Ziemie rozparcelowano pomiędzy chłopów. W latach 1947-1999 dwór i park były własnością kopalni kamienia z siedzibą w Szydłowcu, następnie w Radomiu. W 2000 r. dwór zakupiła rodzina Werenowskich z Ostrowca Św., zaś park stał się własnością gminy. W 2005 r. dwór z sadem i niewielką częścią parku nabyli Tadeusz Jeziorski, Jolanta Ożdżyńska i Karolina Szczaluba.

Opis

Park został założony w XIX w. Rozpościera się na powierzchni ok. 9,5 ha. Jest zlokalizowany po lewej stronie drogi łączącej Kunów z Kolonią Piaski. Graniczy: od strony zachodniej i częściowo północnej z rzeką Kamienną, od południa z drogą relacji Kunów – Kolonia Piaski, a od wschodu i północnego-wschodu z lokalnymi drogami. Od strony południowej posiada mocno zniszczone kamienne ogrodzenie.

W centralnym punkcie parku wznosi się wzgórze zw. Kamienną Górą. Na nim we wczesnym średniowieczu było zlokalizowane grodzisko – siedziba rycerska. Do dziś zachowało się charakterystyczne ukształtowanie terenu; szczyt wzniesienia jest płaski, a w jego północno-wschodniej części jest kopiec.

U podstawy południowego stoku owego wzgórza wznosi się dwór drewniany zorientowany na południowy-zachód. Przed nim rozpościera się taras ziemny ujęty po bokach dwoma świerkami. Na osi tarasu znajduje się aleja grabowa prowadząca do bramy umieszczonej w kamiennym ogrodzeniu. Za dworem jest mocno porośnięty stok. Część parku, położona na północnym i zachodnim stoku, ma charakter górski. Cechują go: strome zbocza, olbrzymie głazy piaskowca, wąskie ścieżki nad urwiskami, z których roztacza się widok na okoliczne łąki i rzekę Kamienną. U podnóża grodziska i w zachodniej części parku są wyprofilowane w stoku dwa tarasy widokowe. Zachodnią część parku stanowią łąki, ograniczone od strony Kamiennej ciągiem drzew.

Jeden z głazów piaskowca, na zachodnim stoku grodziska, stanowi miejsce pamięci narodowej – pomnik upamiętniający zamordowanych przez Niemców: Czesława Skowrona ps. Kuna lat 16 i Stefana Zarębę ps. Sosna lat 18. Zaprojektował go i wykonał Zygmunt Skwirowski.

We wschodniej części założenia był zlokalizowany folwark, po którym pozostały pojedyncze budynki. Wjazd na jego teren prowadzi od południowo-wschodniego narożnika. Tuż obok niego znajduje się Pieta z 1701 r.

Park jest mocno zaniedbany, gęsto porośnięty samosiewami, dzikimi krzewami, chwastami. Pomimo to jego układ przestrzenny jest czytelny. Zachowało się w niezmięnionej formie ukształtowanie terenu, widoczny jest układ alejek spacerowych (grabowej, kasztanowej) i platform widokowych. Starodrzewie składa się z kasztanowców, lip drobnolistnych, grabów pospolitych, robinii akacjowych oraz pojedynczych drzew: sosen, świerków, jesionów. Ponadto rosną w nim krzewy lilaka i czarnego bzu.

cd.

WKŁADKA DO KARTY ADRESOWEJ ZABYTKU

1. Nazwa PARK w zespole dworsko-parkowym	2. Czas powstania XIX w.	3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
--	------------------------------------	--

cd. punktu 8

Wartości

Wartości historyczne

Park w Nietulisku Małym jest pamiątką po dawnym założeniu dworsko-parkowym, będącym własnością wielu wybitnych osób, w tym zasłużonych dla rozwoju gospodarczego regionu.

Wartości artystyczne

Park w Nietulisku Małym jest typowym parkiem rezydencjonalnym typu krajobrazowego, bardzo popularnym w XIX w., który był odpowiedzią na szukanie piękna w naturalnym krajobrazie. Został założony w XIX w. Jego bryła jest bardzo czytelna w panoramie wsi. Park jest pięknie wkomponowany w krajobraz i powiązany widokowo z malowniczą okolicą. Stanowi swoistą enklawę drzew, swego rodzaju wyspę zieleni, wyróżniającej się pośród okolicznej roślinności. Jego układ porządkowały aleje spacerowe. Posiadał punkty i platformy widokowe i elementy małej architektury. Od drogi biegnącej przez wieś był odgradzony kamiennym murem. Prowadziły do niego bramy wjazdowe.

Park był dość rozległy, oddawał bogactwo i elegancję dworu. Stanowił odbicie gustów i estetyki ówczesnych właścicieli.

Wartości naukowe

Park ma dużą wartość przyrodniczą, ale także archeologiczną i historyczną; stanowi zatem obiekt badań specjalistów z wielu dziedzin nauki. W jego obrębie znajdują się kolekcje okazałych, cennych pod względem przyrodniczym, drzew. Jest tu także zlokalizowane wczesnośredniowieczne grodzisko. Spośród elementów małej architektury na odnotowanie zasługuje rzeźba Pieta z 1701 r. Na zachodnim stoku grodziska znajduje się pomnik – miejsce pamięci ku czci zamordowanych przez Niemców: Czesława Skowrona i Stefana Zarębę.

Opracowania:

D. Pape, S. Olecki, Ewidencja założenia dworsko-parkowego w Nietulisku Małym, gm. Kunów, Warszawa 2009

Z. Doliwa-Klepacki, Dwory i dworki oraz ich właściciele w województwie świętokrzyskim, t. 1, Ostrowiec Świętokrzyski 2013

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BIECHÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 1 stanowisko na obszarze: 162
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na okres pradziejowy z uwagi na liczne znaleziska narzędzi i odłupków krzemienych.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – osada ślad produkcji dymarskiej	BIECHÓW
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 2 stanowisko na obszarze: 163 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na okres pradziejowy z uwagi na liczne znaleziska narzędzi i odłupków krzemienych oraz ślad produkcji dymarskiej w postaci znaleziska żużli dymarskich z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

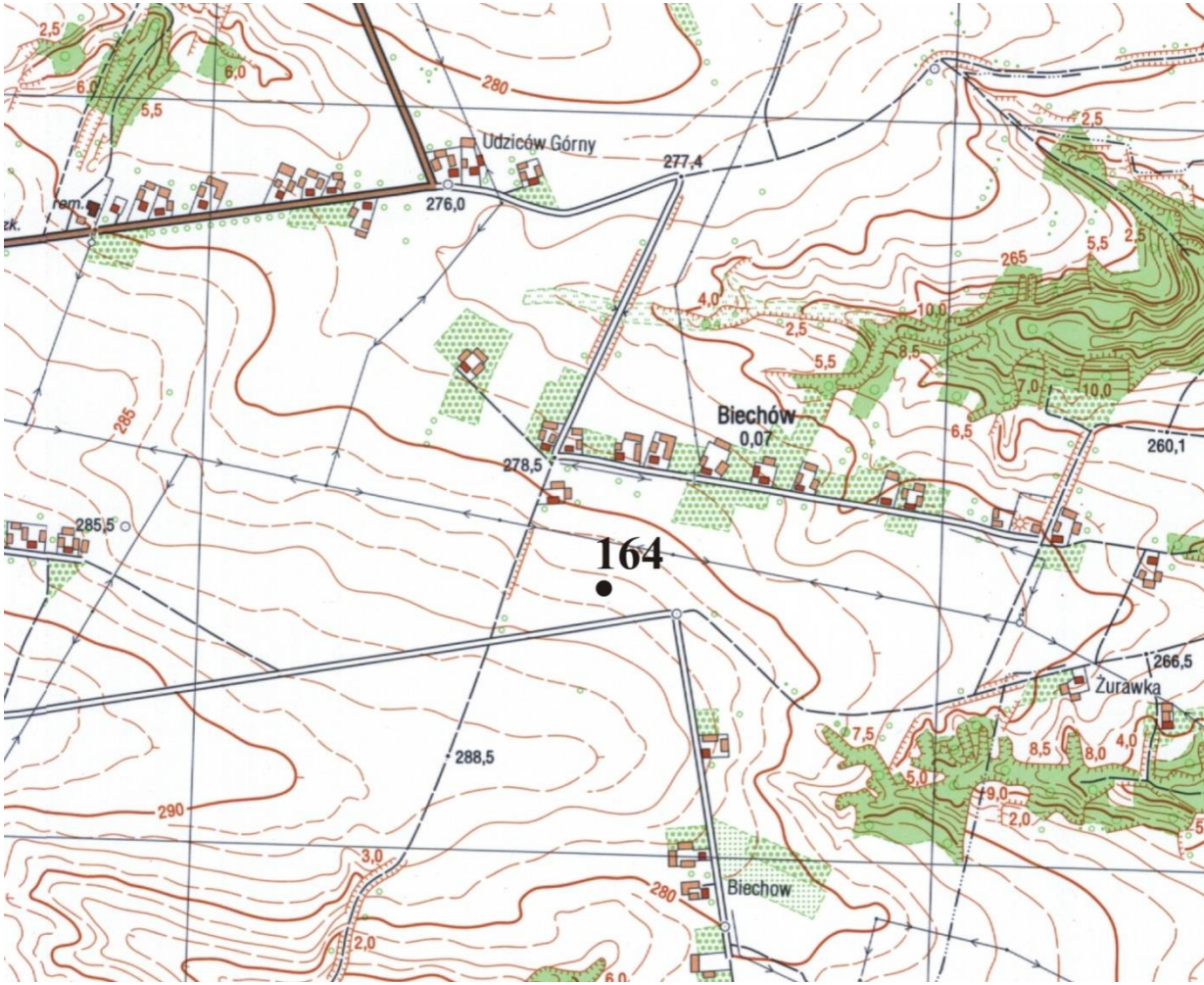
Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

<p>1. Nazwa</p> <p>STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>pradzieje – punkt osadniczy</p>	<p>BIECHÓW</p>
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów</p> 		<p>4. Adres</p> <p>AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 3 stanowisko na obszarze: 164</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo świętokrzyskie</p> <p>powiat ostrowiecki</p> <p>gmina Kunów</p> <p>6. Formy ochrony</p>

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres pradziejowy. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BIECHÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 4 stanowisko na obszarze: 165
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na neolit z uwagi na liczne znaleziska narzędzi i odłupków krzemienych oraz ceramiki. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

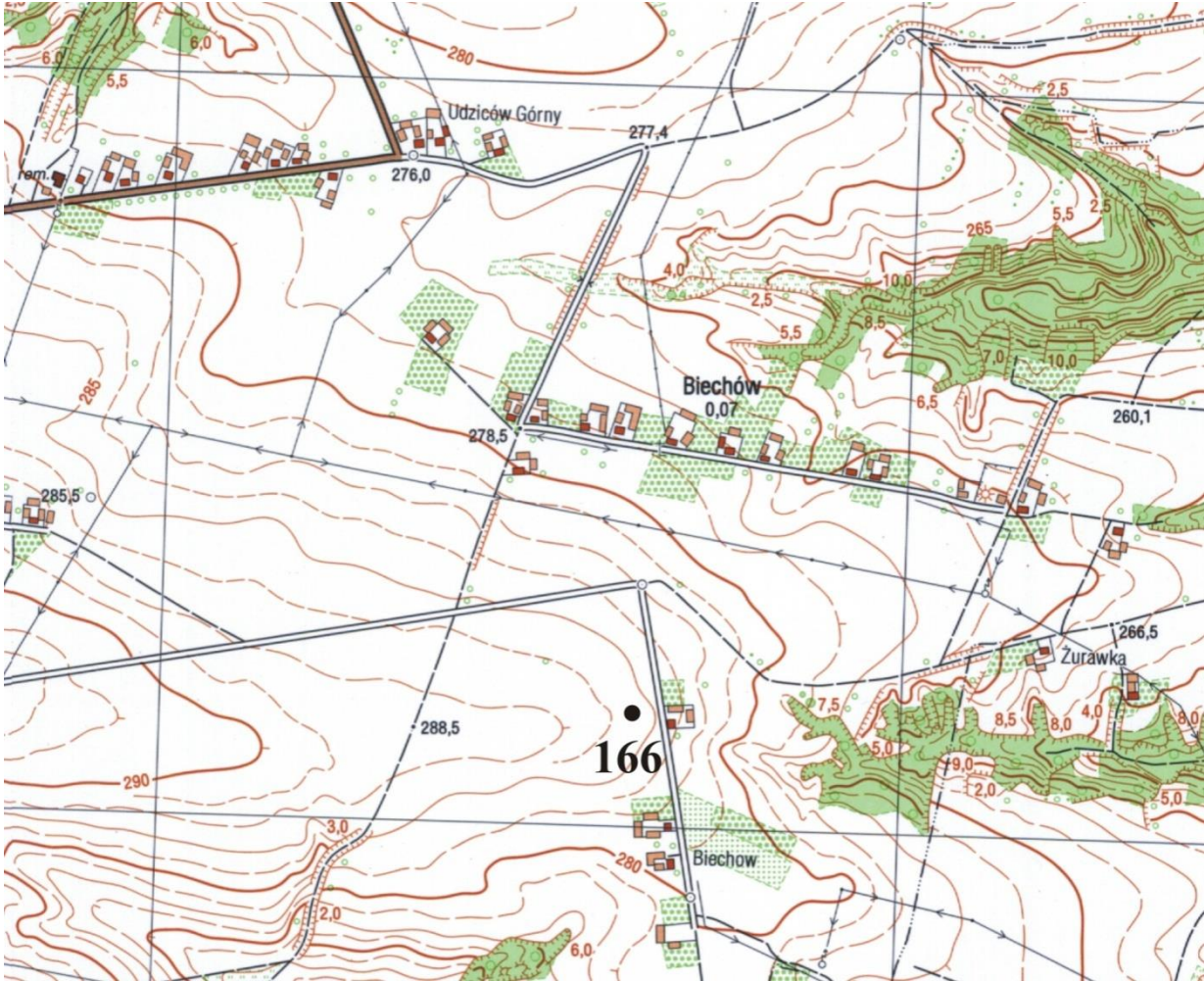
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BIECHÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 5 stanowisko na obszarze: 166
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres pradziejowy. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>			BIECHÓW
2. Czas powstania <p style="text-align: center;">okres wpływów rzymskich (k. przeworska?) – ślad produkcji dymarskiej</p>			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres <p>AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 6 stanowisko na obszarze: 167</p>
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się ślad produkcji dymarskiej na którym zarejestrowano tzw. żużle dymarskie datowane na okres wpływów rzymskich.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

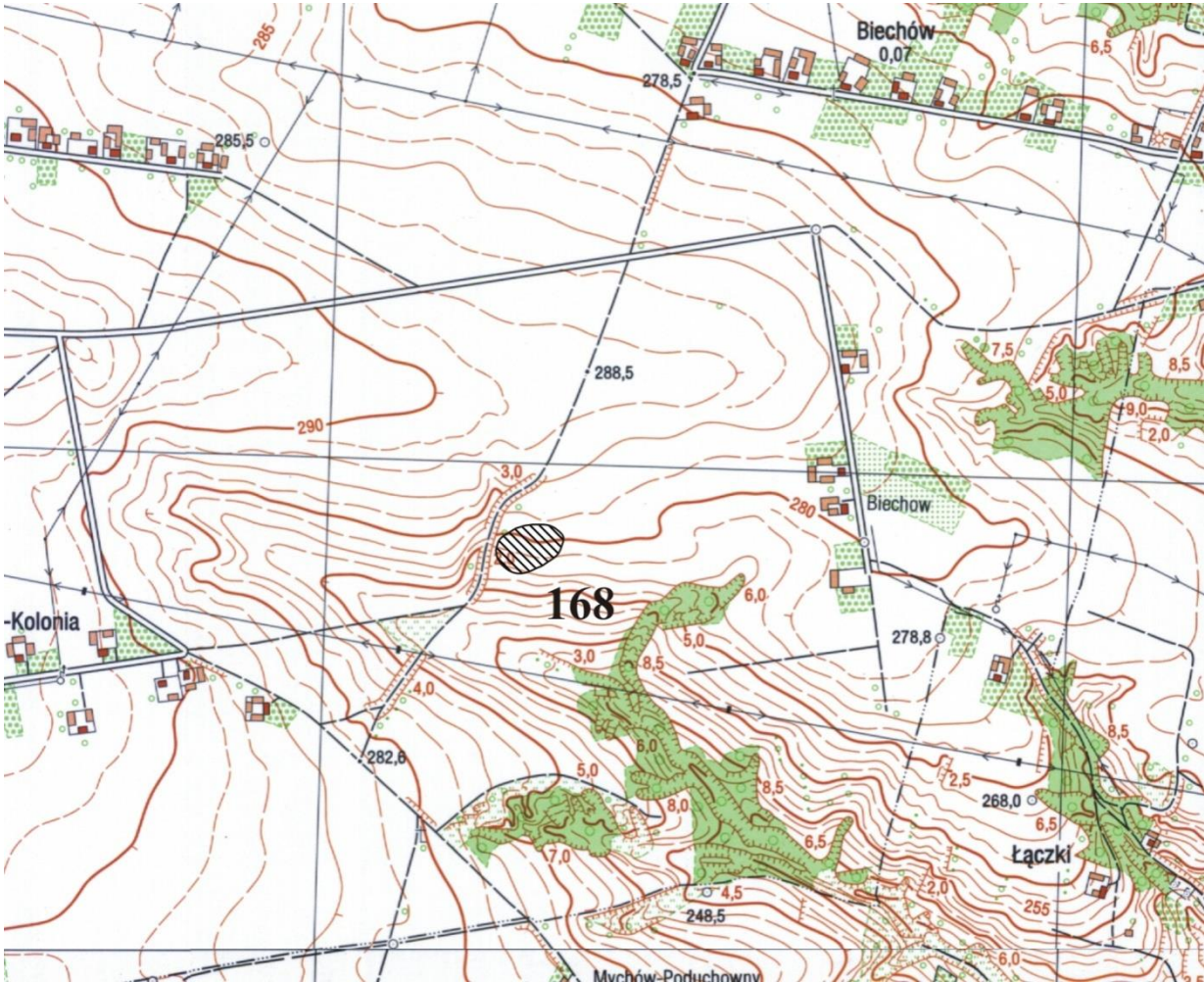
Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

<p>1. Nazwa</p> <p>STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>późne średniowiecze – punkt osadniczy nowożytność – osada</p>	<p>BIECHÓW</p>
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów</p> 		<p>4. Adres</p> <p>AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 7 stanowisko na obszarze: 168</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo świętokrzyskie</p> <p>powiat ostrowiecki</p> <p>gmina Kunów</p> <p>6. Formy ochrony</p>

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na okres nowożytny. Liczne fragmenty ceramiki świadczą o innym zasięgu zabudowy wsi niż obecny. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości Biechów.

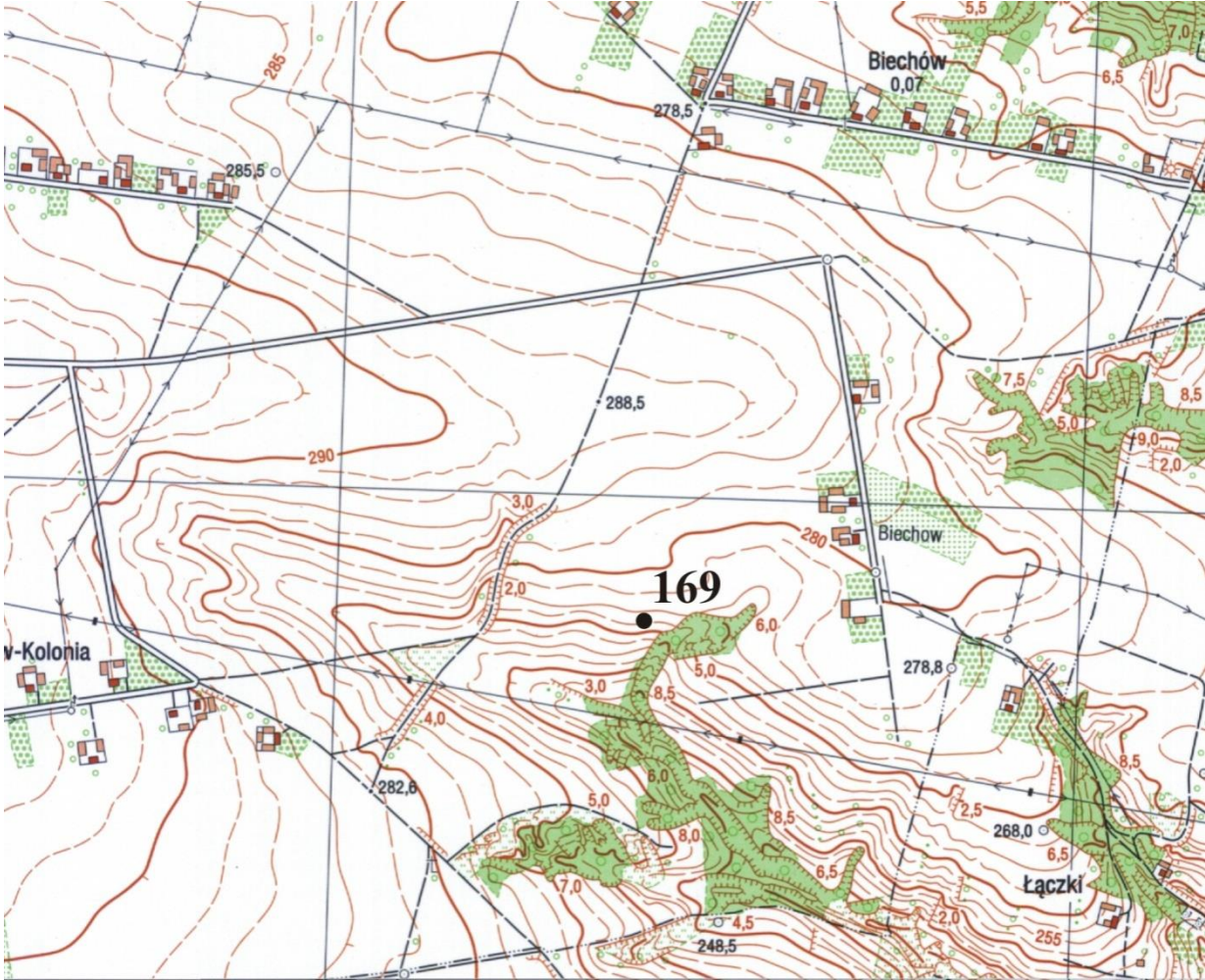
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BIECHÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 8 stanowisko na obszarze: 169
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres pradziejowy.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

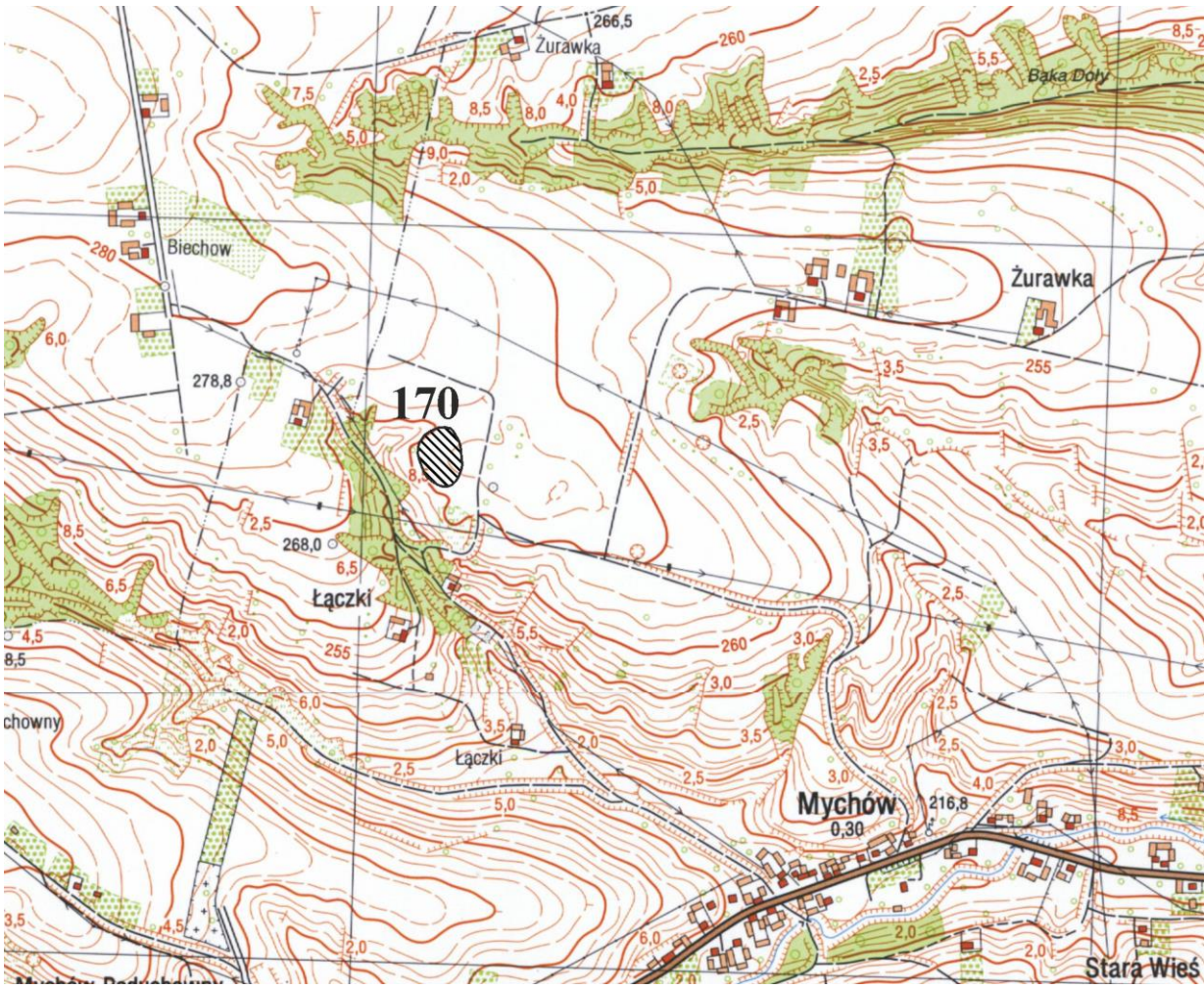
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BIECHÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. pucharów lejkowatych) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 9 stanowisko na obszarze: 170
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na okres neolityczny z uwagi na liczne znaleziska narzędzi i odłupków krzemienych oraz ceramiki. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

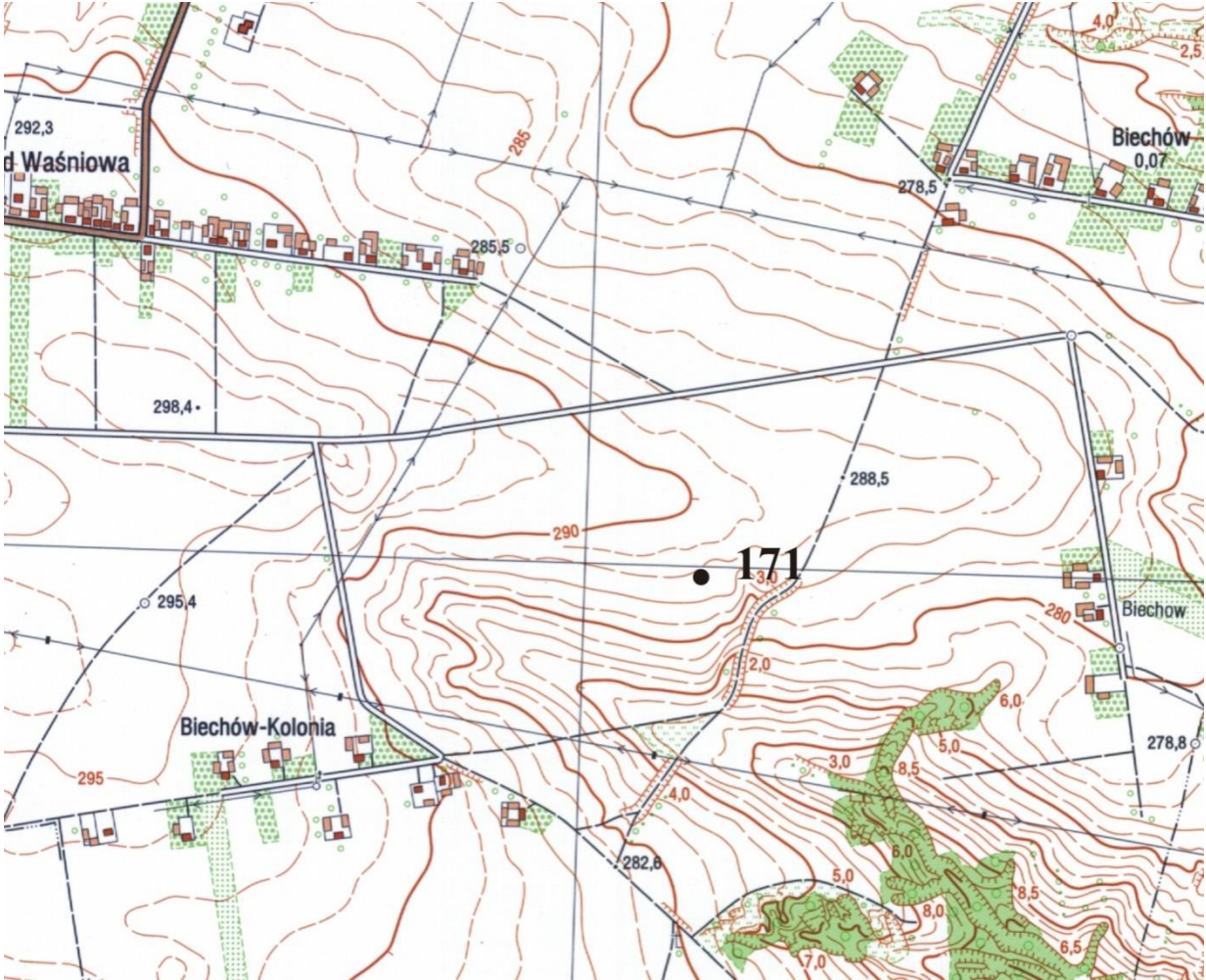
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Część stanowiska znajduje się w Mychowie, gmina Bodzechów.
Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BIECHÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje, średniowiecze, nowożytność? – punkt osadniczy	4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 10 stanowisko na obszarze: 171
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany za pradzieje lub okres nowożytny.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

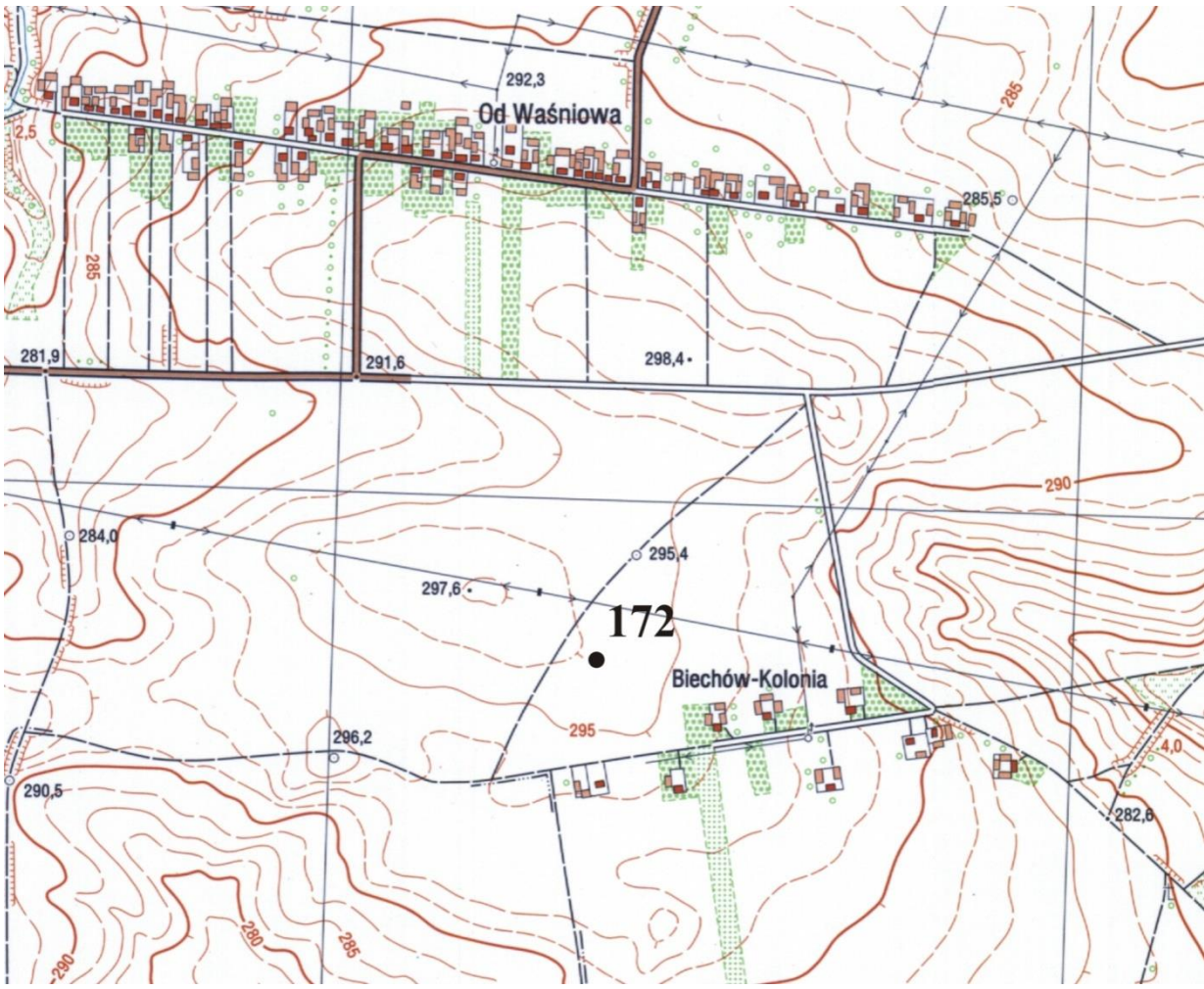
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BIECHÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje, średniowiecze, nowożytność – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 11 stanowisko na obszarze: 172 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje lub nowożytność.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BIECHÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 12 stanowisko na obszarze: 173 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres pradziejowy. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BIECHÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje- punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 13 stanowisko na obszarze: 174 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres pradziejowy. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

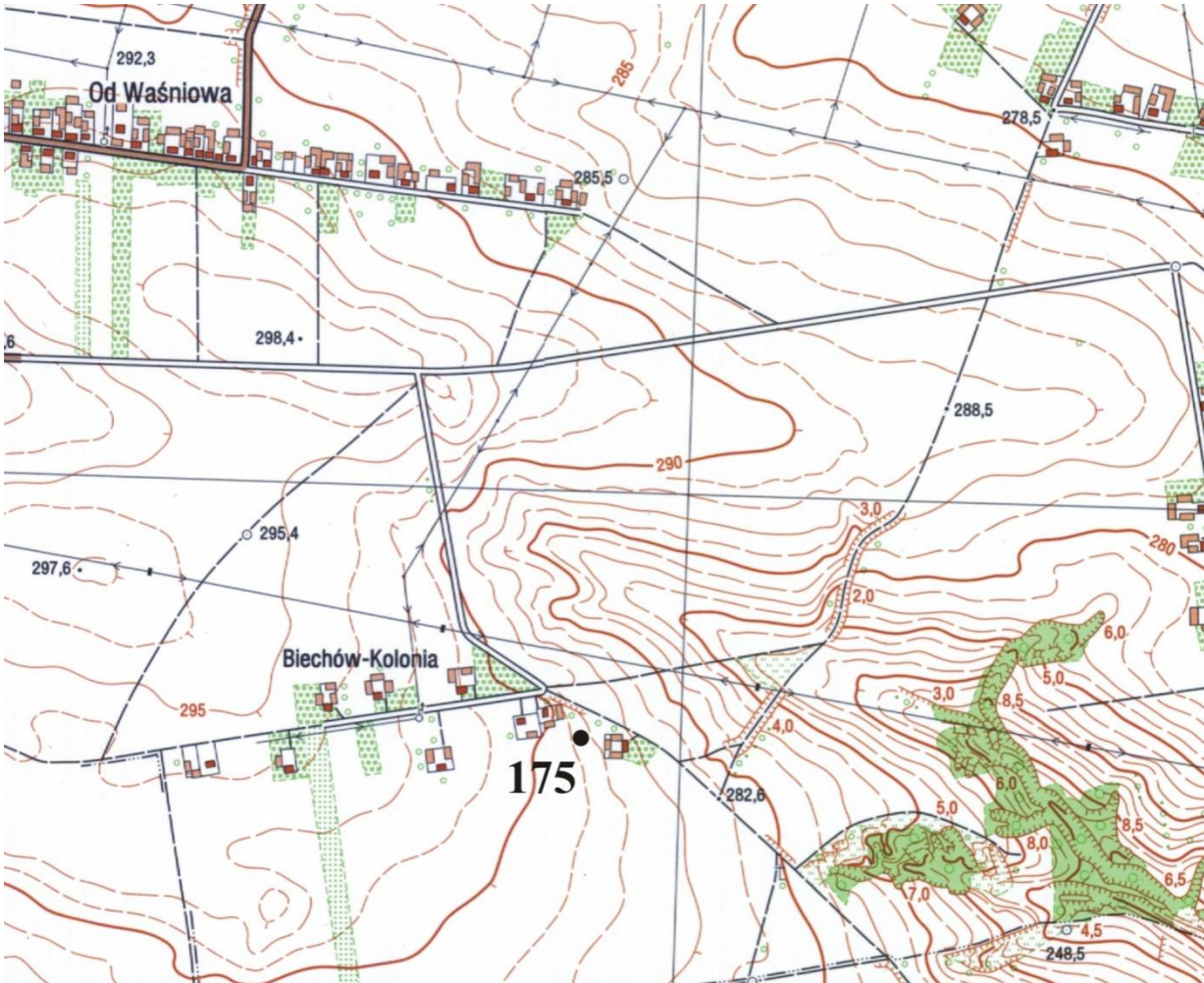
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			BIECHÓW
1. Nazwa	2. Czas powstania	4. Adres	
	pradzieje – punkt osadniczy	AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 14 stanowisko na obszarze: 175	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			5. Przynależność administracyjna
			6. Formy ochrony
			województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres prądziejowy.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BIECHÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 15 stanowisko na obszarze: 176 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na okres pradziejowy z uwagi na liczne znaleziska narzędzi i odłupków krzemienych.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			BIECHÓW
1. Nazwa	2. Czas powstania	4. Adres	
STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE	pradzieje – osada	AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 16 stanowisko na obszarze: 177	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			5. Przynależność administracyjna
			6. Formy ochrony
			województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na okres pradziejowy z uwagi na liczne znaleziska narzędzi i odłupków krzemienych.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BUKOWIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 1 stanowisko na obszarze: 206 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na okres pradziejowy z uwagi na liczne znaleziska narzędzi i odłupków krzemienych.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BUKOWIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania nowożytność (XVIII-XIX w.) – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 2 stanowisko na obszarze: 207 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku zlokalizowany jest punkt osadniczy (znalezisko skałki pistoletowej) datowany na okres nowożytny
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BUKOWIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 3 stanowisko na obszarze: 208
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres pradziejowy.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			BUKOWIE
2. Czas powstania pradzieje – osada		4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 4 stanowisko na obszarze: 209	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na okres pradziejowy z uwagi na liczne znaleziska narzędzi i odłupków krzemienych. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Możliwa postępująca zabudowa mieszkaniowa. W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BUKOWIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 5 stanowisko na obszarze: 210 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

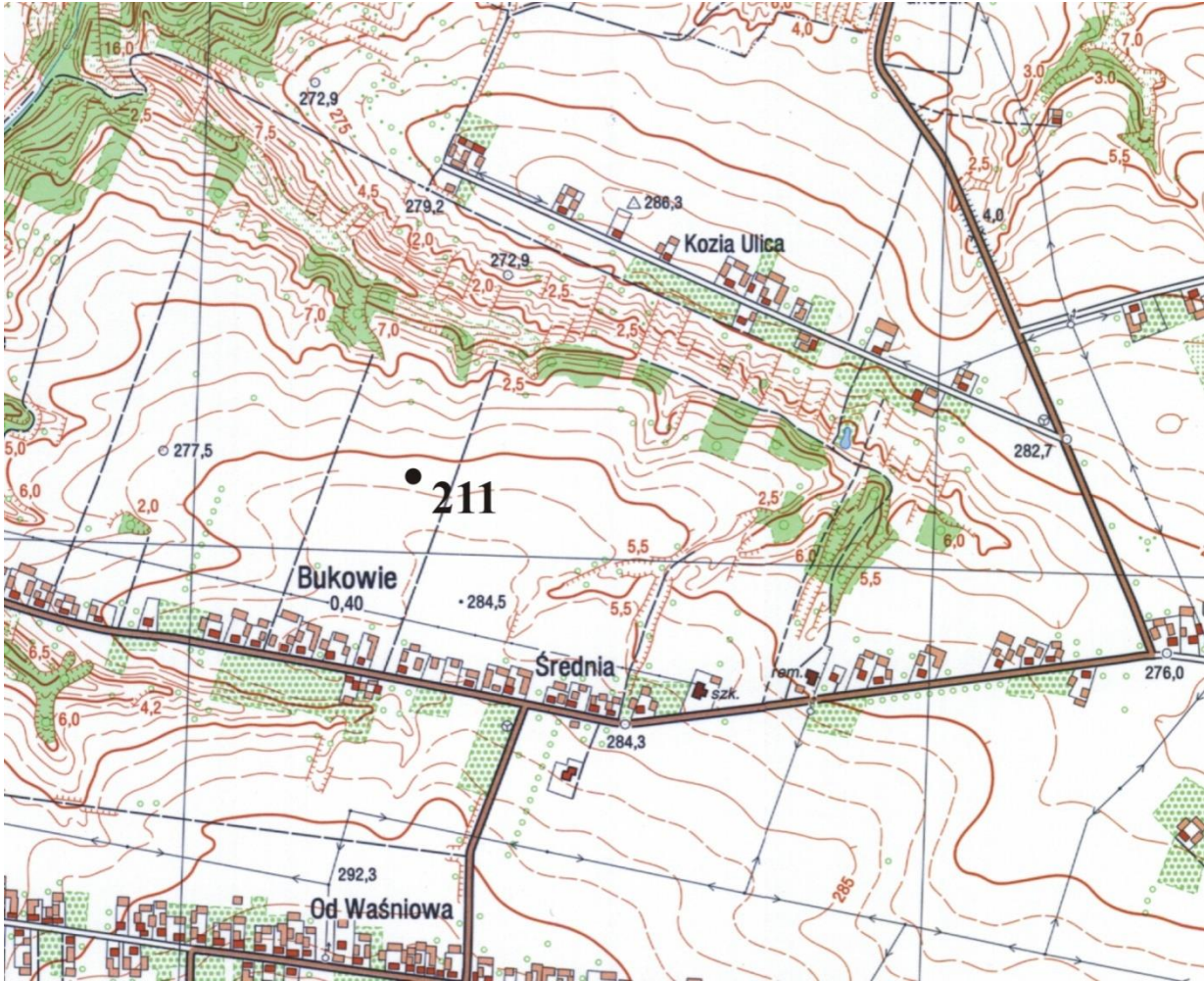
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BUKOWIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy nowożytność – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 6 stanowisko na obszarze: 211
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje i okres nowożytny.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BUKOWIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 7 stanowisko na obszarze: 212
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BUKOWIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – nowożytność – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 8 stanowisko na obszarze: 213
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany ogólnie na okres od pradziejów do nowożytności, na którym zlokalizowano fr. krzemienia, tzw. krzesak.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BUKOWIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania nowożytność (XVII-XVIII wiek) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 9 stanowisko na obszarze: 214 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na okres nowożytny z uwagi na licznie występujące zabytki takie jak kafle piecowe, ceramika, itp. Stanowisko może być pozostałością dawnej, odmiennej lokalizacji wsi. Wg Mapy Galicji Zachodniej A. M. von Heldensfelda z lat 1801-1804, jak i Topograficznej Karta Królestwa Polskiego drukowanej w latach 1839-43 zabudowa miejscowości istniała po obu stronach suchej doliny, wzdłuż której obecna wieś jest położona. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości Bukowie.

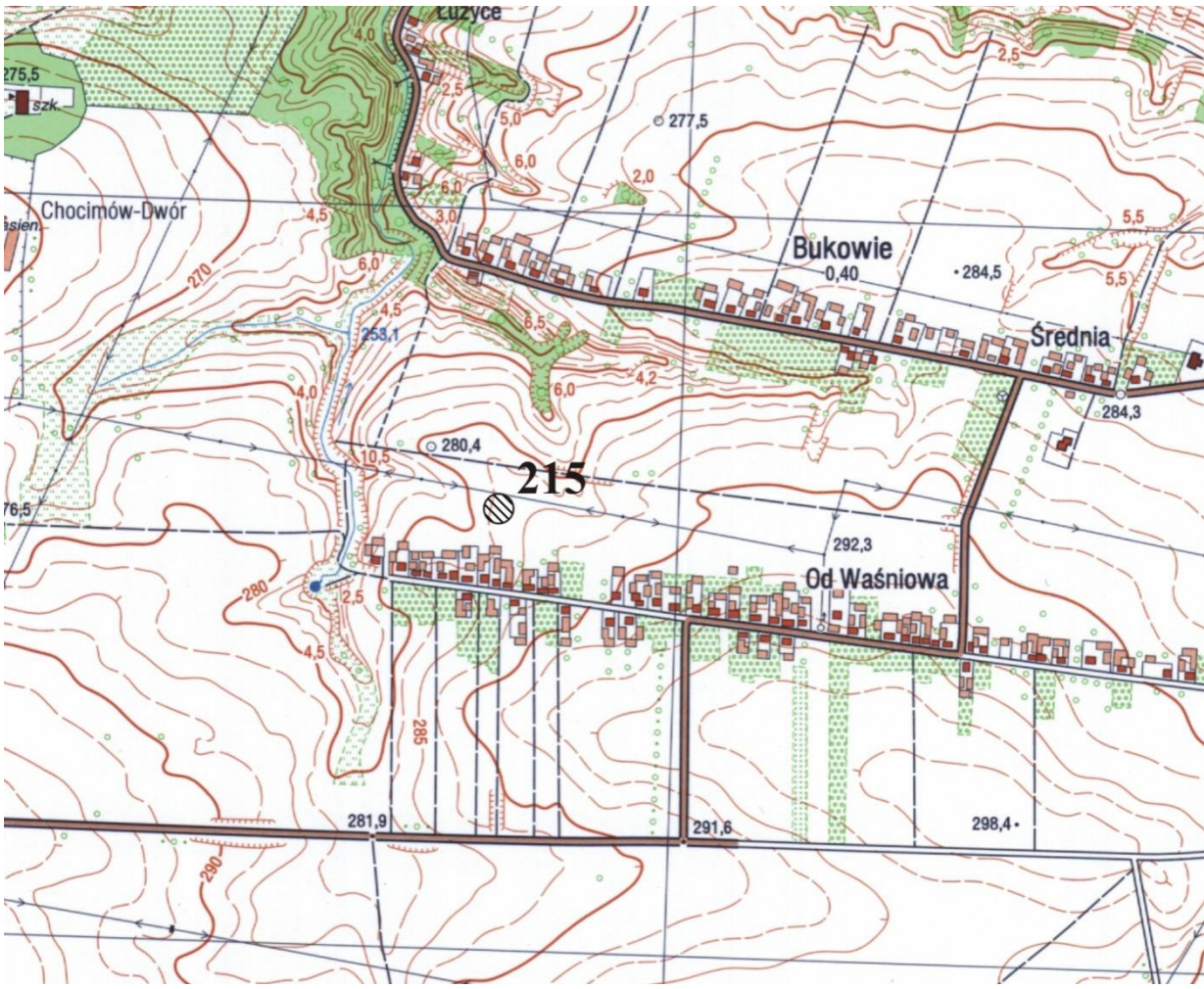
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BUKOWIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE	2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 10 stanowisko na obszarze: 215 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres prądziejowy.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BUKOWIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. pucharów lejkowatych) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 11 stanowisko na obszarze: 216 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na okres neolityczny (kultura pucharów lejkowatych)
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

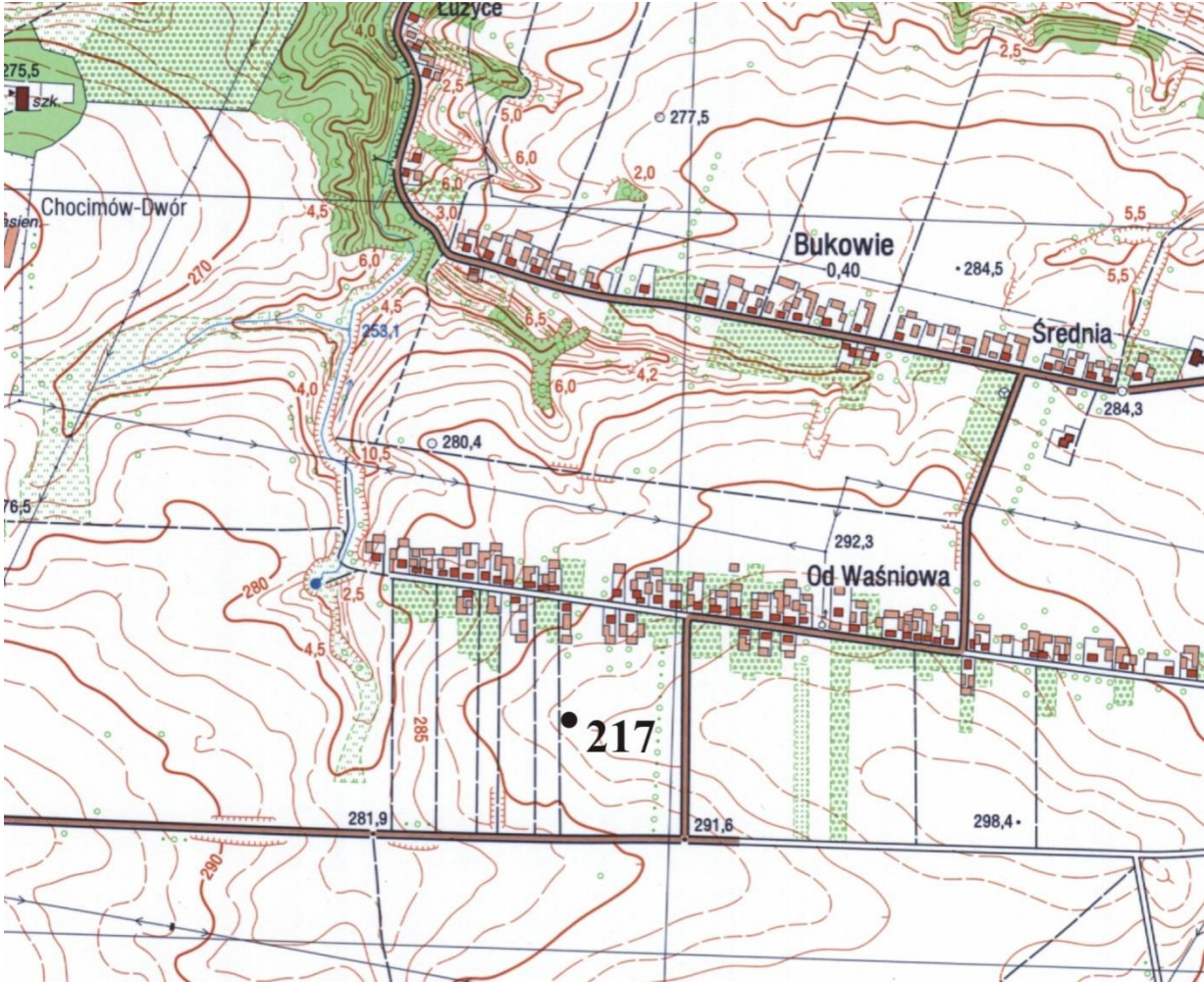
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BUKOWIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 12 stanowisko na obszarze: 217 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres prądziejowy.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

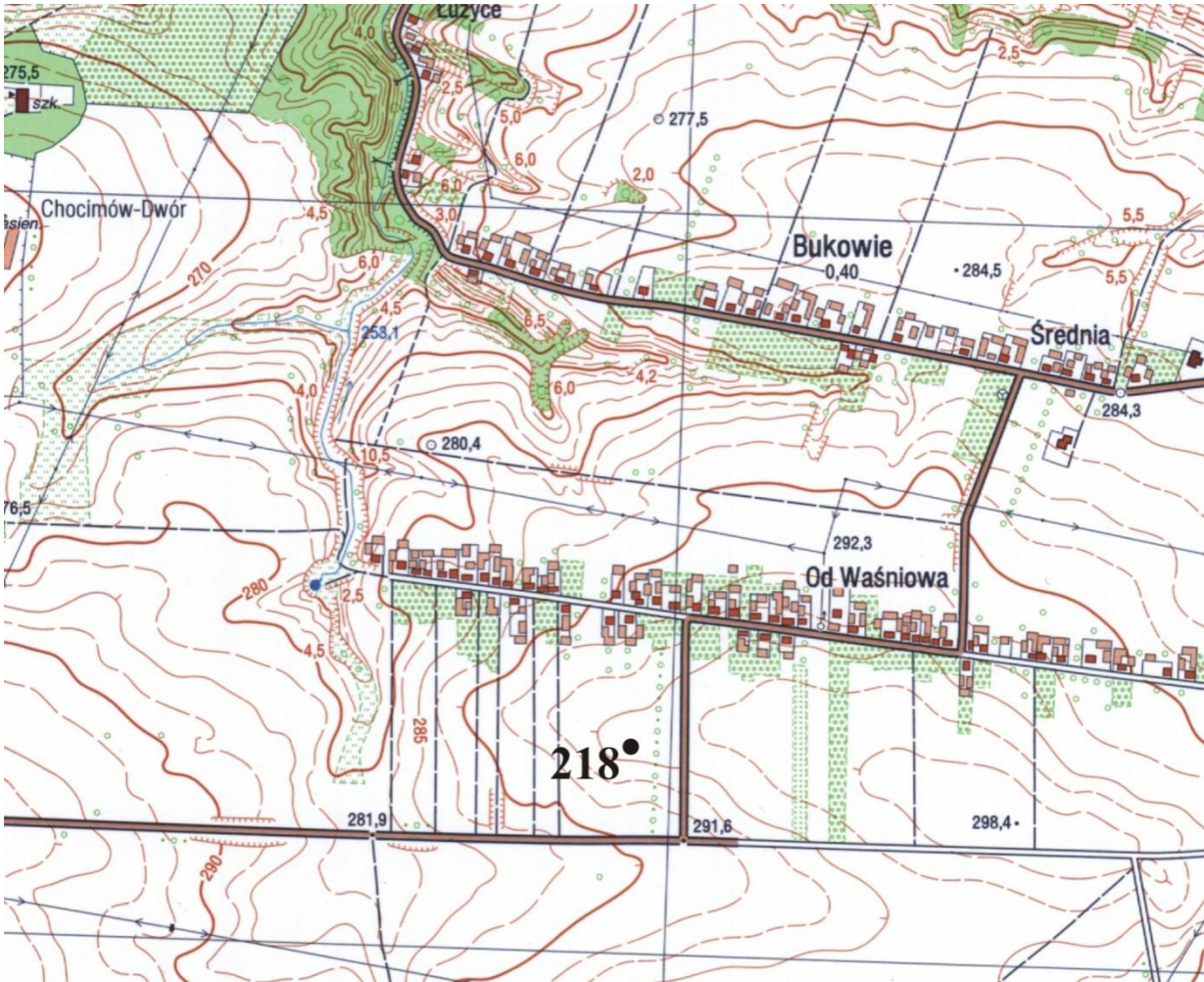
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BUKOWIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 13 stanowisko na obszarze: 218 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres prądziejowy.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

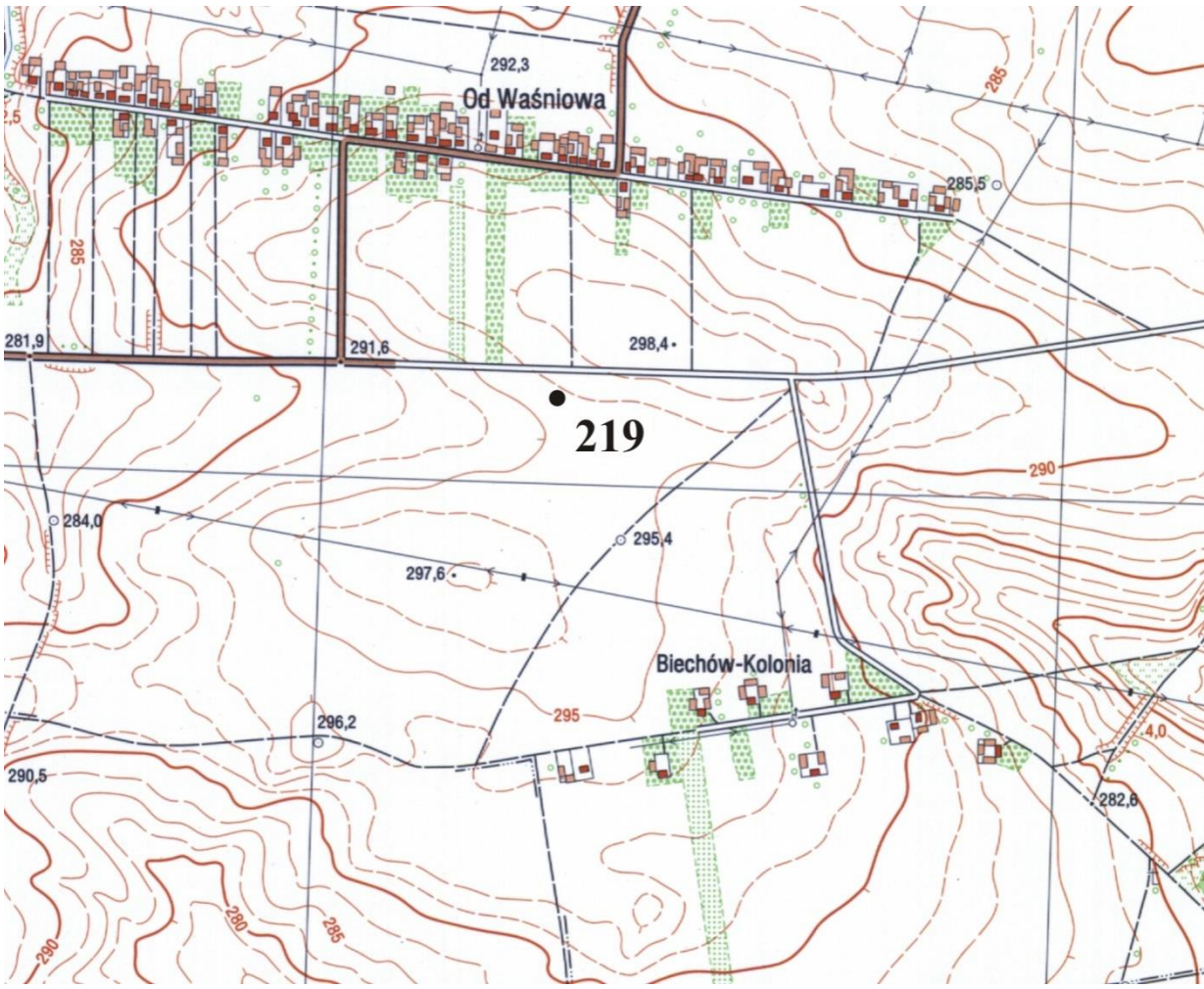
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			BUKOWIE
2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 14 stanowisko na obszarze: 219
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres pradziejowy.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

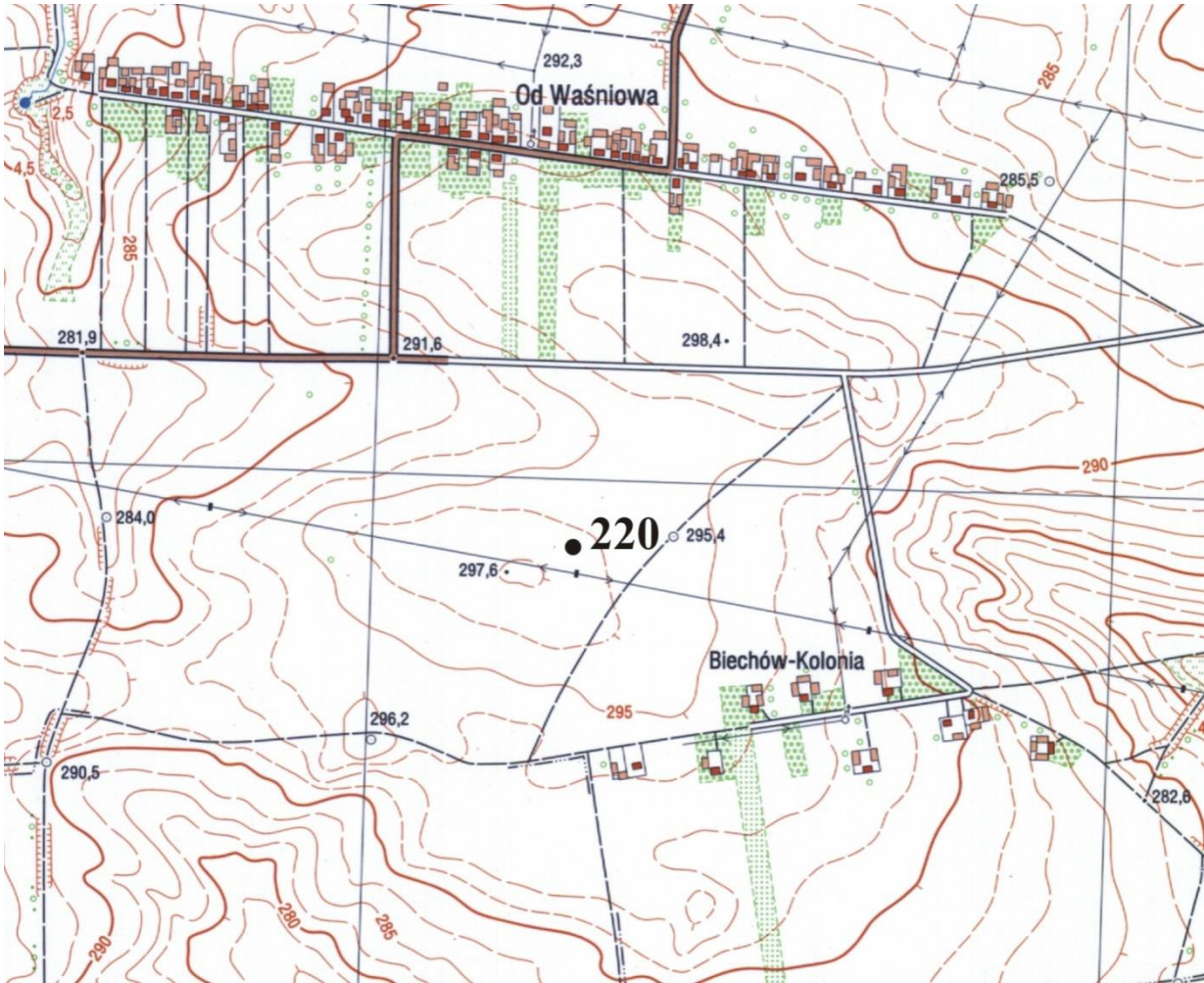
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BUKOWIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy nowożytność – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 15 stanowisko na obszarze: 220
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje i okres nowożytny.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania młodszy okres przedrzymski (k. przeworska) – osada okres wpływów rzymskich – ślad produkcji dymarskiej pradzieje – osada późne średniowiecze – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 1 stanowisko na obszarze: 123 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada oraz ślad produkcji dymarskiej związany z młodszym okresem przedrzymskim i okresem wpływów rzymskich (kultura przeworska) oraz osada datowana na pradzieje. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

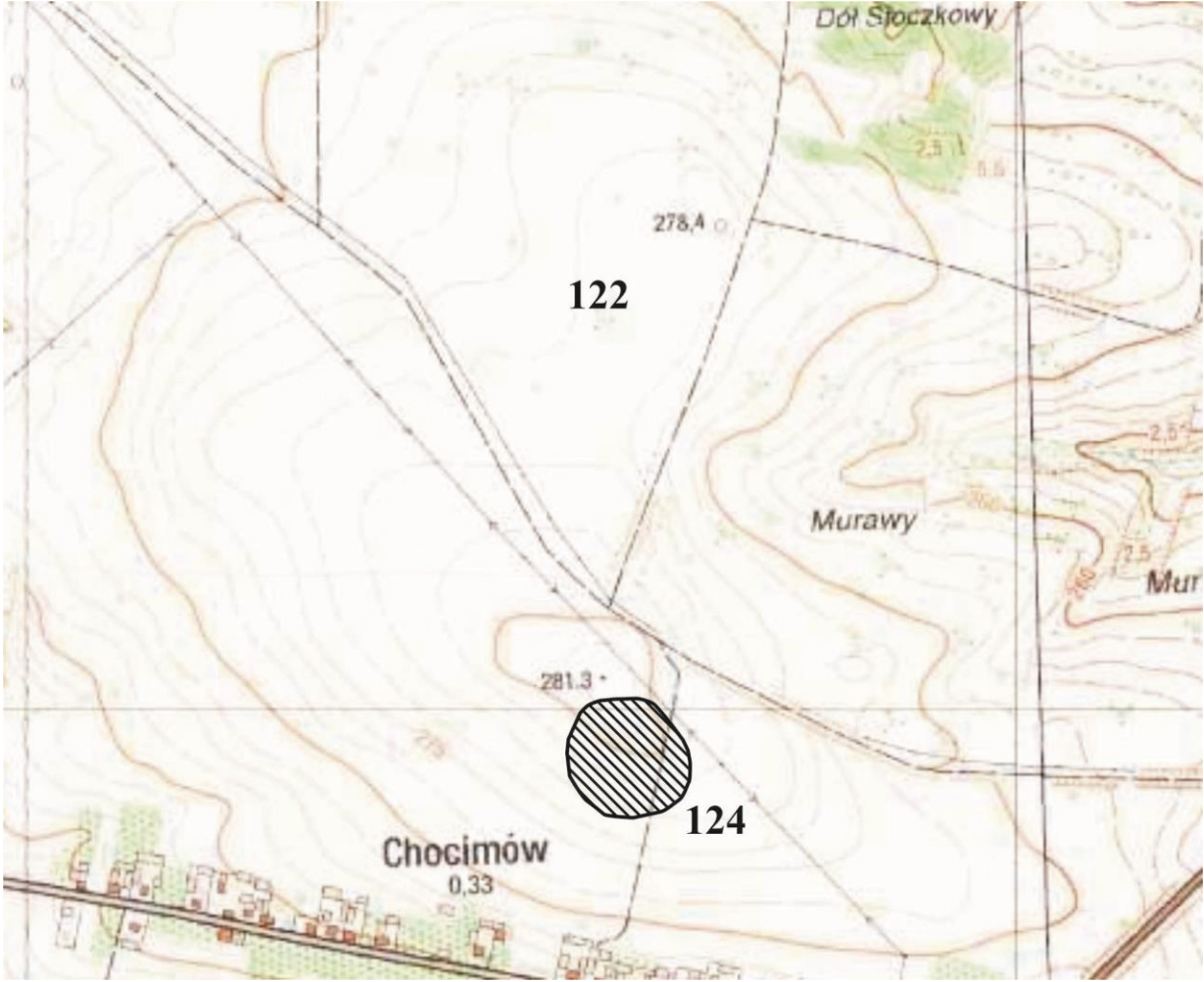
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 2 stanowisko na obszarze: 124
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada z epoki neolitu (kultura lendzielska lub pucharów lejkowatych), na której odnotowano zabytki ceramiczne oraz krzemienne (między innymi narzędzia, wióry i odłupki z krzemienia czekoladowego).

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			CHOCIMÓW
2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) stanowisko dymarskie wielopiecownicowe			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres
			AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 3 stanowisko na obszarze: 125
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się miejsce produkcji dymarskiej, wielopiecznikowe, odkryte przez K. Bielenina w 1984 roku. W trakcie badań w 1995 roku również zarejestrowano na nim występowanie żużla dymarskiego.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym, przy drodze. Możliwa postępująca zabudowa.

W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach.

Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko dymarskie wielopiecowskie	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 4 stanowisko na obszarze: 126
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się miejsce produkcji dymarskiej wielopieczowiskowe, odkryte przez K. Bielenian w 1984 roku, w 1995 zweryfikowane negatywnie. Stanowisko tzw. archiwalne. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania stanowisko produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich (k. przeworska)	4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 5 stanowisko na obszarze: 127
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się miejsce produkcji dymarskiej wielopieczowiskowe, odkryte przez K. Bielenian w 1984 roku, w 1995 zweryfikowane negatywnie. Stanowisko tzw. archiwalne. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej	4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 6 stanowisko na obszarze: 128
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się miejsce produkcji dymarskiej wielopieczonki, odkryte przez K. Bielenian w 1984 roku, w 1995 zweryfikowane negatywnie. Stanowisko tzw. archiwalne. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania stanowisko produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich (k. przeworska)	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 7 stanowisko na obszarze: 129
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się miejsce produkcji dymarskiej wielopieczowiskowe, odkryte przez K. Bielenian w 1984 roku, w 1995 zweryfikowane negatywnie. Stanowisko tzw. archiwalne. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania śląd produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich (k. przeworska)	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 8 stanowisko na obszarze: 130
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się ślad produkcji dymarskiej.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – osada wczesny-późny okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – osada okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej, pradziej – osada, późne średniowiecze – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 9 stanowisko na obszarze: 131
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się duża osada (ponad 5 ha), datowana na okres neolit (zarejestrowano liczne zabytki krzemienne takie jak rdzenie, łuszczone, drapacze, odłupki i wióry oraz ceramiczne) oraz okres wpływów rzymskich (również liczny zbiór fragmentów naczyń) a także miejsce produkcji dymarskiej (żużel dymarski).
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Możliwa postępująca zabudowa. W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach.
Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania k. łużycka – punkt osadniczy okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 10 stanowisko na obszarze: 132
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki brązu oraz ślad produkcji dymarskiej z okresu rzymskiego, stanowisko zostało zadokumentowane po raz pierwszy w 1984 roku przez K. Bielenina. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia – punkt osadniczy wczesne średniowiecze – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 11 stanowisko na obszarze: 133
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki kamienia i wczesnego średniowiecza.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania punkt osadniczy – neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych), okres wpływów rzymskich (k. przeworska), wczesne średniowiecze (IX- XI wiek) ślad produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich (k. przeworska)	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 12 stanowisko na obszarze: 134 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy związany z epoką neolitu okresem wpływów rzymskich a także ślad produkcji dymarskiej (znaleziska żużli dymarskich).

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia, pradzieje – punkt osadniczy okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 13 stanowisko na obszarze: 135 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajdują znaleziska przyporządkowane chronologicznie do epoki kamienia i okresu wpływów rzymskich.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

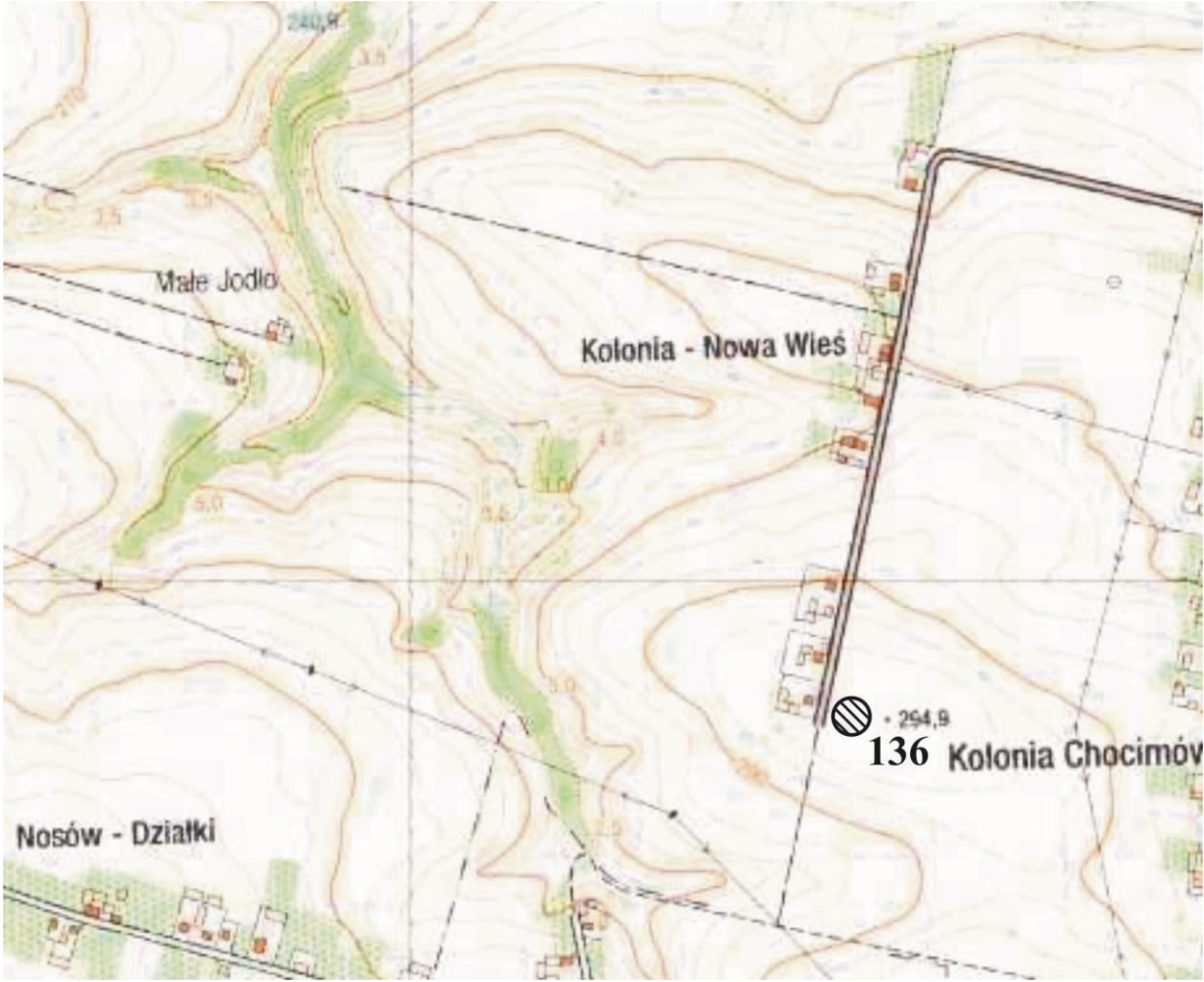
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 14 stanowisko na obszarze: 136 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada z epoki neolitu (kultura lendzielska lub pucharów lejkowatych), na której odnotowano zabytki ceramiczne oraz krzemienne.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym, przy drodze. Możliwa zabudowa mieszkaniowa.

W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach.

Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. lendzielska i pucharów lejkowatych) – osada okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej, pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 15 stanowisko na obszarze: 137
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada z epoki neolitu (kultura lendzielska i pucharów lejkowatych), na której odnotowano zabytki ceramiczne oraz krzemienne (wióry, odłupki, drapacze itp.) oraz żuźle dymarskie. Stanowisko znane z badań ankietowych K. Bielenina z 1984 roku, w 1995 roku zweryfikowane pozytywnie. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia, pradzieje – punkt osadniczy okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 16 stanowisko na obszarze: 138
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje oraz niwieleka ilość żużla dymarskiego..
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Stanowisko znajduje się w pobliżu drogi, możliwa zabudowa mieszkaniowa i gospodarcza.
W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach.
Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania wczesne średniowiecze – punkt osadniczy	4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 17 stanowisko na obszarze: 139
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín</p> 			
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na wczesne średniowiecze

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak

24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania późne średniowiecze – punkt osadniczy	4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 18 stanowisko na obszarze: 140
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín</p> 			
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na późne średniowiecze.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania paleolit – obozowisko	4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 19 stanowisko na obszarze: 221
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa):		5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów	
		6. Formy ochrony	

8. Historia, opis, wartości

Stanowisko archiwalne, bez lokalizacji w terenie, odkryte przez S. Krukowskiego w 1933 roku, obecnie zabytki zdeponowane są w Muzeum Archeologicznym w Warszawie.

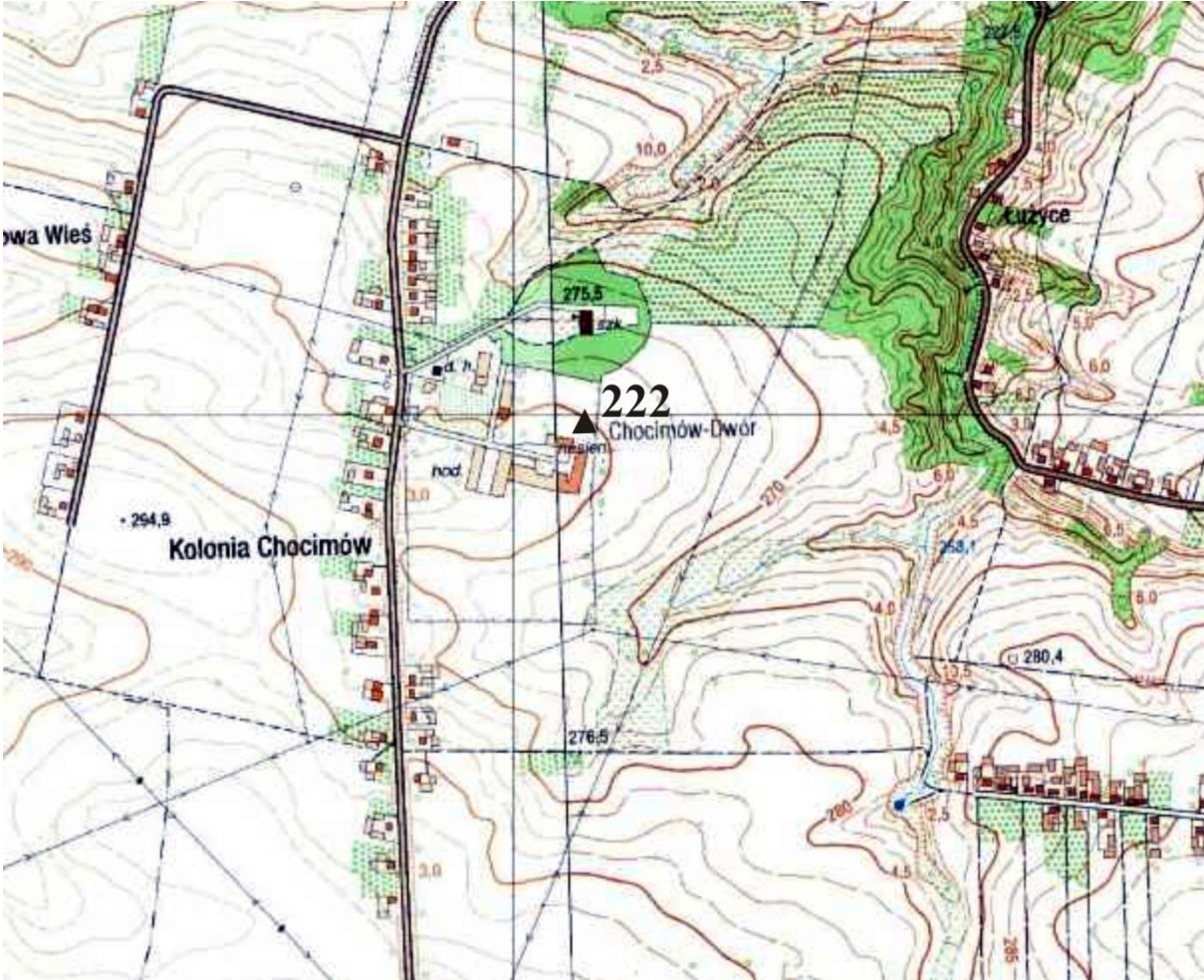
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – miejsce produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 20 stanowisko na obszarze: 222
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Stanowisko zostało odkryte podczas tzw. badań ankietowych prowadzonych przez prof. K. Bielenina w latach 80-tych. W trakcie badań AZP w 2019 roku nie zweryfikowane.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit – osada nowożytność – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 21 stanowisko na obszarze: 223
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na okres neolityczny i nowożytny.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje- osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 22 stanowisko na obszarze: 224 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na okres pradziejowy, na którym odkryto znaczne ilości zabytków w postaci narzędzi krzemiennych.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. pucharów lejkowatych) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 23 stanowisko na obszarze: 225
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada neolityczna kultury pucharów lejkowatych, na której znaleziono liczne zabytki w postaci odłupków i narzędzi krzemiennych oraz ceramiki).
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

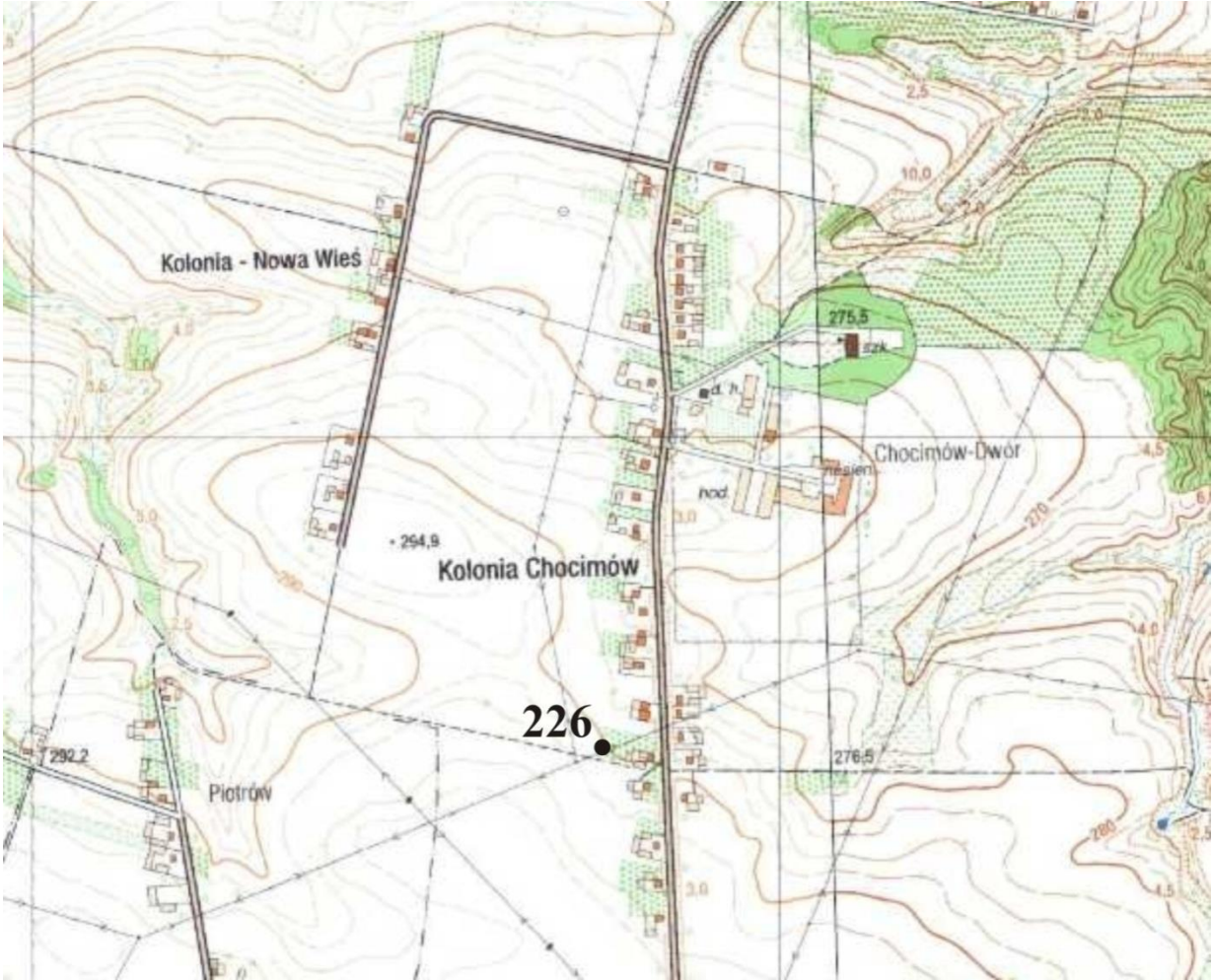
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje, średniowiecze, nowożytność – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 24 stanowisko na obszarze: 226
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieję i okres nowożytny.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia- punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 25 stanowisko na obszarze: 227 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na epokę kamienia. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

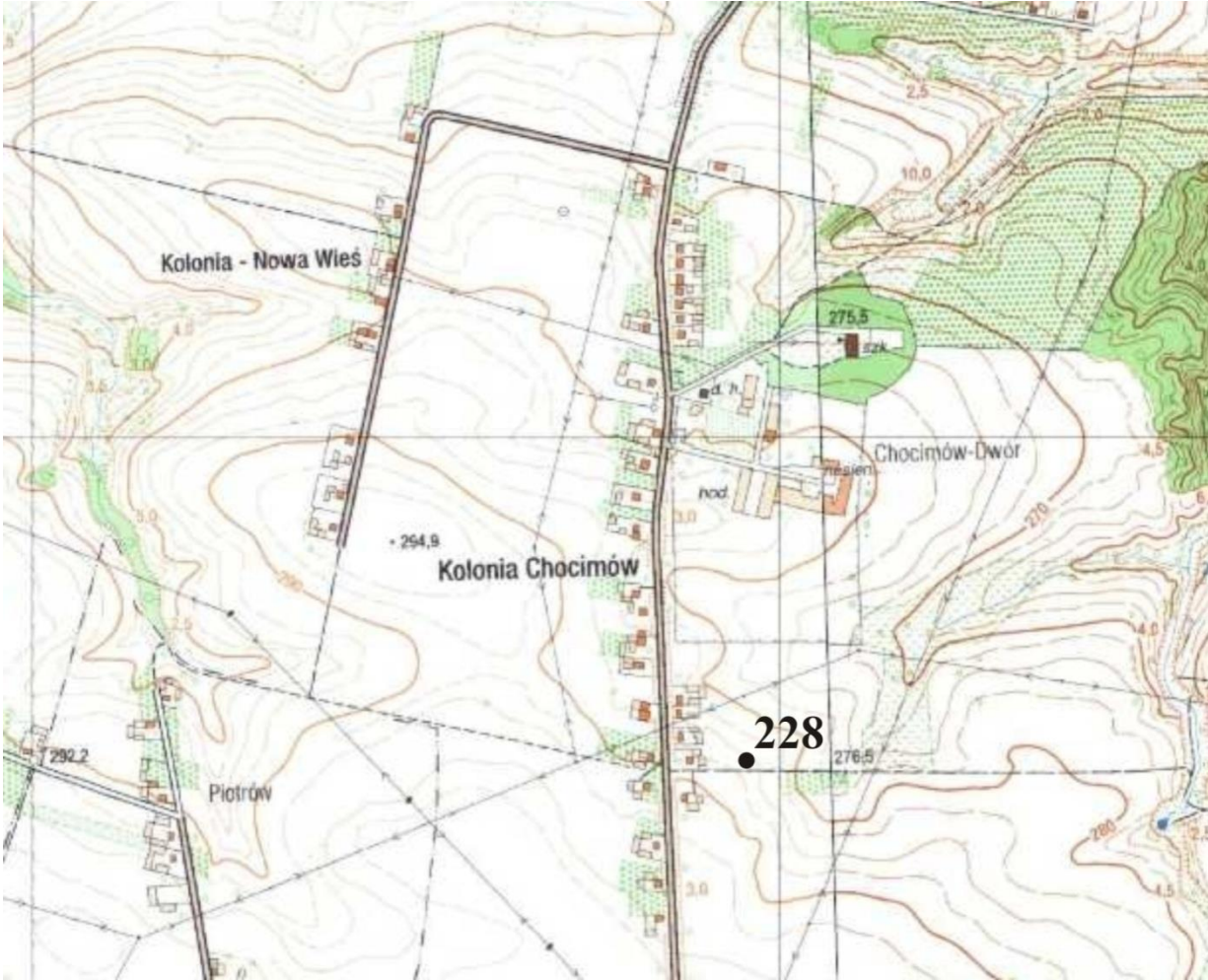
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów</p> 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 26 stanowisko na obszarze: 228
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 27 stanowisko na obszarze: 229 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

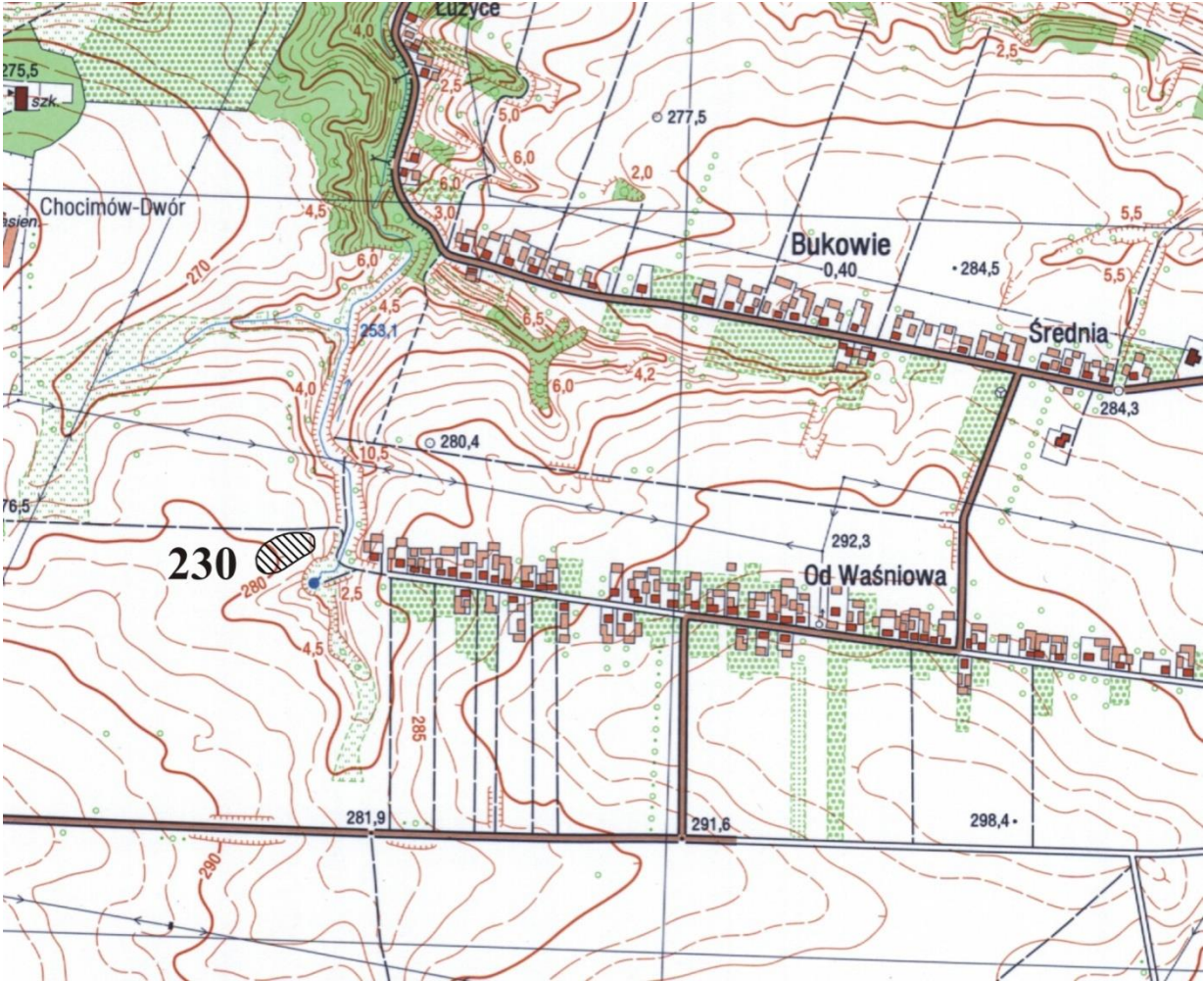
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			CHOCIMÓW
2. Czas powstania		pradzieje – punkt osadniczy nowożytność – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 28 stanowisko na obszarze: 230
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieję oraz osada datowana na okres nowożytny, na której występowały liczne zabytki w postaci ceramiki, kafli piecowych, kości zwierzęcych oraz moneta (denarek jagielloński).

Zarówno Mapa Galicji Zachodniej A. M. von Heldensfelda z lat 1801-1804, jak i Topograficzna Karta Królestwa Polskiego drukowana w latach 1839-43 lokalizują w tym miejscu wieś. Na mapie austriackiej jej nazwa brzmi Woskowice i jest ona uwidoczniła po zachodniej stronie cieku wodnego płynące na osi SN, natomiast na mapie polskiej brzmi ona Oczkowice i jest rozlokowana po obu stronach strumienia w jego strefie źródłiskowej. Aktualnie po zachodniej stronie dolinki istnieją tylko pola uprawne, natomiast po wschodniej położone są skrajne zabudowania części wsi Bukowie o nazwie Od Waśniowa.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów oraz miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – osada późne średniowiecze (XIV –XV wiek) – osada nowożytność – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 29 stanowisko na obszarze: 231 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana n okres wpływów rzymskich, średniowiecze i nowożytność.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CHOCIMÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy wczesne średniowiecze – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 30 stanowisko na obszarze: 232 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje okres wczesnego średniowiecza.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 1 stanowisko na obszarze: 107 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się stanowisko produkcji dymarskiej, odkryte w trakcie badań ankietowych K. Bielenina w 1986 roku. Jest to tzw. stanowisko archiwalne, w trakcie badań w 1998 roku żuźła zweryfikowane negatywnie (żuźła nie zarejestrowano).

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej	DOŁY BISKUPIE
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 2 stanowisko na obszarze: 108
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się stanowisko produkcji dymarskiej, odkryte w trakcie badań ankietowych K. Bielenina w 1986 roku. Jest to tzw. stanowisko archiwalne, w trakcie badań w 1998 roku żużła zweryfikowane negatywnie (żużła nie zarejestrowano).

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia – punkt osadniczy	DOŁY BISKUPIE
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 3 stanowisko na obszarze: 109
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki kamienia.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit, wczesna epoka brązu – punkt osadniczy	4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 4 stanowisko na obszarze: 110
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie 			
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na epokę neolitu lub wczesnej epoki brązu (znalezisko siekierki krzemiennej). Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania paleolit schyłkowy (k. świderska?) – punkt osadniczy	4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 5 stanowisko na obszarze: 111
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie 			
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres schyłkowego paleolitu. Jest to przykład najstarszego osadnictwa na terenie miejscowości i gminy.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 6 stanowisko na obszarze: 112 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na młodszą epokę kamienia (neolit).
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia - punkt osadniczy pradzieje (okres wpływów rzymskich?) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 7 stanowisko na obszarze: 113
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana ogólnie na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.
Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			DOŁY BISKUPIE
2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 8 stanowisko na obszarze: 114
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się stanowisko produkcji dymarskiej, na którym zarejestrowano występowanie żużla dymarskiego.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym, w pobliżu drogi i zabudowań. Możliwa postępująca zabudowa mieszkaniowa i gospodarcza.
W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach (opinia).
Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 9 stanowisko na obszarze: 115
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się stanowisko produkcji dymarskiej, odkryte w trakcie badań ankietowych K. Bielenina w 1986 roku. Jest to tzw. stanowisko archiwalne, w trakcie badań w 1998 roku żużła zweryfikowane negatywnie (żużła nie zarejestrowano).

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania nowożytność (XVI-XVIII wiek) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 10 stanowisko na obszarze: 116 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada związana z okresem nowożytnym. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.
Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit – wczesna epoka brązu – punkt osadniczy średniowiecze – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie 			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 11 stanowisko na obszarze: 117
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy związany z epoką neolityczną i średniowieczną.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak

24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość DOŁY BISKUPIE
1. Nazwa ZAKŁAD PRZEMYSŁOWY – FABRYKA PAPIERU „WITULIN”		2. Czas powstania nowożytność (XIX – XX wiek)	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie 			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 12 stanowisko na obszarze: 118
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony Rejestr zabytków nieruchomości Nr rej. A.607/1 z 30.10.1980, 10.12.2010, 22.12.2016 Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kunów przyjęty Uchwałą Nr LVII/387/06 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 31.05.2006 r., zmieniony Uchwałą Nr LX/364/10 Rady Miejskiej w Kunowie z dnia 25.06 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kunów

8. Historia, opis, wartości

W skład zakładu przemysłowego „Witulin” wchodzi warsztaty produkcyjne i osiedle robotnicze. Został wybudowany na miejscu młyna wodnego, kopalni piaskowca i smolarni. W 1885 roku Ignacy Kotkowski założył w tym miejscu 3 młyny murowane, 2 kuźnie i 2 warsztaty kamieniarskie oraz rozpoczął budowę osiedla robotniczego. w latach 1911-1913 powstaje fabryka papieru.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości Doły Biskupie.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – ślad obróbki krzemienia	KOLONIA MIŁKOWSKA (KARCZMA MIŁKOWSKA)
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-2 Kolonie Dudy			4. Adres AZP 83-70 stanowisko w miejscowości: 1 stanowisko na obszarze: 2
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się ślad obróbki krzemieniarskiej datowany na pradzieje
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

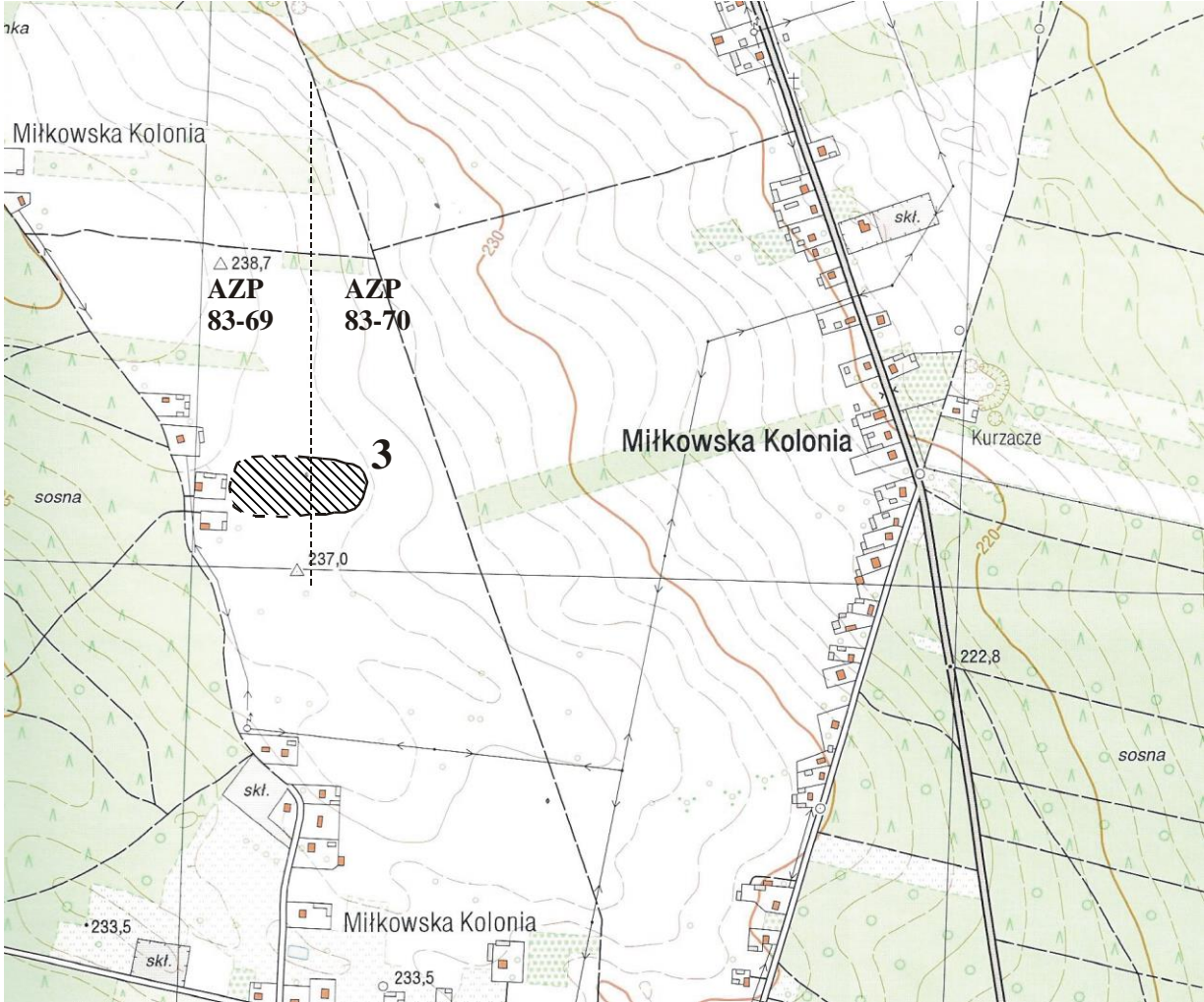
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – miejsce produkcji dymarskiej mielerze - ?	KOLONIA MIŁKOWSKA (KARCZMA MIŁKOWSKA)
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-2 Kolonie Dudy			4. Adres AZP 83-70 stanowisko w miejscowości: 2 stanowisko na obszarze: 3
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajdują się liczne fragmenty żuźla dymarskiego, pochodzące z pradziejowego wytopu żelaza.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Możliwa postępująca zabudowa mieszkaniowa.
W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			KOLONIA MIŁKOWSKA (KARCZMA MIŁKOWSKA)
2. Czas powstania		okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – miejsce produkcji dymarskiej	4. Adres AZP 83-70 stanowisko w miejscowości: 3 stanowisko na obszarze: 4
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-2 Kolonie Dudy			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajdują się liczne fragmenty żuźla dymarskiego, pochodzące z pradziejowego wytopu żelaza.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Możliwa postępująca zabudowa mieszkaniowa. Przez stanowisko przebiega droga gruntowa.
W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania osada – wczesnopolska (XI wiek) – osada okres wpływów rzymskich? (k. przeworska?) – miejsce produkcji dymarskiej pradzieje – punkt osadniczy	KOLONIA MIŁKOWSKA (KARCZMA MIŁKOWSKA)
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-2 Kolonie Dudy			4. Adres AZP 83-70 stanowisko w miejscowości: 4 stanowisko na obszarze: 5
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajdują się liczne fragmenty żużla dymarskiego, pochodzące z pradziejowego wytopu żelaza oraz około 90 zabytków datowanych na okres wczesnego średniowiecza (ceramika)
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na nieużytku, częściowo jest zabudowane. Możliwa dalsza postępująca zabudowa mieszkaniowa. Przez stanowisko przebiega droga.
W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość <p style="text-align: center;">KOLONIA MIŁKOWSKA (KARCZMA MIŁKOWSKA)</p>
1. Nazwa <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>		2. Czas powstania <p style="text-align: center;">okres wpływów rzymskich? (k. przeworska?) ślad produkcji dymarskiej</p>	4. Adres <p>AZP 83-70 stanowisko w miejscowości: 5 stanowisko na obszarze: 24</p>
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa):		5. Przynależność administracyjna województwo <p style="text-align: center;">świętokrzyskie</p> powiat <p style="text-align: center;">ostrowiecki</p> gmina <p style="text-align: center;">Kunów</p>	6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajdują się pojedyncze fragmenty żużla dymarskiego, pochodzące z pradziejowego wytopu żelaza. Stanowisko archiwalne, informacja ustna.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak

24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KOLONIA MIŁKOWSKA (KARCZMA MIŁKOWSKA)
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich? (k. przeworska?) – ślad produkcji dymarskiej	4. Adres AZP 83-70 stanowisko w miejscowości: 6 stanowisko na obszarze: 25
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa):			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się kloc żuźla dymarskiego, pochodzący z pradziejowego wytopu żelaza. Stanowisko archiwalne, informacja ustna. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

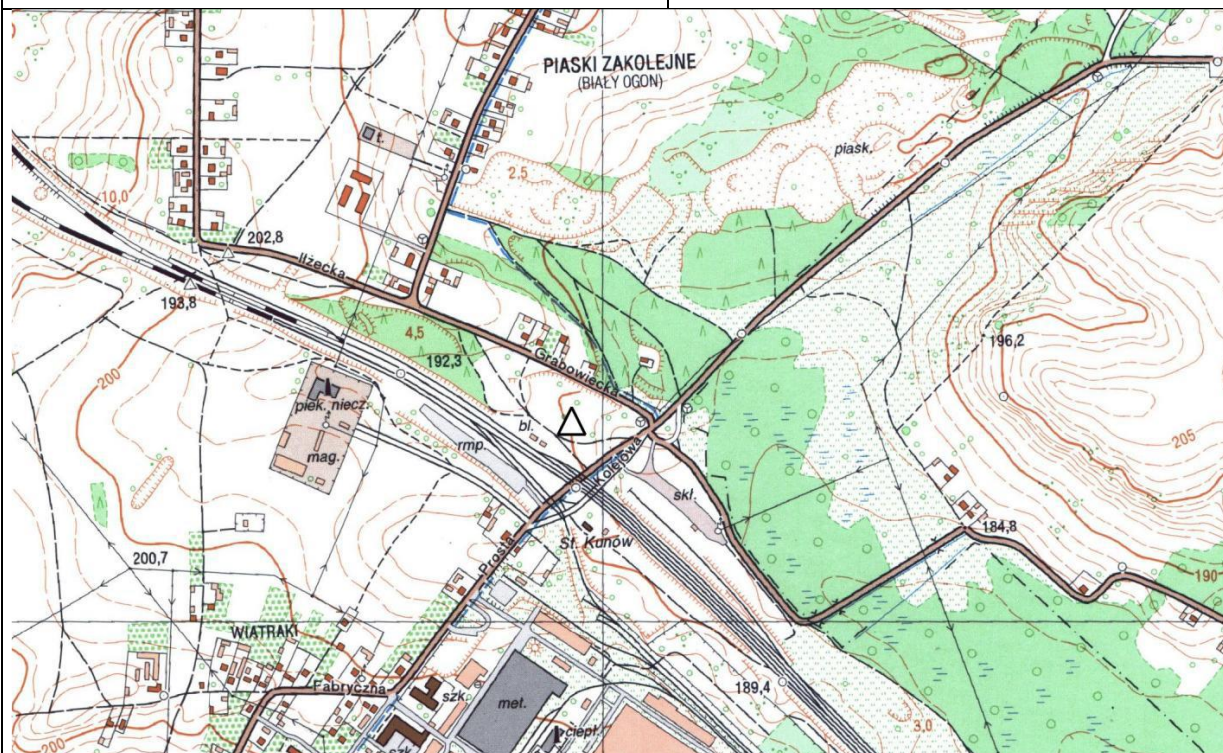
KUNÓW

1. Nazwa

stanowisko archeologiczne

2. Czas powstania

punkt osadniczy - neolit

4. Adres

AZP 83-69

stanowisko w miejscowości:
stanowisko na obszarze

5. Przynależność administracyjna
województwo

świętokrzyskie

powiat

ostrowiecki

gmina

Kunów

6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Stanowisko archiwalne, bez dokładnej lokalizacji. Odkryte zostało w 1955 roku w trakcie badań powierzchniowych, prowadzonych przez J. Kuczyńskiego, z ramienia Muzeum Świętokrzyskiego w Kielcach. Badacz podaje lokalizację: „wydmy piaszczyste przy stacji kolejowej Kunów Miasto, na północ od niej”. Być może jest to stanowisko tożsame ze stanowiskiem archeologicznym Kunów 3 AZP 84-69/245, lokalizowanym na wydmie tzw. „Białogon” (obecnie na mapach występuję lokalna nazwa wydmy „Biały Ogon”, na północ od torów kolejowych w Kunowie).

Stanowisko posiada przede wszystkim wartość historyczną

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania osada/cmentarzysko – epoka żelaza (k. pomorska) osada, stanowisko dymarskie wielopieczowiskowe – okres wpływów rzymskich (k. przeworska)	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa):		4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 1 stanowisko na obszarze: 243	5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
		6. Formy ochrony	

8. Historia, opis, wartości

Stanowisko archiwalne, bez dokładnej lokalizacji. Odkryte i przebadane w latach 1955, 1959 przez prof. K. Bielenina. Odkryto na nim 3 piecowiska nieuporządkowane (łącznie 40 pieców) oraz inne zabytki, które zdeponowane są w muzeum w Krakowie, Kielcach i Sandomierzu.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

<p>1. Nazwa</p> <p>STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>obozowisko/osada – paleolit, neolit</p>	<p>KUNÓW</p>
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa):</p>		<p>4. Adres</p> <p>AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 2 stanowisko na obszarze: 244</p>
		<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo świętokrzyskie</p> <p>powiat ostrowiecki</p> <p>gmina Kunów</p>
		<p>6. Formy ochrony</p>

8. Historia, opis, wartości

Stanowisko archiwalne, bez dokładnej lokalizacji. Zabytki pozyskano w trakcie badań powierzchniowych w 1924 roku prowadzonych przez R. Jakimowicza, znajdują się obecnie w zbiorach PMA w Warszawie.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit, wczesna epoka brązu? (k. pucharów lejkowatych, k. ceramiki sznurowej) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa):		4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 3 stanowisko na obszarze: 245	5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
		6. Formy ochrony	

8. Historia, opis, wartości

Stanowisko archiwalne bez dokładnej lokalizacji. S. Krukowski określił położenie stanowiska w Kunowie, na wydmy zwaney „Białogon”.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka żelaza (k. pomorska) – cmentarzysko	4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 4 stanowisko na obszarze: 246
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa):			
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Stanowisko archiwalne, bez dokładnej lokalizacji. Jest to znalezisko przypadkowe (2 popielnice, 2 misy i fr. klosza).

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak

24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich – punkt osadniczy	4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 5 stanowisko na obszarze: 247
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa):		5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów	
		6. Formy ochrony	

8. Historia, opis, wartości

Jest to stanowisko archiwalne, bez dokładnej lokalizacji (denar Trajan). Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE	2. Czas powstania historyczny kościół pw. św. Szymona i Judy, tzw. kaznodziejski - 1643/1646 – około 1824 r. skarb monet - XVIII w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 		4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 6 stanowisko na obszarze: 248 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajdują pozostałości fundamentów kościoła oraz być może towarzyszących mu budynków: domu kaznodziei, zabudowań gospodarczych, browaru i studni, a także cmentarza przykościelnego.

Na skarb składa się nieokreślona liczba monet m. in. emisji polskich, pruskich, Cesarstwa Rzymskiego Narodu Niemieckiego, hiszpańskich, Republiki Zjednoczonych Prowincji Niderlandów, siedmiogrodzkich, szwedzkich i węgierskich (od XV do XVIII w.). Monety zostały odkryte w maju 1931 roku podczas prac ziemnych na terenie dawnego kościoła, towarzyszyły im znaleziska szczątków ludzkich, naczyń glinianych oraz różnego rodzaju przedmioty codziennego użytku i liturgiczne.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Obecnie teren zabudowany.

W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>			KUNÓW
2. Czas powstania <p>pradzieje – osada średniowiecze-nowożytność – punkt osadniczy</p>			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres
			AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 7 stanowisko na obszarze: 249
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada pradziejowa , na której odkryto liczne zabytki krzemienne.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>			KUNÓW
2. Czas powstania <p style="text-align: center;">pradzieje – osada</p>			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres <p style="text-align: center;">AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 8 stanowisko na obszarze: 250</p>
			5. Przynależność administracyjna <p>województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów</p>
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 9 stanowisko na obszarze: 251 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

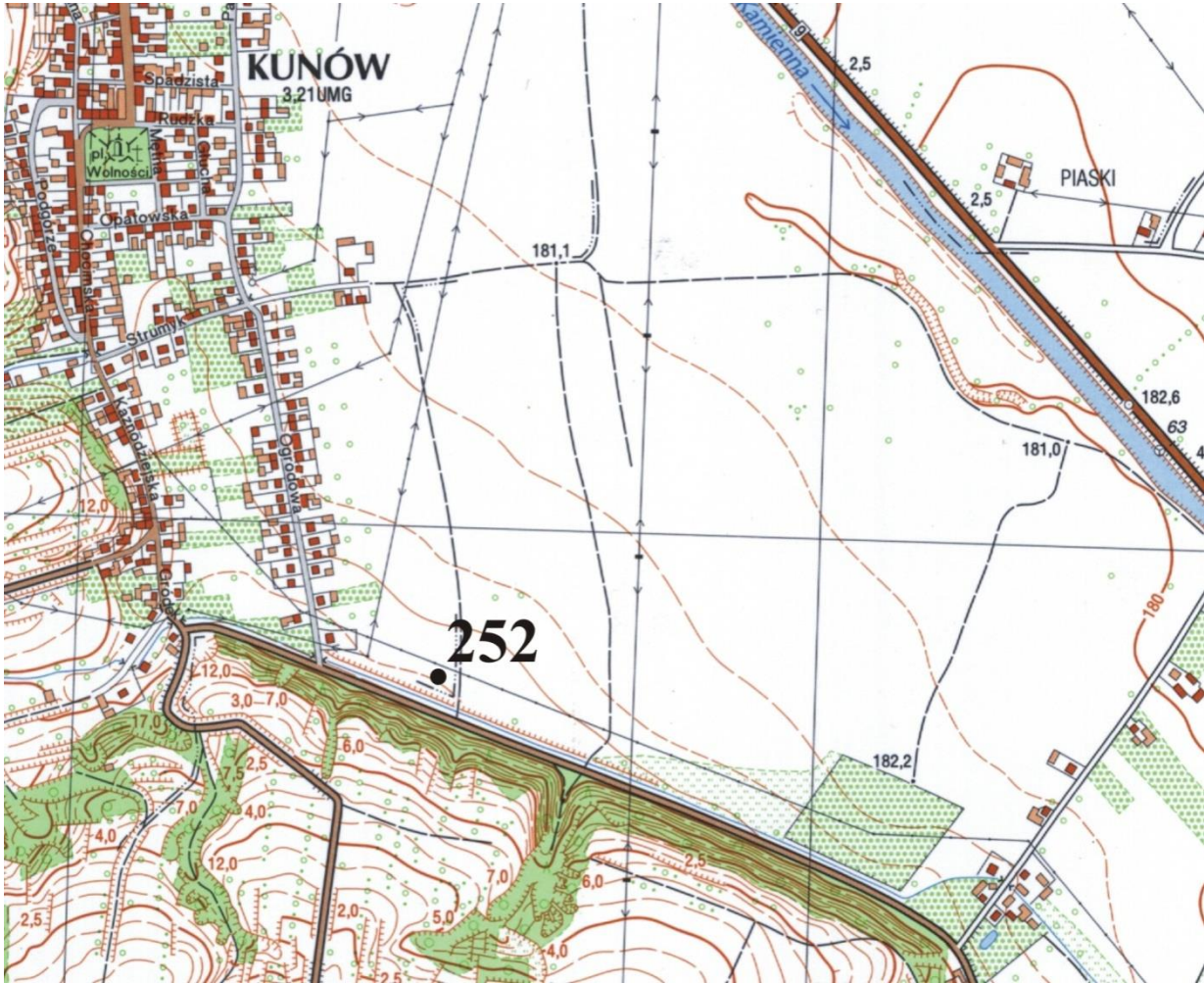
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje, średniowiecze, nowożytność – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 10 stanowisko na obszarze: 252 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje – nowożytność.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KUNÓW (PRAWĘCIN)
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania punkt osadniczy – neolit?	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 2 stanowisko na obszarze: 121 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki neolitu.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			KUNÓW (PRAWĘCIN)
2. Czas powstania neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – punkt osadniczy		7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín	
			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 3 stanowisko na obszarze: 122
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy epoki neolitu.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia – punkt osadniczy	KUNÓW (PRAWĘCIN)
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 4 stanowisko na obszarze: 132
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki kamienia.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit, pradziej, późne średniowiecze (XIII-XV wiek), nowożytność (XVI –XVIII wiek) – punkt osadniczy	KUNÓW (PRAWĘCIN)
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 5 stanowisko na obszarze: 133
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany od neolitu po czasy współczesne.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.
Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

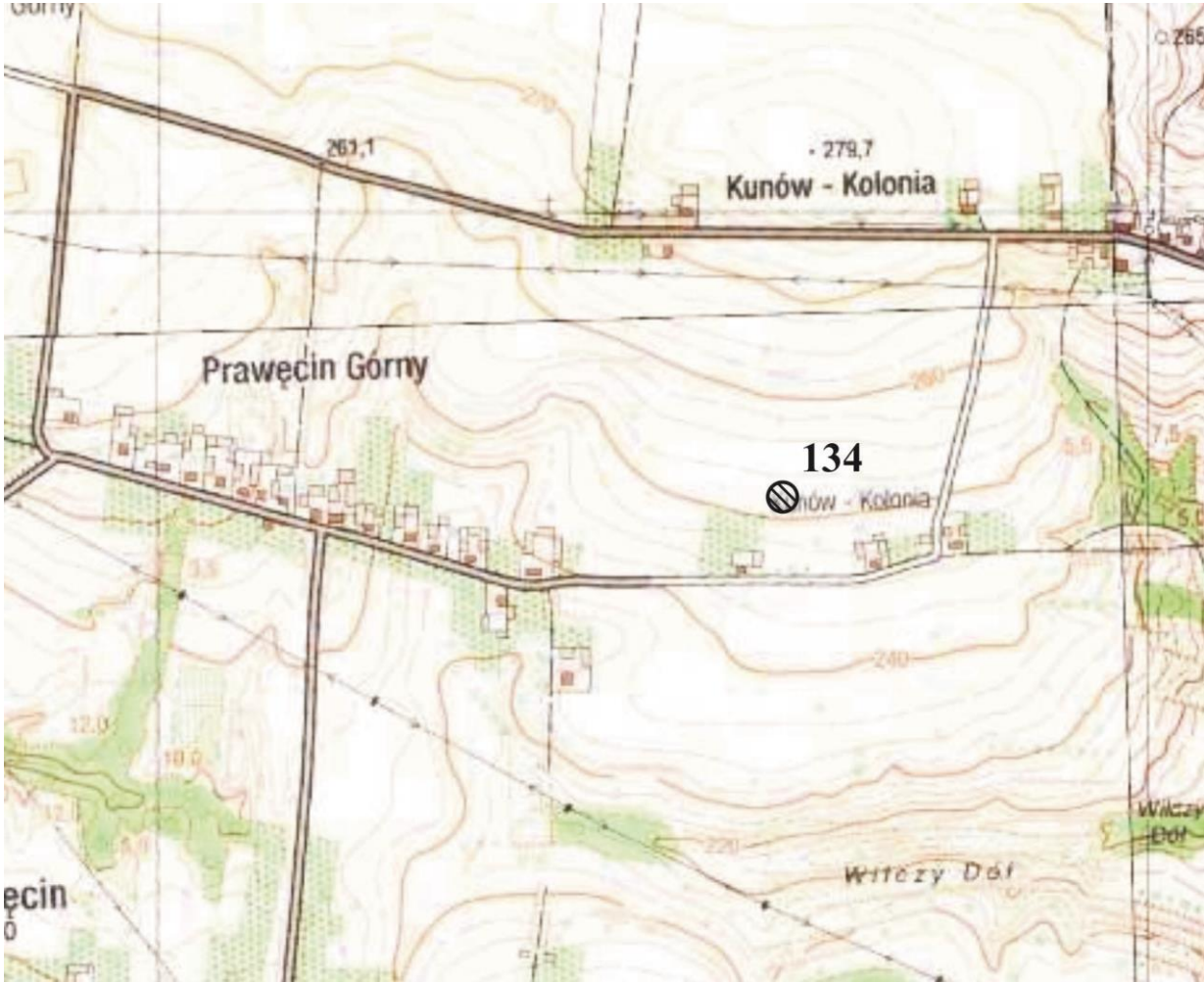
Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

<p>1. Nazwa</p> <p>STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>neolit (k. lendzielska) – osada okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej</p>	<p>KUNÓW</p>
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín</p> 		<p>4. Adres</p> <p>AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 6 stanowisko na obszarze: 134</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo świętokrzyskie</p> <p>powiat ostrowiecki</p> <p>gmina Kunów</p> <p>6. Formy ochrony</p>

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada kultury lendzielskiej, na której odkryto liczne zabytki archeologiczne w postaci narzędzi krzemiennych oraz ceramiki, a także żuźle datowane na okres wpływów rzymskich. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

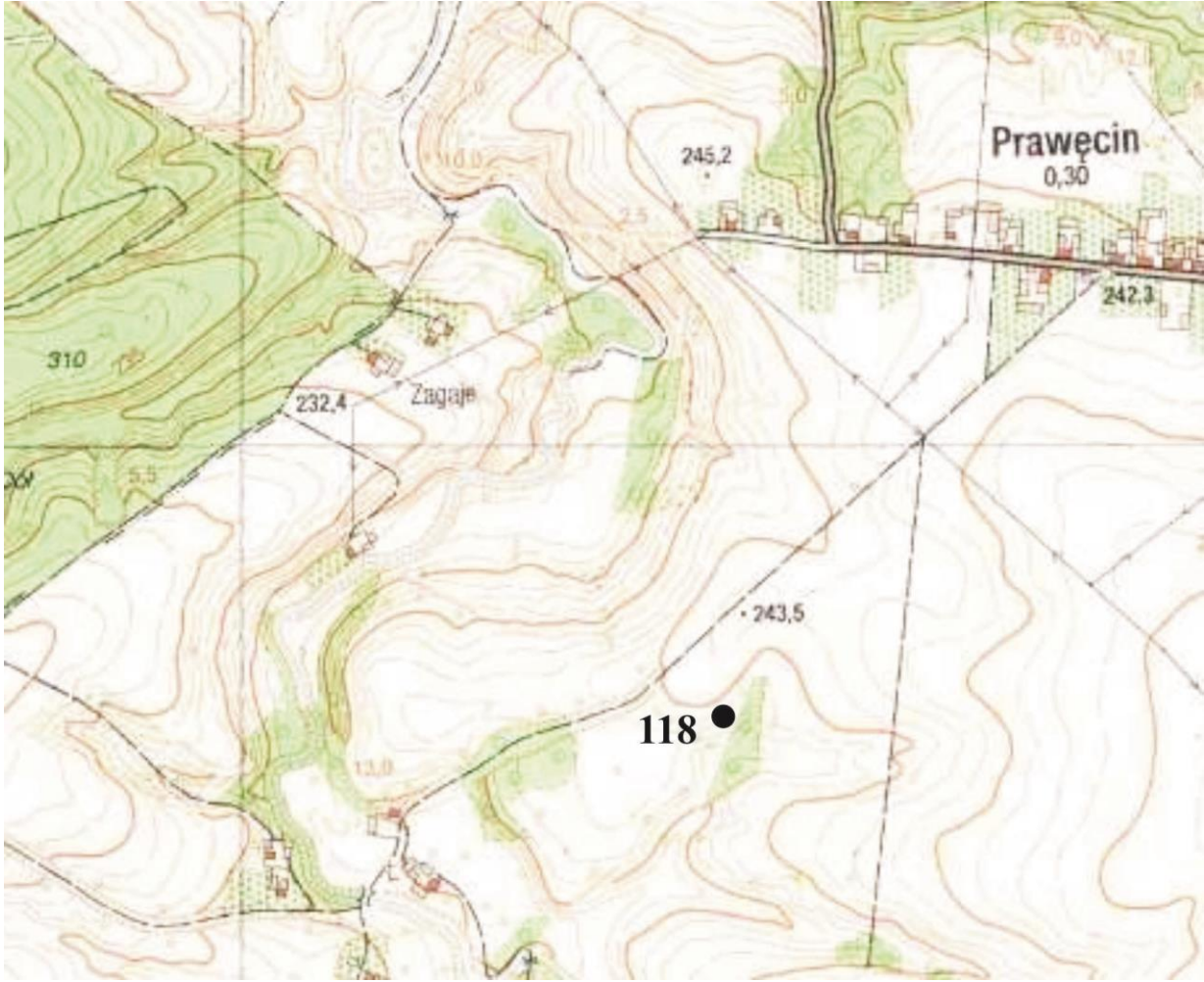
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.
Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość PRAWĘCIN
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania późne średniowiecze (XIII-XIV wiek) – punkt osadniczy	4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 1 stanowisko na obszarze: 118
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z późnego średniowiecza. Według badaczy (R. Naglik, T. Wichman, Sz. Orzechowski) niewykluczone jest istnienie w tym miejscu średniowiecznego lub nowożytnego założenia dworskiego (relikty zabudowy). Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Monitorowanie stanu zachowania stanowiska.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość PRAWĘCIN
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 2 stanowisko na obszarze: 119 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki kamienia.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość PRAWĘCIN
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. lendzielska) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 3 stanowisko na obszarze: 120 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada z epoki neolitu (kultura lendzielska), na której odnotowano zabytki ceramiczne oraz krzemienne.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość PRAWĘCIN
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. pucharów lejkowatych) – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 5 stanowisko na obszarze: 126
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na neolit.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość PRAWĘCIN
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 6 stanowisko na obszarze: 127
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na epokę kamienia. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość PRAWĘCIN
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia – punkt osadniczy nowożytność (XV – XVII wiek) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 7 stanowisko na obszarze: 128 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki kamienia i nowożytna osada.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak

24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość PRAWĘCIN
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania nowożytność (XVII-XVIII wiek) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie 			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 8 stanowisko na obszarze: 129
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się nowożytna osada.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym, przy drodze.
Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość PRAWĘCIN
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoki kamienia – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 9 stanowisko na obszarze: 130 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki kamienia.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			PRAWĘCIN
2. Czas powstania epoka kamienia – punkt osadniczy			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 10 stanowisko na obszarze: 131 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki kamienia
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			PRAWĘCIN
2. Czas powstania neolit (k. pucharów lejkowatych) – cmentarzysko, osada		4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 11 stanowisko na obszarze: 233	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada z epoki neolitu oraz neolityczne cmentarzysko (zachowany częściowo nasyp grobowca megalitycznego). Megalit został odkryty przez Z. Krzaka w trakcie badań powierzchniowych w latach 60-tych ubiegłego wieku. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

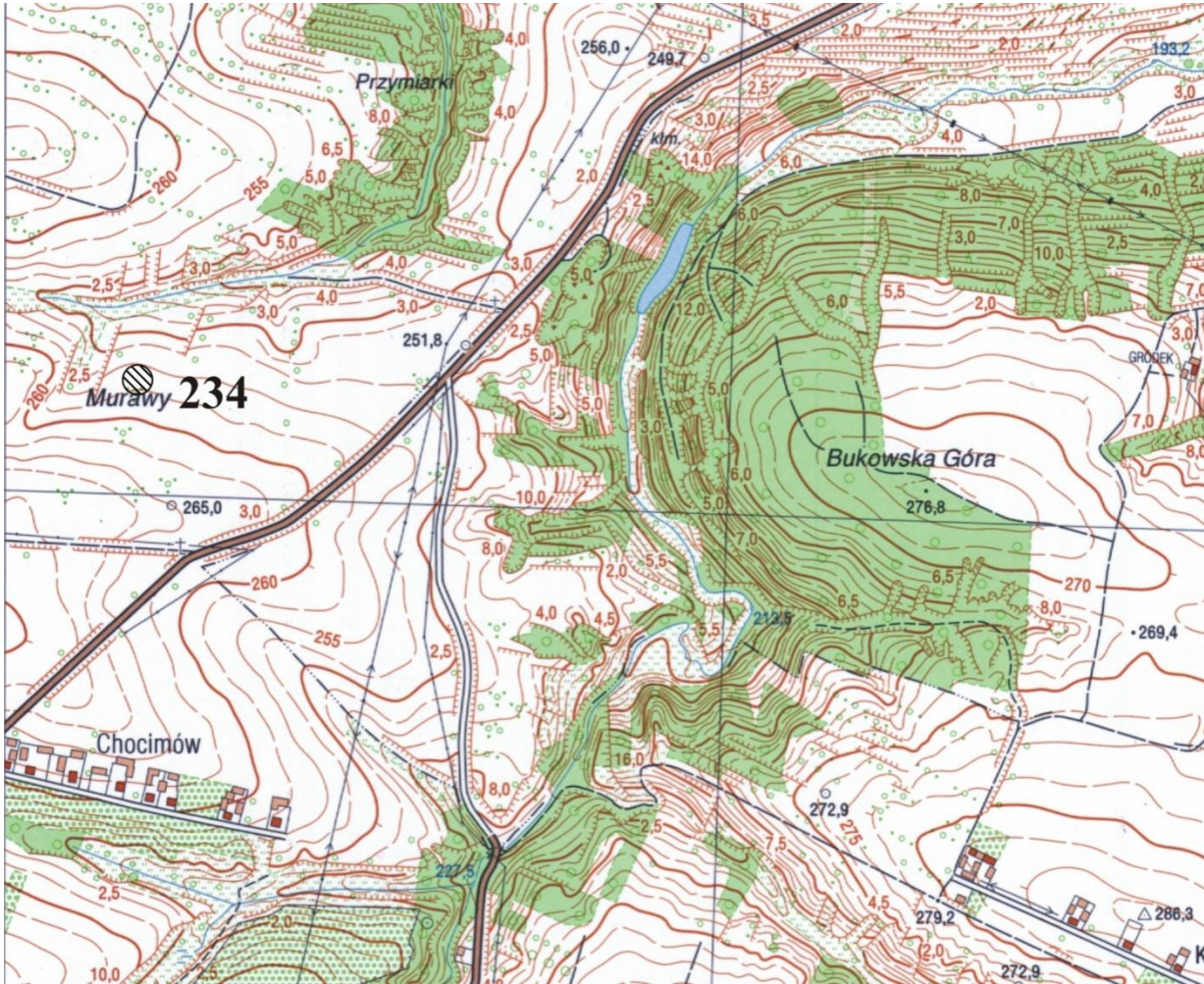
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość PRAWĘCIN
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy wczesne średniowiecze/średniowiecze – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 12 stanowisko na obszarze: 234
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieję i okres wczesnego średniowiecza.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE	2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín		4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 1 stanowisko na obszarze: 91 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony	
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się miejsce produkcji dymarskiej. Jest to stanowisko archiwalne, bez określonego zasięgu, znane z badań ankietowych prof. K. Bielenina z 1984 roku.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 2 stanowisko na obszarze: 92
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki kamienia. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 3 stanowisko na obszarze: 93
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada z epoki neolitu, na powierzchni, której odkryto liczne narzędzia krzemienne oraz fragmenty ceramiki.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym, w pobliżu zabudowań i drogi.

W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania późne średniowiecze – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín <p>The image is a topographic map showing a settlement area. The map features brown contour lines indicating elevation. A road runs horizontally across the middle of the map. To the left of the road, a black dot is labeled '94', representing the archaeological site. The settlement is labeled 'Nosów - Działki' and consists of several small buildings. Elevation points are marked with numbers: 298.8, 277.3, and 292.2. A green area, possibly a forest or park, is visible between the road and the buildings. The map also shows a railway line and other roads.</p>			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 4 stanowisko na obszarze: 94
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się tzw. punkt osadniczy datowany na późne średniowiecze, na którym odkryto nieliczne zabytki archeologiczne w postaci ceramiki.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – osada pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 5 stanowisko na obszarze: 95
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na neolit z licznymi zabytkami w postaci ceramiki i narzędzi krzemiennych.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Możliwa postępująca zabudowa. W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach.
Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia – punkt osadniczy	4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 6 stanowisko na obszarze: 96
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki kamienia.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 7 stanowisko na obszarze: 97
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki kamienia.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – osada pradzieje (k. lużycka?) – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 8 stanowisko na obszarze: 98 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada z epoki neolitu oraz punkt osadniczy datowany na kulturę łużycką (?)
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 9 stanowisko na obszarze: 99 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się miejsce produkcji dymarskiej. Jest to stanowisko archiwalne, bez określonego zasięgu, znane z badań ankietowych prof. K. Bielenina z 1984 roku. W 1995 roku w trakcie badań AZP nie ujawniono obecności żużla.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania punkt osadniczy – neolit, pradzieje (wczesne średniowiecze?) stanowisko produkcji dymarskiej – okres wpływów rzymskich (k. przeworska)	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 10 stanowisko na obszarze: 100 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się miejsce produkcji dymarskiej oraz punkt osadniczy z neolitu i wczesnego średniowiecza.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym, w pobliżu zabudowań.
W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – osada pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 11 stanowisko na obszarze: 101 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada z epoki neolitu, na której odkryto liczne narzędzia krzemienne oraz ceramikę.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. lendzielska i pucharów lejkowatych) osada okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 12 stanowisko na obszarze: 102 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się miejsce osada z epoki neolitu, na powierzchni której znajdują się liczne zabytki krzemienne i ceramiczne. Na stanowisku znajduje się również żużel żelazny.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

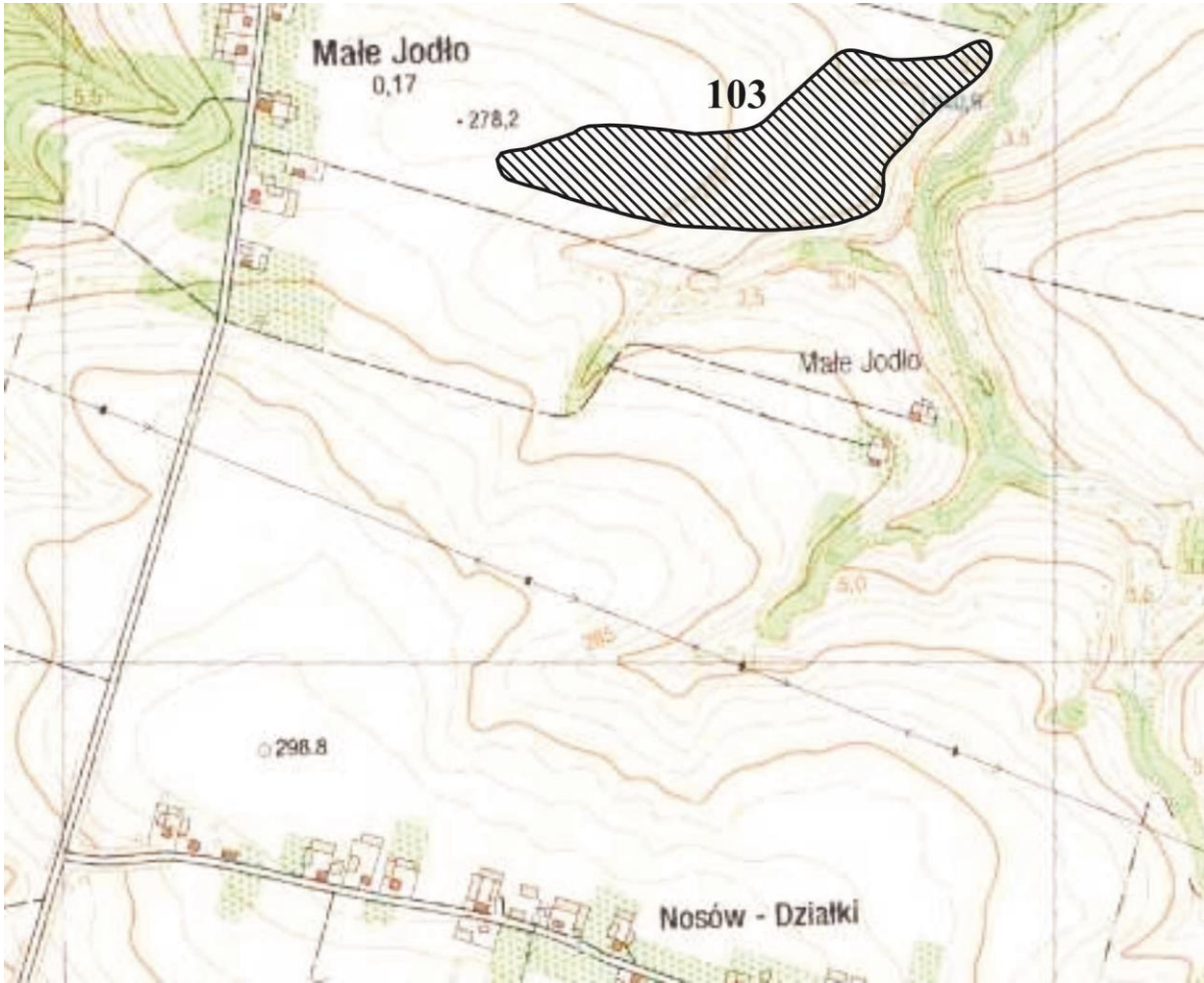
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym, po obu stronach drogi.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. lendzielska)- osada pradziej (k. lużycka? k. przeworska?) – osada okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 13 stanowisko na obszarze: 103 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się miejsce produkcji dymarskiej. Jest to stanowisko znane z badań ankietowych prof. K. Bielenina z 1984 roku, w kolejnych badaniach powierzchniowych potwierdzono obecność żużla dymarskiego. Zlokalizowano również osadę kultury lendzielskiej oraz lużyckiej i przeworskiej (liczne zabytki krzemienne i ceramika). Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 14 stanowisko na obszarze: 104 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się ślad produkcji dymarskiej.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 15 stanowisko na obszarze: 105 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres wpływów rzymskich.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 16 stanowisko na obszarze: 106 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje punkt osadniczy z epoki kamienia.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. .

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit lub wczesna epoka brązu – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 17 stanowisko na obszarze: 107 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada, na której znaleziono liczne zabytki krzemienne.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 18 stanowisko na obszarze: 108 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się ślad produkcji dymarskiej.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 19 stanowisko na obszarze: 109 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki neolitu.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 20 stanowisko na obszarze: 110 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się ślad produkcji dymarskiej.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE	2. Czas powstania punkt osadniczy – pradziejowy – punkt osadniczy		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1:10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín		4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 21 stanowisko na obszarze: 111 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony	
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany ogólnie na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

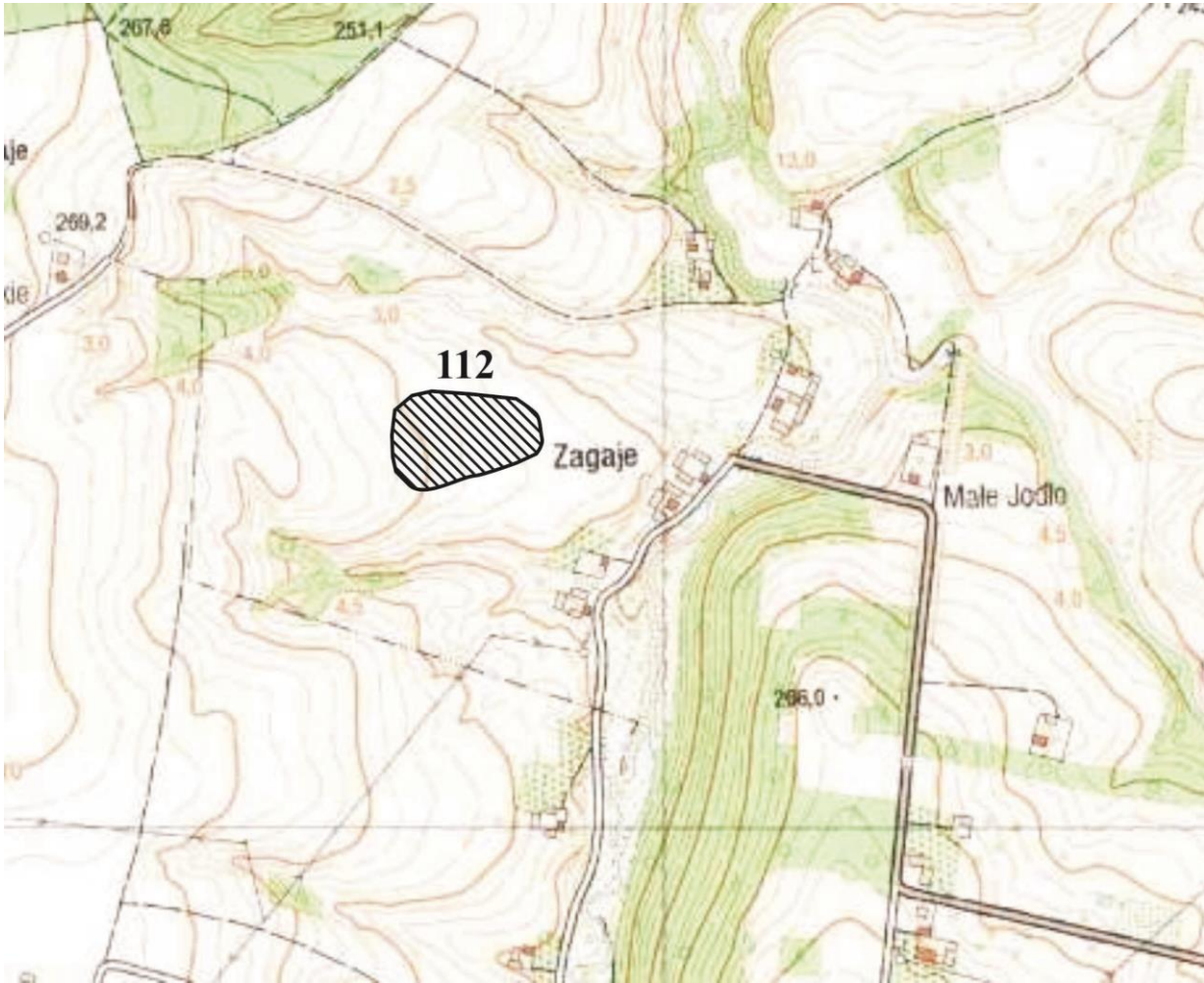
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (lendzielska lub pucharów lejkowatych) – osada pradzieje (wczesna epoka brązu?) – punkt osadniczy okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 22 stanowisko na obszarze: 112
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na neolit i wczesną epokę brązu, na której odkryto liczne przedmioty ceramiczne i krzemienne oraz żużel żelazny datowany na okres wpływów rzymskich.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – stanowisko produkcji dymarskiej	4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 23 stanowisko na obszarze: 113
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się miejsce produkcji dymarskiej. Jest to stanowisko archiwalne, bez określonego zasięgu, znane z badań ankietowych prof. K. Bielenina z 1984 roku.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. lendzielska lub pucharów lejkowatych) – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 24 stanowisko na obszarze: 114
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na neolit.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 25 stanowisko na obszarze: 115 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy z epoki kamienia.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit – punkt osadniczy k. łużycka – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín			4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 26 stanowisko na obszarze: 116 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada z epoki neolitu oraz epoki brązu (k. łużycka).
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MAŁE JODŁO
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit? – punkt osadniczy wczesne średniowiecze (X-XII wiek) – osada	4. Adres AZP 84-68 stanowisko w miejscowości: 27 stanowisko na obszarze: 117
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-4 Prawęcín 			
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada z epoki neolitu oraz wczesnego średniowiecza.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania IV okres epoki brązu (k. lużycka) - cmentarzysko	4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 1 stanowisko na obszarze: 136
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa):			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Jest to zbiór naczyń (25 sztuk) wraz z kośćmi ludzkimi, przechowywany w PMA W Warszawie. 13 naczyń pochodzi z badań wykopaliskowych S. Sobieszkańskiego z 1851 roku.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres halsztacki (k. lużycka) - cmentarzysko	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa):		4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 2 stanowisko na obszarze: 137	
		5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów	
		6. Formy ochrony	

8. Historia, opis, wartości

Jest to stanowisko archiwalne, bez dokładnej lokalizacji. W trakcie badań wykopaliskowych przeprowadzonych przez K. Salewicza w 1935 roku odkryto 7 grobów kultury łużyckiej.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – punkt osadniczy nowożytność (XVII-XVIII wiek) – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 3 stanowisko na obszarze: 120
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres rzymski i nowożytność.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania późne średniowiecze (XIII-XIV wiek) – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie 			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 4 stanowisko na obszarze: 121
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na późne średniowiecze.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania nowożytność (XVI-XVII wiek) – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie 			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 5 stanowisko na obszarze: 122
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na czasy nowożytne.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania epoka kamienia (neolit?) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 6 stanowisko na obszarze: 123 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada z epoki kamienia, na którym odkryto głównie zabytki krzemienne w postaci rdzenia, wiórów i odłupków. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.
Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO DUŻE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. ceramiki wstęgowej rytej) – osada neolit (k. lendzielska?) – punkt osadniczy neolit – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 7 stanowisko na obszarze: 124
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada neolityczna kultury ceramiki wstęgowej rytej i lendzielskiej.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.
Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>			NIETULISKO DUŻE
2. Czas powstania <p style="text-align: center;">okres wpływów rzymskich (k. przeworska) - osada</p>			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-5 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie			4. Adres AZP 83-69 stanowisko w miejscowości: 8 stanowisko na obszarze: brak
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Stanowisko zostało odkryte w 2013 roku podczas nadzoru archeologicznego przy inwestycji polegającej na budowie kanalizacji sanitarnej. W 2014 roku zostały przeprowadzone ratownicze badania wykopaliskowe, które ujawniły struktury osadnicze w postaci jam i dołków posłupowych, liczne zabytki ceramiczne, kamienne i kościane a także fragmenty żużla dymarskiego. Przypuszcza się, że stanowisko kontynuuje się w kierunku wschodnim, obejmując wyraźny cypel wcinający się w dolinę Kamiennej.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się obecnie na nieużytku i w terenie zabudowanym. Możliwa postępująca zabudowa mieszkaniowa.

W trakcie wydawania warunków zabudowy dla inwestycji lokalizowanej w rejonie stanowiska archeologicznego, niezbędne jest uzgodnienie dalszego postępowania z WKZ w Kielcach.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania wczesne średniowiecze (XII-XIII wiek) – grodzisko	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-1 			4. Adres AZP 83-69 stanowisko w miejscowości: brak stanowisko na obszarze: brak
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony Rejestr Zabytków Województwa Świętokrzyskiego nr 528A z dnia 05-02-1973

8. Historia, opis, wartości

W 1989 roku przeprowadzono na stanowisku badania archeologiczne, które nie potwierdziły datowania obiektu (odkryto ceramikę datowaną na kulturę łużycką i czasy nowożytnie. Z rejonu stanowiska potwierdzone w źródłach historycznych jest wydobycie rud żelaza, a przynajmniej od XVII w. kuźnica i fryszerka, od XVIII wieku do połowy XIX – fabryka porcelany

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na obecnie na terenach nieużytkowanych, pokrytych lasem.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania młodszy i późny okres wpływów rzymskich – skarb denarów	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa):			4. Adres AZP 83-69 stanowisko w miejscowości: 1 stanowisko na obszarze: brak
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Jest to tzw. stanowisko archiwalne, bez dokładnej lokalizacji w terenie. Skarb zawiera 3170 sztuk monet (denarów rzymskich) wybitych za panowania od Nerona do Karakalli. Monety znajdują się w zbiorach prywatnych.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE		
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania młodszy i późny okres wpływów rzymskich – skarb denarów			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa):			4. Adres AZP 83-69 stanowisko w miejscowości: 2 stanowisko na obszarze: brak		
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów		
			6. Formy ochrony		

8. Historia, opis, wartości

Jest to tzw. stanowisko archiwalne, bez dokładnej lokalizacji w terenie. Skarb zawiera 1371 sztuk monet (denarów rzymskich) wybitych za panowania od Nerona do Septymiusza Sewera. Monety znajdują się w zbiorach PMA w Warszawie i MAiE w Łodzi a także w MA w Krakowie.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość NIETULISKO MAŁE
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-A-b-2 Doły Biskupie			4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 3 stanowisko na obszarze: 125 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy, na którym znaleziono fragment neolitycznej siekierki krzemiennej, Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			PRAWĘCIN
2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy		7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów	
			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 13 stanowisko na obszarze: 235
5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			PRAWĘCIN
2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy		7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów	
			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 14 stanowisko na obszarze: 236
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
6. Formy ochrony			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			PRAWĘCIN
2. Czas powstania		neolit (k. pucharów lejkowatych) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 15 stanowisko na obszarze: 237 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres neolityczny, kulturę pucharów lejowatych. Na zachód od stanowiska wystąpiły liczne fragmenty skał piaskowcowych, pochodzących być może z niszczonego grobowca megalitycznego.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			PRAWĘCIN
2. Czas powstania pradzieje – osada		7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów	
			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 16 stanowisko na obszarze: 238
5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana ogólnie na okres pradziejowy. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	PRAWĘCIN
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 17 stanowisko na obszarze: 239 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość PRAWĘCIN
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – osada nowożytność – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 18 stanowisko na obszarze: 240 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje i okres nowożytny.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	PRAWĘCIN
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 19 stanowisko na obszarze: 241 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			PRAWĘCIN
2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy		4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 20 stanowisko na obszarze: 242	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania cementarzysko ciałopalne – okres lateński	RUDKA
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): 			4. Adres AZP 83-69 stanowisko w miejscowości: 1 stanowisko na obszarze: brak
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Stanowisko archiwalne, lokalizacja hipotetyczna. Informacja o odkryciu stanowiska pochodzi z czasów II wojny światowej. W Piaskach Kunowskich (południowo-wschodnia część wsi), obecnie Rudka, natrafiono w czasie orki na grób składający się z komory utworzonej z dużych kamieni, w której znajdowały się naczynia. Grób i naczynia zostały zniszczone. Stanowisko znajdowało się po lewej stronie toru biegnącego do Skarżyska.

Stanowisko posiada przede wszystkim wartość historyczną.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość RUDNIKA
1. Nazwa STANOWSKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania osada – II epoka brązu (k. trzcieniecka)	4. Adres AZP 83-68 stanowisko w miejscowości: 1 stanowisko na obszarze: 119
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa):		5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów	
		6. Formy ochrony	

8. Historia, opis, wartości

Jest to stanowisko archiwalne, bez lokalizacji w terenie. Zostało odkryte w 1923 roku w trakcie badań powierzchniowych przez T. Przytkowskiego.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość UDZICÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – miejsce produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 1 stanowisko na obszarze: 253
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się miejsce produkcji dymarskiej, na którym znaleziono tzw. żużel dymarski.

Lokalizacja pozyskana z WUOZ Kielce wskazuje na dz. ewidencyjne 187/2

i sąsiednią 130, ale ze względu na negatywną weryfikację stanowiska w terenie nie jest znany jego zasięg; może obejmować również sąsiednie działki

- numeryczny model terenu na stronie geoportal.gov.pl wskazuje w tym miejscu kopiec o średnicy kilkunastu metrów; w terenie nie zarejestrowano tam żadnego materiału archeologicznego

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość UDZICÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. pucharów lejkowatych) – osada okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – miejsce produkcji dymarskiej, pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 2 stanowisko na obszarze: 254 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się duża osada z epoki neolitu oraz zadokumentowano tzw. żużel dymarski, świadczący pozostałości pieców do wytopu żelaza z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			UDZICÓW
2. Czas powstania neolit – punkt osadniczy		4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 3 stanowisko na obszarze: 255	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany neolit. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>			UDZICÓW
2. Czas powstania <p style="text-align: center;">pradzieje – punkt osadniczy</p>			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres <p>AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 4 stanowisko na obszarze: 256</p>
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość UDZICÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania późne średniowiecze – nowożytność – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 5 stanowisko na obszarze: 257
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na późne średniowiecze – nowożytność.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość UDZICÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania okres wpływów rzymskich (k. przeworska) – ślad produkcji dymarskiej	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 6 stanowisko na obszarze: 258
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres wpływów rzymskich.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			UDZICÓW
2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy		4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 7 stanowisko na obszarze: 259	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość UDZICÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania XIX-XX wiek – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 8 stanowisko na obszarze: 260
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na okres nowożytny.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość UDZICÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 9 stanowisko na obszarze: 261 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>			UDZICÓW
2. Czas powstania <p style="text-align: center;">pradzieje – punkt osadniczy</p>		4. Adres <p>AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 10 stanowisko na obszarze: 262</p>	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			5. Przynależność administracyjna <p>województwo świętokrzyskie</p> <p>powiat ostrowiecki</p> <p>gmina Kunów</p>
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

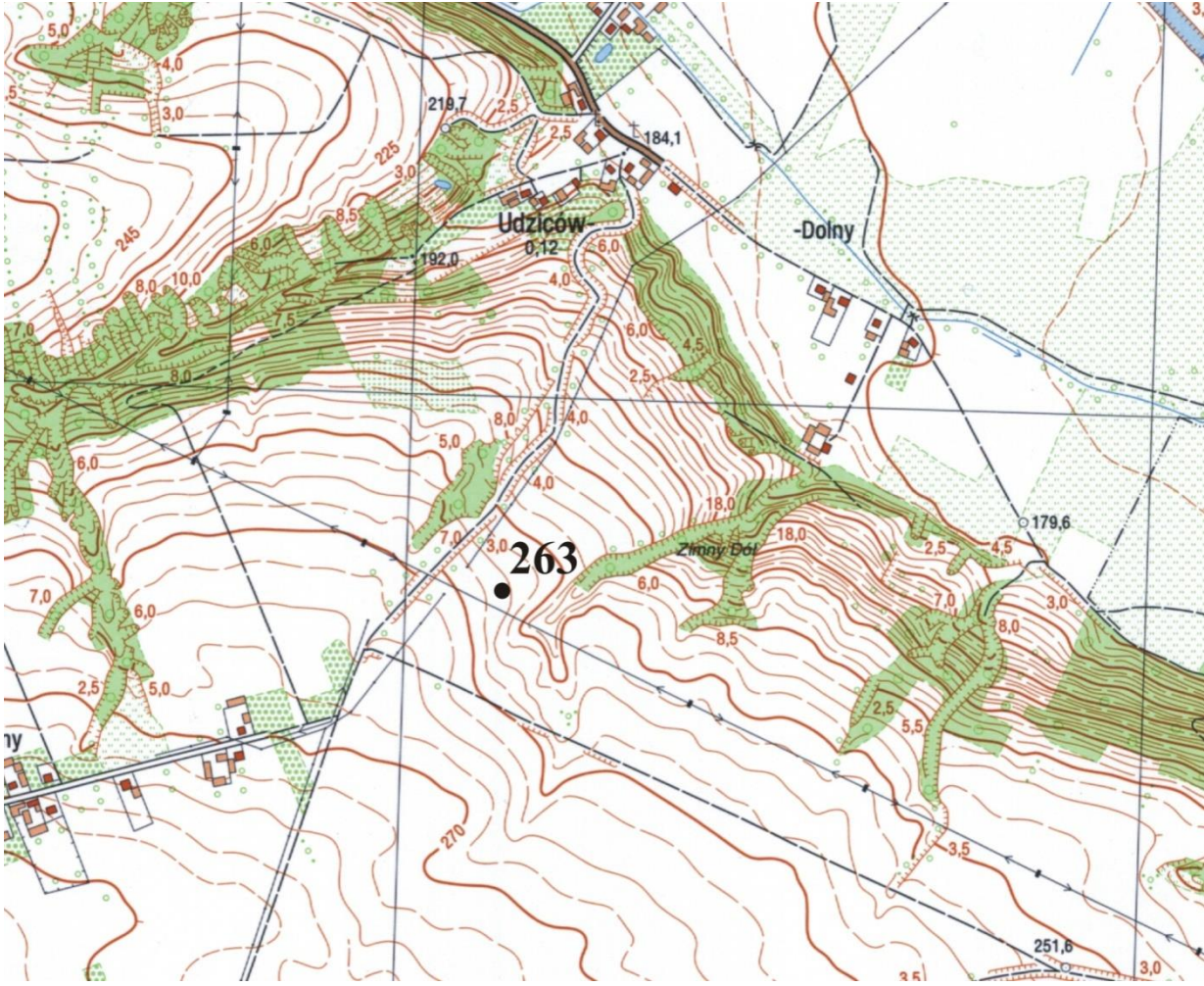
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>			UDZICÓW
2. Czas powstania <p style="text-align: center;">pradzieje – punkt osadniczy</p>			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres <p>AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 11 stanowisko na obszarze: 263</p> 5. Przynależność administracyjna <p>województwo świętokrzyskie</p> <p>powiat ostrowiecki</p> <p>gmina Kunów</p> 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

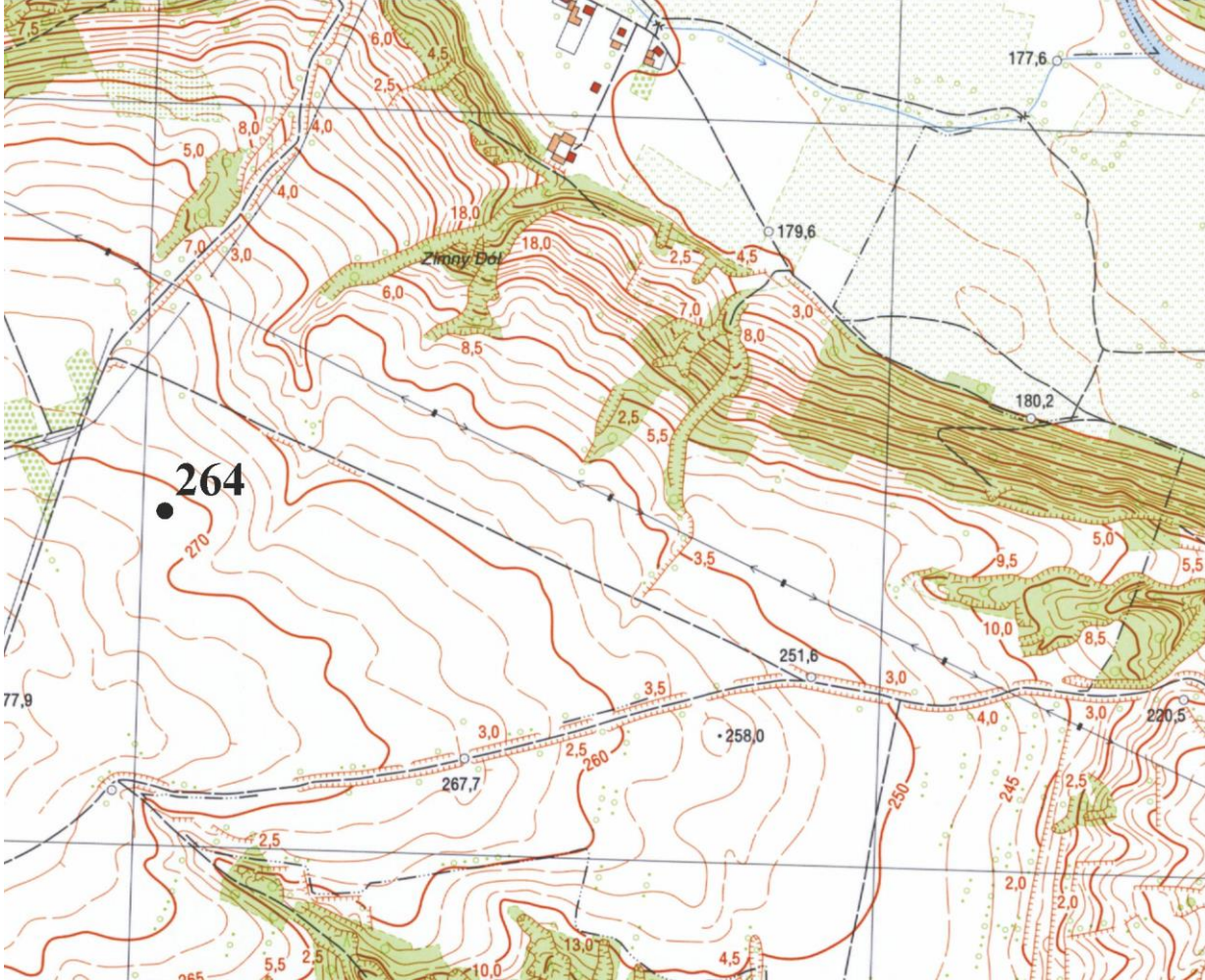
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
<p>1. Nazwa</p> <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>			UDZICÓW
<p>2. Czas powstania</p> <p>wczesna epoka żelaza (k. tarnobrzezka) – punkt osadniczy pradzieje – punkt osadniczy</p>			<p>4. Adres</p> <p>AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 12 stanowisko na obszarze: 264</p>
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów</p> 			<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo świętokrzyskie</p> <p>powiat ostrowiecki</p> <p>gmina Kunów</p>
			<p>6. Formy ochrony</p>

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje i wczesną epokę żelaza.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość UDZICÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 13 stanowisko na obszarze: 265 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość UDZICÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE	2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 14 stanowisko na obszarze: 266 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony
			

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			UDZICÓW
2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy		4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 15 stanowisko na obszarze: 267	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>			UDZICÓW
2. Czas powstania <p style="text-align: center;">pradzieje – punkt osadniczy</p>			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres <p>AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 16 stanowisko na obszarze: 268</p> 5. Przynależność administracyjna <p>województwo świętokrzyskie</p> <p>powiat ostrowiecki</p> <p>gmina Kunów</p> 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

UDZICÓW

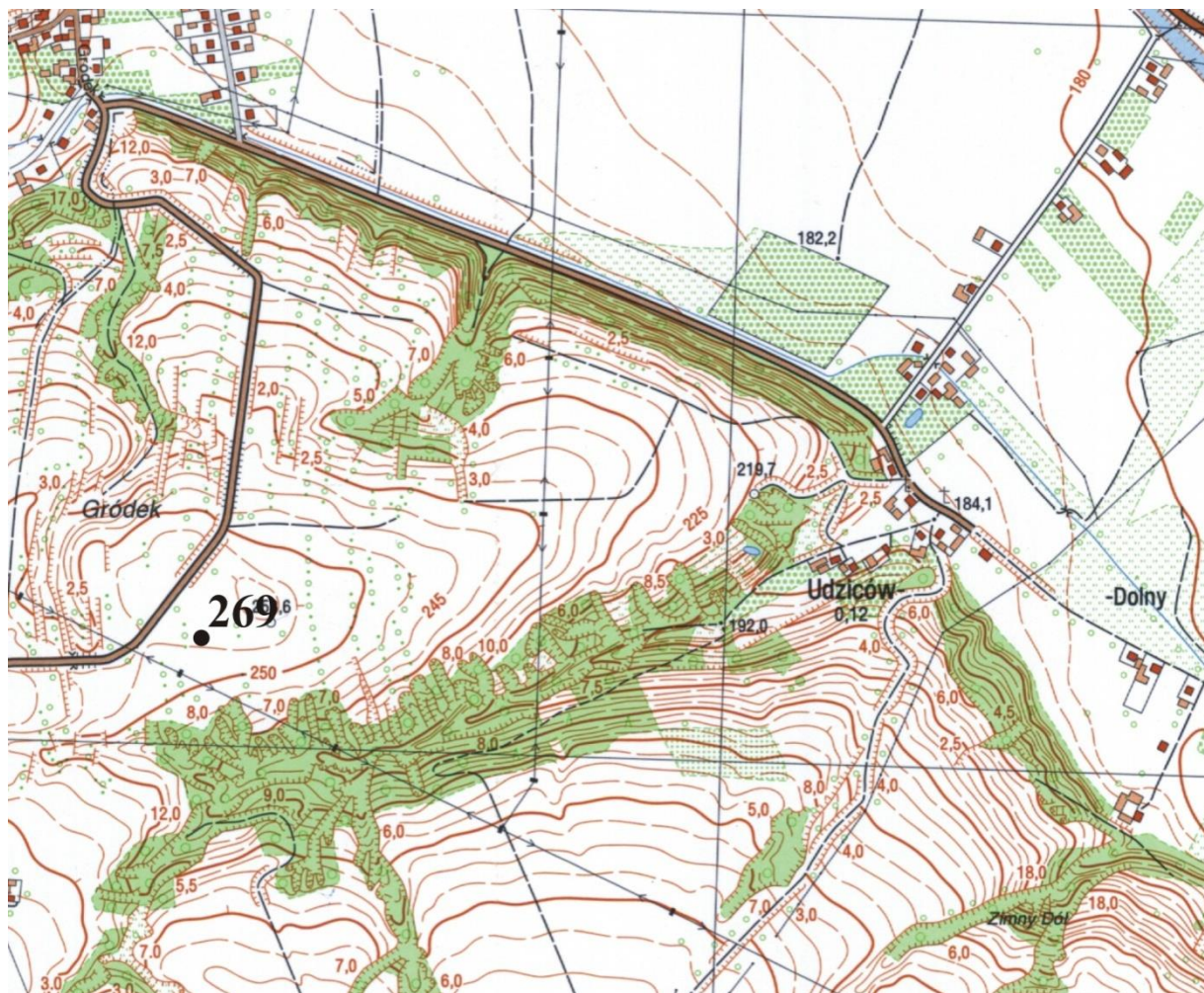
1. Nazwa

STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE

2. Czas powstania

mezolit/wczesny neolit – punkt osadniczy

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów

4. Adres

AZP 84-69
stanowisko w miejscowości:
17
stanowisko na obszarze: 269

5. Przynależność administracyjna

województwo
świętokrzyskie

powiat
ostrowiecki

gmina
Kunów

6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na mezolit lub wczesny neolit.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość UDZICÓW
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE		2. Czas powstania neolit (k. pucharów lejkowatych) – osada	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 18 stanowisko na obszarze: 270 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowana na neolit, na której zarejestrowano kilkadziesiąt zabytków w postaci ceramiki, narzędzi krzemiennych itp.

Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			UDZICÓW
2. Czas powstania pradzieje – punkt osadniczy			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 19 stanowisko na obszarze: 271
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

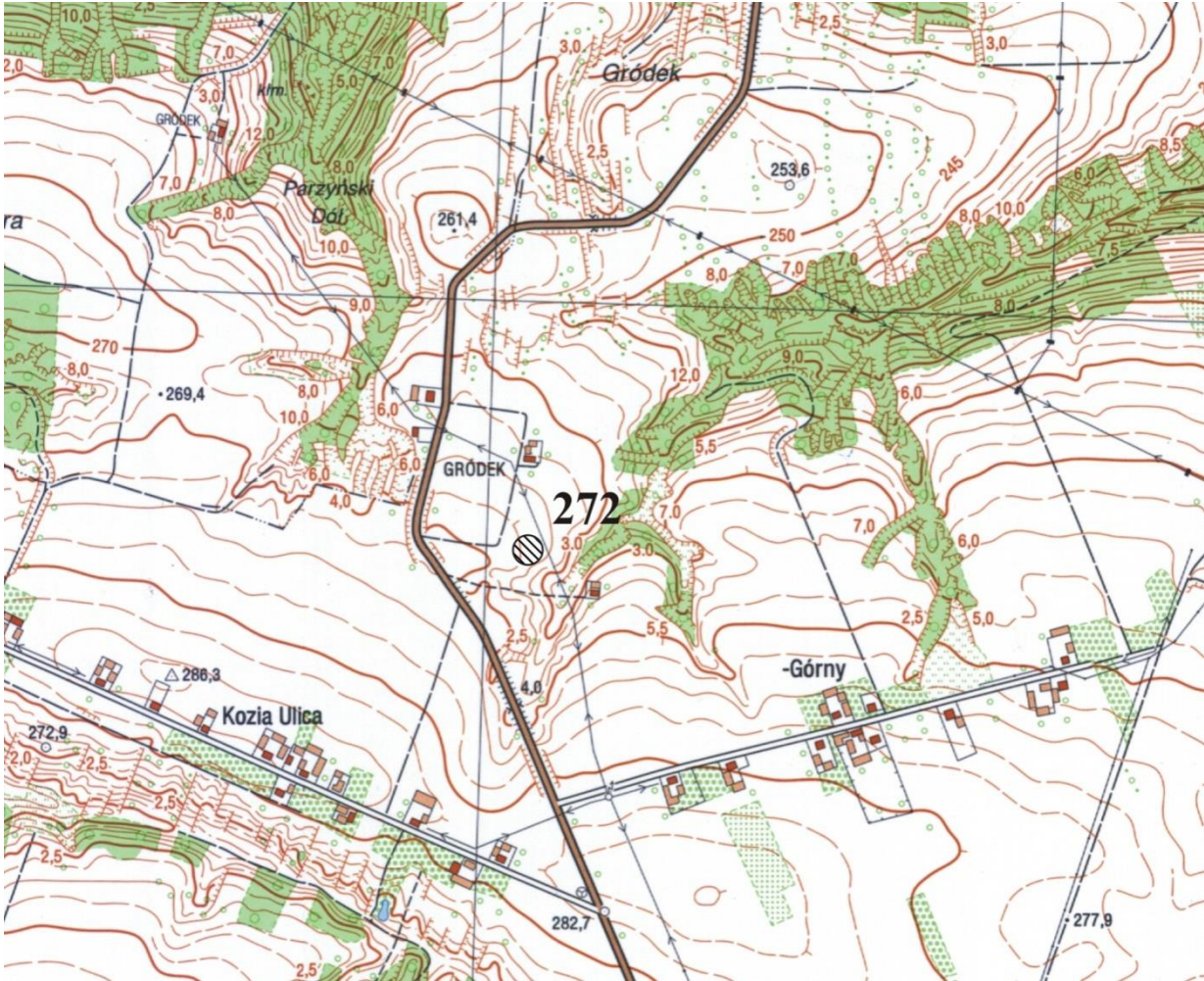
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>			UDZICÓW
2. Czas powstania <p style="text-align: center;">pradzieje – osada</p>			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów <div style="text-align: center;"> </div>			4. Adres <p>AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 20 stanowisko na obszarze: 272</p> 5. Przynależność administracyjna <p>województwo świętokrzyskie</p> <p>powiat ostrowiecki</p> <p>gmina Kunów</p> 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się osada datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>			UDZICÓW
2. Czas powstania <p style="text-align: center;">Nowożytność – punkt osadniczy</p>			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów			4. Adres <p>AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 21 stanowisko na obszarze: 273</p>
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na nowożytność. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>			UDZICÓW
2. Czas powstania <p style="text-align: center;">pradzieje – punkt osadniczy</p>			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 22 stanowisko na obszarze: 274 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

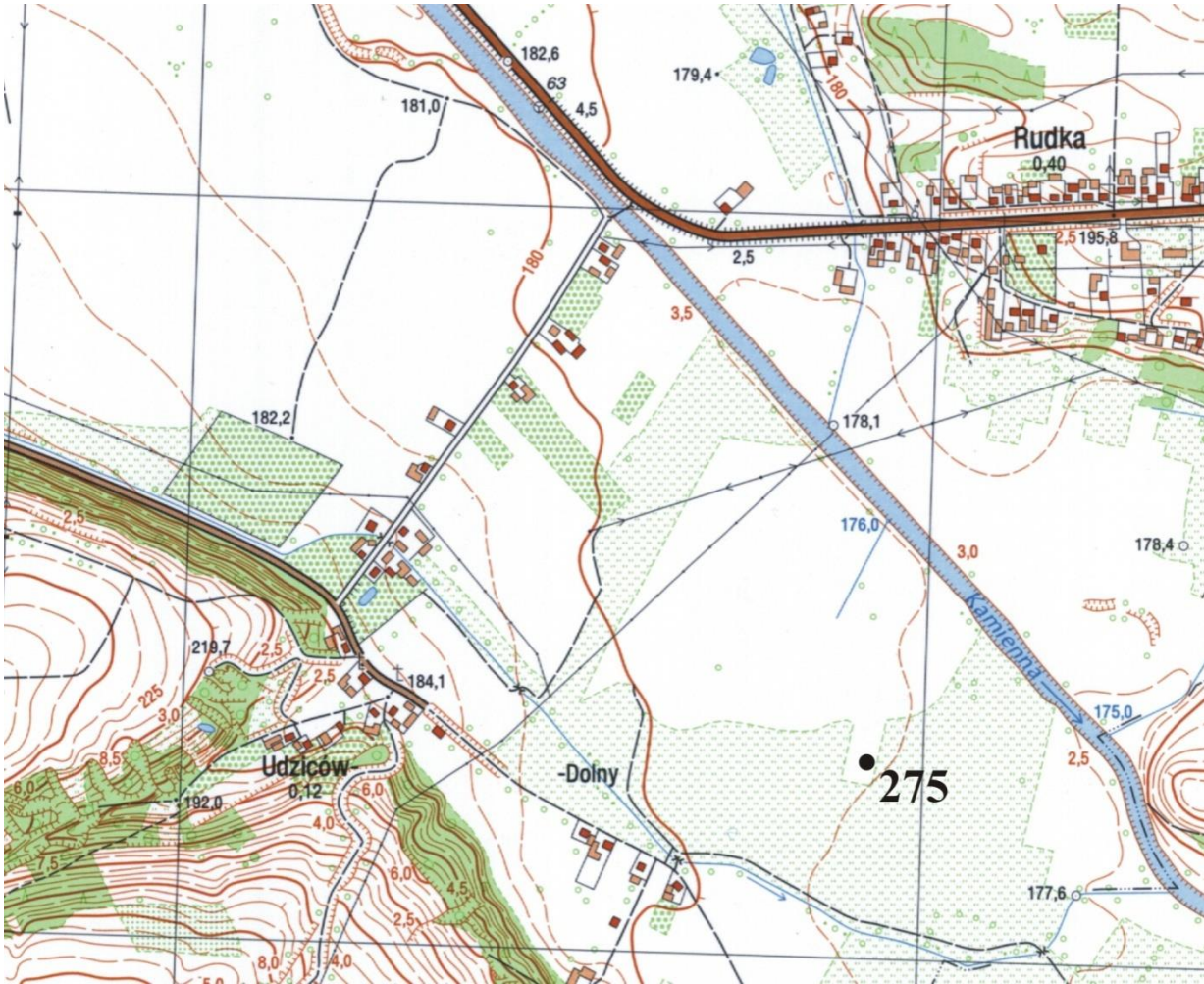
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa <p style="text-align: center;">STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE</p>			UDZICÓW
2. Czas powstania <p style="text-align: center;">pradzieje – punkt osadniczy</p>			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 23 stanowisko na obszarze: 275 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na pradzieje.
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe,
stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i
miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu
zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego
konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			UDZICÓW
2. Czas powstania nowożytność – punkt osadniczy			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-3 Kunów 			4. Adres AZP 84-69 stanowisko w miejscowości: 24 stanowisko na obszarze: 276 5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów 6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się punkt osadniczy datowany na nowożytność. Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów i miejscowości.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na polu ornym. Okresowe monitorowanie stanu zachowania zabytku

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynak
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE			WYMYSŁÓW
2. Czas powstania pradziej – ślad obróbki krzemienia			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym w skali 1-10 000 godło arkusza (nr i nazwa): M-34-43-B-a-2 Kolonie Dudy			4. Adres AZP 83-70 stanowisko w miejscowości: 3 stanowisko na obszarze: 8
			5. Przynależność administracyjna województwo świętokrzyskie powiat ostrowiecki gmina Kunów
			6. Formy ochrony

8. Historia, opis, wartości

Na stanowisku znajduje się ślad obróbki krzemieniarskiej datowany na pradzieje
Stanowisko ma przede wszystkim znaczenie historyczne i naukowe, stanowi element poznania najdawniejszych dziejów gminy Kunów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stanowisko znajduje się na nieużytkach.

10. Wykonanie karty (autor, data, podpis)

Urszula Jedynek
24.09.2021

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 22 ustawy o chronie zabytków i opiece nad zabytkami Burmistrz prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy. Po sprawdzeniu, czy dane zawarte w kartach adresowych są wyczerpujące i zgodne ze stanem faktycznym Burmistrz włącza karty adresowe zabytków do gminnej ewidencji zabytków.

Gminna Ewidencja Zabytków została pozytywnie zaopiniowana przez Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora zabytków w Kielcach pismem nr ZRRiD.RN.5133.33.1.2022 z dnia 12.08.2022 r. i stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

Opracował :

Referat Spraw Obywatelskich, Rolnictwa i Środowiska